

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Кваліфікаційна наукова
праця на правах рукопису

БАХТІНА АННА ОЛЕГІВНА

УДК 811.93:004.43ЕМОJI]:811(4)'06](043.5)

ДИСЕРТАЦІЯ

**ПОЛЛАТЕРАЛЬНІСТЬ ЕМОJI В КОМП'ЮТЕРНОМУ БУТТІ
(на матеріалі сучасних європейських мов)**

Спеціальність 035 Філологія

Галузь знань 03 Гуманітарні науки

Подається на здобуття ступеня доктора філософії

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

_____ А. О. Бахтіна

Науковий керівник

Махачашвілі Русудан Кирилевна
доктор філологічних наук, доцент

КИЇВ-2023

АНОТАЦІЯ

БАХТІНА А. О. Полілатеральність *emoji* у комп'ютерному бутті (на матеріалі сучасних європейських мов) – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 035 Філологія. Київський університет імені Бориса Грінченка, Київ, 2023.

Дисертацію присвячено встановленню лінгвістичних та логіко-структурних параметрів полілатеральності *emoji* у комп'ютерному бутті (на матеріалі сучасних європейських мов).

Наукова новизна одержаних результатів дослідження полягає у здійсненні есенційно-емпіричного лінгвістичного та логіко-філософського відображення [пост]реальності полілатерального *emoji* з урахуванням мультидисциплінарного (гуманітарного й прикладного, традиційного й інноваційного) підходу, що експлікується безперервною генерацією нових знаків. А також у створенні схеми трансдентичної віртуальної картини світу як цифрової свідомості у комп'ютерному бутті.

Теоретичне значення роботи зумовлене тим, що основні положення й висновки дисертації про полілатеральність *emoji* в комп'ютерному бутті апелюють до того, що знакові системи структури поєднуються з феноменологічним рівнем, існують у ньому й передбачають його, як і передбачають логічний або структурний рівень, тобто передбачають структуру свідомості людини, що в результаті має своє вербальне відображення. Так, до системи входять наступні шаблі: буття, явище, чуттєвий образ, образ, мова, поняття, концепт, властивість, символ, знак, денотат, сигніфікант, сигніфікат – *emoji*. На денотаті відбувається замикання обох рівнів – феноменологічного та структурного, що й передбачає неможливість дослідження *emoji* лише на одному рівні, враховуючи також те, що *emoji* в первісному значенні не були інтерпретантами емоцій. Уведення усіх зазначених систем у програмовану матрицю логіки дозволило параметризувати динаміку перетинів систем, що в

результаті відтворило матрицю оптичного знака *emoji* саме за структурою його оптичності та логіки візуалізації, що, в свою чергу, уже не має нічого спільного з планом змісту *emoji*, тобто з його нематеріальною стороною.

Практичне значення одержаних результатів проведеного дослідження полягає в тому, що його результати можуть бути використані як теоретико-практична основа в різних галузях науки, а саме у мовознавстві, філософії мови, логіці, культурології тощо. Матеріали дисертації можуть бути використані в процесі професійної підготовки фахівців із філології та філософії або ж на перетині згаданих наук у вищих навчальних закладах.

Полілатеральність (від давньогрец. πολύ – багато; від лат. *latus* – сторона) у дослідженні визначається нами як категорія, яка відображає у знакові *emoji* різнобічне, багатовекторне відтворення емоцій за допомогою логіко-структурного, лексико-граматичного, морфологічного та ін. засобів. Опанувавши теоретичні засади, простежено механізми та принципи лінгвоперекодування, де план змісту і план вираження знака розглянуто у їхньому синтезі з апробацією структури та смислу конкретного знака на перетині лінгвістики, логіки та філософії. Так, впроваджуючи емпіричний метод, експериментально було визначено, як відбувається лінгвоперекодування.

Оскільки ідеться про найперші види писемності, то великої уваги надано поняттю оптичності, оскільки, з точки зору фізики, він включає в себе природу світла і його тіні, тобто в нашому випадку – не просто пряме та переносне значення, а природа цих значень. А природою і є ментальний аспект, закладений в знаках *emoji*, експлікованих різними європейськими (природними) мовами. Усе це передбачало виявлення специфіки трансгресії понять в *emoji* з природних мов у генерацію цифрового знака з відповідною адіафоризацією структурних рівнів мови.

Логіко-лінгвістичну специфіку трансгресії мовних знаків в *emoji* експліковано з точки зору логіко-феноменологічної специфіки знаків *emoji* на перетині двох наук – логіки та лінгвістики. Звернення до науки логіки як до субстрату структурного підходу до вивчення мовних знаків передусім

розкривається не в когнітивних процесах людини під час мовлення, а в правилах та нормах переходу від однієї структури знака та водночас від одного смислу знака до інших таких категорій. Тобто таким чином, з апеляцією до нормативних (формальних) умов у результаті забезпечується істинність мовного знака. Останнє виокремлено в дослідженні за двома напрямками: 1. структурний (внутрішній) та 2. феноменологічний (зовнішній) напрямки, які, як ми акцентуємо в нашому дослідженні, при вивченні мовних знаків неможливо розглядати однобічно, оскільки елімінується причинно-наслідковий зв'язок генерування знака. Так, сформовано полілатеральність, характерна ознака якої полягає не лише в структурних сторонах знака, а й у його когнітивному досвіді, що, власне, й утворює мовну картину, зокрема – й індивідуальної мови людини.

Експериментальним шляхом нами було висновлено також, що перцепція та інтерпретація знака *emoji* залежить від усіх висвітлених категорій з перевагою до професійної діяльності мовця та його досвіду в конкретній професії. Паралельно з метою дослідження було розкрито також поняття апріорності та апостеріорності штучних мов. Мову *emoji* ми зараховуємо до апріорно-апостеріорних, оскільки за змістоформою *emoji* відображає обидва типи: за формою компоненти знака *emoji* відсилають нас до інших семіотичних систем (наприклад, клинопис або азбука Морзе); за змістом знак *emoji* можна інтерпретувати в залежності від індивідуальних вербальних навичок, що, в свою чергу, розглядалося нами крізь призму фреймової семантики (P-семантики) Ч. Філмора. У дослідженні трансгресії природних мов у штучні важливим внеском було простежити генерацію мовних та немовних елементів знаків на перетині дихотомії «машина-машина». Для цього взято до уваги Азбуку Морзе та *emoji*, на прикладі яких і розкривається емпірично-есенційна сутність генерації та регенерації знака. Для експерименту було введено третю множину знаків (математичну символіку), що й обумовило перекодування. За основу кодифікації взято машину Тьюринга з відповідною формулою. За допомогою наукового експерименту виявлено кореляцію технічних знаків обох мов та їх квалітативну функцію й валідність сучасним цифровим комунікативним запитам, що

характеризується оперативністю та компактністю передачі інформації з апеляцією до ідеографічного субстрату згенерованих у комп'ютерному бутті знаків.

Окрім того, дослідження фокусується на емпіричному експерименті, започаткованому на опитуванні, створеного на базі гугл-форми під назвою «*Emoji-association*», що містить 147 перцепцій та інтерпретацій до 28-и знаків *emoji* від реципієнтів. У подальшому експеримент було розширено, додано нові елементи та зміщено акценти для отримання нових емпіричних результатів на основі результатів попередніх експериментів. Так, було виведено гіпотетико-дедуктивні теорії з подальшим їх підтвердженням експериментальним шляхом та визначено нову гіпотезу на основі отриманих результатів та з перспективою верифікації наступних експериментів. Висновлено, що психофізіологічні фактори (природні й набуті) – вік, стать, виховання, професія, досвід) – апелюють до екстралінгвістичних чинників, наприклад, виокремлена реципієнтом експлікація кваліа, в основі якого лежить психологізм, або фізіономастичні характеристики (символіка жестів, міміки), що, в свою чергу, апелює до ментальних характеристик зародження та використання жестів та міміки, і що в результаті відтворюється у мовній картині світу людини (теорія лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа), що правомірно переходить у лінгвістичну парадигму знакоутворення. Таким чином, на прикладі знаків *emoji*, простежено як екстралінгвістичні чинники плану вираження знака (географічне походження знака, що апелює, приміром, до ієрогліфічної структури знака) та плану змісту (візуалізація знака за мімікою, жестами, кольором, інтерпретація та перцепція чого можлива якраз за умови урахування природних та набутих психофізіологічних факторів реципієнта), так і лінгвістичні чинники (закріплений номен конкретного знака та вербальна перцепція й інтерпретація цього знака реципієнтом).

Висновлено, що простежити та дослідити полілатеральність *emoji* можливо лише за умов дослідження одночасно як структурного, так і змістового рівня, що в нашому дослідженні ми номінуємо ширше – логіко-феноменологічний рівень.

Тобто від структуралістського підходу до дослідження буття в цілому, верифіковане мовою. Відтак, дослідження конкретного знака *етої* необхідно розмістити в певний контекст, забарвлений якою-небудь конотацією, що дасть змогу амбівалентно підійти до знака, досліджуючи обидва рівні.

Усі апробовані нами експерименти та усі зазначені нами висновки та результати цих експериментів уможливили по завершенню дисертаційного дослідження створити *етої*-матрицю, логіка якої й демонструє полілатеральність знака *етої* в КБ (на матеріалі сучасних європейських мов з апеляцією до стародавніх мов) як у структурі, так і смисловій парадигмі.

Візуалізація матриці уможливилася через розуміння того, що символ сам по собі й сам у собі існувати не може: для того, щоб знак став символом, необхідно, щоб він мав вербальне вираження й вербальне пояснення. Так і відбувається траєкторія руху смислу певного висловлювання (адже *етої* – це також висловлювання, тільки невербальне), яке рухається від структури до феноменології й навпаки, що висновлює наступне: неможливо розкодувати невербальний оптичний знак, не зводячи його до вербального вираження конкретного висловлювання й специфіки самого вербального вираження, тобто важливим стало розкодування процесу генерування оптичного знака. Під специфікою вербального вираження мається на увазі структура конкретної мови, яка апріорі передбачило специфіку вербалізації мисленнєвих процесів людини (Гіюптеза лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа) з її подальшою аграматизацією, тобто генеруванням оптичного знака за вербальним висловлюванням.

Ключові слова: *етої*, полілатеральність, комп'ютерне буття, мова, система, семіотика, функційно-семантичне поле, прагматика, мова програмування.

ABSTRACT

BAKHTINA A. O. The polylaterality of *emoji* in the computer being (based on the material of modern European languages) —Qualifying scientific work having rights of a manuscript.

Thesis for the Doctor of Philosophy Degree 035 Philology. Borys Grinchenko Kyiv University. Kyiv, 2023.

The dissertation is devoted to the establishment of linguistic and logical-structural parameters of the multilaterality of *emoji* in the computer being (based on the material of modern European languages).

The scientific novelty of the obtained research results consists in the implementation of an essential-empirical linguistic and logical-philosophical reflection of the [post]reality of the multilateral "*emoji*" taking into account a multidisciplinary (humanitarian and applied, traditional and innovative) approach, which is explained by the continuous generation of new signs. And also in the creation of a scheme of a transidentical virtual picture of the world as a digital consciousness in a computer being.

The theoretical significance of the work is due to the fact that the main provisions and conclusions of the dissertation on the multilaterality of *emoji* in the computer being appeal to the fact that the sign systems of the structure are combined with the phenomenological level, exist in it and predict it, just as they predict the logical or structural level, that is, they predict the structure of human consciousness, which as a result has its own verbal reflection. Thus, the system includes the following levels: existence, phenomenon, sensory image, image, language, concept, concept, property, symbol, sign, denotation, signifier, signified - *emoji*. On the denotation there is closure of both levels – phenomenological and structural, which implies the impossibility of studying *emoji* only on one level, also taking into account the fact that *emoji* in the original sense were not interpreters of emotions. The introduction of all the specified systems into the programmable logic matrix made it possible to parameterize the dynamics of system intersections, which as a result recreated the matrix of the *emoji*

optical sign precisely according to the structure of its optics and visualization logic, which, in turn, no longer has anything to do with the *emoji* content plan, i.e. with its intangible side.

The practical significance of the obtained results of the conducted research is that its results can be used as a theoretical and practical basis in various fields of science, namely in linguistics, philosophy of language, logic, cultural studies, etc. The materials of the dissertation can be used in the process of professional training of specialists in philology and philosophy or at the intersection of the mentioned sciences in higher educational institutions.

Polylaterality (from ancient Greek. πολύ – many; from Lat. latus – side) is defined by us in the study as a category that reflects in the iconic *emoji* a versatile, multi-vector reproduction of emotions with the help of logical-structural, lexical-grammatical, morphological, etc. means Having mastered the theoretical principles, the mechanisms and principles of linguistic transcoding were traced, where the plan of content and the plan of expression of the sign were considered in their synthesis with the approbation of the structure and meaning of a specific sign at the intersection of linguistics, logic and philosophy. Thus, implementing the empirical method, it was experimentally determined how language recoding occurs.

Since we are talking about the earliest types of writing, great attention is paid to the concept of optics, since, from the point of view of physics, it includes the nature of light and its shadows, that is, in our case, not just a direct and figurative meaning, but the nature of these values. And nature is the mental aspect embedded in *emoji* signs, explicated in various European (natural) languages. All this presupposed the discovery of the specificity of the transgression of concepts in *emoji* from natural languages to the generation of a digital sign with the corresponding adiaphorization of the structural levels of the language.

The logical-linguistic specificity of the transgression of language signs into *emoji* is explained from the point of view of the logical-phenomenological specificity of *emoji* signs at the intersection of two sciences - logic and linguistics. Turning to the science of logic as a substrate for a structural approach to the study of linguistic signs

is primarily revealed not in the cognitive processes of a person during speech, but in the rules and norms of transition from one structure of a sign and at the same time from one meaning of a sign to other such categories. That is, in this way, with an appeal to normative (formal) conditions, the truth of the linguistic sign is ensured as a result. The latter is distinguished in the study in two directions: 1. structural (internal) and 2. phenomenological (external) directions, which, as we emphasize in our study, cannot be considered unilaterally when studying linguistic signs, since the cause-and-effect relationship of sign generation is eliminated. Thus, multilateralism has been formed, the characteristic feature of which is not only in the structural aspects of the sign, but also in its cognitive experience, which, in fact, forms a linguistic picture, in particular, the individual language of a person.

Experimentally, we also concluded that the perception and interpretation of the *emoji* sign depends on all the highlighted categories with preference to the professional activity of the speaker and his experience in a specific profession. In parallel with the purpose of the research, the concepts of a priori and a posteriori artificial languages were also revealed. We consider the *emoji* language to be a priori and a posteriori, since *emoji* reflects both types in terms of content and form: in terms of form, the components of the *emoji* sign refer us to other semiotic systems (for example, cuneiform or Morse code); in terms of content, the *emoji* sign can be interpreted depending on individual verbal skills, which, in turn, was considered by us through the prism of frame semantics (P-semantics) by C. Fillmore. In the study of the transgression of natural languages into artificial languages, an important contribution was to trace the generation of linguistic and non-linguistic elements of signs at the intersection of the machine-machine dichotomy. For this, Morse code and *emoji* are taken into account, on the example of which the empirically essential essence of the generation and regeneration of the sign is revealed. For the experiment, a third set of signs (mathematical symbols) was introduced, which caused recoding. The codification is based on the Turing machine with the corresponding formula. With the help of a scientific experiment, the correlation of the technical signs of both languages and their qualitative function and validity to modern digital communicative requests, which is characterized by the

efficiency and compactness of information transmission with an appeal to the ideographic substrate of computer-generated signs, was revealed.

In addition, the study focuses on an empirical experiment initiated by a survey created on the basis of a Google form called "*Emoji-association*", which contains 147 perceptions and interpretations of up to 28 *emoji* characters from recipients. In the future, the experiment was expanded, new elements were added and emphasis was shifted to obtain new empirical results based on the results of previous experiments. Thus, hypothetical-deductive theories were derived, followed by their experimental confirmation, and a new hypothesis was defined based on the obtained results and with the prospect of verification by subsequent experiments. It was concluded that psychophysiological factors (natural and acquired) - age, gender, upbringing, profession, experience) - appeal to extralinguistic factors, for example, the explication of qualia isolated by the recipient, which is based on psychologism, or physiognomastic characteristics (symbolism of gestures, facial expressions), which, in turn, appeals to the mental characteristics of the origin and use of gestures and facial expressions, and which as a result is reproduced in the linguistic picture of the human world (the Sapir-Whorf theory of linguistic relativity), which legitimately passes into the linguistic paradigm of sign formation. Thus, on the example of *emoji* signs, extralinguistic factors of the plan of expression of the sign (geographic origin of the sign, which appeals, for example, to the hieroglyphic structure of the sign) and the plan of content (visualization of the sign by facial expressions, gestures, color, interpretation and perception of what is possible precisely by conditions for taking into account natural and acquired psychophysiological factors of the recipient), as well as linguistic factors (fixed nomen of a specific sign and verbal perception and interpretation of this sign by the recipient).

It was concluded that it is possible to trace and investigate the multilaterality of *emoji* only under the conditions of research at both the structural and the content level, which in our research we nominate more broadly - the logical-phenomenological level. That is, from the structuralist approach to the study of existence as a whole, verified by language. Therefore, the study of a specific *emoji* sign must be placed in a certain

context, colored by some connotation, which will allow an ambivalent approach to the sign, exploring both levels.

All the experiments we tested and all the conclusions and results of these experiments we indicated made it possible to create an *emoji* matrix upon completion of the dissertation research, the logic of which demonstrates the multilaterality of the *emoji* sign in CB (based on the material of modern European languages with an appeal to ancient languages) both in structure and semantic paradigm.

The visualization of the matrix became possible due to the understanding that a symbol cannot exist by itself and by itself: in order for a sign to become a symbol, it is necessary for it to have a verbal expression and a verbal explanation. This is how the trajectory of the meaning of a certain statement (because *emoji* is also a statement, only non-verbal) takes place, which moves from structure to phenomenology and vice versa, which concludes the following: it is impossible to decode a non-verbal optical sign without reducing it to a verbal expression of a specific statement and the specifics of its verbal expression, i.e. the decoding of the optical sign generation process became important. The specificity of verbal expression refers to the structure of a specific language, which a priori predicted the specificity of verbalization of human thought processes (Sapir-Whorf Linguistic Relativity Hypothesis) with its subsequent agrammatization, that is, the generation of an optical sign for a verbal expression.

Keywords: *emoji*, polylaterality, computer being, language, system, semiotics, functional-semantic field, pragmatics.

СПИСОК НАУКОВИХ ПУБЛІКАЦІЙ

В ЯКИХ ВИСВІТЛЕНО НАУКОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові статті, опубліковані у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України

1. Бахтіна А. Полілатеральність *етоїї* в комп'ютерному бутті як *Sein für anderes* («буття-для-іншого») під час війни. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2023. № 99. С. 39-53. [https://doi.org/10.35433/philology.1\(99\).2023.39-53/](https://doi.org/10.35433/philology.1(99).2023.39-53/). ISSN 2663-7642; 2707-4463.

Вебпосилання на видання <http://philology.visnyk.zu.edu.ua/>.

2. Махачашвілі Р. К., Бахтіна А. О. НАТЕ *ЕМОЖІ* в лінгвокриміналістичних експертизах: проблеми декодифікації смислу. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філологічні науки*. 2021. № (1(94)). С. 79-96. ISSN 2663-7642; 2707-4463. Вебпосилання на видання <http://philology.visnyk.zu.edu.ua/issue/view/14263/7710>.

3. Махачашвілі Р. К., Бахтіна А. О. Емпіричний метод у дослідженні полілатеральності *етоїї*. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2019. Т. 3. № 43. С. 141–144. DOI <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2019.43.3.34>. ISSN 2409-1154. Вебпосилання на видання <http://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/index.php/arkhiv-nomeriv?id=157/>.

Наукові статті, опубліковані у періодичних наукових виданнях, проіндексованих у базі даних Scopus

4. Makhachashvili R., Kovpik S., Bakhtina A., Schmeltser E. Technology of poetry presentation via *Emoji* Maker platform: pedagogical function of graphic mimesis. *7th Workshop on Cloud Technologies in Education, CTE*. 2020. Vol. 7. P. 268-280. DOI <https://doi.org/10.55056/cte.359>. ISSN 2833-5473; 1613-0073. Вебпосилання на видання <https://acnsci.org/journal/index.php/cte/issue/view/14>.

Публікації, у яких додатково відображені результати дослідження

(статті в інших виданнях, матеріали конференції, тощо)

5. Makhachashvili R., Bakhtina A., Kovpik S., Semenist I. Hieroglyphic Semiotics of *Emoji* Signs in Digital Communication. *Proceedings of the International Conference on New Trends in Languages, Literature and Social Communications*. 2021. Vol. 557. P. 182-192. DOI: 10.2991/assehr.k.210525.023. ISSN 2352-5398. Вебпосилання на видання <https://www.atlantis-press.com/proceedings/icntllsc-21/articles>
6. Makhachashvili, R., Bakhtina, A., Semenist, I., Prihodko, G., Prykhodchenko, O., 2021. *Emoji* explication in digital communication: Logical-phenomenological experiment. *Digital humanities workshop. New York, NY, USA: Association for Computing Machinery, DHW*. 2021. С. 191-197. ISBN 978-145038736-1 DOI:10.1145/3526242.3526259. Вебпосилання на видання <https://dl.acm.org/doi/10.1145/3526242.3526259>
7. Makhachashvili R., Morze N., Kovpik S., Bakhtina A., Shmeltser E. Applied Technology of Fiction and Non-fiction Conceptual Presentation via ICT Tools: Pedagogical Function of Graphic Mimesis. *Proceedings of the 1st Symposium on Advances in Educational Technology*. 2022. Vol. 1. P. 631-643. ISBN 978-989-758-558-6. DOI: 10.5220/0010926700003364. Вебпосилання на видання <http://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/7001>
8. Makhachashvili R., Morze N., Kovpik S., Bakhtina A., Shmeltser E. Perception and Interpretation of *Emoji* in the Pedagogical Process: Aposterior Features of Artificial Digital Language. *Proceedings of the 1st Symposium on Advances in Educational Technology*. 2022. Vol. 2. P. 141-155. DOI: 10.5220/0010929500003364. ISBN 978-989-758-558-6. Вебпосилання на видання <https://aet.easyscience.education/2020/>

ЗМІСТ

СПИСОК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	16
ВСТУП	17
РОЗДІЛ I. ЛІНГВОСЕМІОТИЧНА УСІЯ МОВИ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ	23
1.1. <i>emoji</i> та лінгвокореляція знакової системи	23
1.2. <i>emoji</i> та лінгвокореляція суб'єктивізації довільного знака	43
1.3. Психологізм мови для аналізу <i>emoji</i> в мовленні	55
1.4. Логокомбінаторика як передумова машинних знаків	65
1.5. Робочі поняття дисертаційного дослідження	78
Висновки до розділу 1	82
РОЗДІЛ II. ЛІНГВО-ЛОГІКО-ФІЛОСОФСЬКА СЕМЕМАТИЧНІСТЬ <i>emoji</i>	86
2.1. Лінгвоперекодування: від японського [emodzī] до транснаціонального <i>emoji</i>	86
2.2. Логіко-лінгвістична специфіка трансгресії мовних знаків у <i>emoji</i>	99
2.3. Абстрактизація <i>emoji</i> : механізми конструкцій мімікрії з традиційних мов	131
2.4. Логокомбінаторна аграматизація <i>emoji</i> : <i>emoji</i> -фрактальна [пост]реальність	148
Висновки до розділу 2	156
РОЗДІЛ III. ПОЛІЛАТЕРАЛЬНІСТЬ <i>emoji</i> В КОМП'ЮТЕРНОМУ БУТТІ (на матеріалі сучасних європейських мов)	164
3.1. Генерація <i>emoji</i> як лінгвоуніверсального континууму комп'ютерного буття: деінсталяція етно-бар'єрів та культурних парадигм	164
3.2. Віртуальна картина світу як універсальна свідомість у комп'ютерному бутті	186
3.3. Раціо-емотивна суб'єктивізація <i>emoji</i> : дефрагментація смислу	206
3.4. Логокомбінаторна аграматизація <i>emoji</i> : мовна гра в комп'ютерному бутті	223
Висновки до розділу 3	233
ВИСНОВКИ	243
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	256

СЛОВНИКИ ТА ДОВІДКОВІ ДЖЕРЕЛА	276
ЕЛЕКТРОННІ ДЖЕРЕЛА	278
ДОДАТКИ	279

СПИСОК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

КБ – комп’ютерне буття

АТСУМ – Академічний тлумачний словник української мови

СУМБГ – Словник української мови Бориса Грінченка

DRAE – Diccionario de la Real Academia Española

ЄСФ: ЛН – Європейський словник філософій: лексикон неперекладностей

DWBDS – Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache

СІС – Словник іншомовних слів

ЦНС – центральна нервова система

ЕСО – емпірична сторона об’єкта

фМРТ – функціональна магнітно-резонансна томографія

ПЗ – план змісту

ПВ – план вираження

НМ – «нервова модель»

ВМ – вербальна мережа

ТІВІ – теоретико-ігрове визначення істини

ТІС – теоретико-ігрова семантика

ШВЛ – штучна вентиляція легень

ПКС – простий категоричний силогізм

УС – унлатеральна структура

ПС – полілатеральна структура

ДМ – дистинктивність мислення

УЯЕ – універсальні якості емотивності

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Ротація трансгресії мовної картини світу в лінгвістичну структуру комп'ютерного буття модифікує традиційні (не технологічні) структури часу і простору, до яких зараховуємо всі фактори екзистенції людства, в тому числі й мову. Останнє виступає як предмет згаданої трансгресії, переходячи на рівень реструктуризації на абстрактному рівні власної онтології. Цифрова модель мовної картини світу, в свою чергу, характеризується абсолютною нелінійністю кейсів розробки штучних символів з їх відповідною дефрагментацією за умови семантизації кожного з них. Такій семантизації підлягає екстралінгвістичний знак як реципієнт нового абстрактного в часі й просторі смислу в лінгвістичній структурі **комп'ютерного буття** – складної, багатовимірної сфери синтезу дійсності, людського досвіду та діяльності, опосередкованих новітніми цифровими та інформаційними технологіями; техногенної дійсності, складової техносфери буття. Новий знак у комп'ютерному бутті виступає кіберморфізмом – уподібненням об'єкта та/або явища некомп'ютерного середовища до елемента комп'ютерного буття за субстантними та субстратними ознаками (Махачашвілі Р. К.)

Кіберморфізм як категорія фракталізується, тобто ділиться, висновлює три основні фрактали – [мова]-[емоція]-[відчуття] й виокремлюємо концептуальне ядро – [емоція] – як субстрат психофізіологічного причинно-наслідкового переходу й мімезису з мови у відчуття. Такі відчуття сприяють у комп'ютерному бутті утворенню *emoji* (від яп. 絵 – картинка і 文字 – знак, символ; яп. вимова [emodzi]) – особливих мовних ідеограм, нефонетичних, багатомодальних писемних знаків для вираження широкого спектру людських емоцій в текстах різних цифрових медіа. Оскільки *emoji* як об'єкт лінгвістичної структури комп'ютерного буття відтворює глобальне й транснаціональне сприйняття знака, зберігаючи чинники ментального характеру будь-якої національності, то за такої умови відмічаємо багатосторонність або багатовекторність плану змісту. А отже, спираючись на мовознавчу білатеральну теорію знака (Ф. де Сосюр), згідно з

якою знак є двосторонньою одиницею, що має план вираження й план змісту, вважаємо за необхідне номінувати багатосторонність *emoji* **полілатеральністю** (від грец. *πολύ* – багато; від лат. *latus* – сторона) як категорію, яка відображає в знакові *emoji* різнобічне відтворення емоцій за допомогою логіко-структурного, лексико-граматичного, морфологічного та ін. засобів.

Відтак, трансгресований у цифрову [пост]реальність полілатеральний *emoji* доцільно досліджувати з урахуванням мультидисциплінарного (гуманітарного й прикладного, традиційного й інноваційного) підходів, що експлікується безперервною генерацією нових мовних знаків.

Окрім згаданого вище, актуальність теми досягається також синтезом логічних, структурних та психоемоційних змін свідомості покоління Y у зв'язку з позачасовою еволюцією світової кібернетики.

Зв'язок із науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано відповідно до наукової теми Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка «Розвиток європейських мов і літератур в контексті міжкультурної комунікації» (2016 – 2021) (реєстраційний номер: 0116U006607)

Тему дисертаційного дослідження затверджено Вченою радою Університету Полілатеральність *emoji* в комп'ютерному бутті (на матеріалі сучасних європейських мов) (протокол № 9 від 31.10.2019 р.).

Мета дослідження полягає у визначенні лінгвістичних та логіко-структурних параметрів полілатеральності *emoji*.

Для реалізації поставленої мети окреслено виконання таких завдань:

1. **Випрацювати** робочий методологічний апарат в межах актуальних лінгвофілософських та лінгвістичних підходів для виявлення та опису полілатеральності *emoji*.
2. **Простежити** механізми та принципи лінгвоперекодування.
3. **Виявити** специфіку трансгресії понять в *emoji* з природних мов у генерацію цифрового знака з відповідною адіафоризацією структурних рівнів мови.

4. **Розкрити** інноваційну концепцію мовної трансідентичності *emoji*.
5. **Розглянути** механізми конструкцій *emoji* у трансгресії з природних мов у штучні.

Об'єктом дослідження є трансформація сучасних європейських мов (української, іспанської, німецької) у комп'ютерному бутті.

Предметом дослідження є засоби та механізми генерування і семантизації полілатерального *emoji*.

Матеріалом дослідження є *emoji* європейських мов соціальних мереж (Facebook, Twitter, Telegram, Instagram), операційних систем (Windows, Android, Apple), платформ (*Emoji-Maker*), онлайн-лексикографічних систем.

Методи дослідження. Емпіричний метод – з метою дослідження явища за допомогою експерименту та раціональної обробки отриманих даних. Структурний метод – з метою виявлення й аналізу структурних елементів, окремих складників, категорій тощо, які формують *emoji*-знак. Семіотичний метод – з метою вивчення знака з позиції його організації, властивостей його елементів і категорій. Діалектичний метод як спосіб пошуку теоретичної побудови мовної картини світу, дослідження істинних критеріїв співіснування мови і світу, мови і людини, мови і машини. Логіко-аналітичні методи, а саме метод формалізації як вивчення об'єкта шляхом відображення їхньої структури в знаковій формі; статистичні методи, що передбачають використання різних формул для виявлення правил розподілу мовних одиниць у комп'ютерному бутті, для виміру зв'язків між мовними елементами, для встановлення тенденцій у розвитку та функціонуванні мови, для встановлення залежності між якісними й кількісними характеристиками мови комп'ютерного буття; логіко-математичні методи з елементами моделювання мови та гіпотетико-дедуктивного способу її дослідження.

Наукова новизна одержаних результатів дослідження полягає у здійсненні есенційно-емпіричного лінгвістичного та логіко-філософського відображення [пост]реальності полілатерального *emoji* з урахуванням мультидисциплінарного (гуманітарного й прикладного, традиційного й

інноваційного) підходів, що експлікується безперервною генерацією нових знаків. А також у побудові матриці знака *етої* як трансідентичної віртуальної картини світу в синтезі з цифровою свідомістю у комп'ютерному бутті та мовною картиною світу поза ним.

Теоретичну базу дослідження складуть вчення з цифрових технологій, логіко-філософські та лінгвістичні вчення, що відображені у фундаментальних працях зарубіжних та українських фахівців: Ш. Баллі, Р. Барт, Ф. Бацевич, Й. Вайсгербер, Л. Вітгенштейн, В. Вундт, Г.-Г. Гадамер, М. Гайдеггер, В. фон Гумбольдт, Ж. Дельоз, Б. Кассен, М. Кастельс, Р. Карнап, Ш. Куріта, Р. Махачашвілі, Г. Оуенс, О. Потебня, П. Рікер, Д. Роуз, Е. Сепір, Ф. де Соссюр, Н. Талеб, Б.-Л. Уорф, Г. Фреге, Я. Шрамко, Р. Якобсон, К. Ясперс та інші.

Теоретичне значення роботи зумовлене тим, що основні положення й висновки дисертації про полілатеральність *етої* в комп'ютерному бутті апелюють до того, що знакові системи структури поєднуються з феноменологічним рівнем, існують у ньому й передбачають його, як і передбачають логічний або структурний рівень, тобто передбачають структуру свідомості людини, що в результаті має своє вербальне відображення. Так, до системи входять наступні шаблі: буття, явище, чуттєвий образ, образ, мова, поняття, концепт, властивість, символ, знак, денотат, сигніфікант, сигніфікат – *етої*. На денотаті відбувається замикання обох рівнів – феноменологічного та структурного, що й передбачає неможливість дослідження *етої* лише на одному рівні, враховуючи також те, що *етої* в первісному значенні не були інтерпретантами емоцій. Уведення усіх зазначених систем у програмовану матрицю логіки дозволило параметризувати динаміку перетинів систем, що в результаті відтворило матрицю оптичного знака *етої* саме за структурою його оптичності та логіки візуалізації, що, в свою чергу, уже не має нічого спільного з планом змісту *етої*, тобто з його нематеріальною стороною.

Практична значущість проведеного дослідження полягає в тому, що його результати можуть бути використані як теоретико-практична основа в різних галузях науки, а саме у мовознавстві, філософії мови, логіці, культурології тощо.

Матеріали дисертації можуть бути використані в процесі професійної підготовки фахівців із філології та філософії або ж на перетині згаданих наук у вищих навчальних закладах.

Апробація результатів дисертації здійснювалась на міжнародних наукових конференціях – DHW-2021: Digital Humanities Workshop. December 23, 2021, KRSS2021: KRYVYI RIH SPRING OF SUSTAINABILITY (KRYVYI RIH, Ukraine, 11.05.2021); 8th International Conference ICEduTech 2021; International scientific and practical conference «Philology in EU countries and Ukraine at the modern stage (North University Centre of Baia Mare Faculty of Letters); Бізнес-раунд «Україна-Куба»: Іспансько-український та українсько-іспанський переклад доповідей із кубинської фармацевтики, будівництва, ІТ-технологій, науки та ін. (Торгово-промислова палата України, м. Київ); Curso de formación de profesores de Español como Lengua Extranjera (Instituto Cervantes de Varsovia y la Embajada de España en Ucrania. Kyiv, Ukraine); DLCC2020 (Theoretical and Practical Aspects of Distance Learning (Польща, м. Цешин); VII International Conference: Information Technology and Interactions (Satellite); 6th International Conference on Complexity, Future Information Systems and Risk (COMPLEXIS 2021) (Lisbon, Portugal); I Міжнародна наукова конференція «Глобалізація й інтернаціоналізація філологічної науки» (м. Кривий Ріг) – з подальшою публікацією результатів дослідження дисертації у виданнях, які індексують у базах даних Scopus та Web of Science Core Collection.

Публікації. Наукові результати дисертації висвітлено у 8 наукових публікаціях, із них – 1 одноосібна, 7 – у співавторстві: 3 – статті, опубліковані у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України, 1 стаття, опублікована у періодичному науковому виданні, проіндексованому у базі даних Scopus, 4 – публікацій, у яких додатково висвітлено наукові результати дисертації.

У статті «Дослідження функціонально-лінгвістичних аспектів заголовків текстів новин у сучасному французькому медіадискурсі», опублікованій у співавторстві з Р. Махачашвілі, Н. Морзе, С. Ковпик, Е. Шмельцер, внесок

Бахтіної А. О. полягає у тому, що вона висунула гіпотези про індивідуальну та суб'єктивну парадигму візуалізації мовного знака *emoji* за допомогою хмарних технологій як графічного наслідування знаків природних мов, а також реалізувала опитування, розробила анкетування, його організувала і провела, здійснила статистичну обробку та аналіз отриманих даних, що становить 20% тексту статті.

У статті «Perception and Interpretation of *Emoji* in the Pedagogical Process», опублікованій у співавторстві з Р. Махачашвілі, Н. Морзе, С. Ковпик, Е. Шмельцер, внесок Бахтіної А. О. полягає у тому, що вона висунула гіпотези, дослідила структури знаків *emoji* за допомогою екстралінгвістичних чинників, підбрала методики реалізації опитування, розробила анкетування, його організувала і провела, а також здійснила статистичну обробку та аналіз отриманих даних, що становить 20% тексту.

У статті «Technology of poetry presentation via *Emoji* Maker platform: pedagogical function of graphic mimesis» у співавторстві з Р. Махачашвілі, С. Ковпик, Е. Шмельцер, внесок Бахтіної А. О. полягає у тому, що вона висунула гіпотези дослідження, підбрала методики реалізації опитування, розробила анкетування, його організувала і провела, а також здійснила статистичну обробку та аналіз отриманих даних, що становить 25% тексту.

У статті «Hieroglyphic Semiotics of *Emoji* Signs in Digital Communication» у співавторстві з Р. Махачашвілі, С. Ковпик, І. Семеністом, внесок Бахтіної А. О. полягає у тому, що вона висунула гіпотези про дзеркальне фізикалістське відтворення форми та змісту знака «сонце», що є корелятом ієрогліфічно-іконічної репрезентації мовного знака, підбрала методики реалізації опитування, розробила анкетування, його організувала і провела, а також здійснила статистичну обробку та аналіз отриманих даних, що становить 25% тексту.

У статті «*Emoji* explication in digital communication: Logical-phenomenological experiment» у співавторстві з Р. Махачашвілі, С. Ковпик, Г. Приходько, О. Приходченко дисертанту належить висунування гіпотези

дослідження, підбір методики реалізації логіко-феноменологічного експерименту, а також статистична обробка та аналіз отриманих даних, що становить 20% тексту.

У статті «Емпіричний метод у дослідженні полілатеральності *emoji*» у співавторстві з Р. Махачашвілі, внесок Бахтіної А. О. полягає у тому, що вона окреслила термінологічний апарат «полілатеральність» та «*emoji*», висунула гіпотези дослідження, підбрала методики реалізації опитування, розробила анкетування, його організувала і провела, а також здійснила статистичну обробку та аналіз отриманих даних, що становить 50% тексту.

У статті «НАТЕ *EMOJI* в лінгвокриміналістичних експертизах: проблеми декодифікації смислу» у співавторстві з Р. Махачашвілі, внесок Бахтіної А. О. полягає у тому, що вона обґрунтувала проблеми, підбрала методики реалізації опитування, розробила анкетування, його організувала і провела, а також здійснила статистичну обробку та аналіз отриманих даних, що охоплює 50% тексту.

Структура й обсяг дисертації. Дисертація містить вступ, три розділи основної частини з підпунктами, висновки до розділів, загальні висновки, список використаних джерел з 237 найменувань (з них 115 крилицею та 122 латиницею), список словників та довідкових джерел (16), список електронних ресурсів (6) та список ілюстративних джерел та додатків. Робота містить 6 таблиць та 82 рисунки. Обсяг основного тексту дисертації складає 232 сторінки друкованого тексту.

РОЗДІЛ І. ЛІНГВОСЕМІОТИЧНА УСІЯ МОВИ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ

1.1. *emoji* та лінгвокореляція знакової системи

Природа екзистенційної сутності апріорі відтворюється у знаковій системі, як і остання є передумовою першої, а тому передбачає своєю функціональністю екзистенцію всього суцього. Будь-яке явище на планеті (природне чи штучне) генерує пояснення своєї суті чи функції. Зауважимо, що диз'юнктивне протиставлення «чи» тут є фундаментом до розуміння наявності функціональності будь-якого явища, але не до повноцінного розуміння його суті. Власне, останнє і є іманентною першопричиною утворення спочатку дискурсу про знаковість природи, а згодом – науки як інструменту, який прагне до причинно-наслідкового упорядкування знань про функції того чи того явища, обґрунтування його зовнішньої та внутрішньої суті.

Природа в цілому, як і будь-який її елемент зокрема, апріорі здатна до ендогенної, тобто до внутрішньої, такої, що в своєму субстраті не залежить від зовнішніх (екзогенних) контекстів, генерації експлікантів своєї сутності. Номінуємо такий ендогенний фактор як самоексплікант, що, власне, й міститиме в своєму семантичному полі лексему *ендогенний як викликаний причинами внутрішнього походження* (АТСУМ).

Проте самоексплікант того чи того явища природи за будь-яких умов є апостеріорним, тобто таким, який залежить від іншого чинника – чинника, що експлікує. У такому випадку самоексплікант певного явища стає знаком для подальшої експлікації, а чинником, що експлікує, у широкому сенсі стає людина. Передусім – це *homo erectus* (людина прямоходяча) як вид еволюційного процесу, звернений до пізнання природи навколо себе. У свою чергу, пізнання містить семантичне ядро, виражене синонімічними лексемами *спостереження/споглядання*. Таким чином, пізнання як спостереження є субстратом виникнення екзогенного фактору експлікації певного явища – таким, що *викликаний причинами зовнішнього походження* (АТСУМ). Проте про

екзогенність варто говорити з моменту появи *homo sapiens* (людина розумна) та *homo pensantis* (людина мисляча), коли за умовами еволюційного процесу означеним видам було притаманне не тільки пізнання, а й створення нового за уже пізнаним, тобто передусім ідеться про набуття здатності до експлікації пізнаного, його систематизації, фракталізації та антропогенної семантизації. Під останнім розуміємо функціональність людського мозку, здатного до мисленнєвого процесу, що виражається утворенням нового тлумачення пізнаного явища з подальшим його обґрунтуванням у залежності від синтезу внутрішніх та зовнішніх факторів.

Так, з'явилася потреба у систематизації знання. Безумовно, систематизація будь-якого знання відбувається за допомогою мови. Саме мовою уможливилася як самоексплікація, так і експлікація. Окрім того, мова сама стає і самоексплікантом, і експлікантом – тобто знаковою системою, уже упорядкованою. Однак зауважимо, що поняття підпорядкованості не дорівнює поняттю лінійності, оскільки знак від природи не є лінійним, навіть коли йдеться про лінійні мови. У випадку з нелінійними мовами, знаковість експлікується за допомогою дискурсивного характеру, що апіорі є композиційно-синтаксичною конструкцією зі змістовою завершеністю та структурною єдністю. Усе це на сучасному еволюційному етапі уможливорює експлікацію і самоексплікацію одночасно, тобто людська мова набуває необхідності пояснити екзогенне явище (щось пізнане, утворене зовні) за умови ендогенної експлікації – пояснення самої себе або ж навпаки – пояснення самої себе за допомогою зовнішніх факторів (ендогенна самоексплікація через екзогенну експлікацію).

Для дійсного повноцінного (комплексного, синергетичного) зв'язку мови і мовлення, суті мови обов'язково має бути категорія буття – буття сутності. Адже тільки категорія буття визначає синтез смислового мовного досвіду – історичного, соціального, колективного, індивідуального (в тому числі ментального). Усе вищезазначене стало причиною тлумачення й вивчення мови як буття і навпаки оскільки буття – це вся феноменологія мови до феноменології окремого мовного факту в його конкретному мовленнєвому застосуванні

(Гайдеггер, 2007). Щоб пояснити певне явище, підпорядковане широкому значенню буття, необхідна мова як систематизатор і конструкт, у свою чергу, мова, за функціями систематизації та конструкції, і стає тим буттєвим виміром, за допомогою якого можливе як пізнання, так і утворення нового.

Передусім поняття буття виникло як філософська категорія, що містить різні кути експлікації своєї сутності та функціональності. Академічний тлумачний словник української мови (АТСУМ) подає 4 визначення поняття буття:

1. *філос.: об'єктивна реальність, що існує незалежно від нашої свідомості; матерія, природа.*

Тобто, як бачимо, передусім буття розуміється у найширшому абстрактному визначенні, що передбачає першооснову екзистенції – природність.

2. *Сукупність умов матеріального життя суспільства.*

У цьому визначенні буття має антропологічне походження, оскільки його функціональність взаємозалежна від існування суспільства, критеріїв його утворення – матеріальних умов життя.

3. *уроч.: життя, існування.*

На згаданому етапі етимологізації поняття буття синтезується з 1-м і 2-м визначенням. Таким чином, конгломерат абстрактного й конкретного (матеріального) рівнів визначення буття зводить розуміння поняття до існування в цілому, з його траєкторією від ширшого до вузького (екзистенція – життя), від загального до конкретного (духовність – праця), від абстрактного до матеріального (суспільство – держава).

4. *Перебування.*

4-е визначення, своєю чергою, розміщено до АТСУМ зі словника української мови Бориса Грінченка (СУМБГ): 1) *Бытіє, суцествованіє.* 2) *Бытность, пребываніє).* Упорядник словника Борис Грінченко, як бачимо, транслює визначення поняття буття від загального до конкретного, де 1-е визначення корелює з його тлумаченням у АТСУМ, а друге відтворює поняття в понятті: тобто в уже наявній екзистенції є вузький корелят *перебування*, що передбачає

сполучники місця *de/десь*: є екзистенція, а в ній – перебування де (десь) – у конкретному буттєвому вимірі.

Досить розгалуженим та філософсько обґрунтованим є іспанськомовне визначення буття в Словнику Королівської академії іспанської мови (*Diccionario de la Real Academia Española, DRAE*). Означена розгалуженість полягає передусім через наявність персонального терміна для кожного визначення буття, що, напевно, передбачено аналітичністю світогляду іспанськомовної людини – у сенсі людини, для якої іспанська мова генетично рідна. Саме тому лексична економія не є властивою для аналітичних мов, зокрема романських. Так, *DRAE* подає наступні визначення буття, що виражене в 3-х термінах:

1. **Ser:**

- *esencia o naturaleza.*

Зауважуємо, що поняття **ser** повною мірою корелює з 1-м визначенням поняття буття в АТСУМ на його абстрактному рівні як першооснова, субстрат існування світу.

- *Cosa creada, especialmente las dotadas de vida.*

У цьому визначенні природа як явище, суть існування антропологізується у сенсі органіки, тобто до утворення будь-якого явища долучається метафоричне «дати явищу/речам життя».

- *ser humano*

Як бачимо, іспанськомовний світогляд розділяє поняття буття на буття природи в цілому, буття явища/речі та буття людське. Таким чином, *ser humano* виступає як антропонімічне буття.

- *Valor, precio, estimación de las cosas.*

Таке визначення фігурує в одному семантичному полі трьох понять: вартість, ціна, оцінка речей, що уможливорює поділ буття на два антитетичні світи: світ духовний (природний) і світ матеріальний (набутий), останній з яких залежний, передусім, від економічних систем. Окрім того, перший світ (духовний) поділяється на буття органічне (1 і 2-е визначення), антропологічне (3-е визначення) та на вище буття як бога, що виражається терміном *ser supremo*.

Напевно, через таку семантичну багатовекторність поняття перекладач праць М. Гайдеггера Хосе Гаос (José Gaos, 1990) німецькомовне *Dasein* (тут-буття) переклав як *ser ahí*, акцентуючи на тому, що необхідно відрізнити *Dasein* та його *existenz*. Тому для того, щоб останній термін міг по праву перекладатися як *existencia*, потрібно *Dasein* передати іншим словом: буквально калькуванням *ser ahí*, де воно здатне передати основні ідеї, за якими «буття тут» є своїм «тут», і, як таке, передає поняття «місця», оскільки останнє має «екзистенційну конституцію», інтегровану через слова «перебувати» й «розуміти», що, у свою чергу, встановлюється як «проекування» тощо (ЄСФ: ЛН, 2009).

- *Modo de existir.*

Таке визначення певною мірою корелює з поняттям буття як *перебування* (АТСУМ, СУМБГ), що передбачено поняттям лексеми *спосіб (modo)*, де *спосіб* – це певна дія, прийом або система прийомів, яка дає можливість зробити, здійснити що-небудь, досягти чогось (АТСУМ), а відтак – обрати шлях для реалізації мети, що знову ж таки корелює зі сполучником місця *де/десь*.

2. Existencia

- *Acto de existir.*

Як бачимо, визначення «*акт існування*» передає апріорність свого визначення, тобто акт існування – як факт створення світу.

- *Vida del hombre.*

Таке визначення екзистенції корелює з 3-м визначенням українськомовного варіанту (АТСУМ) та з 3-м визначенням DRAE. А отже, є визначенням антропологізованим.

- *Fil.: por oposición a esencia, realidad concreta de un ente cualquiera. En el léxico del existencialismo, por antonom., existencia humana.*

Філософське осмислення екзистенції протиставляється поняттю есенція, про яке йтиметься нижче. Проблематикою питань сутність/існування (екзистенція) цікавилися з давніх часів опосередковано через давньогрецьку мову. Оскільки давньогрецька мова виступає як лінгвофілософський феномен і герменевтичний

субстрат термінології, якою ми послуговуємося в нашій роботі, то проблематику поняття буття розглянемо детальніше нижче.

- *Mercancías destinadas a la venta, guardadas en un almacén o tienda.*

Останнє визначення поняття екзистенції в DRAE корелює з 4-м визначенням поняття *ser (valor, precio, estimación de las cosas)* і експлікує матеріальний світ (речі/економіка).

3. Esencia.

Поняття *esencia*, як і було зазначено вище, ми розглянемо у кореляції з давньогрецькою мовою. Однак для початку простежимо визначення поняття, подані в DRAE: нас цікавлять визначення поняття як буття, тому визначення цього поняття з ольфакторної сфери (парфумерії) ми не зазначаємо:

- *Aquello que constituye la naturaleza de las cosas, lo permanente e invariable de ellas* (те, що становить природу речей; постійне, незмінне).

- *Lo más importante y característico de una cosa* (щось найважливіше і найхарактерніше для певної речі).

- **quinta esencia:** *quinto elemento que consideraba la filosofía antigua en la composición del universo, especie de éter sutil y purísimo, cuyo movimiento propio era el circular y del cual estaban formados los cuerpos celestes* (П'ятий елемент, який антична філософія розглядала у складі Всесвіту, свого роду тонкий і чистий ефір, рух якого був круговим і з якого формувалися небесні тіла).

Отже, поняття *esencia* розташовується здебільшого у філософській площині. Синтезуючи всі три визначення, розуміємо есенцію як свого роду першооснову, субстрат, з якого формувалося щось у світі, що в кінцевому випадку ставало незмінним, постійним, важливим, становлячи при цьому природу речей. Інакше кажучи, есенція виступає як формування світу, його основних складових. Як було зазначено вище, простежимо цей термін через призму давньогрецької мови.

У давньогрецькій мові поняття буття виражається лексемою *ουσία* (ουσία). Це поняття містить у собі найширше визначення, що синтезує визначення й терміни з усіх мов, які ми розглядаємо (українська, іспанська, німецька,

російська). У модерній грецькій мові термін тлумачиться для позначення сутності та природи якоїсь речі. Проте Європейський словник філософій: Лексикон неперекладностей (ЄСФ: ЛН, 2009) подає розбіжності в розумінні поняття різними вченими та в різні епохи. У словнику наголошено, що значення цього слова зазнало радикального перетворення вже між Платоном та Аристотелем, оскільки перший розумів усію в сучасному сенсі «майно» і у філософському сенсі сутності речі, тоді як другий додав інші значення, ототожнивши усію з ὅλοκεῖμενον (що змушує його позначати через усію інколи εἶδος, вид чи особливість, інколи єдність матерії та ейдосу, а інколи саму матерію). У подальшій історії філософії ситуація постійно ускладнювалася, оскільки стоїки розглядали усію як невизначений субстрат, мислителі середнього платонізму та неоплатонізму повернулися до значення «сутність», а христологія наблизила ὑπόστασις до усії, збагативши усію іншими значеннями, яких у новогрецькій мові більше немає. Так, засновник аристотелізму Вінкентіос Дамодос з'єднував усію з ὑπαρξις «існування», акцентуючи на понятті «складної субстанції», складеної із сутності (*esencia*) і буття як існування (*ser*). У свою чергу, Логофетіс, перекладав *esencia* як усія, а Цаварас в антології текстів Плотина перекладав усію як «буття» (εἶναι). Таким чином, виходячи з означеної проблематики тлумачення буття через мови, автори ЄСФ: ЛН висновлюють, що давньогрецька лексема *усія* не піддається перекладу не лише романськими мовами, зокрема взятою нами в роботі іспанською мовою, де вона передається як *esencia*, а й новогрецькою мовою. Цим самим ми пояснюємо використання в дисертації слова *усія*, а саме через синтез у ньому всіх визначень – від найвужчого до найширшого – в мовах різних груп індоєвропейської сім'ї: українська (слов'янська група), іспанська (романська група), німецька (германська група) та уральської сім'ї – російська (фіно-угорська група).

У німецькій мові для позначення буття є – найперше – слово *Sein*, і *Wesen* для позначення сутності. Тут аналітично-синтетична характеристика мови передбачила однозначну релевантність поняття та його значення, що вплинуло на швидкість розгортання філософії мови саме серед німецькомовних філософів.

Окрім того *Sein* є дієсловом, що дозволяє в німецькій мові полідериваційний процес з наступним утворенням лексичного складу мови. Так, Цифровий словник німецької мови (Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache, DWBDS) подає наступні визначення поняття буття:

1. *Das Sein*

- *das Existieren, die Existenz.*

Згодом у німецькій філософії відбулося спрощення, яке полягає в об'єднанні артикля зі словом, утворивши *Dasain* (*тут-буття*)(М. Гайдеггер, 2007).

- *eine materialistische, idealistische Auslegung des Begriffs des Seins*

Як бачимо, з одного боку, німецьке розуміння поняття буття має досить раціоналістичний початок, з іншого – утворюючи онтологічні новотвори різного буття, німецька мова виходить на ейдологічний рівень розуміння буття, синтезуючи емпіричне та наукове дослідження сутності поняття. Так, у німецькій мові та в німецькомовній філософії зокрема знаходимо наступні новотвори з лексемою *Sein*:

- 1) *Sein für anderes* – «буття-для-іншого»
- 2) *Anderssein* – «інобуття»
- 3) *An sich et Ansich* – «в собі» та «в-собі»
- 4) *Für sich und Fürsich* – «для себе» та «для-себе»
- 5) *An und für sich* – «в-і для себе»
- 6) *Das Anundfürsichseiende* – «в-і-для-себе-сущє»
- 7) *Bei sich sein* – «при собі бути»
- 8) *In sich sein* – «у собі бути»

та оказіональні новотвори (ЄСФ: ЛН, с. 142):

- 1) *Das Sosein* – «такбуття» (Н. Seidl).
- 2) *Das Wesenswas* – «щосутність» (Н. Bonitz).
- 3) *Das, was es war, sein* – «те, що (завжди) було, бути» (С. Arpe).
- 4) *Das jeweils zugehörige Sein* – «те, що завжди є приналежним до буття» (F. Bassenge).

- 5) *Das vorgängige und durchgängige Was des Seins von Seiendem* – «попереднє й суцільне “що” буття суцього» (К.-Н. Volkmann-Schluck).
- 6) *Das Wesen als wesentliches Wassein* – «сутність як сутнісне щобуття» (W. Bröcker).
- 7) *Was es heisst, dieses zu sein* – «те, що називається бути ось цим» (M. Frede, G. Patzig).

Отже, в німецькій мові поняття буття має досить розгалужену систему кореляції з конкретним виміром буття, що якраз демонструє знаковість сутності поняття через ендогенну самоексплікацію екзогенних експлікантів. Саме мова для німецькомовної картини світу є конструктом свідомості з його подальшою генерацією буттєвих вимірів. Так, можемо зауважити, що розгалуженість поняття буття цілком і повністю залежна від німецької мови – власне, мова і створює відповідні буттєві виміри.

Буття як сутність та/або буття як мову і навпаки досліджували уже за античних часів. Саме тому буття є субстратом будь-якої філософської чи лінгвофілософської візії, адже це перші спроби людиною пояснити те, що вона перед собою бачить або переживає – тобто пояснити знак. Нагадаємо, що знак за своєю природою – це ендогенний самоексплікант, однак для його пізнання необхідним є екзогенна антропологізація, тобто діяльність людини, спрямована на пізнання, усвідомлення, вивчення та дослідження буття як першооснови, як знака, адже матеріальним (структурним, логічним) є лише вираження знакової сутності будь-чого, сам же знак – поняття абстрактне й несистемне, від чого його тлумачення на феноменологічному рівні ускладнюється.

Так, давньогрецький філософ Плотин розглядав буття як *τι εἶναι*, що дорівнює *τὸ ἐνεργεῖν* «бути = діяти»), що вказує на синтез статички й динаміки усього суцього. Останнє ж апелює до неможливості розглядати знак лише з однієї позиції (зі статички, чи з динаміки), оскільки всі процеси є взаємозалежними. Згодом про це детально говоритимуть структуралісти (Ф. де Сосюр, Ч. Пірс, Ф. Моріс та ін.).

Платон (Plato, 1986) у діалозі «Кратил» експлікує буття з позиції мови як буття і навпаки, тобто застосовується ендогенна самоексплікація екзогенних експлікантів, а отже, повна відповідність між річчю та її назвою відсутня, але такий зв'язок існує між ейдосом слова і ейдосом речі як результат наслідування (Бацевич, 2008). Таким чином, мова виступає як фактор наслідування емпіричного досвіду. Діалог відбувається між Кратилом, Гермогеном та Сократом. Звертаючи увагу на імена (номени), персонажі діалогу розкривають найсуттєвішу рису, притаманну знакові, залежну передусім від індивідуальної мови, – це полілатеральність знака (багатовекторність, мультимодальність) (Махачашвілі, Бахтіна, 2019). Така можливість у мові передбачається, на думку учасників діалогу, законом (згодою) сторін, що, власне, й апелює до суб'єктивізації явищ буття. Так, персонаж Сократа говорить: *«...Якщо те, із суцїх речей, що ми тепер називаємо людиною, я почну номінувати конем, а те, що нині кінь, – людиною, значить це, що для всіх людині буде ім'я «людина» і тільки для мене «кінь» і, навпаки, для мене «кінь» буде «людина», а для всіх – «кінь»?..»* (Plato, 1986, с. 118).

Саме цей фактор індивідуальності перцепції та інтерпретації знака ліг в основу більшості подальших філософських (зокрема в аналітичній філософії) та лінгвістичних (зокрема в психолінгвістиці) працях.

Схожу з Платином візію мав Аристотель, фракталізуючи усю на дві категорії: Перша сутність – це то́де ти «ось оце», щось індивідуальне, одиничний предмет: «сутність у найголовнішому, у найпершому і найвищому сенсі є тим, що не може ані бути висловленим про якийсь «підмет» (ὄλοκετένον, суб'єкт), ані перебувати в певному «підметі». Друга сутність – «вид» чи «рід»: «сутностями у другому значенні називаються ті, в яких як у видах існують сутності у першому значенні – як ці види, так і роди цих видів» (ЄСФ: ЛН, с. 148). Виходячи з усього вищезазначеного, Аристотель поділяв усю на фізику (початок буття) та органон (початок пізнання), де перше охоплює людську свідомість, емпіричну функцію споглядання за буттям (конкретним знаком буття), а друге забезпечує уже раціональну обробку отриманого емпіричного

досвіду. Власне, друге, за Аристотелем, і є пізнання, яке функціонує лише через вивчення певного об'єкта та його наукової верифікації, за допомогою мови логіки. Адже Аристотель був переконаний, що природної експлікації (тобто ендогенної самоексплікації) не існує, істинною мова стає лише у поєднанні слів у речення. А отже, між мовою й буттям (фізикою) та пізнанням (мисленням, логікою) знаходиться людина, яка і перетворює фізику на пізнавану сутність (мову), яка і визначається як істинна чи хибна, але завжди є матеріальною. Тобто, інакше кажучи, явище (річ) саме по собі є позаантропогенним, його неможливо експлікувати, допоки на це явище не зверне увагу людина з притаманною їй мовою для обробки пізнання буття (фізики).

Найяскравішим прикладом безпосереднього зв'язку мови з буттям (природою) є філософія Давнього Сходу. Зокрема ідеться про давньоєгипетське ієрогліфічне письмо, яке виникло через споглядання за буттям та його систематизації в ієрогліфах. Прямим доказом усвідомлення давніми єгиптянами буття й мови як знакової системи є, наприклад, «Мемфіський філософсько-богословський трактат» (середина III тис. до н. е.), в якому зображення Птаха наділене божественною силою, через що Птах визначався як «зуби і губи в устах Птаха, які дають ім'я кожній речі», а відтак «мовлення» Птаха проголошувалось органом Всесвіту. Таке тлумачення було аргументовано тим, що людські почуття (зір, слух, нюх) – це матеріальний бік опінії, а мовлення, у свою чергу, виконує задумане. Таким чином, давньоєгипетська ієрогліфіка стає «знаком у собі», тобто оптичним ендогенним самоексплікантом, де фізичний вияв буття прирівнюється до такого, що передбачене мовою (міфологічно – мовою Птаха). Відтак, «знаковість у собі» в давньоєгипетському письмі (як в ієрогліфічному, так і в письмах повсякденного вжитку – ієратичному та демотичному) передбачила нелінійність усвідомлення, пізнання, засвоєння та відтворення знака, що пролонговано сполученням у собі логографічного і фонетичного елементів, тобто окремий ієрогліф може означати як предмет чи поняття, так і певний приголосний звук (Абрамович, 2005).

Така сама специфіка спостерігається в китайській та японській ієрогліфіці. У давньокитайській мові, наприклад, принцип створення ієрогліфічного письма апріорі покладался на емпіричний метод. Учений і каліграф епохи династії Тан Юй Шинань про винахід Цан Цзе засвідчив: *«Він створив шість видів ієрогліфічних рисок, узявши за зразок контури гір і потоків, річок і морів, сліди дракона та змії, птахів і звірів»* (Ramsey, S. Roberts, 1987). Власне, емпіричність (чуттєвість) – ще одна характерна риса, притаманна знакові. Матеріальна сторона знака, тобто його вираження, виступає як оптичний функціонал, візуалізація якого є водночас звуком, словом, текстом і дискурсом. А отже, процес вираження в східній писемності відбувається опосередковано – через зображення, що апріорі робить його екзогенним експлікантом будь-якого явища буття. Оптичність як субстрат пізнання буття було притаманне також фінікійському письму, що виникло в I тис. до н. е. на основі арамейської графіки, та давньоіндійській літературній мові санскрит. Зверненість згаданих систем письма до емпіричного досвіду пізнання буття пояснюється й перевагою до міфологічного (релігійного) уявлення про світ. Проте, наприклад, давньоіндійська лінгвістична традиція відтворила в мові філософську концепцію мови буття та буття мови. Так, у функціональності знака на перший план виходить оптичність, виражена у формі слова. Брахман як незмінна, безмежна, повсюдна і трансцендентна дійсність, буття, що складає основу речовини, енергії, часу, простору та всіх сутностей у Всесвіті (Словник іншомовних слів, СІС), породжує всі предмети та явища у формі слова, тобто будь-яке пізнання і знання апріорі пов'язане зі словом у своєму субстраті. За індійським лінгвістом та філософом Патанджалі, мова і буття – це конгломерат, що передбачає існування Всесвіту в цілому: якщо людина вживає слова правильно, то отримує дхарму (космічний порядок через дотримання законів і правил існування); якщо ні, – то недхарму, тобто стає невігласом. Таким чином, знаковість у цьому випадку передбачається не лише на формальному лінгвістичному рівні, а й на феноменологічному або навіть трансцендентному, адже причинно-наслідковий зв'язок пізнання явища буття та його відтворення в мові виходить за межі

досвідного і набуває ознак божественного (священного): правильна форма слова, а відтак – і мовлення – саме по собі є знаком, що експлікується як наближення до божественного (Данилов, 2018, с. 73).

Вагомий внесок у філософську, лінгвістичну та логічну парадигми вивчення мови зробила «Грамматика Пор-Рояля» А. Арно та К. Лансло (1660 р) (Арно, Лансло, 2018). Окрім того, що це була перша спроба осмислити структуру та функціонування мови, праця також розкриває синергетичність зв'язку між мовою та мисленням. На перший план, як і в Платоновому «Кратилі», виходить ідея (У Платона – ейдос). Однак А. Арно та К. Лансло, на противагу індивідуалізації найменувань за Платоном, раціоналізують процес пізнання буття, наголошуючи на тому, що ідея є результатом мислення, а мова створена потребам мислення, і всі її форми пропорційні вияву розуму. «Грамматика Пор-Рояля» бере за основу вчення Р. Декарта, яке полягає в тому, що універсальні закономірності вираження думки в слові, зокрема в реченні, є істинними по відношенню до мови як науки («Медитації» Декарта у дзеркалі сучасних тлумачень: Жан-Марі Бейсад, Жан-Люк Марйон, Кім Сан Он-Ван-Кун / Пер. з фр. і лат. Уклад О. Хома. 2-е вид., випр. та доповн. – Київ: Дух і Літера, 2021. – 432 с.). Таким чином, форма мови, її всезагальність та універсальність, виходять на перший план у процесі раціоналізації буття, що відбувається тільки за участі мислення як конструкта ідеї, втіленої спочатку в мові, а вже потім у бутті. У праці зазначається: «Коли об'єкт розглядається сам по собі, у власному бутті, і наш розум не звертається до того, що він може представляти, то наявна в нас ідея цього об'єкта є ідеєю речі, як, наприклад, ідея Землі, Сонця. Коли ж певний об'єкт розглядають тільки такий, що представляє інший об'єкт, його ідея є ідеєю знака, і цей перший об'єкт називають знаком». Таким чином, автори «Граматики» розмежовують річ як таку від ідеї речі, де друге належить до мисленнєвих процесів людини, генеруючи річ як знак. Така позиція стала першою, яка розмежувала буття загалом від його повноцінного відтворення у мові, адже пізнання буття не є всього лише автоматизованою функцією людини, а тому має пройти через загальні закономірності людського розуму, що можливо

лише за умови мислення. Так, з'явилися перші розмежування та експлікації ідеї речі, яка представляється, та ідеї речі, яка представляє. Згодом це вчення лягло в основу структуралістів серед філософів та лінгвістів.

На противагу основним в античні часи детерміністичним поглядам на зв'язок мови з буттям, що обумовлене причинно-наслідковими зв'язками з подальшим породженням одного явища (речі) з іншого, в ХІХ столітті виокремлюються два фундаментальні напрямки, за якими розвивалася лінгвофілософська та логічна традиція надалі. Перший напрямок – антропоцентричний. Так, наприклад, В. фон Гумбольдт акцентував на тому, що в «дійсності мова завжди розвивається тільки в суспільстві, і людина розуміє себе настільки, наскільки досвідом установлено, що її слова зрозумілі й іншим» (Humboldt, 1996). Проте Гумбольдтова мова як енергейя, як і «мова як божественно-людський витвір, за О. Потебнею (Потебня, 1993, с.17), цілковито віддалені від поняття природності буття. Природною, на думку вчених, є мова (як «дух народу»), і тільки людська мова здатна створювати реальну картину буття. Певною мірою така антропоцентрична позиція апелює до вчення індійського лінгвіста та філософа Патанджалі, за яким мова – це божественний першопочаток, і лише в правильності її форми відтворюється усе суще (дхарма) (Данилов, 2018). В. фон Гумбольдт також зазначав, що в неупорядкованому хаосі слів і правил (недхармі, за Патанджалі), який ми зазвичай називаємо мовою, наявні тільки окремі елементи, відтворювані не повною мірою мисленневою діяльністю, щоб можна було пізнати суть живого мовлення і створити адекватну картину живої мови (Humboldt, 1996, с. 68-86).

Другий напрямок – сцієнтичний – такий, що цілковито залежить від наукового підходу до вивчення та експлікації буття. Його повноцінний розвиток схарактеризувався вже в ХХ столітті. Розпочав його засновник структуралізму Ф. де Сосюр (Сосюр Ф. де, 1998) праця якого наголошувала на білатеральності знака, а відтак, що знак має розглядатися з різних позицій, в залежності від ендогенних та екзогенних факторів. У 60-х рр. ХХ ст. виокремлюється аналітична філософія (А. Пап, М. Дамміт, П. М. С. Гакер, Б. Рассел,

Л. Вітгенштейн, Я. Шрамко, А. Синиця та ін.). Л. Вітгенштейн, наприклад, був переконаний, що об'єкти фізичного буття не залежать від свідомості, а тому завданням філософії, на його думку, було знайти раціональне пояснення такому переконанню. Передусім його раціоналізація полягала в дескриптивності фізичного буття, адже, оскільки воно знаходиться поза свідомістю, то його можна лише описати без можливості пояснити, чому саме так, а не інакше. Усе ж інше, в свою чергу, тобто мисленнєвий процес, у результаті якого з'являються ідеї речі, втілені в мові, відбувається всередині мови (Вітгенштайн, 1995). Так, з'явилася концепція Л. Вітгенштейна під назвою «мовні ігри» (sprachspiel), яка полягає в плюралізмі значень. Тобто концепція мовної гри продовжує концепцію метамови. Значення слова є його вживання в рамках мовної гри, а правила такої гри є практика. Таким чином, філософ наголошує на індивідуальності сприйняття знаків (явищ, речей) буття, що виражається в індивідуальній людській мові. Разом з тим, існує вербальне визначення слова та остенсивне, де друге, в свою чергу, може тлумачитися дwoяко. Згодом про таку індивідуалізацію, залежну від конкретної людини в певному контексті, йтиметься у психолінгвістиці.

Розташуванням об'єктів фізичного буття поза свідомістю був переконаний також І. Кант. Окрім того, у своїх філософських працях філософ наголошує на тому, що в нашій свідомості виникають образи об'єктів, але вони не ідентичні й навіть не схожі з тими об'єктами так само, як дим не схожий на вогонь (Кант, 2004). І. Кант, можна сказати, розкрив та експлікував удруге, вслід за Л. Вітгенштейном, виникнення образу об'єкта буття, що насправді не залежить від самого об'єкта, а є, так би мовити, мисленнєвим новотвором. Останнє апелює також і до «Граматики Пор-Рояля» А. Арно та К. Лансло (Арно, Лансло, 2018), за позицією якої з мисленнєвого образу і виникає знак.

Апелюючи до вчення Аристотеля про перетворення фізики на пізнавану сутність (мову), яка і визначається як істинна чи хибна, і яка завжди є матеріальною, проблемою співвідношення мови і буття цікавляться й логіки (Синиця, 2017). Намагаючись раціоналізувати це співвідношення, вчені

звертаються до фундаментальної сентенції Платона, яка полягає в тому, що онтологічними відповідниками істини й хиби є категорії буття і небуття (Plato, 1986), що, в свою чергу, уможлиблює застосування принципу дуальності до тверджень, які оперують цими категоріями, а отже, до аналізу онтологічних проблем (Shramko, 2013). Принцип дуальності, який став основним з появою праць учених-структуралістів, парадигматизує, власне, усі фундаментальні визначення поняття буття (загальне-конкретне, широке-вузьке, абстрактне-матеріальне) в одній площині, апелюючи до того, що для наукового пізнання буття (органону, за Аристотелем) наявність парадигми, вираженої дихотомією, є необхідною умовою. Адже дихотомічність верифікує білатеральність будь-якого знака, а отже, його вивчення підлягає наявності траєкторії руху знання від феноменологічного (міфологічного, психологічного, теологічного тощо) до формального (логіко-лінгвістичного) рівня або ж навпаки. Останнє уможливилось з появою класичної логіки, яка, власне, покликана тлумачити логіку буття. Так, логік та філософ Г. Фреге (Frege, 1976) у своїх працях іманентно вказує на інший, подальший за білатеральністю Ф. де Сосюра щабель, – на мультимодальність та полісеміотичність одного і того ж знака. Іманентно, тому що безпосередньо про полісеміотичність знака він не говорить. Такий висновок уможливився через введення Г. Фреге формальної мови, яка, власне, і є тим рухливим конструктом, здатним до утворення нових смислів одних і тих самих знаків. Таким чином, логік висновлює наступне (Frege, 1976, с. 317):

- 1) Смисл є також у знаків, які не позначають жодних предметів.
- 2) З одним предметом може бути пов'язано безліч смислів.
- 3) Знаючи смисл знака або його вираження, ми не завжди зможемо встановити предмет, котрий цей знак позначає. А встановлення цієї відповідності знака і вираження якраз і є сутністю наукових відкриттів.
- 4) Смисл об'єктивний та інтерсуб'єктивний, доступний для чіткого розуміння усім комунікантам.
- 5) Смисл не є психологічним утворенням індивіда, ані його суб'єктивним уявленням про предмет.

Г. Фреге логік, і свого часу принципово виступав проти психологізму в логіці, тому 5-а позиція хоч і закономірна в контексті позиції вченого, проте викликає найбільше запитань у лінгвістів, зокрема у психолінгвістів, адже генерація плану змісту та плану вираження знака відбувається в мозку людини, безпосередньо в залежності від центральної нервової системи (ЦНС) – це стосовно внутрішніх факторів. Однак до уваги необхідно брати також ментальні фрейми (Fillmore, 1982, с. 114) (когнітивні процеси в мозку людини, залежні від антропологічно-географічних факторів) та зовнішні чинники – культура, виховання, середовище, суспільний лад тощо. Однак Г. Фреге не виключає в своїй позиції вищесказаного: для вченого важливо мати інструмент (формальну мову) для вираження як смислу знака, так і можливості смислу, тобто, як він зазначає, «деякий знак (слово, словосполучення або графічний символ) мислиться не тільки у зв'язку з позначуваним, яке можна було б назвати значенням знака, але також і у зв'язку з тим, що мені хотілось би назвати смислом знака, що містить спосіб данності (позначувального)» (Frege, 1976). З метою верифікації цієї фракталізації смислу знака на позначуване та позначувальне Г. Фреге було створено семантичний трикутник. Визначаючи смисли, які людина пов'язує зі світом у певний період життя, ми, згідно семантичної концепції вченого, маємо справу з об'єктивним матеріалом (з фізикою, буттям, енергетикою), який не має нічого спільного з довільністю індивідуальних перцепцій, не дивлячись на те, що ці смисли можуть належати до абсолютно протилежних чи навіть неіснуючих предметів. Тому, пошук істини в бутті або, як ближче логікам, істини буття так чи інакше є «мовною грою», яку детально розкрив Л. Вітгенштейн – усе залежить від руху конструкції (мови), що в результаті утворює структуру (сітку) в залежності від закладеного нами смислу в неї. Трикутник Фреге має наступну візуалізацію (рис. 1)

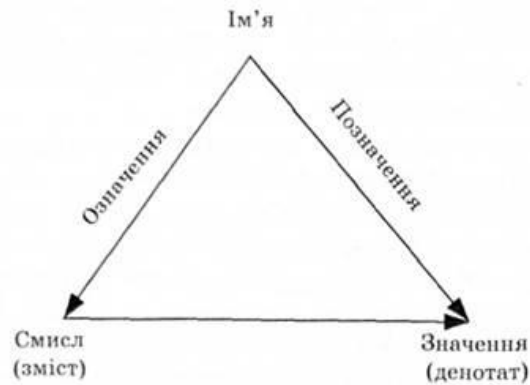

Рис.1 Семантичний трикутник Г. Фреге

Так, семантичний трикутник утворено для формалізації того, що не піддається остаточній верифікації – уявленню смислу про знак, адже, як зазначає логік, уявлення є абсолютно суб'єктивним, тому що ми ніколи не зможемо визначити, як пов'язані знак і уявлення, тим більше, що в однієї людини стосовно одного знака в різний момент життя можуть виникнути різні образи, не кажучи вже про неможливість у двох різних людей виявити будь-які однакові уявлення» (Frege, 1976, с. 432). Таким чином, вчення логіка ділить світ на об'єктивний (незалежний від смислів) та на суб'єктивний (залежний від смислів), але верифікувати ці смисли стовідсотково неможливо, а допоміжним інструментом розрізнення знаків і смислів у бутті слугує формальна мова.

Найвизначнішою працею про буття та мову є «Буття і час» М. Гайдеггера. Філософ був переконаний, що буття та істина є тотожними поняттями, що передбачено мовою. Мова, на його думку, це порозуміння між людьми, а людська буттєва влаштованість полягає в розумінні іншого. Тому і смисл, відображений в людській мові, перебуває у самому бутті: *«Буття є настільки, наскільки є істина. І вона є, наскільки і доки є присутність. Буття й істина є однаково витоківими»* (Гайдеггер, 2007, с. 12). Для М. Гайдеггера мова була вищим виявом буття, проте, на відміну від давньої вчень, де мова (її удосконалення у формі) здобувала статус божественного, у Гайдеггера мова – це найвищий вияв людського розуму. Відтак, мова нерозривно пов'язана не тільки з буттям як репрезентантом речей та ідей, а й зі свідомістю, мисленням, а тому увесь цей конгломерат філософ номінує логосом: *«Якби я був такий*

красномовний, як Демосфен, то я б усе одно повторив би тричі не більше, ніж одне слово: розум – це мова, λόγος...» (Гайдеггер, 2007, с. 22). Для філософа мова – це метафізика – як створення суцього в бутті, тобто мова народжує усе навколо себе, є рушієм еволюції та прогресу, а отже, форматором буття: «...металінгвістика – це метафізика суцільного технічного перетворення всіх мов на функціональний міжпланетарний інформаційний інструмент. Метамова й супутник, металінгвістика й ракетна техніка – це одне й те ж» (Гайдеггер, 2007, с. 136). Так, зважаючи на опінію М. Гайдеггера стосовно мови і буття, можемо висновити, що мова для філософа є феноменом, у якому синтезуються усі рівні – від структурного до феноменологічного, проектуючи вищий рівень свідомості й форми буття – логос. У центрі уваги – не буття і навіть не людина, а мова, яка сама знаходить втілення (мовленнєвий акт) у людині, тобто не людина використовує мову, а навпаки: не ми говоримо мовою, а мова говорить нами. Таким чином мова у філософа стає вченням про буття. У свою чергу, розуміння, за Гайдеггером, – це відкритість світу, буття в світі, буття з іншими. Об'єднувальним началом є мова (Бацевич, 2008, с. 136).

З появою семіотики як науки (XX ст.) поняття знака остаточно раціоналізувалося, відмежувавшись від онтологічних передумов його виникнення. Семіотики чітко виокремлювали сам знак як такий (як факт існування будь-якої речі) від його вираження. І друге, як правило, не має нічого спільного з онтологічною специфікою. Так, філософ Ч. Пірс виокремлює два поняття в контексті знака – це сам *знак* та *репрезентамент*. Репрезентамент, за Ч. Пірсом, є будь-яка дійсність, яка представляє будь-яку іншу дійсність. Знак же є раціональним репрезентаментом у тому випадку, якщо певна дійсність представляє іншу дійсність не довільно, а в безпосередній залежності від розуму, то такий репрезентамент є знаком (Peirce, 1994). Апелюючи до білатеральності знака, уявлення про нього, яке Г. Фреге називає позначенням, у Ч. Пірса номінується як *інтерпретанта*. Філософ зазначав, що «з одного боку, знак знаходиться у відношенні до свого об'єкта, а з іншого – до своєї інтерпретанти так, щоб ставити інтерпретанту в таке відношення до об'єкта, яке відповідає його

власному відношенню до цього об'єкта» (Peirce, 1994, с. 209). Таким чином, сам знак стає посередником між річчю та свідомістю, що генерує уявлення про смисл цієї речі. З метою класифікації специфіки знаків Ч. Пірс, керуючись сентенцією «чи є знак сам по собі якістю, дійсно існуючим фактом чи загальним законом» утворив три різновиди знаків (Peirce, 1994):

- 1) КВАЛІСАЙН – знак якості або якість як знак, тобто вираження одноразової якості, як відображення важливої ознаки речі (наприклад, колір неба свідчить про погоду; запах їжі свідчить про конкретні дії, пов'язані з кулінарією).
- 2) СІНСАЙН – одноразові знаки одиничних речей, тобто знаки, які репрезентують конкретні речі, а не їх види чи роди (наприклад, вологість може бути квалісайном як свідчення про погоду, однак вологість може бути від розливої води, що є одноразовим знаком – сінсайном).
- 3) ЛЕГІСАЙН – знаки, що репрезентують загальні види та роди, конвенційне позначення знака, яким послуговується певна множина людей (наприклад, прапором України послуговуються українці).

Окрім того, Ч. Пірс запроваджує наступну класифікацію знаків з їх апеляцією до речі, яку вони репрезентують:

- ікони – схожість з об'єктами, які вони репрезентують (напр., фотографія);
- індекси – апеляція свідомості до свого об'єкта (напр., дим, що вказує на наявність вогню);
- символи – не мають жодної схожості з об'єктами, мають суто конвенційну природу (напр., Тризуб України).

Таким чином, розподіляючи за знаками конкретні характеристики, виражені вищезазначеними термінами, Ч. Пірс цілковито відходить від природності знака, наголошуючи на тому, що природною є буття та речі буття, а знаки – це абсолютно антропоцентричний феномен, який породжений людиною, і який людиною експлікується та науково верифікується.

Отже, як демонструють різні позиції від давніх часів до сьогодні, мова і буття – це два основні вектори, з яких, власне, відбувалося зародження усього суцього. Без перших двох неможливе утворення суцього, адже сутності певній речі/ідеї/предмету надає людина, свідомість якої рухається від споглядання за буттям до його відтворення та осмислення в мові. Раціоналізація знання людини про буття апіорі передбачає утворення нових контекстів, знаки яких узалежнюються як від періоду, в якому перебуває людина, так і від інших конвенційних характеристик. Знак у собі, який ми визначили як ендогенний самоексплікант з розвитком вчення про знак втратив таку характеристику з перевагою до екзогенних експлікацій. Окрім того, знак стає білатеральним, а отже, розвиваються (зокрема в лінгвістиці та логіці) форманти мови (принципи, закони, правила), покликані пояснити буття, природу речей у бутті та їх знаків.

1.2. *етої* та лінгвокореляція суб'єктивізації довільного знака

«Загальний курс лінгвістики» основоположника структуралізму Ф. де Сосюра завершується наступною сентенцією: «Єдиним та істинним об'єктом лінгвістики є мова, що розглядається в самій собі та для себе» (Сосюр Ф. де, 1998, с. 269). Як бачимо з попереднього підрозділу, в різні періоди розвитку філософських, лінгвістичних та логічних вчень дослідники намагалися віднайти єдино правильний шлях до розвитку людської мови та її дослідження. Візії рухалися від божественного першопочатку в мові, яка є самопородженою, «п'ятим елементом» – чистим тілом Всесвіту, з якого формуються всі небесні тіла, тобто буття загалом, до мови як логічного конструкта, яким керує людина, створюючи цим самим буття. Суттєво відрізняється позиція М. Гайдеггера, за яким мова – це відображення людини, фактично – можливість для її існування, а не навпаки, як ішлося раніше, що людина є джерелом для існування мови. (*«Не ми говоримо мовою, а мова говорить нами»*). Проте вчення Ф. де Сосюра не адіафоризує попередні напрацювання в сфері лінгвістики, а, швидше, синтезуючи в собі всі відомі знання, висновлює, що мову можливо досліджувати як зовнішньо, так і внутрішньо, і жоден з напрямків не заперечує один одного, а

навпаки – розширює методологію дослідження, цим самим розширюючи й об’єкт дослідження. Учений, звісно, апелював до внутрішньої сторони мови – до її структури. Проте зауважимо, що структурний підхід до вивчення мови як знакової системи, на відміну від акценту на антропоцентричності у вченнях, що, власне, передбачало траєкторію руху пізнання лише на феноменологічному рівні (В. фон Гумбольдт, О. Потебня та ін.), уможливив розгляд знака як на структурному, так і на феноменологічному рівнях одночасно. Такий лінгвістичний прорив передбачив два основні вектори в подальших наукових розвідках мови, друге з яких є результатом першого:

1) знак є білатеральним: *«Ми називаємо знаком поєднання поняття та акустичного образу, але у загальноприйнятому розумінні цей термін звичайно означає лише акустичний образ, наприклад, слово arbor тощо. Забувають, що коли arbor і називають знаком, то лише тому, що воно містить у собі поняття «дерево», і, отже, чуттєва частина знака передбачає знак як ціле»* (Сосюр Ф. де, 1998, с. 88). Учений реструктуризує семантичний трикутник Г. Фреге, наголошуючи на тому, що знак верифікувати важче, оскільки є суб’єктивний бік його вираження, а тому пропонує лексему «знак» залишити для назви цілого, а терміни «поняття» та «акустичний образ» замінити на *сигніфікат* і *сигніфікант*. Таким чином, Ф. де Сосюр, на відміну від Г. Фреге, вираження знака експлікує не лише як можливий смисл об’єктивної реальності, а й суб’єктивної – такої, що залежить від індивідуальних особливостей мовця, і лише за таких умов мовлення конструюється в мову в цілому, в «мовні ігри» (за Л. Вітгенштейном). У нашій роботі ми продемонструємо акцентуацію на результативності «мовних ігор» одночасно як на структурному, так і на феноменологічному рівнях, а тому для нас важливим є простежити рух змін та синтезу наукових візій стосовно вивчення мови як знакової системи, застосувавши в роботі синергетичність знання як сумарний ефект, який уможливився при взаємодії двох та більше результатів наукового пізнання, що апелює до фракталізації ефекту кожного окремого компонента знання у вигляді їхнього конгломерату.

2) зведення дослідження мови та мовного знака зокрема до структурного рівня передбачили виокремлення науки семіотики, яка безпосередньо досліджує властивості та функції знака.

Саме поняття «семіотика» (Лісовий, 2001–2020) (давньогр. *Σημειωτική*) існувало ще в давньогрецькій мові, передусім як знак – *σημείον*. Першим його визначив давньогрецький математик Евклід, експлікуючи знак як те, що не має частини, неподільне: *Σημεῖόν ἐστιν, οὗ μέρος οὐθέν* (Еυκλείδης). У свою чергу, філософ Парменід пов'язував знак з явищами погоди, що, власне, вказує на феноменологічну парадигму візії філософа, яка полягає в знакові як божественному прояві. Однак найгрунтовнішою працею, яка наблизила семіотику до сучасного її розуміння як науки про знак, вважається діалог Платона «Кратил».

У XVII ст. термін семіотика вживає англійський філософ, представник емпіризму, Джон Лок, який у «Нарисі людського інтелекту» (*An Essay Concerning Human Understanding*, 1690) використовував термін «семіотика». Філософ стверджує, що науку можна поділити на три частини: семіотика, етика і природа. Він стверджував, що семіотика – це знання символів буття, а вивчення природи символів, необхідне для розуміння речі з подальшою передачею цього розуміння іншим (Локк, 1982, с. 304). Окрім того, слово Дж. Лок розуміє як логіку, але в буквальному сенсі – як один із механізмів конструкції під назвою мова.

Зазначена вище позиція була першим натяком на основну функцію знака – передача інформації: для того, щоб передати її іншій людині, необхідно пройти наступні етапи в пізнанні знака:

- отримання знака (інформації);
- спостереження за знаком;
- тлумачення знака;
- інтерпретація знака;
- відтворення знака.

Відтак, інформативність стає субстратом у дослідженні знака в семіотичних працях Ф. де Сосюр, зі свого боку, уявляв семіотику як галузь суспільства, підкреслював соціальну природу досліджуваної області та стверджував, що мова – єдина система знаків, яка виражає ідеї. Так, учений визначив семіологію як науку, що вивчає буття знаків у суспільному житті. Зауважимо, що лінгвістику Сосюр розумів лише як частину, галузь ширшої науки – семіології. Власне, таке визначення експлікується екстраполяцією знака на, умовно кажучи, найвищий зріз піраміди, де ієрархічна модель komponує – від нижчого до вищого – сигніфікат (поняття), сигніфікант (акустичний образ) та знак.

Вчення Ф. де Сосюра про знак є антропоцентричними, але не в сенсі людини як субстрату в генерації знака, а в сенсі психологізму в утворенні знака, що цілковито залежить від діяльності людського мозку та ЦНС. А відтак, учений оперує сентенцією – *«лінгвістичний знак є довільний»* (Сосюр Ф. де, 1998, с. 89), де довільність виступає передумовою білатеральності знака: сигніфікат отримує сигніфікант лише за умови асоціації, яка виникає в людини, коли вона взаємодіє з певним знаком. Усі асоціації – сфера психологізму, є об'єктом психолінгвістики, етнолінгвістики й передумовою виникнення нейролінгвістики, про що йтиметься пізніше. Проте, довільність знака та свобода вибору асоціативного ряду не є тотожним процесом. Мається на увазі, що знаком керує більш загальна онтологічна категорія, що апріорі ставить асоціацію в обмежену сітку (структуру), яка, своєю чергою, вплітається в формальну структуру – мову: *«...над діяльністю різних органів існує загальніша здатність, котра керує цими знаками і, очевидно, є власне лінгвістичною здатністю»* (Сосюр Ф. де, 1998, с. 22). А отже, такою онтологічною категорією лінгвіст визначає мовлення як «знаряддя», яке в динамічному русі забезпечує генерацію знаків.

Ч. Моріс теоретизував Сосюрівську семіотичну концепцію, виокремивши три вектори дослідницької бази семантики (Лісовий, 2001–2020):

1) Семантика: важливість знаків (відношення знаків до того, що вони представляють)

2) Синтаксика або синтаксис: структурні відносини між знаками

3) Прагматика: способи використання та тлумачення знаків

Представники аналітичної філософії у контексті взаємодії зі знаковими системами здебільшого обирають один із векторів, запропонованих Ч. Морісом. Однак лінгвістки-структуралісти акцентують на тому, що повноцінне дослідження знака можливе лише за умови синергетичного підходу до всіх векторів семіотики.

Семіотика почала з'являтися як основний підхід до теорії інформації наприкінці 1960-х років, за безпосередньої участі Ролана Барта. Саме завдяки Ролану Барту термін «семіотика» набув нового значення – науки про смисли. Знак розглядається «опосередковано як винахід комунікації, що відбувається між двома людьми, коли вони мають намір щось повідомити або висловити» (Еко, 2004, с. 37).

Однак нас цікавить структуралістський підхід до дослідження знака саме в лінгвістичній парадигмі, започаткованій Ф. де Сосюром. Учений зазначав: *«Мова для нас є мовленнєва діяльність мінус мовлення»* (Сосюр Ф. де, 1998, с. 109). Означена сентенція апелює до розширення мовної нормативної бази, вміщуючи в мову факти мовного досвіду, а відтак – розширюючи буттєвий вимір. У смисловому досвіді мови спостерігається продовження, розвиток та діалектичне протиріччя сутності мови, оскільки остання розвиває і змінює себе у власному смисловому досвіді, при цьому живучи в ньому. Така експлікація сутності мови та її буттєвого виміру відсилає нас до вчення про мову та буття М. Гайдеггера, який визначає, що мова говорить нами, тобто є керуючим організмом у людській свідомості (Гайдеггер, 2007). Ф. де Сосюр апелює до історичності смислового досвіду мови, що, як знаємо, можливе в динаміці буття, яке в мові виражається мовленням, а отже, на перший план виходить емпіризм, а точніше одна зі сторін об'єкта – емпірична сторона об'єкта (ЕСО). В ЕСО знаходиться його живе й динамічне пізнання. Сутність оживає у своєму бутті,

знаходячи в ньому свою присутність – фактаж уже отриманого раніше смислового досвіду, відображеного свого часу в мовленнєвій діяльності.

Іншою важливою передумовою генерування знака, за Ф. де Сосюром, вважається діалектичне протиріччя, про яке вже було зазначено вище. Діалектичне протиріччя полягає в наступній антитетичності: мова – це система знаків, і для утворення цих самих знаків наявність системи (систематизації) є необхідною умовою. Однак для генерування та верифікації знака системність, нормативність та узусність мови, що розглядається як категорії емпіричного смислового наближення до мови, мають суттєво розширюватися, охоплюючи й смислову сторону самого факту мови. Разом з тим, і сам факт мови має розумітися як протиріччя мовної сутності, яка, в свою чергу, функціонує в межах системи. Таким чином, смислове навантаження знака, а отже, його перцепція та інтерпретація не функціонують в межах мови як системи, а лише оформлюються та класифікуються нею в кількісних характеристиках, тоді як смисл відтворює якісні характеристики. Власне, для позасистемності й визначається лінгвістом поняття акустичного образу – сигніфіканта, на яке, окрім емпіричного факту мовленнєвої діяльності в її історичній траєкторії, нашаровується й психологічний аспект, передбачений індивідуальними властивостями й діяльністю конкретної людини.

Стосовно розширення системності мови схожу думку мав і В. Вундт, який зазначав: *«Часто мовну норму розуміють як чисте вираження – як проблему соціально значущого вибору, як механічне обмеження виражальних можливостей системи. Сміслова складова норми (враховуючи, що норма в цілому визнається соціально значущою) зазвичай не розглядається, не аналізується. Норма береться в цілому як факт мови, співвідноситься здебільшого з граматиною, але не семантикою. Лінгвістика тяжіє до типового розгляду норми. Вона ще далека від методологічного (і символічного) розуміння мовної норми, від визнання того, що в нормі знаходиться чи розкривається метод знакової організації мови. у мові важливий не лише виражальний, фактичний, але й аксіологічний аспект»* (Wundt, 1874).

Пригадаємо, що знак є довільним, а не мотивованим. Знак є вільним передусім від системи, адже в межах внутрішньої характеристики системи немає жодного значення кількості знаків у мові, що особливо яскраво можна простежити на організації сино-тибетської сім'ї мов. З позиції контексту, в свою чергу, можемо говорити про відому мотивованість, а отже, обмежену довільність (вибірковість) знака. За таких умов передбачається виокремлення внутрішньої смислової (усталеної) сутності та зовнішньої (тимчасової), де перше є корелятом сигніфіката, а друге – сигніфіканта. А відтак, внутрішня смислова сутність утілюється в певній зовнішній тимчасовій сутності; внутрішнє смислове стає виражальним становленням, що і є сутністю знакової функціональності та смислового навантаження в цілому. Однак, варто зазначити, що й внутрішнє визначення з'являється тільки за вимогою зовнішнього вираження (коли опісля пізнавального процесу зовнішніх факторів буття, в ліву півкулю мозку, що відповідає за мову, подається сигнал, який передбачає відтворення об'єкта пізнання за допомогою внутрішньої форми – мови): наприклад, поняття «дерево» розуміється як багаторічна рослина з твердим стовбуром і гіллям, що утворює корону (АТСУМ) тільки тоді, коли в зовнішньому вираженні йтиметься (досвідно) про якісні характеристики, притаманні означеному поняттю.

Згодом білатеральність бралася за основу в доктринах представників телеологічного та прагматичного підходів до дослідження мови та мовлення з різних позицій (школа глосематиків, дескриптивісти, позитивісти). Так, з розвитком логічної математики й сприйняття її як знакової системи, що конструюється відповідно до формальних правил, виокремлюється позиція, що ЕСО не тотожна чуттєвому, оскільки в будь-якому випадку залежить від раціональної обробки чуттєвих даних. Вираження останніх, у свою чергу, передбачає визначення логічної категорії. Таким чином, є необхідність досліджувати в структурі знака логічний синтаксис у синтезі з його моделлю в природних мовах. Для підтвердження зазначеної вище гіпотези представників Данської школи глосематики подаємо приклад трансгресії структуралістської схеми Л. Єльмслев візуалізував дематеріалізацію мови, звівши її до абстрактного

рівня, що в категорії буття набуває позачасових характеристик. Використовуючи константу і змінну, що, за Ф. де Сосюром, визначається як сигніфікат і сигніфікант, Л. Єльмслєв запропонував чотири виміри людської мови в динаміці:

- *схема* (мова як чиста форма);
- *норма* (матеріальна форма, пов'язана із соціальною реалізацією, але незалежна від свого втілення);
- *узус* (мова як сукупність навичок, прийнятих у певному суспільстві й обумовлених законодавством);
- *акт мовлення* (індивідуальний мовленнєвий результат або загалом мовлення).

Схематично означені вище виміри візуалізуються Ф. Бацевичем (Б., с. 67) наступним чином (рис.2):

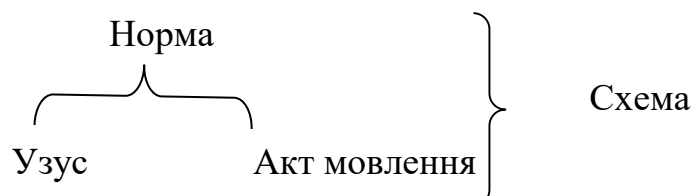

Рис. 2. Систематизація існуючих у мові функцій за Л. Єльмслєвим (Бацевич, 2008, с. 67).

Однак глосематики (В. Брьондаль, Г. Ульдаль, К. Тогєбу, Г. Сьоренсен та ін.) виключали з мови як системи знаків психологічний аспект. На їхню думку, мова – це чиста формальність. За метою мови є знаковими системами, але за внутрішньою структурою – це система фігур (символів), які передбачені для використання в побудові знаків. Таким чином, висновлюється, що знаковість мови як такої не має нічого спільного з планом змісту, а отже, в ній наявний лише план вираження. У свою чергу, зведення мови до формального засобу вираження певного буттєвого явища не адіафоризує функцій мови, оскільки білатеральність мови як знакової системи все-одно зберігається, однак розуміється вона, як наявність знакової функції між обома сторонами знака – ця знакова функція і належить мові як плану вираження.

Представники Празького лінгвістичного гуртка (В. Матезіус, Б. Гавранек, Й. Коржінек, В. Скалічка, М. Трубецькой, Р. Якобсон, С. Карцевський та ін.)

обстоювали структурний підхід, який полягав у білатеральності не лише знака, а й мови. Відтак, з'явилося вчення про звуки мовлення та звуки мови, що передбачило виокремлення мови та мовлення у наступних вченнях – структурна граматика (мова) і описова граматика (мовлення) (Бацевич, 2008). Значної уваги заслуговує риса телеологічності мови, як процесу реалізації наперед визначеної мети. Тобто мова з'являється тоді, коли є цільове призначення, яке вимагає мовного та мовленнєвого акту. Така позиція відсилає нас до філософії Г. Гегеля (Гегель, 2004), за яким телеологічний світогляд полягає в самопізнанні як у розвитку абсолютного духу, а останній можливий лише за цільовим призначенням як результат певної діяльності за заздалегідь визначеною метою. Власне, зауважимо наперед, що телеологічність лягла в основу комп'ютерного програмування за допомогою конлангу, де останній є функціоналом (мовою) наперед визначеної мети, наприклад, програмування функціональної магнітно-резонансної томографії, метод якої полягає в картуванні кори головного мозку, що дозволяє визначити для кожного пацієнта індивідуальне розташування та особливості функціонування ділянок мозку, котрі відповідають за рух, мову, зір, пам'ять та інші функції. У процесі проведення фМРТ пацієнту пропонують виконати певні завдання, потім запрограмована відповідним чином комп'ютерна система реєструє ділянки з посиленням кровотоком та накладає їхнє зображення на звичайну МРТ мозку. Приклад цікавий ще й тим, що результат фМРТ генерується в оптичний знак (поняття/сигніфікат), ЕСО якого потребує декодифікації (акустичного образу/сигніфіканта). Отже, мова в праяких лінгвістів – це засіб для реалізації мети, однак мета ця може бути обумовлена лише в антропоцентричній парадигмі. Тобто, на думку гуртка, людська мова існує лише в суспільстві й слугує усім його емотивним та раціональним потребам (вираження почуттів, історичні, політичні тощо фактори). Саме антропоцентричність передбачила розширення дослідження мови в синхронії та діахронії, історичному контексті, окремому дискурсі, з позиції внутрішньолінгвістичних та зовнішньолінгвістичних чинників. Стосовно останнього внесла свої корективи стаття С. Карцевського «Про асиметричний

дуалізм мовного знака» (1929 р.), що, обґрунтувала й експлікувала зароджені ще в античні часи Платонівським «Кратилом» поняття полісемії знака. Лінгвіст наголошує на тому, що знак і значення не взаємодоповнюють один одного повною мірою, оскільки один і той самий знак має декілька функцій, а одне і те саме значення виражається декількома знаками. Сентенція С. Карцевського апелює не просто до білатеральності знака, а до його полісемії, акцентуючи, що на феноменологічному рівні знак може мати два і більше вираження і навпаки – вираження може мати два і більше знаків.

На нашу думку, дескриптивісти – представники американського структуралізму (Ф. Боас, Е. Сепір, Л. Блумфілд та ін.) найбільше наблизилися до структурного й феноменологічного водночас пізнання мови в бутті та буття у мові. Усе це досяглося завдяки виокремленню в межах американського структуралізму двох шкіл, які охоплювали вивчення мови в широкому значенні. Так, представники Єльської школи досліджували структуру мови, Анн-арборська школа, в свою чергу, досліджувала культурну проблематику та аспекти мовних значень, що згодом лягло в основу психолінгвістики та етнолінгвістики. Описова (дескриптивна) властивість притаманна вивченню мови лише в синхронному зрізі. Сама дескриптивність полягає в дистрибутивному аспекті, який характеризується розподіленням (дистрибуцією) мовних одиниць, сполучення морфем і слів, як дозволено законами певної мови. Як зазначав Ф. Бацевич, описуючи діяльність американських структуралістів, «Розглядаючи значення мовної форми як ситуацію мовець – мовлення – реакція слухача, дескриптивісти наголошували на безлічі можливих ситуацій і необхідності виведення значення за межі лінгвістики. На їх думку, лінгвіст повинен бути зовнішнім спостерігачем мовлення, який не аналізує його смисл, а досліджує в мовній формі повторюваність елементів і правил їх сполучуваності, що свідчить про принципову асемантичність «класичної» теорії дескриптивізму» (Бацевич, 2008, с. 70). Таким чином, учені апелюють до вивчення структури мови шляхом вивчення мовленнєвої діяльності конкретною мовою як одноразового факту, що вказує на першоплановість емпіризму, де ЕСО є основною складовою

дослідження мовленнєвої поведінки, а отже, абстрактність мовного явища як об'єкта дослідження, як і у вченнях Ф. де Сосюра, стає принциповим фактором уможливлення дослідження мови на структурному рівні за допомогою дистрибуції. Остання, в свою чергу, виводить на перший план форму мови з подальшою верифікацією та фальсифікацією отриманих емпірично даних знову ж таки за допомогою дистрибуції мови, тобто мова стає рухливим конструктом, що, окрім усього, безпосередньо відсилає нас до концепції «мовних ігор» Л. Вітгенштейна, за яким дескриптивність фізичного буття уможливилася завдяки плюралізму значень у плані вираження (раціоналізації) явищ буття. Верифікація «мовних ігор» відбувається вже на рівні синтагматичних відношень у мові. Саме американські дескриптивісти увиразнили апеляцію до можливості математичних та логічних методів у лінгвістиці з подальшою апробацією метамови на структурному рівні дослідження мовних явищ, про що йтиметься у підрозділі 1.4.

Стосовно кореляції плану змісту (ПЗ) та плану вираження (ПВ) знака схожу позицію з С. Карцевським про неможливість відтворення повноцінного взаємодоповнення ПЗ із ПВ мовного знака мав лінгвофілософ Л. Чертов (Чертов, 1993), який акцентував на частковості відношення ПЗ до засобів ПВ. Учений висновлює, що їхня кореляція не збігається ні з гносеологічними, ні з праксеологічними відносинами між об'єктом та його ідеальним відображенням у свідомості суб'єкта, ані з комунікативними відносинами між двома і більше комунікантами, ані також з іншими будь-якими прагматичними знаковими системами до людської діяльності. Натомість їх кореляція відтворює семантичні відношення. Учений зазначає: «Будучи механізмом, що передбачає людську діяльність, семантичні відношення знака компонентам ПЗ утворюють самостійний вимір, що виходить за межі площини, утвореної ПЗ» (Чертов, 1993, с. 292), що, в свою чергу, апелює до синергетичного підходу вивчення мовного знака – тобто вивчення на структурному та феноменологічному рівнях одночасно. З метою підтвердження своєї візії Л. Чертов подає наступну схему, що відображає співвідношення знака з елементами ПЗ (рис. 3).

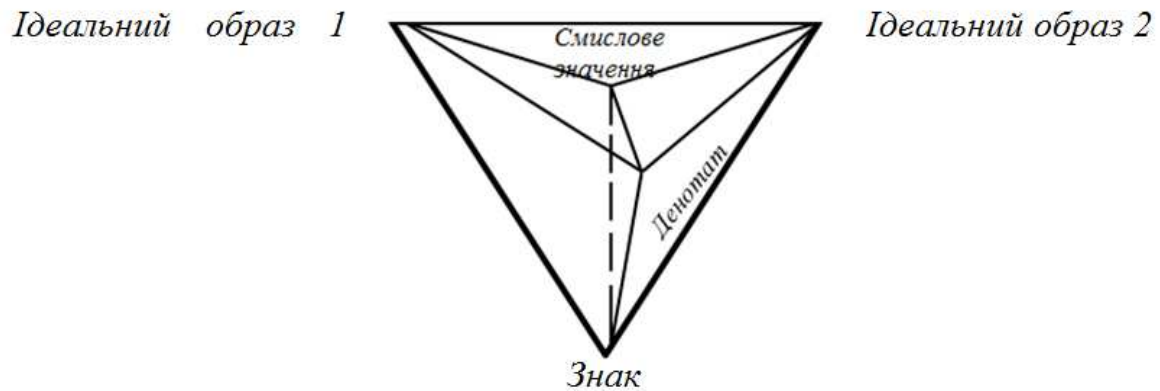

Рис. 3. Співвідношення знака з елементами ПЗ (Л. Чертов, 1993, с. 292).

Отже, за експлікованими вище вченнями різних представників структуралізму в лінгвістиці висновлюємо, що вивчення структури мовного знака передбачається за умови прийняття та верифікацію його білатеральності. Проте самої лише білатеральності недостатньо в контексті дослідження мовного явища повною мірою. Необхідною умовою для об'єктивності тлумачення плану змісту та плану вираження знака є емпірична сторона об'єкта, обумовлена зовнішніми (в тому числі зовнішньолінгвістичними) факторами – психологією, історією, культурою, ментальними характеристиками окремої мови. Усе це так чи інакше апелює до «мовних ігор» в межах внутрішньолінгвістичної динаміки, де мовні знаки виступатимуть як рухливий конструкт. Останнє, у свою чергу, апелює вже до наступного етапу знання – від білатеральності до полісемії як у межах мови, так і в межах конкретного знака. Так, і план змісту, і план вираження можуть експлікуватися як на феноменологічному (буттєвому), так і на структурному (логічному, математичному) рівнях одночасно.

1.3. Психологізм мови для аналізу *емої* в мовленні

Семантика будь-якої природної мови передбачає полісемію, як ми змогли простежити на прикладі поняття «буття». Визначення смислу слова, а тим більше його верифікація стає неможливою у внутрішній формі слова. Тобто з'являється необхідність відображення слова не за його формою, а за його планом змісту з відповідним тільки йому смисловим навантаженням. Так, наприклад, лексема

«ключ» сама по собі нічого не означає й не дає жодної експлікації свого смислового навантаження. Звісно, можна розмістити відповідну лексему в контекст, за яким і відбудеться розкодування лексеми «ключ». Однак, якщо розглядати лексему не з кута зору семантики, а з кута зору семіотики, тобто як знак, то вона може існувати й поза контекстом. А отже, слово набуває характеристики коду, що потребує апробації та верифікації не лише в плані змісту, а й у плані вираження, тобто в апеляції до оптичності знака з урахуванням індивідуальних характеристик смислового навантаження знака, що притаманне йому і тільки йому. До всього вищезазначеного, а зокрема – до неможливості відтворення смислу за внутрішньою формою слова – свого часу зверталися американські лінгвісти (Cann, Kempson, Marten, 2007). Саме вони номінували слово лише подразником, який заміщує безпосередні сигнали, де узагальнення смислового навантаження, що виражається власне лексемою, й передбачає полісемію. За останнім і висновлюється, що для конкретизації плану змісту знака необхідне його оптичне відтворення.

В означеному вище контексті апелюємо до семантичного трикутника Г. Фреге (рис. 4), який схематично демонструє білатеральний підхід до плану змісту слова, залежний як від абстрактного денотата (власне слово), так і від конкретного сигніфіката (смысл слова).

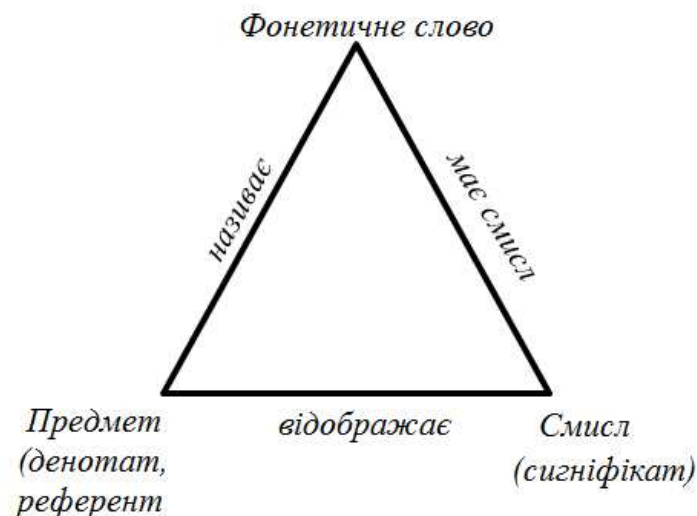

Рис. 4. Семантичний трикутник Г. Фреге

Відтак, формування оптичного плану змісту знака з експлікацією конкретних (індивідуальних) передумов та особливостей з повноцінним виключенням умовності, притаманної полісемії з її семантичним відтворенням, що можливо простежити тільки за наявності контексту, переходить у психофізіологічну площину дослідження оптичного знака як об'єкта.

Передусім зауважимо, що нам ідеться не лише про передбачені ЦНС психічні чинники утворення й експлікації знака, на чому робить акцент психолінгвістика. Вважаємо, що психічну парадигму знака неможливо розглядати без урахування фізіологічної парадигми, до якої зараховуємо й етнолінгвістику з її ментальними фреймами, залежними як від психічних (традиції, виховання, культура), так і від фізіологічних умов, притаманних тільки конкретному етносу (особливості будови артикуляційного апарата, фізіономастика, мова жестів). Так, американські дослідники висновлюють, що «в мозку людини фіксуються: а) враження від предметів об'єктивного світу, б) слова, що їх називають, в) формуючі понятійні структури. Названі функціональні утворення інтегруються, об'єднуючись асоціативними часовими зв'язками». Таким чином, передбачається, що закріплення за словом значення – це, з позиції вчених, «специфічні аналізуючі та інтегруючі акти працюючого мозку» (Cann, Kempson, Marten, 2007).

Стосовно конкретизації смислового навантаження знака згадаємо специфіку іконічних (давньоєгипетське письмо, арамейське письмо) та ієрогліфічних мов (сино-тибетська мовна сім'я), в яких зображальність стала основним фактором, що сприяє адекватній декодифікації смислу знака. Проте стосовно ієрогліфічного письма висловлюємося обережно, оскільки сучасні ієрогліфічні знаки, на відміну від перших простих ієрогліфів, що безпосередньо вказували на сигніфікат, можуть мати складну структуру як у плані вираження, так і в плані змісту, що передбачає закріплення за знаком не лише конкретного сигніфіката, а й цілого концепту, котрий передбачає декодифікацію з новим складним синтаксичним цілим.

Матеріалізація мови невід’ємно відбувається в залежності від процесів ЦНС, яка формує в головному мозку сигнальну систему, такий собі ДНК-ланцюжок, передбачений внутрішніми (генетичними, етнічними тощо) та зовнішніми (культурними, виховними тощо) факторами. Кожна точка зв’язку ланцюжка подає сигнал наступному, поєднуючись між собою, деякі з них спрацьовують одночасно, й таким чином у фінальній точці відбувається передача сигналу в ліву частину півкулі мозку – в зону Брока та Верніке, що й відтворює в результаті артикуляційний апарат людини. Сприйняття сигналу зоною Верніке передуює зоні Брока, оскільки вона відповідає також за сприйняття та засвоєння усного та письмового мовлення одночасно, тобто є центром розкодування слова. Так, наприклад, значення слова і його розуміння людиною розглядається як природна частина загального мовного й мовленнєвого механізму. І цей механізм формується в ЦНС людини на основі зовнішнього сприйняття мовлення, а на виході має його варіативне відтворення. Останнє досить яскраво можна простежити, наприклад, на людях із психічними розладами, що переростають у кататонічну шизофренію, аутизм, синдром Ретта, Туретта, Аспергера, Хворобу Піка та у фенілпировиноградну олігофренію, суть яких полягає в розвитку ехолалії – ехо-симптому, неконтрольованого автоматичного повторення слів, почутих у чужому мовленні (АТСУМ). Психічно ж здорова людина відтворює, як правило, смисл почутого, а не його зміст, а отже, апелює до лексичної та/або оптичної варіативності мовлення. Як механізм мовлення, який розглядається в межах комунікації, він може бути визначений центральним внутрішнім ядром мовленнєвого процесу. У такому внутрішньомовленнєвому механізмі здійснюється матеріалізація засвоєної мови з наступним її використанням під час продукування мовлення, а також під час її сприйняття та декодифікації. Матеріалізація мови є найскладнішою системою функціональних нервових утворень, організованих за ієрархічним принципом.

Однак виникає запитання, як зазначена вище експлікація внутрішньомовленнєвого механізму утворення знаків функціонує під час контакту з іноземними мовами, а тим більше – з можливістю ідентифікації

оптичного знака іноземними мовами, адже мовна картина світу кодифікує в свою так звану мережу лише ті знаки та їх смислове навантаження, які релевантні етнічним, традиційним, міфологічним, державним тощо системам конкретної мови.

Коли представники структурної лінгвістики говорять про рідну (материнську) мову, то передусім виникає два вектори її утворення: біологічний та формалістичний. Обидва вектори щоправда не суперечать структуралістському підходу в цілому, однак специфіка кожного з них має свої особливості. Так, скажімо, формалістичний підхід необов'язково заперечує біологічний. Лише завдання, які він ставить перед собою, не торкаються внутрішніх механізмів породження мови людиною, а оперують зовнішньою організацією мови. Проте представники біологічного вектору зауважують на тому, що формалістичний підхід не може розглядатися окремо від першого, оскільки це в цілому заперечуватиме уже усталену тенденцію мовного знака, яка полягає в білатеральності, де сигніфікат, сигніфікант та акустичний знак є взаємовідтворюючими кодовими елементами одного знака, а отже, мовний знак (як і система знаків загалом, тобто мова) має розумітися як єдиний живий організм, у якому його складові елементи плану змісту та плану вираження є органами, від функціональності яких, власне, і залежить мовленнєвий процес. Про природність мови ще задовго до виокремлення структурної лінгвістики говорив німецький лінгвіст А. Шлейхер, який визначав, що закони, встановлені Ч. Дарвіном для видів тварин і рослин, в цілому застосовуються і до організмів мов. І саме ці загальні закономірності синтезують мови з іншими породженнями природи, тобто роблять мови природними організмами. Проте саме поняття біологічності вчений не використовує, акцентуючи на тому, що природність передре біологічності, оскільки наявність мови та її законів розвитку не залежить від людини, а навпаки – мова – це єдина і виключна ознака людини, тобто чинник, що формує людину та передбачає її біологію. Створення мови, на думку лінгвіста, рівноцінно розвитку мозку і органів мовлення. Таким чином, ще в ХІХ столітті А. Шлейхер намагався розвинути матеріалістичну теорію мови,

засновану на об'єктивних методах вивчення фактів її створення, існування та розвитку з урахування її природної самобутності.

Часто природність поєднується з поняттям психологізму й розглядається як єдиний організм породження, існування та розвитку мови. Такий підхід зародився ще в працях Г. Штайнталя, згодом – в О. Потебні та В. Вундта. Зокрема В. Вундт розумів мову, її закони та явища з кута зору психічної діяльності не окремої особи, а цілого народу, що згодом дозволило виокремити етнолінгвістику (Wundt, 1874).

Так, уже в ХХ столітті поєднання природності та психологічності стало основним вектором дослідження американських структуралістів, що знайшло відображення в теорії лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа (Кудрявцева, 2017). Як ідеться за цією гіпотезою, люди, які говорять різними мовами, по-різному сприймають світ і по-різному мислять, тобто робиться акцент на специфічну мовну картину світу як ідентифікатора людини за її етнічною приналежністю. Зокрема, ставлення до таких фундаментальних категорій, як простір і час, залежить, у першу чергу, від рідної мови людини. Наприклад, це матиме своє підтвердження в парадигмі мислення, що, як правило, генерується в мовленнєву діяльність і матеріалізується в мову як знакову систему, з кута зору лінійних та нелінійних мов. У свою чергу, означені мови поділяються на ті, що генеруються зліва направо (зокрема мови індоєвропейської групи), та ті, що генеруються справа наліво (семітські мови), і, як правило, лінійні мови мають горизонтальний напрямок. Стосовно нелінійних мов, то в цьому випадку категорії простору й часу мають як горизонтальний, так і вертикальний напрямок. Зазначену вище сентенцію можемо прокоментувати в концептуальній парадигмі конкретних етнічних груп. Наприклад, українська мова – як лінійна мова з горизонтальним напрямком розвитку буття (як мовного буття, так і буття в цілому) передбачає полісемію мови за умови наявності нових морфологічно завершених вербальних елементів з логічною організацією звуко-буквеного складу, що в своїй правильній морфологічній та фонетичній послідовності утворює слова або в лексичній та синтаксичній послідовності з наступним

утворенням речення та тексту з відповідним тлумаченням свого денотата/контексту. Відповідно, таке функціонування мовної та мовленнєвої діяльності передбачається у горизонтальній площині, де наступне виходить з попереднього. З іншого боку, нелінійна мова, наприклад, японське ієрогліфічне письмо за своєю структуризацією нагадує гру в шахи, де стратегія кожного елемента має право на хід у всіх чотирьох напрямках: вниз-вверх, вправо-вліво, утворюючи не лише конкретний сигніфікат свого кроку, а й цілий концепт, який передбачає полісемію не лише зробленого кроку, а й його тлумачення за цілими текстами чи контекстами по горизонталі та/або по вертикалі зокрема та/або одночасно, де останнє, в свою чергу, й апелює до феноменологізації знака. Згодом гіпотеза лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа використовувалася в інших, більш вузьких напрямках дослідження, зокрема у феміністичній критиці мови 60-70 років ХХ століття, представники якої розглядали мову не лише як інструмент передачі думок, а й основний засіб формування мислення та світогляду в гендерній бінарній опозиції, тобто з виокремленням патріархальної (чоловічої) та матріархальної (жіночої) мов з відповідними тільки їм особливостями зародження, існування, розвитку мовленнєвої діяльності та зі специфічною (патріархальною або матріархальною) перцепцією та інтерпретацією мови та мовленнєвої діяльності. Таким чином, поруч з білатеральною візією структури мовного знака, у своєму функціонуванні мова набуває ознаки дуальності як у плані змісту, так і в плані вираження.

Також саме завдяки гіпотезі Сепіра-Уорфа згодом був створений логлан, який передусім був покликаний верифікувати чи фальсифікувати гіпотезу, а вже з логлану згодом виник ложбан та конланг, що стало передумовою нейролінгвістичного програмування та штучного інтелекту загалом, про що йтиметься в наступному підрозділі.

Інший підхід, американських структуралістів, що спирався на природність мови, але узалежнював психологічність мови не в психології не у свідомості (а відтак – етнічній, культурній, соціальній тощо приналежності), а в поведінці як сукупності реакцій на певні стимули, тобто мова розглядається як різновид

поведінки людини. Представником означеного підходу в лінгвістиці є Л. Блумфільд, який сформулював теоретичні положення синхронічного опису з кута зору біхевіоризму (Bayer, Brita, 2000, с. 10). Не дивлячись на те, що біхевіоризм ґрунтувався на механістичному матеріалізмі й прийшов до заперечення будь-якого об'єктивного значення психічних процесів, усе ж розгляд мови як форми реактивної поведінки, тобто реакції людини на зовнішні сигнали, є значущою в контексті тлумачення умов та законів природи, що передбачають звикання та пристосування людини в конкретному середовищі. Така концепція тісно корелює з гіпотезою про слово як подразник, який заміщує безпосередні сигнали, що надходять зовні. Синтезуючи обидві концепції, так можемо експлікувати, наприклад, поняття «крик»: людина, яка, скажімо, доторкнулася до гарячого, виявляє миттєву реакцію на цей зовнішній подразник, виголошуючи гучний вигук «А-а-а». Однак закони мовного та мовленнєвого буття передбачають логічну, послідовну звуко-буквену організацію будь-якого мовного явища (того ж таки вигуку), що утворюється за граматичними законами конкретної мови, тобто реакція повинна відобразитися в слові, яке й буде експлікувати людську реакцію. Так маємо слово «крик», яке має тотожне тлумачення в словниках:

1. АТСУМ:

- *крик* – це сильний різкий звук голосу; зойк; вигук; поклик; гамір, галас; гвалт, лемент; про різкі звуки тварин, птахів.

2. DRAE:

- *el grito* – voz muy esforzada y levantada; expresión que se profiere levantando mucho la voz; manifestación vehemente de un sentimiento colectivo.

3. DWBDS:

- *der Schrei* – von einem Menschen oder Tier ausgestoßener, unartikulierter, schriller Laut.

Біхевіористичний підхід до вивчення мови тлумачив і Ю. Н. Харарі, пояснюючи його функціональність на простішому прикладі – мові тварин. У прикладі йшлося про експеримент учених, який полягав у тому, що вони

записали вигуки мавп, а потім вмикали їм ці записи почергово, і таки чином установили, що усі вигуки відтворюють життєві ситуації мавп, спонукаючи їх до відповідних реакцій. Так, наприклад, вигук, який змусив мавп миттєво вилізти на дерево, означає «обережно, лев!» (Харарі, 2018, с. 47).

Усі природні, а відтак – психологічні та біологічні чинники, які апріорі вплітаються в мовну та мовленнєву діяльність людини, свого часу виокремили акцентуацію на дослідженні мови тіла й рухів, що згодом отримало назву фізіономіка або фізіономістика – мистецтво визначати за зовнішнім виглядом і мімікою обличчя внутрішні властивості, психічний стан людини; учення про зв'язок психічного стану людини з рухами, мімікою обличчя (АТСУМ). У загальному розумінні предметом фізіономістики є психодіагностика людини за зовнішнім виглядом, передусім – за її обличчям. Однак психодіагностиці підпорядковували різні частини тіла. Таким чином, предметом фізіономістики були як особа, так і тіло, характерні гримаси, жести і пози, статура і постава. Це мистецтво й досі не набуло статусу науки з верифікацією її методів, однак саме воно широко використовується в різних дослідницьких та пізнавальних сферах. Наприклад, фізіономістичний підхід однаково необхідний та значущий у військових структурах та у сфері криміналістичних досліджень (тактика допиту, психологія злочинця, що веде за собою розкриття причин і мотивів скоєння злочину, стратегія виявлення розвідника тощо). Усе попередньо зазначене виокремлює й лінгвокриміналістичні дослідження (виявлення брехні, почуттів, рівня обізнаності з чогось за жестами, очима, риторикою тощо). А отже, фізіономістика є важливим фактором в дослідженні плану змісту та плану вираження знака, зокрема, коли йдеться про оптичне вираження знака: у цьому випадку фізіономістика звужить пошукову систему вербальної мережі, конкретизуючи смислове навантаження знака як у плані змісту (сигніфікат, сигніфікант, концепт тощо), так і в плані вираження (міміка, жести, рухи, тощо), не заперечуючи в своїй парадигмі відтворення й сенсорні відчуття, які також передбачають реакцію людини, що подразнює ЦНС з наступним відображенням у мові та мовленні. Сенсорні відчуття, у свою чергу, є фундаментом

фізикалістського сприйняття й емпіричного осмислення цих відчуттів за допомогою сенсорно-мовної кори головного мозку (зоною Верніке) та кінетико-моторним вербальним аналізатором обробки пропріоцептивної інформації (зоною Брока). Синтезуючи процес своїх властивостей, обидві зони генерують фонологічну й синтаксичну кодифікацію, візуалізація яких матиме індивідуальний характер. Для дослідження й висновлення останнього в аналітичній філософії застосовується термін квалія, який уведений у філософію для позначення найзвичайнішої для нас речі: того, як речі виглядають для нас. Вони можуть бути визначені як якості або відчуття, наприклад, почервоніння або біль, і розглядаються окремо від їх впливу на поведінку, а також від будь-яких фізичних умов, які могли їх викликати. У більш точних філософських термінах, квалія – це властивості чуттєвого досвіду (Rohr, 1976). Функціональність квалія експліковано прикладом із червоним яблуком, тобто в цьому випадку квалія – це червоність, а не саме яблуко чи його властивості. Можемо зауважити, що екстенсіонально «червоність» є сигніфікатом денотата «яблуко». Усе зазначене знову ж таки апелює до теорії логічної семантики Г. Фреге (Frege, 1976, с. 50) й експлікує кореляцію між яблуком та його червоністю у семантичному трикутнику Г. Фреге, оскільки схема містить базові елементи (денотати) як функціональне утворення, яке фіксує дію окремого слова і яке є так званою «нервовою моделлю» (далі – НМ) фонетичної форми слова (акустичного знака, за Ф. де Сосюром). При цьому акцентуємо, що фонетичних форм однієї НМ може бути багато.

«Вербальна мережа» (далі – ВМ, с. 51) як матеріальний субстрат другої сигнальної системи (Cann, Kempson, Marten, 2007), де ВМ, у свою чергу, є вибірковою. Таким чином, ВМ, як і НМ, експлікується як динамічний механізм, однак, на відміну від НМ, яка продукує знаки в мовленнєвій діяльності, ВМ їх лише відтворює. Тобто тут уже передбачається механічний процес організації мови в синтаксичну єдність. І якраз чітку диференціацію в плані змісту та плані вираження знака в залежності від психофізіологічних факторів конкретної мови певного етносу й можливо простежити на прикладі єдино закономірної

формалізації ВМ та абстрактизації (феноменологізації) мовленнєвої діяльності, спрямованої на відтворення, експлікацію та генерування знаків. Адже ВМ – це структура, рухливий апарат базових елементів, а отже, має єдино закономірну специфіку утворення своєї мережі в будь-якій мові. Так само єдино специфічною й закономірною є ВМ серед людей, які говорять однією мовою. І, як результат, план змісту буде суб'єктивним – таким, що залежить від індивідуальних генетичних, етнічних, психофізіологічних чинників. Проте варто зауважити, що план вираження не є цілковито формалізованим (структурним). Для експлікації цієї сентенції виокремимо два типи плану вираження (далі – ПВ):

- 1) Зовнішній ПВ – ПВ, що цілком і повністю залежить від нормативної бази організації окремо взятої мови, підпорядкований структурі окремої мови; узувальні особливості норм і правил певної мови;
- 2) Внутрішній ПВ – ПВ, що підпорядкований оптичному (іконічному) відображенню смислового навантаження знака, що, як правило, містить у своїй формі віддзеркалення психофізіологічних особливостей сприйняття сигніфіканта; оказіональні особливості мовлення.

Таким чином, взаємодія усіх зазначених вище механізмів генерування знаків у сукупності є автоматизованою: після активації сприйняття (внутрішній ПВ) закодованої інформації у вигляді знака (системи знаків) одночасно активується засвоєння, декодифікація знаків (ПЗ) та асоціація зі знаком (зовнішній ПВ+ПЗ). Такий принцип ліг в основу нейролінгвістичного програмування з подальшою структуризацією нейронної мережі, яка за своєю специфікою корелює з традиційною ВМ, яка, в свою чергу, відтворює природні, біологічні, психічні, фізіологічні (зокрема й фізіономістичні) процеси, які відбуваються з людиною й у ній. Таким чином, ДНК-ланцюг усіх цих нерозривних послідовних та/або одночасних процесів переростає в мережу з функціонуванням мови та мовлення в усіх напрямках та векторах.

1.4. Логокомбінаторика як передумова машинних знаків

Звернення лінгвістичних учень до науки логіки як до субстрату структурного підходу до вивчення мовних знаків передусім розкривається не в когнітивних процесах людини під час мовлення, а в правилах та нормах переходу від однієї структури знака та водночас від одного смислу знака до інших таких категорій. Тобто таким чином, з апеляцією до нормативних (формальних) умов у результаті забезпечується істинність мовного знака. Останнє виокремлюється за двома напрямками: 1. Структурний (внутрішній) та 2. Феноменологічний (зовнішній) напрямки, які, як ми акцентуємо в нашому дослідженні, при вивченні мовних знаків неможливо розглядати однобічно, оскільки елімінується причинно-наслідковий зв'язок генерування знака. Так, формується уже експлікована нами в попередньому підрозділі полілатеральність, характерна ознака якої полягає не лише в структурних сторонах знака, а й у його когнітивному досвіді, що, власне, й утворює мовну карту, зокрема – й індивідуальної мови людини. У свою чергу, індивідуальна мова, до якої апелював у своїх вченнях Л. Вітгенштайн (Вітгенштайн, 1995), є продуктом структуризації та реструктуризації мовних знаків, а отже, є когнітивним результатом попередньо апробованих формалізацій зі знаками. Таку формалізацію доцільно називати логічними операціями, оскільки «мовні ігри» є процесом генерування єдиного семантичного поля для інтерпретації знака, разом з тим – це семантичне поле може бути візуалізоване в один оптичний знак із закріпленим до нього сигніфікатом та сигніфікантом. Проте в процесі інтерпретації ми зіштовхуємося якраз із когнітивними процесами ЦНС людини, тобто людський мозок, зчитуючи знак, як факт інформації, запускає мисленнєву діяльність, залежну від генетичних, виховних, культурних, географічних тощо чинників формування мовленнєвого акту як результату когнітивних процесів. На виході вищезазначеного ми маємо справу з перцепцією мовного знака, що апріорі формується у суб'єктивній частині буття людини, а отже, це і є те, що ми називаємо індивідуальною мовою, що корелює з експлікацією Л. Вітгенштайна:

«Усі люди конкретної культури засвоюють загальну для них мову, використовуючи при цьому відомі канали комунікації, і в цьому сенсі можна говорити про наявність деяких мовних конвенцій по відношенню до значення знаків та їх використання. У той же час кожен носій мови розробляє свою власну, відому тільки йому систему значень, демонструючи тим самим принципову можливість повністю індивідуалізованої мови зі своїми правилами, граматиною тощо» (Вітгенштайн, 1995). Однак зауважимо, що індивідуалізація мови не виключає застосування логічної методології через нібито суб'єктивізацію плану змісту, а навпаки – цією ж таки суб'єктивізацією посилює важливість логічної методології з метою раціоналізації плану змісту та плану вираження та їх верифікації. Тобто ми вважаємо, що саме логічний субстрат і є відповідним пунктом об'єктивізації мовних знаків та, відповідно, порозуміння між комунікантами за допомогою мови.

Відомо, що конланг та логланг є найгрунтовнішими доказами існування мовних знаків як таких, що вже є результатом попередніх логічних операцій. Логіки здебільшого оперують мовою як причинно-наслідковим ланцюгом фактажу успішних процесів. Згодом така позиція стала фундаментом комп'ютерного програмування, зокрема – штучних мов. Однак саме логік Л. Вітгенштайн апелював до антропологізації мови як факту буття: учений відкинув можливість зведення буденної мови до сутнісної основи, вираженої мовою логіки; піддав сумніву тезу про неадекватність буденної мови для науки; не погоджувався з тим, що штучно сконструйована мова науки описує факти в чітко визначений спосіб (Синиця, 2017, с. 102). Усе це й апелює до гіпотези «мовних ігор», у яких учений наголошував на дотриманні правил під час гри, проте заперечував мову як числення правил значення, оскільки буденна мова, на відміну від її наукового варіанту, є неоднозначною – такою, що не порушує правила, але має правила, які належать конкретній особі й водночас не належать жодній іншій. В. Ладов, у свою чергу, експлікував позицію Л. Вітгенштайна наступним чином: «Так званий парадокс слідування правилу, сформований Вітгенштейном у параграфі 201 «Філософських досліджень», показує, що будь-

яке мовленнєве вираження можна підвести принаймні під два правила вживання, і в ситуації конкретної мовленнєвої діяльності ми ніколи не зможемо точно визначити, якому правилу слідував (у якому значенні використовував мовне вираження) той, хто говорив... Скептичний тезис Вітгенштейна вказує на те, що невизначеність значення виникає на рівні суб'єктивності. Продукуючий актуальне використання мовних виражень суб'єкт, звертаючись до себе, до свого власного досвіду в минулому й теперішньому, не здатний подолати плюралізм в інтерпретаціях значення». Однак, як бачимо з попередньої сентенції, В. Ладов розуміє індивідуальну мову, а разом з тим – і «мовні ігри» дещо хаотично, як процес, позбавлений логіки. Проте Л. Вітгенштайн зазначає, що зміна правил змінює образ гри, тобто його матеріалізацію, а не саму гру. А отже, за такої умови правила локалізуються не в інтерпретації, а в перцепції знака. Саме це, повертаючись до сентенції про антропологізацію мови як факту буття (в тому числі – штучної мови) й мається на увазі логіком та філософом Л. Вітгенштайном. Таким чином, маючи справу зі штучною мовою *emoji*, ми працюємо із системними правилами та нормами мови на логічному рівні як із чинником конструювання знака та з перцепціями знака, правила яких узалежнюються від когнітивних процесів людини – тобто внутрішніх та зовнішніх умов її дазайну. Окрім того, саме поняття «мовної гри» не просто передбачає залежність від когнітивних процесів, а й значною мірою є передбачена цими процесами. Адже, на думку вченого, існує три умови існування «мовних ігор» (Синиця, с. 3):

- 1) Наявність мовної спільноти: мова – це іманентна людська властивість, а отже, за відсутності носіїв мови відсутня й сама мова;
- 2) Слова, що вживаються в процесі гри, мають розумітися адекватно, що й апелює до дотримання чітких правил;
- 3) Порушення правил гри повинне каратися, оскільки вихід за межі правил може призвести до деструктивних наслідків.

У контексті «мовних ігор» Л. Вітгенштайна та в специфіці аналізу мови загалом варто згадати також про логічний атомізм Б. Рассела (Рассел, 1995).

Власне, зауважимо, що розуміння філософом логіки в дослідженні мовних знаків та специфіки її інтерпретацій та перцепції взяте нами за основу в розподілі організації знака на логічний та феноменологічний рівні, що зокрема й розкриває полілатеральність знака як факту і знака як сутності. Так, Б. Рассел визначав «логічні атоми» кінцевою метою аналізу, які й генерують елементи реальності. Тобто сама мова, на думку вченого, може визначатися як аналіз можливостей логічного конструювання буття за наявності чуттєвих даних та їх обробки за допомогою математичної логіки. Таким чином, логічні атоми – це логічні конструкції чуттєвих даних. Власне, звертаючись до мови *emoji*, можемо простежити зазначене вище в наступній причинно-наслідковій лінії: генетика – виховання – географія – культура – соціум – ЕМОЦІЯ – раціоналізація чуттєвих даних – логічні символи – цифрова алгоритмізація фактичних даних – логланг – конланг = ОПТИЧНИЙ (СИНКРЕТИЧНИЙ) ЗНАК. Синкретизм же полягає якраз у кодуванні специфіки візуалізації знака, залежної від усіх складових зазначеного ланцюга. У цьому випадку показовим є *kaomoji*, яке закодує не стільки першу реакцію людини на знак – емоцію – скільки вже раціоналізований фактаж, наприклад, професійну діяльність людини, приналежність до певної спільноти тощо. Такий підхід Б. Рассела є абсолютно прагматичним, адже факт мови (у нашому випадку – оптичний знак *emoji*) не є ані істинним, ані хибним. Це лише матеріальний результат попередніх чуттєвих та раціональних операцій, де перші, у свою чергу, і можуть бути або істинними, або хибними. Тобто перевага все рівно надається чуттєвим даним, оскільки мозок людини працює за ментальними фреймами, закладеними в генотипі та умов екзистенції людини, а отже, значення знака людина зчитує на підсвідомому рівні. Цей механізм можна порівняти з читанням тексту: людина не читає кожен літеру окремо, а миттєво ідентифікує слово на когнітивному рівні. При цьому їй неважливі умови генерування цього знака: вона бачить факт. Причому зауважимо, що це стосується і програмування, оскільки помилка логічних операцій на виході – це також результат, продукт хибної алгоритмізації, що конструює те, що

Л. Вітгенштайн називав образом мови – це коли були порушені правила гри з відповідним утворенням нових (індивідуальних) правил (Вітгенштайн, 1995).

Теорію «мовних ігор» згодом розвивав американський логік С. Кріпке (Fillmore, 1985, с. 116), побудувавши семантику «можливих світів», за якою орієнтація до фактичного світу як до одного із багатьох можливих світів повноцінно корелює з акцентуацією на перцептивній стороні під час інтерпретації знака. Така семантика є чи не найпершою спробою раціоналізації чуттєвого досвіду, який в культурній парадигмі локалізується в специфіці постмодернізму (множинність істин як множинність світів). А відтак, існує кореляція між мовленнєвою діяльністю й фактами мови і можливими світами. Будь-яке твердження, а отже, перцепція та інтерпретація, в конкретному можливому світі може бути або істинним, або хибним. За таких умов модальний статус твердження задається множиною можливих світів, у яких воно істинне, і множиною можливих світів, у яких воно хибне. Так, за семантикою модальної логіки, введеної в науку С. Кріпке, твердження називають можливим, якщо воно істинне принаймні в одному можливому світі; твердження називають необхідним, якщо воно істинне в усіх можливих світах. Така експлікація суті «можливих світів» є субстратом верифікації суджень у силогістичних конструкціях, про яку йтиметься нижче.

Я. Гінтікка (Гінтікка, 2002), звертаючись до «мовних ігор» Л. Вітгенштайна, увів поняття теоретико-ігрової семантики, за якою у фокусі аналізу істиннісного чи хибного значення певного судження перебуває поняття гри як центральної інтерпретанти, що вводить в семантичний аналіз нові параметри – «пам'ять» та «інформаційну множину». Проте зауважимо, що статус теоретико-ігрової семантики як концептуального апарату був розроблений на базі аналізу природних мов, але, повертаючись до того, що формальний (структурний) рівень дослідження мови зводиться до єдиних норм та правил, на відміну від процесу раціоналізації факту мови за допомогою «буденної» (за Л. Вітгенштайном) мови (феноменологічний рівень), правила якого часто локалізуються в індивідуальній траєкторії руху когнітивних процесів, можна

стверджувати, що теоретико-ігрова семантика відображає специфіку як конструювання штучних (цифрових) мов, так і програмування загалом. Адже теоретико-ігрова семантика Я. Гінтіки усеціло корелює з ігровою семантикою в математичній логіці, де ігрові квантори експлікуються як розширення теоретико-модельної семантики. Відповідно, істиннісне значення судження або його варіативної візуалізації – оптичного мовного знака – є синтезом мовленнєвих і формально-логічних елементів, де перші є самоексплікантами, а другі – інструментарієм для експлікації перших, що апіорі висновлює неможливість верифікації істинності/хибності мовного знака без одного із цих елементів. Р. Бар-Он, продовжуючи думку Я. Гінтіки, наводить 5 рис, які характеризують зв'язок теоретико-ігрового визначення істини (ТІВІ) з теоретико-ігровою семантикою в цілому (ТІС):

1. У ТІВІ використовується поняття виграшної стратегії (а не перемоги у грі, за Даммітом) – правило, що визначає, який хід має зробити гравець у кожній імовірній ігровій ситуації для того, щоб досягти перемоги незалежно від того, яку стратегію обрав суперник. Попередньо, описуючи теорію лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа, ми вже наголошували на порівнянні мовної гри з грою в шахи, де структура шахівниці передбачає цілу систему правил, і де стратегія кожного елемента має право на хід у всіх чотирьох напрямках: вниз-вверх, вправо-вліво, утворюючи не лише конкретний сигніфікат свого кроку, а й цілий концепт, який передбачає полісемію не лише зробленого кроку, а й його тлумачення за цілими текстами чи контекстами по горизонталі та/або по вертикалі зокрема та/або одночасно, де останнє, в свою чергу, й апелює до феноменологізації знака. А відтак, наша експлікація мовних ігор як стратегії шахівниці лише підтверджує думку Л. Вітгенштайна: знати правила і слідувати їм – це не одне й те саме, особливо, коли є простір для вибору інших правил (Вітгенштайн, 1995).

2. ТІВІ не зводиться до формальних, але інтерпретованих мов. Хоча у природних мовах квантори діють інакше, аніж у формальних, ТІВІ може бути

розповсюджене на них. Тобто розуміємо це як те, що логічну мову за будь-яких умов експлікує природна, а отже, це вже так чи інакше інтерпретація.

3. Теоретико-ігрова інтерпретація кванторів, запропонована Ч. Пірсом (Peirce, 1994), використовується у тих випадках, коли неможливо застосувати визначення істини за А. Тарським (Polanyi, 1995). Як ми знаємо, А. Тарський мав за мету визначити предикат «істинний», використовуючи у визначеннях тільки чітко обумовлені терміни, при цьому уникаючи інших невизначених семантичних термінів. Тобто вчений, як і, між іншим, більшість логіків, заперечує нераціональний субстрат побудови істинності мови й мовних знаків зокрема: до уваги береться термінологія, яка не піддається полісемії значень, а отже, є логічно обумовленою. Завдання А. Тарського – побудувати «задовільне визначення істини, тобто таке, котре було б матеріально адекватним та формально коректним» (Polanyi, 1995).

4. ТІВІ дає умови істинності першопорядкових суджень, формулюючи їх у термінах ігрової стратегії, які самі наводяться в логічному аналізі й формулюванні в логічних термінах. Усе це зводиться до застосування функції Сколема, яка записана в кон'юнктивній нормальній формі, тобто є кон'юнкцією диз'юнкцій атомарних формул чи їх заперечень. Будь-яка формула логіки першого порядку може бути зведена до формули у нормальній формі Сколема за допомогою процесу, що отримав назву сколемізація. Одержана внаслідок сколемізації формула не є логічно еквівалентна вихідній формулі, проте вона є виконуваною в тому і тільки тому випадку, коли такою є вихідна формула (тобто для деякої формули існує модель в тому і тільки тому випадку, коли вона існує для формули одержаної внаслідок процесу сколемізації). А отже, перцепція людини на мовний знак як акт буденної мови апріорі може бути верифікована за допомогою сколемізації як акту раціоналізації, а точніше – теоретико-ігрового визначення істини.

5. Власне, саме поняття істини у теоретико-ігровому підході є допоміжним, оскільки при ньому визначається значення квантифікованих суджень шляхом визначення їх умов істинності. Зважаючи на означену експлікацію, зауважимо,

що Л. Вітгенштайн використовує поняття «мовної гри» у концепції «значення як застосування». Тобто варто диференціювати ігри пошуку істини (truth-seeking games), тобто епістемічні ігри, й ігри на встановлення, тобто верифікацію істини (truth-establishing games) – семантичні ігри, де умови істинності певним чином обумовлені заздалегідь. Ми ж, досліджуючи мову *emoji*, маємо справу одночасно з обома підходами: ігри пошуку істини стосуються інтерпретативно-перцептивної стратегії вербалізації смислу мовного знака, що залежна від когнітивних процесів ЦНС людини; верифікація істини локалізується у формальній (матеріальній) структуризації знака, в тому числі – його візуалізація в комп'ютерному бутті. Усе це й дозволяє нам застосувати полілатеральний підхід при аналізі знака *emoji*, прокладаючи траєкторію руху від логічного до феноменологічного рівня і навпаки.

Те, що форма судження, а відтак і мовного знака, а отже, його формалізація важлива в контексті верифікації істиннісного значення, визначав і німецький філософ та логік Г. Ляйбніц, акцентуючи на тому, що логічні закони є найбільш істинними та раціональними, що апіорі передбачає строге застосування усіх логічних правил. Учений, як Б. Рассел у «логічному атомізмі» розводить поняття мовного факту й чуттєвого досвіду, номінуючи перше як істина розуму, а друге – істина факту: «Істини розуму – це сукупність істин, що засновані ... на логічних законах тотожності, несуперечності та виключеного третього. Особливістю істин цього роду є їх загальність та необхідність. Істини факту – це емпіричні, випадкові істини» (Ляйбніц, 2013, с. 22). Будь-що може визнаватися істинним виключно за умови наявності достатнього обґрунтування (філософський принцип стандартизації, відомий як уведений Г. Ляйбніцем закон достатньої підстави): «Будь-яка істина аналізу, що не може бути сприйнятою та доведеною зі своїх основ, ... не є необхідною» (Ляйбніц, 2013, с. 496). На його думку, необхідність істин визначається принципами їх доведення поза прикладами, тобто отримання цього доведення локалізується виключно на внутрішніх принципах формалізації, чим, власне, і займається така наука, як логіка. Проте зазначимо, що, на нашу думку, якраз істина факту і має піддаватися формалізації

та стандартизації з метою верифікації істиннісного значення факту, оскільки факт сам по собі є істинним за своєю матеріалізацією (планом вираження), але план змісту ускладнюється через перцепцію та інтерпретації його вербалізації. А отже, і з'являється необхідність у застосуванні логічного інструментарію. При цьому нам дещо незрозумілим є апеляція багатьох логіків до логічного інструментарію як до об'єкту дослідження, адже за такого підходу адіафоризується початкова і кінцева мета науки й виникає питання: навіщо досліджувати відоме – те, що і так є апріорі істинне (істина розуму, за Г. Ляйбніцом), коли ця беззаперечна істина може бути стратегічним елементом у пошуку істини невідомого – того, значення чого є мінливим під впливом перцепцій та інтерпретацій. Власне, на це запитання ми знаходимо відповідь у Г. Ляйбніца, який вважав, що сам логічний інструментарій не може бути повноцінним механізмом у дослідженні мови, але може створити необхідний механізм, який і ляже в основу аналізу та дослідження мови. Так, вчений виокремлює ще одну важливу ідею, спрямовану на стандартизацію будь-якого типу знання – ідею створення універсальної символічної мови, засобами якої можна проводити доведення та обґрунтування суджень. Тоді обґрунтування будь-яких суджень за допомогою формалізованих міркувань набуватиме наочності, помилки можна знаходити безпосередньо і однозначно вказувати, що є істинним. Така символічна штучна мова, на думку Г. Ляйбніца, слугує не просто засобом кодування, скорочення, формульного запису виразів природної мови, але, насамперед, явної експлікації структури та форми думок, що містяться у певних виразах (Мельник, 2005), тобто потужним засобом стандартизації суджень. Так, Г. Ляйбніцом була започаткована комбінаторика, де наявність скінченної множини (в тому числі в перцепції та інтерпретації судження/мовного знака) обумовить стратегію пошуку істини. І кожна така стратегія, що містить конкретні правила, визначає спосіб побудови деякої конструкції із елементів вихідної множини, що зветься комбінаторною конфігурацією. Останнє, у свою чергу, лягло в основу специфіки комп'ютерних алгоритмів. При цьому, зважаючи на те, що алгоритми містять чіткі правила з наявною обумовленою

послідовністю дій, укотре зауважуємо про значний відсоток випадковості, що не обов'язково призводить до програмної помилки. Таким чином, перехід з попереднього до наступного стану не завжди детермінований – деякі алгоритми можуть містити елементи випадковості. Зокрема така сентенція стосується не стільки самого об'єкта, скільки його призначення. Скажімо, програмне забезпечення для штучної вентиляції легень (ШВЛ) має за кінцеву мету подачу кисню до легень з метою насичення крові киснем і виведення з легень вуглекислого газу. У такому випадку право на помилку в алгоритмах дій стандартизації апарату фактично відсутнє, а отже, тягне за собою програмний збій (хибу). З мовами ситуація дещо спрощена, оскільки вона (як логічна мова, так і природна та штучна) сама є механізмом створення інших видів програмного забезпечення, а тому призначення мови варіативне. Натомість останнє і є генератором полілатеральності, що розкривається інтерпретантами за допомогою перцепцій та їх вербалізації («мовної гри») за індивідуальним напрямком. Таким чином, апелюючи до візії Остина, зауважимо, що формалізація та структурні дослідження дозволяють нам абстрагуватися від конкретних значень, але останні ніколи повністю не обійдуться без логіки та лінгвістики. Вивчення звичайної мови робить повернення до них неминучим (Perlovsky, Sakai, 2014, с. 453).

Таким чином, логічний підхід до дослідження мовного знака за своєю сутністю передбачає дуальність самого об'єкта дослідження, що означає уможливлення умовиводу не лише за його істинністю, адже й хиба конотативно є істиннісним значенням («істина навпаки»). Стосовно самої дуальності в пошуку істини висловлювався у своїх працях логік Я. Шрамко, зазначаючи, що «...спочатку поняття логічної дуальності формується для первинних логічних понять, тобто тих, що визначаються тільки в термінах істини й хиби. Відповідно, дуальними будуть і логічні сутності, узагальнювані цими поняттями. Два такі поняття є взаємно дуальними, якщо їх означення можна отримати одне з одного заміною всюди істини на хибу й навпаки» (Shramko, 2012, с. 48). Така реорганізація правил та алгоритмів дослідження предметно розширює

можливість верифікації значення судження, а також обумовлює саме генерування самого судження з подальшою його апробацією у верифікації значення. Науковець зазначає, що «насамперед ідеться про суто логічні функції, які визначають вихідні пропозиційні оператори (зв'язки, функтори). Інші пари дуальних понять визначаються вже не тільки шляхом взаємозаміни істини та хибності, але й із залученням понять, дуальність яких була встановлена раніше» (Shramko, 2012, с. 49). Сама ж побудова ієрархії такої дуальності розпочинається із залученням логічних зв'язок класичної логіки, які, власне, й обумовлюють пошуки та верифікацію істинності значення.

Основні оператори класичної логіки, які обумовлюють судження (істиннісне значення «істина» позначається через T , а «хиба» – через F) та умовиводи, є наступні:

- \neg – заперечення («не»);
- \wedge – кон'юнкція («і»);
- \vee – диз'юнкція («або»);
- \Rightarrow – імплікація («якщо, то»);
- \Leftrightarrow – («якщо і тільки якщо, то»).

Проте логічні мови (логланг) в пошуку істини знака мають місце не лише в класичній логіці, адже логічні мови призначені для дозволу (або застосування) однозначних висловлювань. Зазвичай вони ґрунтуються на логіці предикатів, але також можуть ґрунтуватися на будь-якій системі формальної логіки з метою усунення синтаксичної двозначності та зведення семантичної двозначності до мінімуму.

Застосовувати при аналізі та дослідженні мовного знака та істинності значення, закріпленого за цим знаком, буденну мову (чуттєві вирази, факт мови) з їх конгломерацією із формальними мовами (логлангом), даючи цим самим можливість вивести дослідження мовного знака на два рівні водночас – логічний та феноменологічний, дозволяє силогістика, започаткована ще в Давній Греції Аристотелем. Силогістика важлива як свого роду обрамлення думки, що є перцепцією та інтерпретацією, і цим самим структурує (алгоритмізує) процес

пошуку та верифікації значення. Необхідною умовою є гіпотетичні, але логічно передбачені елементи – три прості атрибутивні висловлювання: два засновки та один висновок. Сам силогізм формується трьома термінами, що мають містити висловлювання (Мельник, 2005):

S – менший термін: суб'єкт висновку (входить також у менший засновок);

P – більший термін: предикат висновку (входить також у більший засновок);

M – середній термін (медіум): входить в обидва засновки, але не входить у висновок.

Так, маючи три терміни, можемо будувати силогізм за інтерпретаціями та перцепціями висловлювання. І в цьому випадку для їх більш чіткої та детальної верифікації й звертаємося до дуальної сутності логічного інструментарію, тобто можемо простежити пошук об'єктивного значення як за істиною, так і за хибною, заперечуючи чи стверджуючи висловлювання. Таким чином, маємо класифікацію простих атрибутивних висловлювань за якістю та кількістю:

A – від лат. *affirmo* – загальноствердні («Всі...»)

I – від лат. *affirmo* – частковоствердні («Деякі...»)

E – від лат. *nego* – загальнозаперечні («Жоден...»)

O – від лат. *nego* – частковозаперечні («Деякі...»)

За фігурами силогізму відбувається не тільки верифікація, а й те, що в буденній мові Л. Вітгенштайн називав «мовною грою», оскільки дотримання правил побудови силогізму з його чітким розташуванням термінів у висловлювання передбачає активізацію послідовності алгоритму розпізнання смислу. Так, силогістика налічує 4 фігури (рис. 5):

	Фігура 1	Фігура 2	Фігура 3	Фігура 4
Більший засновок:	M—P	P—M	M—P	P—M
Менший засновок:	S—M	S—M	M—S	M—S
Висновок:	S—P	S—P	S—P	S—P

Рис. 5. Фігури силогізму

Кожній фігурі відповідають модуси – форми силогізму, які відрізняються кількістю та якістю засновків і висновків (рис. 6):

Фігура 1	Фігура 2	Фігура 3	Фігура 4
Barbara	Cesare	Datisi	Calemes
Celarent	Camestres	Disamis	Dimatis
Darii	Festino	Ferison	Fresison
Ferio	Baroco	Bocardo	Calemos
Barbari	Cesaro	Felapton	Fesapo
Celaront	Camestros	Darapti	Bamalip

Рис. 6. Модуси силогізму

У нашому дослідженні ми звернемося до логіки з позиції силогістичних конструкцій. Утворення гіпотетико-дедуктивних висловлювань за попередньо логічно обумовлених термінів, селекціонованих за частотністю з перцепцій та інтерпретацій реципієнтів експерименту дозволить нам застосувати дуальну концепцію (істина-хиба), простеживши реорганізацію штучної мови *етої* через організацію природних мов, синтезуючи для цього факти мови та чуттєвий досвід у «мовні ігри».

Отже, логічний субстрат є закономірним у дослідженні мови (як природної, так і штучної), тобто таким, що є абсолютно необхідним. Причому ця необхідність локалізується не лише в пошуках істини як сенсу мовного знака, що, окрім усього, передбачить порозуміння між комунікантами, а й важливою є верифікація його призначення з подальшим виключенням помилки, що може призвести до збою системи та адіафоризації призначення цієї системи. Дуалізація нашого підходу, траєкторія руху якого базується на дихотомії

«істина-хиба» є релевантною як на логічному рівні, так і феноменологічному. Причому другий не зводиться лише до конкретного знака, а всеціло виводить когнітивні процеси людини на третій – онтологічний рівень, атрибутом якого є буття та його діджиталізована субстанція – комп’ютерне буття.

1.5. Робочі поняття дисертаційного дослідження

У ході нашого дослідженнями внесли значну кількість логічних, лінгвістичних та філософських термінів, якими оперували під час експериментів з мовою *emoji* та її аналізу. Окрім того, нашому авторству належить започаткування та обґрунтування терміну «полілатеральність», на якому, власне, й побудована специфіка самого дослідження. Отже, в своїй роботі ми оперуємо наступними термінами, поняттями та гіпотезами:

Трансгресія – термін неklasичної філософії, фіксує феномен переходу непрохідної межі, перш за все – межі між можливим і неможливим. Буквально означає «вихід за межі». Одне з ключових понять постмодернізму, перехід розумного суб’єкта від можливого до неможливого. Мовні засоби не здатні висловити трансгресії, трансгресійна мова можлива лише як «внутрішньомовна трансгресія» – трансгресія самої мови за власні межі. Моріс Бланшо вбачає у трансгресії перспективу, що «пронизує світ, завершуючи себе в потойбіччі, де людина передає себе певному абсолюту (Богу, Буттю, Благу, Вічності), – у кожному разі змінюючи себе».

Emoji – (від яп. картинка і 文字 – знак, символ; яп. вимова [emodzi]) – особливі мовні ідеограми, нефонетичні, багатомодальні писемні знаки для вираження широкого спектру людських емоцій у текстах різних цифрових медіа.

Фракталізація – в 1960-х роках Бенуа Мандельброт почав дослідження самоподібності в своїх роботах, наприклад «Яка довжина узбережжя Британії? Статистична самоподібність та дробова розмірність». Ця доповідь базувалась на ранніх роботах Луї Фрая Річардсона. У 1975 році Мандельброт використав слово фрактал як назву для об’єктів, розмірність Гаусдорфа яких є більшою за

топологічну розмірність. Він проілюстрував своє математичне означення захопливими зображеннями, зробленими за допомогою комп'ютера. Ці зображення привернули велику увагу; багато з них базувалися на рекурсії, що призвело до появи поширеного розуміння слова фрактал.

Фізикалізм – філософська установка, за якою будь-яке буття є не більше, ніж продовження фізичних властивостей, тобто у світі немає нічого, крім фізичних речей. Термін запропонував на початку 20 століття Отто Нейрат. Фізикалізм вважає, що мова фізики є універсальною мовою науки, а тому будь-яке знання може бути зведене до фізичних об'єктів. Фізикалізм називають також матеріалізмом, але особливим матеріалізмом, що розвинувся з фізичних наук, а тому оперує не тільки поняттям матерії, а й іншими фізичними поняттями, такими, як сила, енергія, простір, час, структура, процес, інформація, стан тощо. Оскільки фізикалізм стверджує існування тільки фізичних об'єктів, його категоризують як різновид монізму. У сучасній філософії фізикалізм найчастіше згадується в аспекті співвідношення між тілом і свідомістю у філософії свідомості.

Квалія (від лат. *qualia* (мн.) – властивості, якості, *quale* (одн.) – якого роду або якого сорту) – термін, що використовується у філософії, переважно в англomовній аналітичній філософії свідомості, для позначення сенсорних, чуттєвих явищ будь-якого роду. Був введений американським філософом Кларенсом Ірвінгом Льюїсом у 1929 році. Квалія – це «незвичайний термін для позначення найзвичайнішої для нас речі: того, як речі виглядають для нас». Вони можуть бути визначені як якості або відчуття, наприклад, почервоніння або біль, і розглядаються окремо від їх впливу на поведінку, а також від будь-яких фізичних умов, які могли їх викликати. У більш точних філософських термінах, квалія – це властивості чуттєвого досвіду.

Комп'ютерне буття (КБ) – складна, багатовимірна сфера синтезу дійсності, людського досвіду та діяльності, опосередкованих новітніми цифровими та інформаційними технологіями; техногенна дійсність, складова частина техносфери буття.

Кіберморфізм – асиміляція об’єкта та/або явища некомп’ютерного середовища з елементом комп’ютера на основі особливостей субстрату.

Полілатеральність – (від давньогрец. πολύ – багато; від лат. *latus* – сторона) – категорія, яка відображає у знакові *етої* різнобічне, багатовекторне відтворення емоцій за допомогою логіко-структурного, лексико-граматичного, морфологічного та ін. засобів.

Усія – на понятті “усія” акцентуємо особливу увагу, оскільки термін пройшов етап модифікації й у новогрецькій мові денотат цього поняття відсутній. У модерній грецькій мові термін тлумачиться для позначення сутності та природи якоїсь речі. Проте Європейський словник філософій: Лексикон неперекладностей подає розбіжності в розумінні поняття різними вченими та в різні епохи. У словнику наголошено, що значення цього слова зазнало радикального перетворення вже між Платоном та Аристотелем, оскільки перший розумів усію в сучасному сенсі «майно» і у філософському сенсі сутності речі, тоді як другий додав інші значення, ототожнивши усію з ὑποκειμενον (що змушує його позначати через усію інколи εἶδος, вид чи особливість, інколи єдність матерії та ейдосу, а інколи саму матерію). У подальшій історії філософії ситуація постійно ускладнювалася, оскільки стоїки розглядали усію як невизначений субстрат, мислителі середнього платонізму та неоплатонізму повернулися до значення «сутність», а християнська христологія наблизила ὑπόστασις до усії, збагативши усію іншими значеннями, яких у новогрецькій мові більше немає. Саме через розбіжності в перекладах і тлумаченнях усії сучасні грецькі перекладачі вирішили лишити слово неперекладним, враховуючи увесь наявний спектр його тлумачень. Останнє й дає нам право використовувати в дослідженні термін “усія”.

Адiафоризація – процес, у ході якого значна частина людської діяльності виходить зі сфери моральних суджень, а отже, позбавляється моральної значущості. Теорію адiафоризації свідомості розробив у 1990-х соціолог і філософ З. Бауман, спираючись на античне поняття *адiафора*. Згідно з теорією адiафоризації свідомості, в умовах постмодерну, насамперед у зламні періоди

(повстання, революції, війни тощо), індивід діє в обставинах «невизначеності». Водночас він не має можливості чинити моральний вибір і обстоювати власне цілепокладання через «знеособлення» і «консервування людяності» громадських структур (бюрократична адіафоризація). Унаслідок цього відбувається масовий відхід зі сфери морального оцінювання – у суспільства розвивається «моральна сліпота». Люди почасти втрачають чутливість і здатність оцінювати інших за принципами етики. Ті, хто не поділяє їхніх поглядів, не обов'язково перетворюються на ворогів – вони можуть сприйматися як чужорідні, емоційно далекі. Втягнуті (зазвичай не з власної волі) в процес адіафоризації, люди втрачають здатність до емпатії, відмовляються від моральних зобов'язань, вважаючи їх «недоречними» в площині реалізації своїх життєвих стратегій.

Логокомбінаторика – під логокомбінаторикою ми визначаємо кореляцію між висхідними множинами знака з кожною наступною множиною або її елементами та визначення пропорції елементів деяких множин з елементами деяких попередніх множин.

Оптичний знак – графічний знак, надрукований або написаний вручну відповідно до спеціальних правил для забезпечення його автоматичної ідентифікації за допомогою оптичних засобів.

Квалісайн за Пірсом – це знак, що має природу явища (appearance).

Сінсайн – це індивідуальний об'єкт (склад *sin* – це перший склад таких слів як *semel*, *simul*, *singular* і т.д.).

Легісайн – це знак загальної природи.

Висновки до розділу 1

У першому розділі ми розкриваємо ЛІНГВОСЕМІОТИЧНУ УСІЮ МОВИ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ. Для повноцінного (комплексного, синергетичного) зв'язку мови і мовлення, суті мови ми звернулися до категорії буття – буття сутності, котре експлікуємо в підрозділі **1.1. етоїї та лінгвокореляція знакової системи**. Адже тільки категорія буття визначає синтез смислового мовного досвіду – історичного, соціального, колективного, індивідуального (в тому числі ментального). Усе це стало причиною тлумачення й вивчення мови як буття і навпаки, оскільки буття – це в широкому сенсі феноменологія мови до феноменології окремого мовного факту в його конкретному мовленнєвому застосуванні. Щоб пояснити певне явище, підпорядковане широкому значенню буття, необхідна мова як систематизатор і конструкт, у свою чергу, мова, за функціями систематизації та конструкції, і стає тим буттєвим виміром, за допомогою якого можливе як пізнання, так і утворення нового. Таким чином, мова набуває значення феномена, що відтворює специфіку онтології (буття в цілому та тут-буття, за М. Гайдеггером), тобто усе, що існує, пояснюється за допомогою мови, але, водночас усе, що існує, існує завдяки мові. У цьому, власне, і полягає синтез логіки як структурного рівня та феноменології як онтологічного рівня, який, у свою чергу, поділяється на природний фактор (ідентичність, ментальність) та набутий (виховання, досвід). Наприклад, давньогрецький філософ Плотин розглядав буття як ττ εἶναι, що дорівнює τὸ ἐνεργεῖν «бути = діяти»), що вказує на синтез статичної й динамічної усього сущого. Останнє ж апелює до неможливості розглядати знак лише з однієї позиції (зі статичної, чи з динамічної), оскільки всі процеси є взаємозалежними. Згодом про це детально говоритимуть структуралісти (Ф. де Сосюр, Ч. Пірс, Ф. Моріс та ін.). Дихотомічна парадигма нашого дослідження – **МОВА-БУТТЯ-МОВА** – верифікує білатеральність будь-якого знака (за Ф. де Сосюром), а отже, його вивчення підлягає наявності траєкторії руху знання від феноменологічного (до якого зараховується також міфологія, психологія, теологія, проте усе це апелює

до більш загального поняття – ментальність) до формального (логіко-лінгвістичного) рівня або ж навпаки.

Так, дослідження буттєвого виміру мови ми пропонуємо за траєкторією трьох шаблів, котрі взаємоутворюються, взаємодоповнюють та у синтезі передбачають структуру мови (ендогенний самоексплікант) з подальшим виходом на смислову усю мови (екзогенний експлікант). Отже, висновлюємо, що мова і буття – це два основні вектори, з яких, власне, відбувалося зародження усього суцього. Мова і буття утворюють підґрунтя, що передбачає сутність певної речі/ідеї/предмету. Свідомість же утвореної сутності рухається від споглядання за буттям до його відтворення та осмислення в мові. Раціоналізація знання людини про буття апіорі передбачає утворення нових контекстів, знаки яких узалежнюються як від періоду, в якому перебуває людина, так і від інших конвенційних характеристик. Знак є білатеральним, а отже, розвиваються (зокрема в лінгвістиці та логіці) форманти мови (принципи, закони, правила), покликані пояснити буття, природу речей у бутті та їх знаків.

У підрозділі **1.2. *етої* та лінгвокореляція суб'єктивізації довільного знака** першочергово ми звертаємося до лінгвістичної усії мови, апелюючи до структуралізму як основи теорії знака. Досліджуючи мову з огляду структурного підходу в синтезі з дослідженням буття мови, передбаченим мисленням, уможливився розгляд знака як на структурному, так і на феноменологічному рівнях одночасно. Такий лінгвістичний прорив передбачив два основні вектори в подальших наукових розвідках мови, друге з яких є результатом першого:

1) знак є білатеральним: Ф. Де Сосюр, основоположник структуралізму, лексему «знак» запропонував залишити для назви цілого, а терміни «поняття» та «акустичний образ» замінити на *сигніфікат* і *сигніфікант*. Усе це стало поштовхом до мовлення, яке конструюється в «мовні ігри» (за Л. Вітгенштайном).

2) зведення дослідження мови та мовного знака зокрема до структурного рівня передбачили виокремлення науки семіотики, яка безпосередньо досліджує властивості та функції знака.

Другий щабель, розглянутий нами в підрозділі **1.3. Психологізм мови для аналізу *етої* в мовленні**, є психологічний як передумова до виокремлення науки психолінгвістики. І тут ми якраз апелюємо до структуралістської білатеральності знака, за яким ідеться про неможливість розглядати лише структуру мови без смислового поля і навпаки. Так, ми оперуємо семантичним трикутником Г. Фреге, який схематично демонструє білатеральний підхід до плану змісту слова, залежний як від абстрактного денотата (власне слово), так і від конкретного сигніфіката (смысл слова). Субстратом будь-якої (природної та/або штучної) регенерації мови номінуємо рідну (материнську) мову, що й викликає два вектори її утворення: біологічний та формалістичний, в якому формалістичний підхід необов'язково заперечує біологічний. Лише завдання, які він ставить перед собою, не торкаються внутрішніх механізмів породження мови людиною, а оперують зовнішньою організацією мови. Проте представники біологічного вектору зауважують на тому, що формалістичний підхід не може розглядатися окремо від першого, оскільки це в цілому заперечуватиме уже усталену тенденцію мовного знака, яка полягає в білатеральності, де сигніфікат, сигніфікант та акустичний знак є взаємовідтворюючими кодовими елементами одного знака. Висновлюючи психологічний субстрат мови, ми розкриваємо два важливих моменти: 1). зовнішній план вираження цілком і повністю залежний від нормативної бази організації окремо взятої мови, підпорядкований структурі окремої мови; 2). внутрішній план змісту підпорядкований оптичному (іконічному) відображенню смислового навантаження знака, що, як правило, містить у своїй формі віддзеркалення психофізіологічних особливостей сприйняття сигніфіканта.

У підрозділі **1.4. Логокомбінаторика як передумова машинних знаків** нами був розглянутий логічний субстрат мови, що великою мірою перетинається зі структуралістським вченням про лінгвістику, однак має більш формалістичний характер, незалежний від будь-яких узуальних властивостей мовлення. Так, спираючись на вчення Я. Гінтіки, висновлюємо, що у фокусі аналізу істиннісного чи хибного значення певного судження перебуває поняття гри як

центрової інтерпретанти, що вводить в семантичний аналіз нові параметри – «пам'ять» та «інформаційну множину». Такий підхід, у свою чергу, тісно корелює з «мовними іграми» Л. Вітгенштейна, вченням якого ми також оперуємо. Враховуючи, що статус теоретико-ігрової семантики як концептуального апарату був розроблений на базі аналізу природних мов, стверджуємо, що теоретико-ігрова семантика відображає специфіку як конструювання штучних (цифрових) мов, так і програмування загалом.

Таким чином, логічний субстрат є закономірним у дослідженні плану вираження та плану змісту мовного знака, який закономірно взаємодіє з психолінгвістичним рівнем, виводячи результати в білатеральній площині – структура і зміст. Усе це і є передумовою та екзогенним експлікантом генерації штучних мов, зокрема оптичної мови *emoji*. Усі названі та експліковані вище щаблі лягли в основу нашого дослідження як полілатеральний субстрат штучної мови *emoji*, механізми якого можливо простежити й дослідити тільки за умови логіко-феноменологічного підходу до лінгвістичних явищ мови.

РОЗДІЛ II. ЛІНГВО-ЛОГІКО-ФІЛОСОФСЬКА СЕМЕМАТИЧНІСТЬ *emoji*

2.1. Лінгвоперекодування: від японського [emodzi] до транснаціонального *emoji*

Мова – це знакова система. Проте зауважимо, що в парадигмі технологізації природні мови не є досконалими. Так, перша недосконалість полягає в тому, що мовний знак за своєю структурою є білатеральним, а не унлатеральним, як вважалося раніше. Білатеральність знака була різнобічно представлена у вченнях представників телеологічного та прагматичного підходів у дослідженні мови та мовлення (школа глосематиків, дескриптивісти, позитивісти). Емпіричний метод стає ключовим у дослідженні полілатеральності *emoji* з подальшою метою верифікації білатеральності знака. Варто зазначити, що в емпіризмі ми звертаємося до чуттєвого досвіду в теорії пізнання, але субстратом емпіричного методу номінуємо третю форму позитивізму – неопозитивізм, який має раціональний, а не чуттєвий базис. Таким чином, наша увага зосереджена на логіко-семантичному підході до дослідження мови *emoji*.

Логік та філософ Л. Вітгенштайн, апелюючи до недосконалості природних мов, увів поняття “мовних ігор” (“Sprachspiel”). Наприклад, його питання «чи можуть різні люди відчувати однаковий біль?» (Вітгенштейн, 1995, с. 266) експлікує трансформацію мовних конструкцій для вираження почуття болю. Так, відбувається перехід до “індивідуальної мови”, адже різні люди відтворюють у мові та мовленні ментальні фрейми, що закодовуються у структуру мислення людини. Якщо згадати гіпотезу лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа (Sapir, 1949), зауважимо, що людський мозок відтворює структуру тільки однієї мови (генетичної, природної), навіть знаючи при цьому дві або декілька іноземних мов. Тому, якщо людина говорить з іншою однією мовою, то це адіафоризує відображення комунікантами структури знакової системи суто комунікативного акту. Ментально, за Л. Вітгенштайном, через перцепцію та інтерпретацію вони

структурують мовленнєвий акт по-різному. Така диференціація відбувається за можливості генерування структурою генетичної (ментальної) мови нейронної мережі в мозку людини. А отже, концепція “мовних ігор” Л. Вітгенштайна актуалізується в тому, що будь-яка людина по-різному відчуватиме й виражатиме біль, навіть у межах однієї мови. Це уможлиблюється також за умови, що нейронна мережа конкретної мови відтворює схему, притаманну лише їй. Першою такою мережею (після «вербальної мережі» І. Павлова) вважається телеграфна азбука Морзе (*Morse code*, “морзянка”), запропонована в 1838 році американським винахідником Семюелом Морзе. “Морзянка” налічує графічні знаки, сконструйовані за допомогою комбінації крапок і тире, що корелює з математичним двійковим кодом – 0/1 – класичним цифровим кодом, який використовується у наповненні цифрового континууму.

Зазначимо, що усе окреслене вище є фундаментом світового процесу глобалізації з подальшою діджиталізацією, що призвела до елімінації поняття «громадянське суспільство», ідентифікаторами якого є генотип, психотип, традиція, релігія. Це означає, що елімінація торкається й «індивідуальної мови» в її першозначенні. Через що масштабного поширення набуває поняття “мережевого суспільства” – суспільства, яке ґрунтується на горизонтальних соціальних зв’язках, головну роль в якому відіграють не ієрархічні моделі, а соціальні мережі (Castells, 2006). Таким чином, має місце трансгресія комунікативного акту на всіх рівнях мовної структури, запропонованих раніше представником структурної лінгвістики Е. Бенвеністом. Чинник, який передбачив трансгресію, базується у процесі перенесення знакових систем у комп’ютерне буття (КБ) – складну, багатовимірну сферу синтезу дійсності, людського досвіду та діяльності, опосередкованих новітніми цифровими та інформаційними технологіями; техногенну дійсність, складову техносфери буття (Махачашвілі, 2013, с. 36). Проте знакові системи, в КБ відтворюють у денотатах своїх знаків більше двох сторін усії – (від давньогр. *οὐσία*) – у новогрецькій мові термін тлумачиться для позначення сутності та природи якоїсь речі (ЄСФ: ЛН, 2009, с. 225). Зокрема, йдеться про *emoji* – (від яп. 絵 –

картинка і 文字 – знак, символ; яп. вимова [emodzi]) – особливі мовні ідеограми, нефонетичні, багатомодальні писемні знаки для вираження широкого спектру людських емоцій в текстах різних цифрових медіа (Махачашвілі, Бахтіна, 2019, с. 141). Нам ідеться про абсолютну технічність знаків, інтерес до якої передбачений історією створення цих знаків. *Emoji* – це акронім з японських слів: *e* (絵 – картинка) і *moji* (文字 – символ, письмовий знак). А отже, фонематична схожість терміна зі словом *emotion* є випадковою. Японський дизайнер інтерфейсів та засновник *emoji* Шигетака Куріта створив перші 176 символів для японських користувачів мобільної платформи *i-mode*. Створені ним картинки (12x12 пікселів) корелювали з життям мешканців міста засновника (Префектура Гіфу, Японія), відтворюючи найпоширеніші дискурси реальної комунікації. Тому, взявши за основу ідею манги – однієї з форм японського зображального мистецтва, Куріта відтворив піктографічно елементи японської культури. Згодом, потрапивши на Захід, до Unicode Consortium, *emoji* трансгресувалися в міжнародну мову символів, створення яких набуло суто цифрової обумовленості (Махачашвілі, Бахтіна, 2019, с. 141-142).

Перехід мовної картини світу в лінгвістичну структуру комп'ютерного буття (КБ) трансгресує традиційні (нетехнологічні) структури часу і простору, до яких належать усі елементи екзистенції людства, передусім – мова, до якої оперуємо як до предмету трансгресії, і яка відбуває реструктуризацію на феноменологічному рівні. Так, цифрова модель новоутвореної мовної картини світу, в свою чергу, відображає цілковиту нелінійність власних кейсів, які підлягають дефрагментації з подальшою семантизацією кожного з них. Означену семантизацію перебирає на себе екстралінгвістичний знак як адепт нового абстрактного в часі й просторі смислу в лінгвістичній структурі КБ. Новий знак у КБ набуває ознак кібер-поняття, адіафоризованого від традиційних значень, закріплених у відповідному часі й просторі. Кібер-поняття уніфікованого реєстру екстралінгвістичних знаків фракталізується й висновлює три основні фрактали – [мова]-[емоція]-[відчуття]. З урахуванням того, що окреслена цифрова модель є нелінійною, ми визначаємо серед фракталів антропне ядро –

[емоція] – як субстрат психофізіологічного причиново-наслідкового переходу й мімезису з мови у відчуття. Такі технологічні у своїй трансгресії знаки й надалі номінуватимемо кібер-поняттями, сукупність яких у лінгвістичній структурі КБ генерує об'єкт – *емої*.

Цифрова активізація людства поєднує екзистенцію в цілому, популяризуючи таким чином два антитетичних стани:

1. емотивна суб'єктивізація кібер-поняття на основі власних фрустраційних процесів (ЕСк-п);

2. раціоналізація конструкції кібер-поняття через аграматизацію технічних знаків КБ (РКк-п) (Махачашвілі, Бахтіна, 2019).

Обидва зазначені стани активуються за умови адіафоризації меж часу і простору та уніфікації обох категорій у КБ.

Детально означимо вищезазначені антитези. ЕСк-п можливе за умови введення психофізіологічних факторів з відповідною апеляцією до наступних категорій: [позачасся], [пам'ять], [асоціація]. Кібер-поняття, яке містить в собі всі зазначені категорії, візуалізує інше ядро – [простір], яке, з одного боку, звільняє суб'єкта від онтологічних бар'єрів, даючи можливість різної семантизації кібер-поняття, з іншого – діджиталізує суб'єкта в КБ, адіафоризуючи його внутрішньою сутністю – структурні рівні мови, та зовнішньою – його значення в соціальній парадигмі. Усе це висновлює те, що будь-який знак *емої* як об'єкт КБ є сигніфікатом і сигніфікантом водночас, що, однак, не окреслюється в його недіджиталізованому відтворенні й значенні. Візьмемо за приклад один із найпоширеніших *емої* нетикетової комунікації – посмішку (smile ☺), оптична візуалізація якого виявляється у конгломераті пунктуаційних знаків (двокрапка, права дужка). Цифрова глобалізація передбачила розширення цього *емої* за структурою. Уже в 1972 році користувачі системи PLATO застосовували специфічну символіку для номінування емоцій маленькими квадратними обличчями, проте першочергово генерування знака було здійснено 19 вересня 1982 року професором психології Університету Карнегі-Меллон Скоттом Фалманом, і супроводжувалося наступними

графічними знаками: двокрапкою, дефісом і правою дужкою. У сучасному КБ smile виступає як абстрактивований об'єкт, тобто ми бачимо його вже в оптичному вигляді, що й виокремлює ядро [простір], оскільки його (знака) візуалізація уможлиблюється лише в КБ. Проте в процесі цифрової адаптації знака, за кілька алгоритмічних кроків до завершеного результату, знак не втрачає значення і розуміння своєї оптичної структури, яка розпадається на фрактали. Цей етап увиразнює увагу до раціоналізації структури кібер-поняття, спричинену аграматизацією технічних (формотворчих) знаків (РКк-п). У КБ часто відтворюється саме фрактальна візуалізація smile: у процесі цифрової комунікації синтаксична конструкція може супроводжуватися правою дужкою в кінці конструкції або певною їхньою кількістю, що, своєю чергою, не змінюватиме свого значення відповідно до згенерованого об'єкта – *emoji*. Так актуалізуються й наступні категорії буття знака – [позачасся], [пам'ять], [асоціація], адже сигніфікат *emoji*-фрактала набуває об'єктивності в концептуальній картині світу людини. Окрім того, фракталізація *emoji* та активація вищезазначених категорій узалежнюється якісними характеристиками результату цифрової комунікації. Якщо одиничне застосування правої дужки “)” експлікує посмішку, то дві й більше дужок – “)))))” послідовно, з регресивною позицією редукції, де кожна попередня дужка інфлюентно позначається на значенні кожної наступної, що зрештою виокремлює емотивну характеристику повідомлення з вираженням поняття “сміх”. Однак зауважимо, що одиничні дужки або ж дві та більше дужок стилістично маркують комунікацію в КБ. Йдеться про узус цифрової комунікації. Дослідниця інтернет-лінгвістики Гретхен Маккалох (Danesi, 2016) експлікує *emoji* та їхні фрактали як неформальну граматику, знаки якої поза програмуванням цифрових оптичних знаків номінуємо пунктуацією. Дослідниця висновлює, що люди тяжіють до сприйняття крапки в кінці повідомлення як грубість та неповагу. Для підтвердження цієї тенденції існує дослідження Бінгемтонського університету, що було проведене у 2015 році серед 126 студентів. Результати продемонстрували, що повідомлення з крапкою в кінці студенти у більшості

своїй сприймали за нещирість. А отже, права дужка в кінці тексту не покликана виражати сміх чи посмішку, однак набуває специфічного конструкту в перцепції та інтерпретації цифрової комунікації.

До прикладу, схематизуємо smile з огляду структуралістської схеми глосематика Л. Єльмслева (Бацевич, 2008) (рис. 7), який розглядав мову як структуру й семіотичну систему, що піддається строгій формалізації. Для початку візуалізуємо висхідну графічну схему вченого

Рис. 7. Структуралістська схема Л. Єльмслева

Застосування схеми Л. Єльмслева в КБ уможлиблюється за умови позачасових відношень у мові, що були визначені вченим через дематеріалізацію самої мови (категорія [позачасся]). Схематизація мови відбувається чотирма вимірами й пояснюється взаємозалежними функціями кожного з них: схема (мова як чиста форма); норма (матеріальна форма, пов'язана із соціальною реалізацією, але незалежна від свого втілення); узус (мова як сукупність навичок, прийнятих у конкретному суспільстві та обумовлених певними маніфестаціями); акт мовлення (індивідуальний мовленнєвий вчинок, або власне мовлення). Норма детермінує узус і акт мовлення, а всі вони разом детермінують схему (Махачашвілі, Бахтіна, 2019).

Трансгресія абстрактизації мови за Л. Єльмсловим у *emoji* (рис. 8) експлікується за допомогою індуктивно-дедуктивного процесу. Так, у такому

випадку самою схемою стає оптичний знак, тобто вже згенерований цифровий знак *emoji*, адже потенційно відтворює найвищий синтаксичний рівень, закодований у цифрову символіку. Нормою стає поняття “посмішка”, матеріалізація якого, в свою чергу, не залежить від лексеми. Узусом номінується топографічна конструкція штучного знака на основі природних технічних знаків. Акт мовлення, своєю чергою, відображає індивідуальну траєкторію використання неформальної граматики КБ. Зазначені елементи візуалізуємо в наступній схемі:

Рис. 8. Трансгресія абстрактивізації мови за Л. Єльмслевим у *emoji*

Таким чином, на прикладі *emoji* “smile” спостерігаємо циклічність (колоподібність) процесу креації символу, семантизації його поняття та об’єктивації значення знака. одночасно двосторонній процес апелює до продукування нових контекстів, оскільки специфіка стилю та контексту в цифровій комунікації визначається технічними знаками, сукупність яких у цифровому повідомленні й номінується як *emoji*. Така номінація апелює до полілатеральної сутності знака, а саме – його генерації, семантизації та візуалізації у концептуальній картині світу людини. У такій полілатеральній специфіці й виявляється, на нашу думку, Гумбольдтівська енергетичність мови, де енергеія (мовлення, код) актуалізує й пришвидшує експоненціальний ріст комп’ютерних символів пропорційно до величини ергона (мови, тексту) (Humboldt, 1996). Звідси – й ергодичність *emoji*, оскільки будь-яка точка

графічної системи та структури комп'ютерних знаків з певною ймовірністю проходить поблизу будь-якої іншої точки мовної системи та структури (посилання на статтю). Зважаючи на те, що така наближеність корелює із горизонтальною та вертикальною осями «багатоголосся» (Ю. Крістева), уможливорюється полілатеральність самого знака – *emoji* з наступною активацією абстрактних, «дематеріалізованих» (за Л. Єльмслевим) категорій мови – [позачасся], [пам'ять], [асоціація]. Стосовно конститутивності антропного ядра [простір], то з'ясовується, що тут передбачена елімінація цифрового повідомлення, що, однак, потенційно апелює до його автоматичного відтворення за участі cache-пам'яті в ЕОМ. Усе це відповідає розумінню мови не тільки як природної потенції, а й штучної.

Так, усе вищезазначене уводить у функціональність ядро цифрової логосфери [простір], набуваючи ознак домінантної генерації *emoji* та лінгвальної семантизації. Просторова концептуальна ознака [горизонтальна орієнтація] акомодується та частково контамінується у зоні проекції концептуального ядра логосфери мікроструктури й набуває ознак цифрового *термінологоса* (концептуальний денотат) за рахунок нелінійної, полівекторної вертикальної мобільності до поверхневого шару плану змісту – лінгвального денотата – субстантних елементів, зокрема, де

- E1= |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР|
 - E2= |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|
- (Махачашвілі, 2013).

Так, можемо спостерігати трансформативну динаміку *emoji* на векторах концептуального денотата відповідної сукупності просторових термінологосів, що реалізується за допомогою наскрізного безпосереднього вертикального розширення до поверхневих шарів плану змісту логоса базових репрезентативних субстантем (|ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР|), що апелює до феноменологічної візуалізації через застосування різносубстратних сигніфікативних елементів внутрішньої форми, зокрема (Махачашвілі, Бахтіна та ін., 2021):

- пряма номінація – “GRINNING FACE ” (☺) – Unicode 😊,
 “DISAPPOINTED BUT RELIEVED FACE ” (☹) – Unicode 😥

- вторинна, метафорична та метонімічна, номінація як механізм
 «комп'ютерної» неологічної семантизації, до прикладу:

[x_x];

(o_vo);

(”J”);

<^O^>;

(~_~);

o;

(o)_ (o).

Фундаментальна вертикальна вісь репрезентативних субстантивних елементів змісту передбачає часткову функціональну девальвацію в межах плану змісту *emoji*, а відтак – і диференційну концептуальну ознаку [горизонтальна вісь].

У результаті зазначеного вище, з одного боку, відбувається лінгвальна феноменологізація під час адаптації штучної мови *emoji* в КБ по відношенню до реальної дійсності, а з іншого – передбачає апріорну єдність з логосферою позакомп'ютерного буття (приміром, тут-буття, за М. Гайдеггером). Звернемо увагу, що з лінгвістичної позиції [простір] у межах цифрової дійсності має дуалістичний характер. З одного боку, просторовий аспект передбачається лексико-семантичними засобами, з іншого – параметр [простір] у межах інноваційної сфери, тобто мови *emoji*, на феноменологічному рівні КБ характеризується як мультимодальна сутність.

Спираючись на мультимодальність комп'ютерних знаків, що експлікувалося вище, введемо в наше дослідження мови *emoji* термін «полілатеральність» – (від давньогрец. πολύ – багато; від лат. *latus* – сторона) – категорія, яка відображає в знакові *emoji* різнобічне, багатовекторне відтворення емоцій за допомогою логіко-структурного, лексико-граматичного,

морфологічного та ін. засобів (Махачашвілі, Бахтіна, 2019, с. 141). Попереднє висновлює, що необхідним стає застосування та дослідження наступних таксонів у їхньому синергетичному конгломераті: мова (мислення, свідомість), метамова (логіка/штучні знакові системи, що дорівнюють мисленню), семантика (інтерпретація + значимість (σημαντικός) = знаковість (σήμα) денотата. Відтак, усе зазначене апелює й до уведення емпіричного методу дослідження з кута зору логіко-семантичного підходу.

Зовнішніми ознаки *emoji* є гномічні (міміка, жести) та психологічні (почуття, відчуття) властивості. Субстратом (внутрішньою ознакою) *emoji* є його структура – Unicode. Однак внутрішні ознаки спроектовані на формалістичну специфіку відтворення плану змісту, що не адіафоризує при цьому зовнішніх ознак, синтезуючи в собі всі характеристики. Усе вищезазначене номінується експлікацією алгоритму генерування та декодифікації знаків *emoji* в КБ.

Апробуючи дослідження полілатеральності *emoji*, ми звернулися також до поняття “антропологізації” (Carter, 1968) науки логіки, яка є провідним інструментарієм нашої експериментальної частини дослідження. Антропний принцип Б. Картера пояснює дотичність до людського фактору в наукових явищах, експериментах та процесах, що обумовлює антропологічно-екзистенційний спосіб проблематики по відношенню до прагматичної зорієнтованості наукових результатів. *Emoji*, в свою чергу, є ідеальним прикладом “антропологізації” штучного знака, адже на першому плані відтворюється зображення почуттів та емоцій людини. Антропний принцип застосовували також представники класичної логіки та аналітичної філософії, які спиралися в своїх сентенціях на недосконалість природних мов, що висловило наступне: під час вивчення суспільства необхідно застосовувати наукові методи, як і останні мають спиратися на досвід та специфіку суспільства.

Наголошуємо на тому, що емпіричні знання не є релевантністю чуттєвим, оскільки результат дослідження так чи інакше має пройти верифікацію зі застосуванням раціональної обробки чуттєвих даних, виявлення яких, своєю чергою, апелює до виокремлення логічної категорії. Таким чином,

обумовлюється необхідність дослідження в структурі *emoji* логічного синтаксису в синтезі з його варіантом у природних мовах.

Природні мови перебувають у трансгресії в штучну мову *emoji*, в результаті чого схемою, тобто оптичним піктографічним знаком стає згенерований та візуалізований у КБ *emoji*. Останній є потенціалом, що відображає найвищий синтаксичний рівень синкретичного коду. А отже, звертаючись до схеми Л. Єльмслева, позначаємо нормою поняття “посмішка”, матеріалізація якої не є обумовленою завдяки лексемі. Узусом номінується топографічна структура (технічність) штучного знака, обумовлена природними. Комунікативний акт візуалізує варіанти граматичних конструкцій природних мов у їхній подальшій штучній схематизації у КБ – від мовних виразів до Unicode.

Таким чином, наша активізація в бік емпіричного методу передбачена кореляцією гіпотези з уже відомими в науці емпіричними фактами з тими, які будуть визначені в ході й результатах експериментів. А отже, застосування дедукції стало необхідною умовою з метою виведення емпіричних умовиводів, що верифікує гіпотезу до такого рівня, до якого здатна буде пояснити значну кількість явищ у ході конкретизації кожного елемента певного явища. Такий емпірично-есенційний процес, за Р. Карнапом, називатимемо *дедуктивною теорією* (Carnap, 1931).

Звертаючись до специфіки дедуктивної теорії під час використання емпіричного методу в нашому дослідженні, побудуємо гіпотезу дзеркального фізикалістського відтворення форми та змісту знака (Махачашвілі, Бахтіна, 2019). За приклад візьмемо ієрогліфічний знак який відображає імовірність зразку логіко-когнітивної усії знака, та знак *emoji* – піктографічне відтворення сонця. Вектор послідовності дзеркального відображення за Р. Карнапом номінується як “речення зведення” (Carnap, 1931). Його розуміння локалізується на понятті зведення до предикатів спостереження за умови наявності редукційних речень – “речень зведення”. Отже, зводимо предикати як смислові

експліканти (пояснення взаємозалежності знаків з об'єктами (знаками) в природній (китайській) та штучній (*emoji*) мовах (рис. 9).

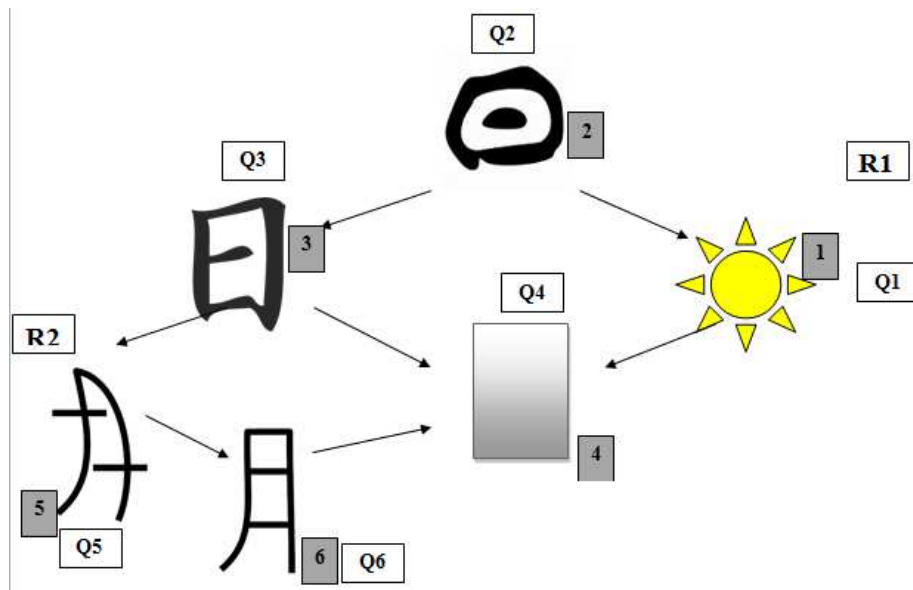

Рис. 9. Дзеркальне фізикалістське відтворення форми та змісту знака «сонце»

Гіпотетико-дедуктивна емпірична схема є корелятом ієрогліфічно-іконічної репрезентації об'єкта "сонце". Емпіричне спостереження спонукало до наступної експлікації іконографічного зображення сонця: коло візуалізується як квалія від об'єкта спостереження.

Релігійна традиційність китайців у давньокитайській мові свідчить про те, що сонце позначалося центром Всесвіту (Махачашвілі, Бахтіна та ін., 2021). Зауважимо, що принцип створення ієрогліфічного письма апріорі підлягав верифікації явищ буття за допомогою емпіричного методу. Учений епохи династії Тан Юй Шинань зазначав про винахід Цан Цзе наступне: «Він створив шість видів ієрогліфічних рисок, узявши за зразок контури гір і потоків, річок і морів, сліди дракона та змії, птахів і звірів» (Ramsey, 1987).

Згодом ієрогліфічне письмо підлягало спрощенню. Коло змінилося на фігуру з прямими кутами (3), що передбачило розширення лексико-семантичного поля китайської мови. Наприклад, давньокитайський ієрогліф на позначення місяця (5) був змінений після доповнення новими елементами (елементами неповного місяця) до ієрогліфа "сонце" (6). Прямокутна фігура,

відображена на схемі (4) є центральною. У китайській мові – це ключовий елемент для генерації ієрогліфа; в цілому, якщо звертатися до фізикалістського відтворення об’єкта, тінь від сонця можлива лише за умови наявності прямокутної форми. «Це пов’язано з давнім астрономічним приладом гномоном. Його основною конструкцією є вертикальний стовп, який, власне, й відкидав тінь від сонця на поверхню Землі. Відтак, за різної довжини та широти прямокутних фігур тіні можна було визначити час. А отже, у фізикалістському сприйнятті квалія від кола (сонця) – це прямокутна фігура. За всіх цих умов і згенерувалася логічна послідовність дзеркального відображення “сонця”» (Махачашвілі, Бахтіна, 2019, с. 141).

Таким чином, візуалізована нами схема синтезує емпіричне (чуттєве) й емпіричне (логіко-семантичне), що уможливорює трансгресію візуалізації знака з подальшою верифікацією в «реченнях-зведеннях» (експлікантах). Усе вищезазначене підтвердимо формулою логічного слідування Р. Карнапа (Carnap, 1931), де Q – експериментальна умова; R – «якщо ми реалізуємо експериментальні умови...». Виводимо наступну формулу:

$$(R1) Q1 \supset (Q2 \supset Q3 \supset Q4)$$

$$(R2) Q5 \supset (Q6 \supset Q4)$$

Отже, залучення емпіричного методу як фундаментального аспекту в дослідженні полілатеральності *етої* в комп’ютерному бутті експлікуємо багатовекторність структури мовного (штучного) знака за умови адіафоризації граматичних категорій природної мови й залучення логічного синтаксису з подальшою апеляцією до цифрового кодування синкретичного оптичного знака. Цілісність такого знака зумовлює його фракталізацію в лінійному просторі (чого не спостерігається в нелінійному) та кодифікацію конкретного знака за допомогою Unicode. Застосовуючи й інші методи дослідження, акцентуємо на емпіричному як на фундаменті, що також зорієнтований на прагматику мови, і що дозволяє дослідити об’єкт у логічному й феноменологічному аспектах водночас.

2.2. Логіко-лінгвістична специфіка трансгресії мовних знаків у *emoji*

Знаковість людського буття передбачає синкретизм двох екзистенційних рівнів – структурного та феноменологічного. Останнє трансгресується в різні субстанції, якими людина й номінує своє буття: наприклад, віра – це феномен, релігія ж – її структура. І в цьому випадку знаковість проявляється на феноменологічному рівні в позиції знака-індекса, де семіотичний зміст зображення (ікона, образі тощо) та/або мова/мовлення (Біблія, сповідь, молитва тощо) полягає у його причетності до казуальної репрезентації, тобто виявленню внутрішньої сутності через зображення результату – діалогу духу й тіла, що акомодується в трихотомічній репрезентації буття – «Отця і Сина, і Святого Духа»; на структурному рівні індексальна суть означеної субстанції віддзеркалюється передусім у мовному знакові, що й прагматизує феноменологічний рівень, виводячи його на перетин логіко-лінгвістичної, психологічної, гносеологічної та ін. парадигми.

Приклад віри й релігії наведений з огляду його [прикладу] як універсуму. Під універсумом у цьому випадку мається на увазі та субстанція, яка існує на всій планеті, з урахуванням її структурних (релігійних) відмінностей. Тому в знаковому співвідношенні віра/релігія якнайяскравіше демонструє те, що знак є поняттям мультимодальним, а отже, досліджувати його тільки з однієї позиції передбачатиме частковість отриманих результатів та однобічна їх [результатів] інтерпретація. Це означає, що лінгвістам необхідно звертатися до інших наук, передусім – точних та природничих (тобто протилежних гуманітарним) з метою квалітативності формалізації досліджуваного об'єкта та його систематичної категоризації.

Особливої необхідності переходу з феноменологічного рівня до структурного в лінгвістичній парадигмі потребує штучна мова *emoji*. Така необхідність обумовлена двома факторами:

- 1) *emoji* – це акронім з японських слів: е (絵 – картинка) і мої (文字 – символ, письмовий знак). Тому фонематична схожість терміну зі

словом *emotion* є випадковою. Японський дизайнер інтерфейсів та засновник *emoji* Шигетака Куріта створив перші 176 символів для японських користувачів мобільної платформи *i-mode*. Створені ним картинки (12x12 пікселів) корелювали з життям мешканців міста засновника (Префектура Гіфу, Японія), відтворюючи найпоширеніші дискурси реальної комунікації. Тому, взявши за основу ідею манги – однієї з форм японського зображального мистецтва, Куріта відтворив піктографічно елементи японської культури. Згодом, потрапивши на Захід, до Unicode Consortium, *emoji* трансгресувалися в міжнародну мову символів, створення яких набуло суто цифрової обумовленості. Проте це й означає також, що перцепція та інтерпретація знака *emoji* є здебільшого некоректною – такою, що цілком і повністю синтезується з чуттєвим образом;

2) другий фактор, відповідно, впливає з першого: перцепція та інтерпретація знака *emoji* функціонує на рівні індивідуальної світоглядної позиції, що, з одного боку, відсилає нас до «індивідуальної мови» Л. Вітгенштейна (Вітгенштейн, 1995), з іншого – модифікує гіпотезу з огляду іконічності (Махачашвілі, Бахтіна та ін., 2021) відтворення мовного знака, а отже, потребує не лише універсальної інтерпретативної верифікації, а й узуальної (ментальність, виховання, національність тощо), що має іманентну візуалізацію в природній мові, а тому апелює до варіативності інтерпретативних висловлювань.

Обидва фактори, з огляду на феноменологічну сутність мови *emoji* та структурної полілатеральності (Махачашвілі, Бахтіна, 2019, с. 141) знаків, власне, апелюють до іншого поняття, введеного згаданим вище філософом та логіком Л. Вітгенштейном, – *Sprachspiel*. Розгляд *emoji* як *Sprachspiel* дозволить нам здійснити декодування оптичного іконічного знака з чуттєвості до його лінгвального денотата, який ми апробуємо на основі категоричної силогістики. Експериментальне введення трьох простих атрибутивних суджень (двох засновків та одного умовиводу як наслідку розумової операції) дозволить нам

верифікувати як структурні особливості знака *ЕМОЖІ*, так і його феноменологічну усю.

Прості категоричні силогізми характеризуються наступними правилами:

1. Кожен силогізм повинен мати рівно три терміни (S – менший термін – суб’єкт умовиводу; P – більший термін – предикат умовиводу; M – середній термін – Medium), що входить в обидва засновки, але не входить в умовивід).
2. Середній термін має бути розподілений хоча б в одному із засновків.
3. Термін, який не розподіляється у засновках, не повинен розподілятися також і в умовиводі.

Наше завдання – термінізувати конкретний знак *етожі* з огляду на його структурно-семантичні особливості. Тому звернемося до семантичного трикутника Г. Фреге (Frege, 1976) з урахуванням його модифікації у кваліа – термін кваліа «уведений в аналітичну філософію для позначення найзвичайнішої для нас речі: того, як речі виглядають для нас. Вони можуть бути визначені як якості або відчуття, наприклад, почервоніння або біль, і розглядаються окремо від їх впливу на поведінку, а також від будь-яких фізичних умов, які могли їх викликати. У більш точних філософських термінах, кваліа – це властивості чуттєвого досвіду. Функціональність кваліа експліковано прикладом з червоним яблуком, тобто в цьому випадку кваліа – це червоність, а не саме яблуко чи його властивості. Можемо зауважити, що екстенціонально “червоність” є сигніфікатом денотата “яблуко” (Horgan, 1987). Рис. 10.

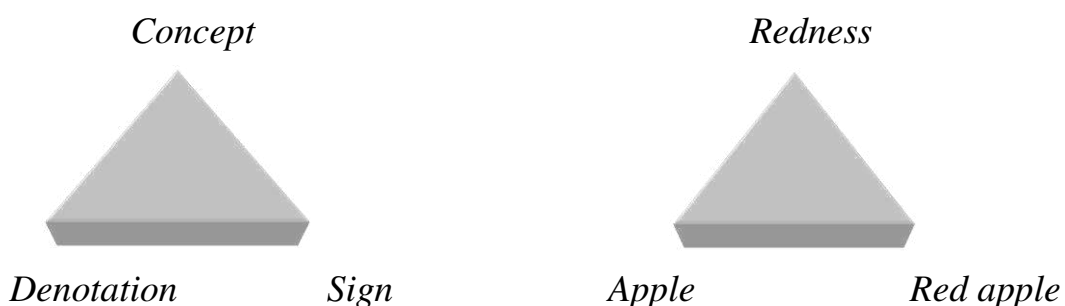

Рис. 10. Семантичний трикутник Г. Фреге та формалізація кваліативності.

Візьмемо для початку знак *emoji*, який піддається найменшій варіативності інтерпретацій – SMILING FACE WITH SMILING EYES [U+1F60A (128522)] (Рис.11):

Рис. 11.

Розподіляючи терміни на зазначений іконічний знак, дедуктивізуємо його функціонал. Отже, більшим, а відтак – загальним терміном, суб'єктом, буде *обличчя*, оскільки воно є субстратом форми та її візуалізації в знакові. Зауважимо, що термін *обличчя* через свою субстративну функцію визначатиметься більшим терміном і в інших випадках формалізації знаків *emoji*. Предикатом, тобто поняттям про те, що стверджується про предмет, виражений суб'єктом, є, власне, функціональна вираженість означеного знака – *посмішка*. Середнім же терміном якраз і номінуємо кваліативну властивість, тобто ідентифікацію застосування суб'єктом означеного предиката в буттєвому вимірі. З огляду психофізіологічних, чуттєво-сенсорних, соціо-локаційних особливостей посмішка асоціюється з позитивом, отже, кваліативним лінгвальним денотатом знака, який є загальним поняттям, що й експлікує знак як квалісайн – «знак, який репрезентує одноразову якість, яка відображає важливу ознаку речі... Сприймаючи якості речі ми сприймаємо й саму річ у тих аспектах, які вона нам відкриває» (Frege, 1976), визначаємо *радість*.

Визначимо тепер, до якого модусу й фігури належить означений знак *emoji*. З урахуванням того, що перший обраний нами знак є найбільш інваріативним за інтерпретацією та перцепцією, припустимо, що він репрезентує модус *AAA* – *BARBARA* – тип першої фігури, що параметризує судження за наступною формулою:

M – P

S – M

S – P

Спробуємо побудувати силогізм:

Будь-яка радість(M) дарує посмішку(P).

Обличчя(S) спроможне виразити радість.

Отже, будь-яке обличчя спроможне виразити посмішку.

Формалізуємо виведений силогізм:

$$\chi(M(x) \supset P(x)), \chi(S(x) \supset M(x)) \rightarrow \chi(S(x) \supset P(x))$$

Виводимо гіпотетично-дедуктивну теорію, яка полягає в тому, що загальностверджувальний модус BARBARA корелює з означеним знаком *emoji* (SMILING FACE WITH SMILING EYES), передбачаючи логічний та конструктивно послідовний план змісту, заперечити який, безперечно, можливо, однак уже з урахуванням іншого знака *emoji*. Проте неможливо заперечити, що казуально до вираження радості спроможне будь-яке обличчя, верифікацією чого є посмішка.

Надалі необхідно перевірити істинність нашого силогізму. Є два методи перевірки простого категоричного силогізму (надалі – ПКС) – семантичний та синтаксичний. Семантичний метод полягає в побудові модельних схем (кіл Ейлера), які демонструють відповідність істинності судження. Розглянемо семантичний аналіз першої фігури модусу AAA, виходячи з нашого силогізму (рис.12):

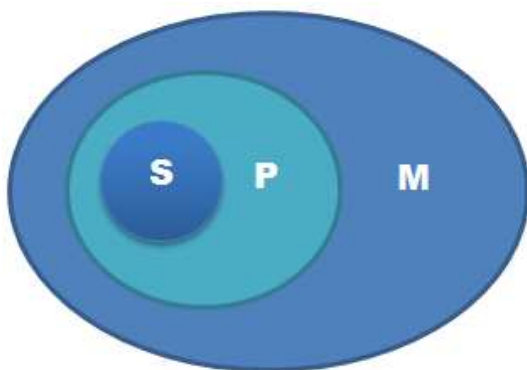

Рис. 12. Коло Ейлера за силогізмом

Як бачимо за колом Ейлера, умовивід логічно слідує з так само істинних засновків. Позначимо засновки силогізму літерами А і В з уведенням кон'юнкції:

$$A, B \Rightarrow A \cap B$$

Перевіримо формулу з допомогою таблиць істинності.

Таблиця 1.

A	B	A & B
V	V	V
V	F	F
F	V	F
F	F	F

A	B	A ∩ B
V	V	V
V	F	F
F	V	F
F	F	F

A & B	A ∩ B	A & B ⇒ A ∩ B
V	V	V
F	F	V
F	F	V
F	F	V

A	B	Результат
V	V	V
V	F	V
F	V	V
F	F	V

Отже, за допомогою умовного висловлювання (імплікації), уведеної до формули, ми верифікували істинність висловлювання. А саме – через обґрунтування одного висловлювання посиланням на інше: те, що радість дарує посмішку, обґрунтовано тим, що обличчя спроможне виразити радість, і «якщо

радість – це посмішка, то обличчя здатне виразити радість». У нашому випадку умовність уведена з функцією сформулювати умову, яка не є пов'язаною із загальним законом або правилом. Тобто умова тут виступає як *Sprachspiel* з орієнтацією на індивідуальну мову, а отже, індивідуальну перцепцію та інтерпретацію.

За останньою зазначеною сентенцією спробуємо верифікувати лінгвальний денотат висловлювання у синтезі з візуалізацією остенсивного визначення як іконічного знака. З метою найбільш вірогідної верифікації іконічного знака *emoji* на логічному та феноменологічному рівнях нами було проведено анкетування *Emoji-Assosiation*. Це вже друге опитування із серії нашого дослідження мови *emoji*: результати першого експерименту були опубліковані раніше (Makhachashvili R., Kovpik S., Bakhtina A., Schmeltser E. *Technology of poetry presentation via emoji-maker platform ict tools: pedacogical function of graphic mimesis. Cloud Tehnologies in Education, Desember, 20, 2019. p. 264–280*).

В анкетуванні мали право взяти участь усі бажаючі, незалежно від віку, виду діяльності, професії. Таким чином, було опитано 145 реципієнтів, які вербалізували власні асоціації з конкретним заданим знаком *emoji*. Візуалізуємо графічно вербалізовані асоціації (Рис.13 а,b).

Усі запропоновані асоціації на знак 1:

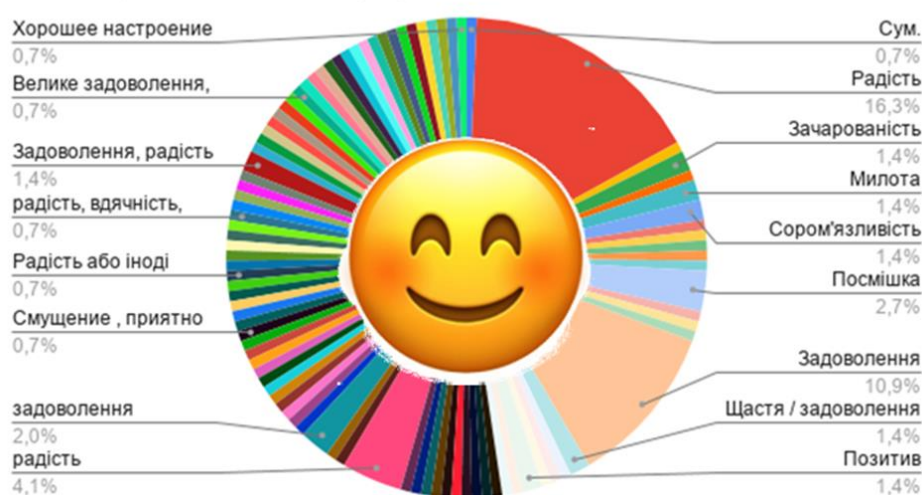

Рис.13 а). Асоціації за знаком.

Рис.13 б) Візуалізація частотності вживання однакових асоціацій.

На рисунку 13 б), з допомогою технологій text mining, спостерігаємо візуалізацію підрахованої системою частотності збігів однакових асоціацій, а саме – радість. Повертаючись до нашого силогізму, висновлюємо, що на феноменологічному рівні вдалося визначити суб'єкту позицію реципієнтів до знака SMILING FACE WITH SMILING EYES, розподіливши лексему “радість” в один із термінів силогізму – Medium *радість*, який, своєю чергою, експлікує кваліативну властивість знака і, за трикутником Г. Фреге, є його концептом (Рис.14):

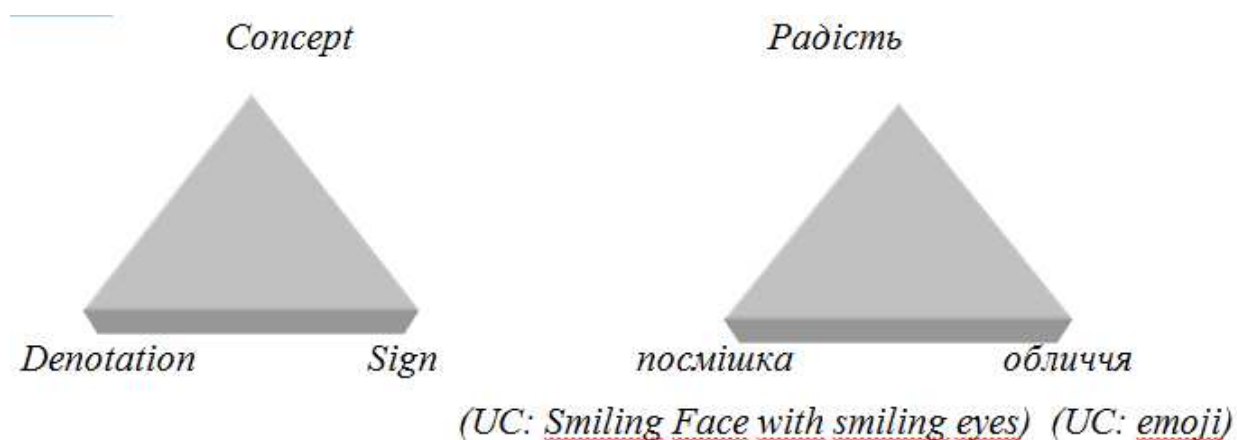

Рис. 14. Інтерпретація ПЗ та ПВ емоїї за семантичним трикутником Г. Фреге.

Наступний знак, запропонований реципієнтам, це FACE WITH TEARS OF JOY [U+1F602 (128514)] (рис.15):

Рис. 15

Означений *emojī* є одним із найпопулярніших знаків за вживаністю. Проте зауважимо, що інваріативними (як, приміром, SMILING FACE WITH SMILING EYES) є лічені одиниці знаків. Власне, в цьому і полягає проблемне поле декодифікації оптичного знака з огляду його перцепції та інтерпретації на перетині з персональним Unicode. Тому надалі в нашому дослідженні ми підемо у зворотному напрямку – від феноменологічного рівня до логічного – з метою виключити або підтвердити інваріативність конкретного знака. Отже, звернемо увагу на діаграму асоціацій (рис.7) з означеним знаком *EMOJI*:

Рис.16. Асоціації.

Кон'юнкція

A	(S & P)	A & (S & P)
V	V	V
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	V	V
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	F	F
F	V	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	V	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F

S	P	S & P
V	V	V
F	V	F
V	F	F
F	F	F
V	V	V
F	V	F
V	F	F
F	F	F
V	V	V

F	V	F
V	F	F
F	F	F
V	V	V
F	V	F
V	F	F
F	F	F

A	$(M \& P) \wedge A \& (S \& M)$	$A \& (M \& P) \wedge A \& (S \& M)$
V	V	V
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F

$(M \& P)$	$A \& (S \& M)$	$(M \& P) \wedge A \& (S \& M)$
V	V	V
V	F	F

F	V	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
V	F	F
V	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	F	F

A	(S & M)	A & (S & M)
V	V	V
V	F	F
V	V	V
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	F	F
V	F	F
F	V	F
F	F	F
F	V	F
F	F	F
F	F	F

F	F	F
F	F	F
F	F	F

<i>S</i>	<i>M</i>	<i>S&M</i>
V	V	V
F	V	F
V	V	V
F	V	F
V	F	F
F	F	F
V	F	F
F	F	F
V	V	V
F	V	F
V	V	V
F	V	F
V	F	F
F	F	F
V	F	F
F	F	F

<i>M</i>	<i>P</i>	<i>M&P</i>
V	V	V
V	V	V
V	F	F
V	F	F
F	V	F
F	V	F

F	F	F
F	F	F
V	V	V
V	V	V
V	F	F
V	F	F
F	V	F
F	V	F
F	F	F
F	F	F

A	M	P	<i>S</i>	Результат
V	V	V	V	V
V	V	V	F	V
V	V	F	V	V
V	V	F	F	V
V	F	V	V	V
V	F	V	F	V
V	F	F	V	V
V	F	F	F	V
F	V	V	V	V
F	V	V	F	V
F	V	F	V	V
F	V	F	F	V
F	F	V	V	V
F	F	V	F	V
F	F	F	V	V
F	F	F	F	V

Можемо висновити, що феноменологічний та логічний рівні знака FACE WITH TEARS OF JOY стовідсотково корелюють із зазначеними функціоналами, які є інтерпретантами (Peirce, 1994), оскільки вектор кореляції знака скерований до свідомості того, хто його сприймає. Таким чином, контактуючи зі свідомістю, знак утворює в ній відображення, в нашому випадку – *emoji*. Термін, уведений Ч. Пірсом, демонструє, що свідомість інтерпретує знак, а результат цієї інтерпретації залишається надбанням свідомості та формує в ній знання про об'єкт, який їй передається через знак: «З одного боку, знаходиться у відношенні до свого об'єкта, а з іншого – до своєї інтерпретанти, так, щоб ставити інтерпретанту в таке відношення до об'єкта, яке відповідає його власному відношенню до цього об'єкта» (Пірс, 2000). Інваріативність дослідженого знака, як і в першому випадку, апелює до якості знака, через яку ми сприймаємо речі, а отже, FACE WITH TEARS OF JOY є квалісайном.

Візуалізуємо експеримент з другим знаком за трикутником Г. Фреге та кваліативністю інтерпретантів (рис.19):

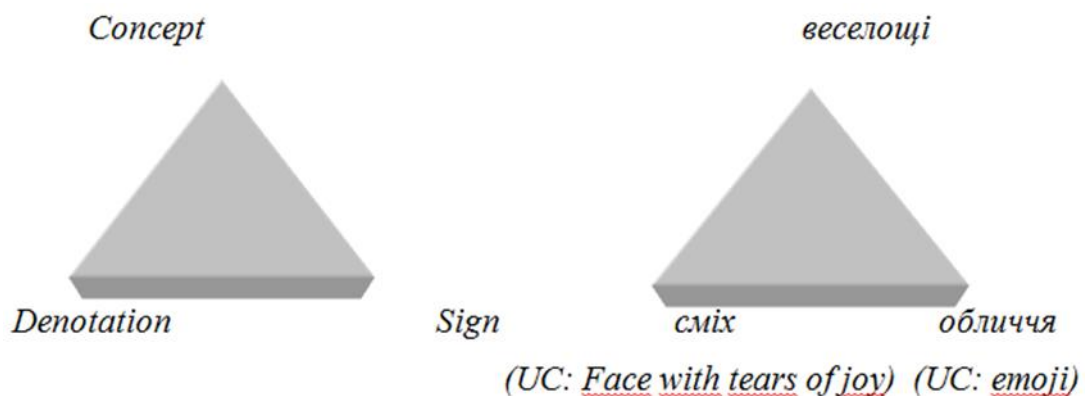

Рис.19. Інтерпретація ПЗ та ПВ emoji за семантичним трикутником Г. Фреге.

Знак – SMILING FACE WITH HALO [U+1F607 (128519)] (рис.20).

Рис.20

Простежимо усі запропоновані респондентами асоціації на знак (рис.21).

Рис.21. Асоціації.

Рис. 22. Візуалізація частотності вживання однакових асоціацій.

Як бачимо із рисунку 22, знак «усмінене обличчя з німбом» (SMILING FACE WITH HALO) більшою мірою інтерпретується за його елементом – німбом. Саме цей елемент є субстратом знака, що й генерує відповідні перцепції та інтерпретації. Німб (гало, ореол, коло) є атрибутом святості в релігійному мистецтві. Німб відомий ще з античних часів, а його специфіка є константою – такою, що належить зображенням святих або людей, що мають владу (у

візантійській культурі). Тому цілком закономірним за частотністю вживання є лексема *янгол*. Лексеми ж *доброта* і *щастя* є в означеному семантичному полі конотативними, як такими, що синтезують дескриптивне та емотивне значення, ядром якого є поняття «коло» як – передусім – божественне, досконале. Однак символіка кола в цьому випадку локалізується в психології, а не в філософії. Коло – фігура, що не містить гострих кутів, нерівностей, роз’єднаних ліній, інших геометричних вигинів. Його структура цілісна й однотипна (що символізує також і нескінченність). Коло в психології символізує також «колесо життя», особистісний простір людини, що трансgressується в зону комфорту, захист, прихисток. А отже, рівність та згладженість фігури кола іманентно (за геометричністю) вказує на позитивну психофізіологічну складову буття людини, до понять яких входять також *щастя* та *доброта*.

Не дивлячись на те, що асоціації мають різну семантику, але знаходяться в одному конотативному значенні, що експлікують універсальні категорії буття, спробуємо все ж побудувати не загальностверджувальний силігізм, а піти шляхом частковозаперечності. Отже, візьмемо 4-ий модус 2-ї фігури – Баросо (АОО) і розподілемо найбільше вживані за частотою лексеми в наступні терміни: Р – щастя, S – ангел, М – доброта. Конструюємо силігізм за наступною формою:

P – M

S – M

S – P

Будь-яке щастя є добротою.

Деякі ангели не є добротою.

Деякі ангели не є щастям.

Простежимо силігізм за колом Ейлера, позначивши терміни кольорами: Р, S, М (рис.23).

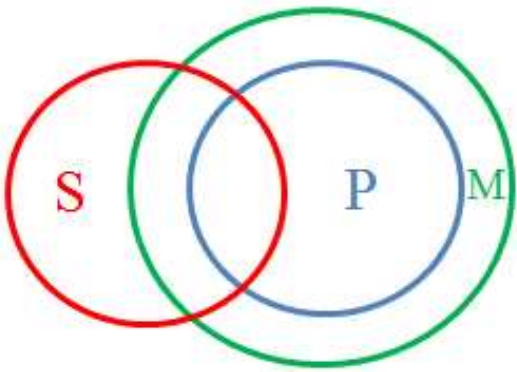

Рис.23. Коло Ейлера за силогізмом.

$$\neg B \cap \neg A \Rightarrow A \rightarrow B$$

Таблиця 3.

Заперечення

$$\neg B$$

B	Результати
T	F
F	T
T	F
F	T

Заперечення

$$\neg A$$

A	Результати
T	F
T	F
F	T
F	T

Кон'юнкція

$\neg B \cap \neg A$

$\neg B$	$\neg A$	Результати
F	F	F
T	F	F
F	T	F
T	T	T

Умовність/імплікація

$A \rightarrow B$

A	B	Результати
T	T	T
T	F	F
F	T	T
F	F	T

$\neg B \cap \neg A \Rightarrow A \rightarrow B$

$\neg B \cap \neg A$	$A \rightarrow B$	Результати
F	T	T
F	F	T
F	T	T
T	T	T

Отже, шляхом формалізації нам вдалося верифікувати терміни силогізму за допомогою таблиць істинності. Таким чином, можемо стверджувати, що конотативне значення термінів з апеляцією до психофізіологічних чинників є релевантним як феноменологічному, так і логічному рівню смислового навантаження знака. Іконічність же знака в цьому випадку є валідацією обох сторін інтерпретації – перцепції та денотативності. На останньому фокусувався Ф. Фішер (Kenney, 2000), який, спираючись на диференціацію «темної» та

«світлої» символіки у Г. Гегеля, додав до цих двох типів проміжний денотат, звернений до чуттєвості, а саме – «естетичну символіку». Цим самим поняття символу розповсюджується на всі три терміни, що проектується від міфологічного до алегоричного способу осмислення знака, у нашому випадку – від філософського до психофізіологічного.

Завершимо аналіз знака трикутником Г. Фреге, розподіливши терміни (рис.24).

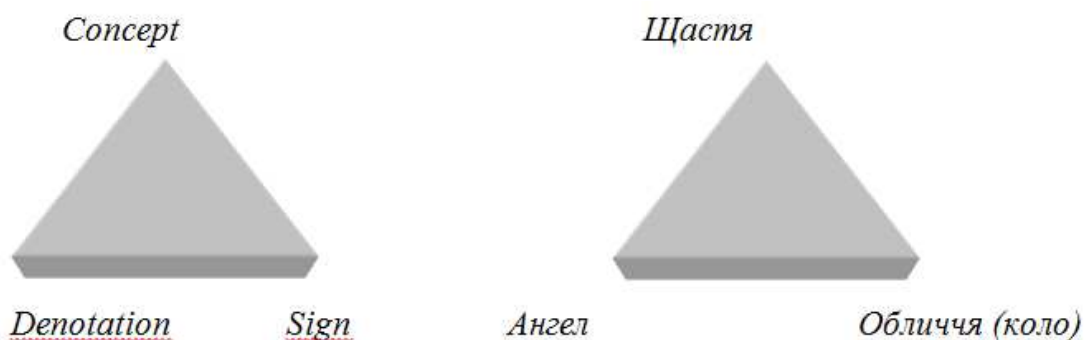

Рис.24. Інтерпретація ПЗ та ПВ етої за семантичним трикутником Г. Фреге.

Наступний знак – SMILING FACE WITH HORNS [U+1F608 (128520)] (рис.25).

Рис.25

Пропонуємо усі запропоновані респондентами асоціації на знак (рис.26).

Рис.26. Асоціації.

Рис. 27. Візуалізація частотності вживання однакових асоціацій.

Як бачимо з означеного вище, перцепція та інтерпретація знака SMILING FACE WITH HORNS є абсолютно конотативною – такою, що лише іманентно збігається з денотативним значенням. У цьому випадку маємо розуміння знака як феномена, залученого в систему суб'єкт-об'єктних та суб'єкт-суб'єктних відношень, що а пріорі призводить до диференціації плану змісту знака з планом

його вираження. Денотативне значення вказує на відсутність негативної конотації, але матеріалізація знака з його фізіономасичними характеристиками (зведені брови, усмішка, роги) сприяє адіафоризації денотативного значення. У результаті маємо в частотності вживання асоціацій наступні лексеми: *злість*, *злорадство*, *підступність*.

Спробуємо побудувати силізізм за 2-им модусом 1-ї фігури – Celarent (EAE), розподіливши попередньо терміни: P – підступність, S – злорадство, M – злість.

M – P

S – M

S – P

Жодна злість не є підступністю.

Злорадство є злість.

Жодне злорадство не є підступністю.

Візуалізуємо висновок у коло Ейлера (рис.28)

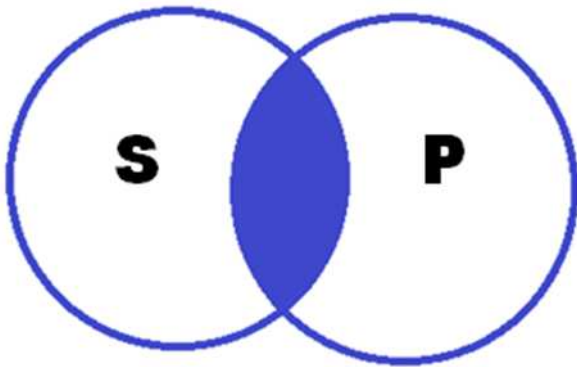

Рис.28. Коло Ейлера за силізізмом.

Розглянемо істинність силізізму за допомогою мови логіки предикатів:

$$(\forall x)(M(x) \rightarrow \neg P(x)) ,$$

$$(\forall x)(S(x) \rightarrow M(x))$$

$$(\forall x)(S(x) \rightarrow \neg P(x))$$

Верифікуємо за допомогою таблиці істинності наступне формальне виведення:

$$S \Rightarrow \neg P$$

Таблиця 4.

Заперечення $\neg P$

P	Результати
T	F
T	F
F	T
F	T

Умовність/імплікація

 $S \Rightarrow \neg P$

S	$\neg P$	Результати
t	f	F
f	f	T
t	t	T
f	t	T

Отже, висновлюємо, що зведення знака повністю до психологічного (суб'єкт-суб'єктного) образу призводить до дисонансу у верифікації денотативного й конотативного значень. Це підтверджується й тим, що білатеральність знака не лише екстраполюється в іконічний знак *emoji*, а й набуває специфіки полілатеральності, в якому денотат, мисленнєвий образ знака, чуттєвий образ знака і його матеріальне вираження інтертрансгресуються й утворюють основний сигніфікант, залежний від сенсорики (наочності) – іконічний оптичний знак *emoji*.

Завершимо аналіз знака трикутником Г. Фреге, розподіливши терміни

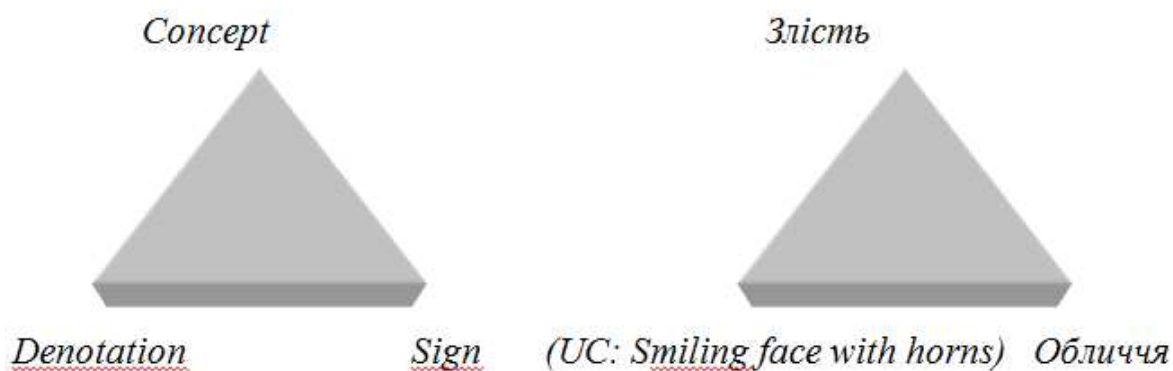

Рис.29. Інтерпретація ПЗ і ПВ емої за семантичним трикутником Г. Фреге.

Наступний знак – WINKING FACE [U+1F609 (128521)] (рис.30).

Рис.30

Простежимо усі запропоновані за знаком асоціації (рис.31).

Рис.31. Асоціації.

Рис.32. Візуалізація частотності вживання однакових асоціацій.

Як бачимо з Рис.32, найбільш уживаним є ряд лексем, що в синтезі піддається синтаксичній завершеності, утворюючи речення: ВСЕ БУДЕ ДОБРЕ/ОКЕЙ/ОК. Субстантивований за частотністю асоціацій ряд починає лексема ПІДТРИМКА. Зауважимо, що асоціація конкретного знака більшою мірою залежить від контексту. Анкета, за якою аналізуємо знаки, мала позаконтекстовий характер: реципієнту необхідно було поставити знаки в персональний гіпотетичний контекст, залежний від внутрішніх та зовнішніх, об'єктивних та суб'єктивних факторів, притаманних конкретному реципієнту. Тому в асоціативній сітці спостерігаємо суттєву розбіжність семантичного навантаження на знак WINKING FACE. Так, номеном знака є «обличчя, що підморгує». Його інтерпретація локалізується в наступних семантичних полях, що мають різну конотацію: 1) ПІДТРИМКА: *все буде добре/окей/ок; зрозуміти; підбадьорення співрозмовника; дружелюбність; позитивне спілкування; підбадьорися; френдзона.* 2) ЗГОДА: *домовились; ок/окей; лояльність; дякую; зрозуміло; погодження; домовленість.* 3) ФЛІРТ: *гумористично; кокетливе;*

кльово; залицяння; підмигування; супер; задоволення; грайливий; натяк; секретик; інтрига; хитроці; підморгнула. 4) ЖАРТ (позитивна конотація): іронія; позитив; жартівливий. ЖАРТ (негативна конотація): сарказм/саркастичне; лукавство; хитроці; нахабність.

Звернемося до найбільш уживаного асоціативного ряду, що субстантивуються у лексемі ПІДТРИМКА. Оскільки семантичне поле знака має пропорційно протилежні конотації, то висновлюємо, що силогізм не може бути загальностверджувальним. Так, у семантичних полях – ПІДТРИМКА, ЗГОДА, ФЛІРТ, ЖАРТ (позитивна конотація), ЖАРТ (негативна конотація) переважає позитивна конотація з відхиленням 3/1, де 1 – негативна конотація поля ЖАРТ, за чим висновлюємо, що побудова силогізму за знаком WINKING FACE локалізується переважно в двох видах простих атрибутивних висловлювань (ПАВ) за якістю й кількістю – **I** (частковоствердні) та **O** (частковозаперечні). Звернемося до конструювання приватного судження, в якому підметом судження є поняття, взяте в частині свого обсягу, на зразок «Деякі S є P», селекціонувавши попередньо терміни силогізму. Так, більшим засновком (P) номінуємо найбільшу за частотністю вживання висхідну (субстантиваційну) лексему ПІДТРИМКА; меншим засновком (S) ставимо найуживанішу за частотністю лексему з 2-го семантичного поля – ДОМОВЛЕНІСТЬ; середнім терміном (M) визначаємо лексему з ряду, який не входить до позитивної конотації – 2-а частина 4-го семантичного поля – ЖАРТ (негативна конотація). Найуживаніша за частотністю лексема в означеному полі – САРКАЗМ. Ставимо відповідні обрані терміни в силогізм. Обираємо для побудови 3-ю фігуру – **Modus Ferison** (EIO), що містить три види ПАВ: E – загальнозаперечне, I – частковоствердне, O – частковозаперечне. Формула модусу Ferison візуалізується наступним чином:

M – P

M – S

S – P

Зауважимо, що Modus Ferison передбачає зведення простого обернення до модусу 1-ї фігури **Ferio**, тобто середній термін у силогізмі стає на друге місце після предикату й суб'єкта. Таким чином, маємо:

Жодна підтримка не є сарказмом.

Деяка домовленість є сарказм.

Деяка домовленість не є підтримкою.

Простежимо силогізм схематично за колом Ейлера (рис.33).

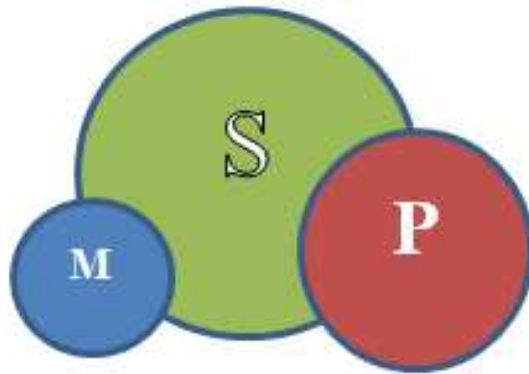

Рис. 33. Коло Ейлера за силогізмом.

Формалізуємо отримане судження силогізму:

$$(A \rightarrow \neg B) \wedge (C \rightarrow B) \Leftrightarrow (C \rightarrow \neg A)$$

Простежимо покроковий алгоритм верифікації заданих формальних параметрів силогізму за допомогою таблиць істинності.

Таблиця 5.

Заперечення $\neg B$

B	Результати
T	F
T	F
F	T
F	T
T	F
T	F
F	T
F	T

Імплікація

$A \rightarrow \neg B$

A	¬B	Результати
t	F	f
t	F	f
t	T	t
t	T	t
f	F	t
f	F	t
f	T	t
f	T	t

Імплікація

$C \rightarrow B$

C	B	Результати
t	T	t
f	T	t
t	F	f
f	F	t
t	T	t
f	T	t
t	F	f
f	F	t

Кон'юнкція

$$A \rightarrow \neg B \cap C \rightarrow B$$

$A \rightarrow \neg B$	$C \rightarrow B$	Результати
f	T	f
f	T	f
t	F	f
t	T	t
t	T	t
t	T	t
t	F	f
t	T	t

Заперечення $\neg A$

A	Результати
T	F
T	F
T	F
T	F
F	T
F	T
F	T
F	T

Імплікація

$$C \rightarrow \neg A$$

C	$\neg A$	Результати
t	F	f
f	F	t
t	F	f
f	F	t
t	T	t
f	T	t
t	T	t
f	T	t

Подвійна імплікація

$$A \rightarrow \neg B \cap C \rightarrow B \Leftrightarrow C \rightarrow \neg A$$

$A \rightarrow \neg B$	$C \rightarrow B \Leftrightarrow C \rightarrow \neg A$	Результати
f	F	t
f	T	f
f	F	t
t	T	t
t	T	t
T	T	t
F	T	f
T	T	t

Отже, як бачимо з результатів, експлікація знака WINKING FACE на феноменологічному та формальному рівнях мають суттєве розходження. Передусім це обумовлено широким спектром семантичного навантаження в перцепції та інтерпретації знака реципієнтами, які візуалізуються в двох протилежних категоріях ПОЗИТИВ-НЕГАТИВ. Останнє, в свою чергу, є субстратом виключення з гіпотетичної осі процесу формалізації

загальноствердності – одного з видів ПАВ. Відтак, формалізація трансгресується в науживаніших за частотністю асоціаціях трьох семантичних полів – ПІДТРИМКА, ДОМОВЛЕНІСТЬ, ЖАРТ (негативна конотація). Перші два поля належать до позитивної конотації, менша частина (виражена середнім терміном) – до негативної, що експлікується співвідношенням 3/1. Власне, означене співвідношення відтворюється у відповідних видах ПАВ із їхньою наступною верифікацією через *Modus tollens*. На феноменологічному рівні таку верифікацію можемо експлікувати як заперечення єдиної істинності – $\forall x \in A \cap \neg A \cup B \cap \neg B \cup C$, разом з тим – як промоцію множинності істин, виражену множинністю інтерпретацій, таким чином передбачається, що коли $\exists A \cap \neg A$, тоді $\exists B \cap \neg B \cup C$. У свою чергу, номен WINKING FACE (обличчя, що підморгує), як бачимо, є семантично нейтральним – таким, що не експлікує ані феноменологічний, ані логічний рівні поняття знака. Візуалізуємо останнє в семантичному трикутнику Г. Фреге (рис.34), за яким експлікується наступне: денотатом лишається стилістично й семантично нейтральне WINKING FACE (обличчя, що підморгує); тоді, якщо концептом є найуживаніша субстантиваційна лексема ПІДТРИМКА, розширена синтаксично як «УСЕ БУДЕ ДОБРЕ/ОКЕЙ/ОК», тоді елемент ПІДМОРГУВАННЯ є знаком як на феноменологічному, так і на логічному рівнях.

Рис.34. Інтерпретація ПЗ і ПВ етожі за семантичним трикутником Г. Фреге.

2.3. Абстрактизація *emoji*: механізми конструкцій мімікрії з традиційних мов

Як відомо, *emoji* – це конкретні ідеограми, котрі базуються на стандарті Unicode. Нині емоції та враження від прочитаного тексту можна передати у вигляді пунктограми, а також ідеограм. Сьогодні *emoji* дуже поліфункціональна ідеограма, котра допомагає не тільки економити місце у переписці під час спілкування у Фейсбуці чи за рахунок SMS, а й передати відтінки емоцій, настроїв, почуттів від побаченого, почутого або ж прочитаного. Недаремно *emoji* в сучасному світі вважають ієрогліфами XXI ст.

Оскільки сучасне літературознавство переживає процес розгерметизування, то залучення цифрових можливостей платформи *Emoji-Maker* як металінгвістичного феномену до вивчення твору літератури сприятиме підвищенню рівня зацікавленості студентами-філологами творів художньої літератури, розвиваючи творче мислення (Benenson, 2010). Специфіка застосування *emoji* до аналізу художнього тексту полягає в економії та синергії результату. Це пов'язано передусім з тим, що під час моделювання *emoji* до уваги береться тільки найосновніше й ключове. Це дозволяє уникнути власного контексту реципієнта під час інтерпретації тексту та ухопити основну думку. Саме тому передання змісту великих жанрів (повістей, романів, трилогій) можливе моделюванням одного чи кількох *emoji*. Усе це також розвиває уміння і навички створювати візуальні тексти, котрі будуть передавати увесь спектр почуттів від прочитаного твору художньої літератури. Такого типу візуальні тексти максимально стисло передають зміст прочитаного, активізують пам'ять, мислення, увагу студентів. Саме за допомогою *emoji* можна переказати твір художньої літератури, кінострічку тощо. А отже, нашою метою є розробка та апробація інформаційно-комунікативної технології презентації різних жанрів художньої літератури на платформі *Emoji-Maker*.

Інформаційно-комунікативна технологія (ІКТ, де технологія розуміється як сукупність методів, засобів і реалізації людьми конкретного складного процесу шляхом поділу його на систему послідовних взаємопов'язаних процедур

і операцій, що виконуються більш або менш однозначно і мають на меті досягнення високої ефективності певного виду діяльності (Plato, 1986) в нашому дослідженні підкреслила роль уніфікованих технологій, а саме – програмного забезпечення (Emoji-Maker). Це дозволило студентам під час експерименту створити модель візуальної інтерпретації художнього (поетичного) тексту. Маючи в наборі програми обмежений набір інструментів, студенти спиралися на власний есенційно-емпіричний досвід та на сенсорну типологію, що відповідає трьом основним типам – візуальному, аудіальному та кінестетичному. Окрім згаданого вище, студенти, використовуючи також і кольорову гаму, спиралися на загальні відомості про фізіономістичні характеристики людини (Махачашвілі, Ковпик, Бахтіна та ін., 2019), що й дозволило виконати поставлене завдання: змоделювати риси обличчя ліричних героїв в Emoji-Maker відповідно до контекстуальних подій, почуттів, явищ.

На думку С. В. Підопригори, *«...вторгнення новітніх технологій (комп'ютер, Інтернет) до сфери літератури – змінює природу авторства, структуру тексту, сутність читання і форми взаємодії читача і тексту, рівень комунікаційної взаємодії автор – читач – текст»* (Підопригора, 2019). Так, технологія презентації текстів літератури за допомогою *emoji* розвиває здібності студентів-філологів максимально передати зміст тексту літератури у потрібних знаках-символах.

Більшість дослідників *emoji* упевнені, що ці символи мають неабиякий гіпертекстовий потенціал. Так, наприклад, є вже спроби перекладання тексту роману Германа Мелвілла «Мобі Дік» відповідними *emoji*, під назвою «Емодзі Дік» (Benenson, 2010).

Нині *emoji* є не тільки лінгвістичним інструментом, а й психофізіономістичним. Моделюючи той чи той вираз обличчя *emoji*, автор надає йому тієї емоційності, котра відповідає його рівню чуттєвості. Вираз обличчя *emoji* виконує інформативну функцію, тобто повідомляє співрозмовнику про реакцію автора *emoji* на текст, чим значно урізноманітнює письмове спілкування.

Отже, відтворюючи сенс поезії за допомогою власне сконструйованого *emoji*-корпуса в програмі *Emoji-Maker* студенти-філологи мають можливість розширити діапазон емоцій, настроїв та переживань, які виникають у процесі прочитання поезії та особливо її тлумачення. Вираз обличчя *emoji* – це творчий підхід студента до розуміння сутності прозових та поетичних текстів. Адже всі людські почуття виявляються не стільки в словах, скільки у виразі обличчя. Тож пропонуємо технологію моделювання *emoji*, які репродукують художній сенс поезії.

Для розв'язання поставлених завдань використано такі методи: *емпіричний* – у ході проведення експериментального дослідження з моделювання *emoji* на занятті зі студентами; застосування системного підходу з метою розгляду об'єкта як моделі системи; функціонального підходу – для визначення функцій, які виконує модель; *педагогічне моделювання* (Wundt, 1874) – для дослідження педагогічних об'єктів (явищ) за допомогою моделювання понятійних, процесуальних, структурно-змістових і концептуальних характеристик й окремих «сторін» навчально-виховного процесу в межах визначеного соціокультурного простору на загальноосвітньому рівні.; *аспектний аналіз художнього тексту* – для виокремлення катренів; *дедуктивний* – для компіляції знаків.

Реальна (або природна) мова за своєю оусією є тим макрокосмом, який відтворюється у континуумі світу речей (Платон). Як ми знаємо, ефективність цієї підпорядкованості прагматичному світові надає реальній мові статусу еволюційної – такої, що здатна до розширення, а головне – до спрощення. Останнє, в свою чергу, має онтогенетичну функцію збереження та продовження людського роду: «*Ми маємо спрощувати граматику, доки грамика не спростила нас*» (Centro Gabo, 2018). Тут ідеться про кодифікацію людської свідомості за допомогою мови, а точніше – за допомогою її унлатеральної структури (УС) та полілатеральної усії (ПУ). На понятті “усія” (або усія) акцентуємо особливу увагу, оскільки термін пройшов етап модифікації й у новогрецькій мові денотат цього поняття відсутній. У модерній грецькій мові

термін тлумачиться для позначення сутності та природи якоїсь речі. Проте Європейський словник філософій: Лексикон неперекладностей (ЕСФ: ЛН, 2009) подає розбіжності в розумінні поняття різними вченими та в різні епохи. У словнику наголошено, що значення цього слова зазнало радикального перетворення вже між Платоном та Аристотелем, оскільки перший розумів усію в сучасному сенсі «майно» і у філософському сенсі сутності речі, тоді як другий додав інші значення, ототожнивши усію з $\acute{\upsilon}\lambda\omicron\kappa\epsilon\acute{\iota}\mu\epsilon\nu\omicron\nu$ (що змушує його позначати через усію інколи $\epsilon\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$, вид чи особливість, інколи єдність матерії та ейдосу, а інколи саму матерію). У подальшій історії філософії ситуація постійно ускладнювалася, оскільки стоїки розглядали усію як невизначений субстрат, мислителі середнього платонізму та неоплатонізму повернулися до значення «сутність», а християнська христологія наблизила $\acute{\upsilon}\lambda\omicron\beta\omicron\tau\alpha\sigma\iota\varsigma$ до усії, збагативши усію іншими значеннями, яких у новогрецькій мові більше немає (ЄСФ: ЛН, 2009, с. 150). Саме через розбіжності в перекладах і тлумаченнях усії сучасні грецькі перекладачі вирішили лишити слово неперекладним, враховуючи увесь наявний спектр його тлумачень. Останнє й дає нам право використовувати в дослідженні термін “усія”.

Варто зауважити, що унілатеральність структури не є універсальною для всіх мовців, але є тотожною дистинктивності мислення (ДМ) людини, яке, в свою чергу, є експланаторним чинником еволюції мови. Зобразимо цей процес наступною схемою: $\frac{УС+ДМ}{ПО}$, де ПУ є виосновлюваним експонентом, власне, матеріальним вираженням мовного знака.

У контексті спрощення мови ключову роль відіграє праця Л. Вітгенштайна «Логіко-філософський трактат» (Вітгенштейн, 1995). За концепцією вченого під назвою «*language game*», яка корелює, а водночас і суперечить сентенції щодо ролі природної мови у відображенні світу, вважається, що природна мова найповніше здатна до світовідтворення, проте специфіка мовних ігор полягає в тому, що є конкретні правила, які кожним гравцем можуть розумітися по-різному. Однак саме це і передбачає полілатеральність оусії знака. Адже тут маємо справу вже з довільністю його розуміння (Wundt, 1874).

Єдиним полем, де знак синтезує всі свої значення, може бути тільки металінгвістичне середовище – те, де будь-яка лінгвістична одиниця відтворює як лінгвістично-комунікаційну (Ф. де Соссюр, Ш. Балі, А. фон Гумбольдт та ін.), так і логіко-філософську сутність (Л. Вітгенштайн, Г. Фреге, Ч. Пірс та ін.). Таким полем є комп'ютерне буття (КБ) – складна, багатовимірна сфера синтезу дійсності, людського досвіду та діяльності, опосередкованих новітніми цифровими та інформаційними технологіями; це об'єкт дослідження широкого спектру гуманітарних наук. Лінгвістичний аспект дослідження КБ *«визначається об'єктивними історичними та геополітичними передумовами: кібернетизація, глобалізація, інформатизація світового суспільства...»* (Махачашвілі, 2013). Саме в континуумі КБ, де «*language game*» є знаково-символічним фундаментом апробації платформи Web 2.0, правила гри набувають металінгвістичних характеристик і потребують спеціального контент-аналізу.

Есенційно-емпіричний аналіз комп'ютерного буття як лінгвоуніверсального континууму деінсталює наступні: етнобар'єри: фольклорно-міфологічний арсенал, культурні парадигми, соціально-політичні дискурси тощо. Ключову роль у згаданій деінсталяції відіграє феномен *emoji* – «ідеограми або смайлики, що використовуються в електронних повідомленнях і веб-сторінках». Цифровий *emoji*-корпус є техногенетичним мімезисом піктографічного письма. Функція *emoji*, як і піктографії, полягає у виявленні смислу, зміст якого а ргіогі елімінує власну інваріативність, трансгресивно апелюючи до логіко-ейдологічного плану. Еможі у КБ є універсумом, його візуалізація експлікується макроструктурою техногенезу, яка позначена *«внутрішньою єдністю її компонентів на мікро- та макрорівнях й у площині знакового субстрату (формальних та змістових елементів і структур) та синтезом ознак буттєвої, когнітивної й антропологічної субстанції»* (Махачашвілі, 2013).

Таким чином значущість упровадження *emoji* КБ у вивчення та засвоєння літератури є абсолютно закономірною: *emoji*, феноменологічно та логіко-

ейдологічно інстальоване в цифровий континуум, відокремлюється від реальної мови, передбаченою (етно)логією, й імпліцитно вбудовується у (космо)логію. Розуміння *emoji* не підпорядковується національності мовців. Інша справа з його тлумаченням: кожен мовець інтерпретує лінгвістичне поле з огляду на свій емпірично-есенційний фундамент, проте й ця передумова не герметизує розуміння *emoji*.

Акцентуючи на іконічності системи *emoji*-корпусу, апелюємо до концепції модальності та мультимодальності. Ш. Баллі зауважив, що «*модальність – це душа пропозиції; як і думка, вона утворюється переважно в результаті активної операції суб'єкта, який говорить*» (Bally). Учений виокремлював основний зміст (диктум) та його модальну частину (модус), яка формулює емоції та інтелект міркувань стосовно диктуму. А, отже, модальність виражається двома типами: об'єктивне та суб'єктивне. (Інтер)синтез цих типів і передбачає мультимодальність як спосіб конструкції та реконструкції понять і значень з їхньою інтеграцією в металінгвістичне смислове поле, в якому, власне, і виосновлюється гіпертекстовий семіотичний код. Таким чином, за допомогою *emoji* ми виходимо на багаторівневу структуру мови – від фонетичного рівня до текстуального.

Перш ніж перейти до аналізу поезії, означимо алгоритм, за яким, за участі програми *Emoji-Maker*, конструюється *emoji* з урахуванням формально-змістових чинників художнього тексту.

1. На першому етапі студентам пропонується поезія для аналізу. Акцентуючи на тому, що поезія – це образність, а отже, її аналіз має супроводжуватися образним та критичним мисленням.
2. На другому етапі пропонуємо проаналізувати текст за допомогою електронної програми *Emoji-Maker*, окресливши перед цим мету і завдання. У програмі студентам надається обмежений список опцій для створення *emoji*, а отже, особливу роль в поставленому завданні відіграють творчі та креативні вміння та навички учнів, а також есенційно-емпіричний

досвід, який дозволить їм пояснити та обґрунтувати вибір кольористики *emoji* та його складових.

3. На третьому етапі маємо наголосити студентам: змодельовані в програмі *emoji* мають корелювати зі змістом поезії, а також формально відображати настрій та почуття як ліричного героя, так і читача.

Візьмемо за приклад поезію кубинського поета ХХ століття Хосе Анхеля Буеси. Селекція поезії в цьому випадку полягає в апеляції до найважливішої функції *emoji* – вираження почуттів. Х. А. Буеса ще за життя набув статусу «закоханого поета», тобто поета, поезія якого виокремлюється чуттєвістю у власній метафоріці. Тому, вважаємо, що цю чуттєвість доречно реконструювати за допомогою згаданого металінгвістичного цифрового континууму. До уваги беремо цифрову платформу *Emoji-Maker*. Передусім зазначимо, що програма має технічні обмеження, що, однак, розгерметизовує феноменологізацію презентації. Ці обмеження полягають у конкретно наявному інструментарії, за межі яких під час візуалізації образу вийти неможливо. *Emoji-Maker* містить наступний інструментарій: *face shape, more shape, eye, eye brow, mouth, hair, sunglasses, hands, hats, others, background*.

Наприклад, маємо наступне завдання: відтворити сенс наведеного нижче вірша Х. А. Буеси (переклад авт.) за допомогою власне сконструйованого *emoji* в програмі *EmojiMaker* (<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.plantpurple.emojiodmmaker&hl=uk>):

НЕ ЗАБУВАЙ МЕНЕ

Коли прибудуть тіні забуття,
Щоб почуттів в душі спинити існування,
Благаю Богом, збережи буття,
В котрім завжди жило моє кохання.

Як знаєш, що любов моя нетлінна,
Що жить без тебе – за бік узбереж,

Скажи, що на путі життєво цінній
Одного разу мене ти впом'янеш.

Коли в путі чоло огорне сум,
І я не зможу сліз твоїх спинити,
В цій самотності печальних дум
Упом'янеш того, хто вмів любити.

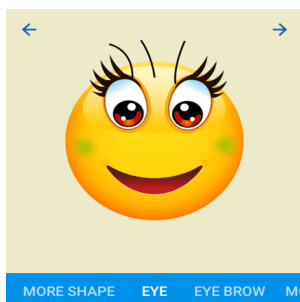
Ти не забудеш мого боготворіння,
Безумного й сліпого до безтями
В прожитому, що заплелося тінню,
Мене згадаєш за очей свічами.

Час тяжко простягається по колу
І вже випурхує між нас у це буття.
Не забувай! Не забувай мене ніколи.
Не говори мені «Прощай без вороття!»

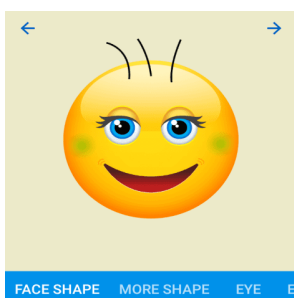
Почати реконструкцію вірша варто з його поділу. Поезія містить 20 рядків, відкоремлених у 5 катренів. Отже, беремо кожен катрен окремо, відтак у результаті маємо створити 5 *емоji*-знаків. Компіляцію знака зведемо до дедукції, тобто для кожного катрена означимо універсальні якості емотивності (УЯЕ).

I. Коли прибудуть тіні забуття,
Щоб почуттів в душі спинити існування,
Благаю Богом, збережи буття,
В котрім завжди жило моє кохання.

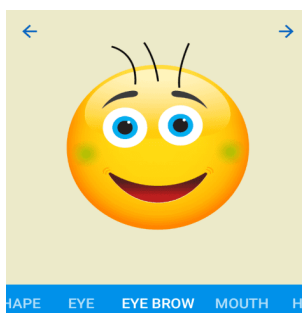
Ліричний герой = кохання + пам'ять. Отже, створюємо образ знака – ліричного героя, який благає пам'ятати про його кохання. УЯЕ: тривога, печаль, страх, надія. Основна риса (далі – ОР) – БЛАГАННЯ.

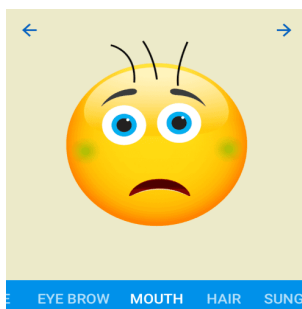
1). За основу беремо жовте коло. Жовтий колір у цьому випадку – як символ стану надії, але водночас – і смутку розлуки.

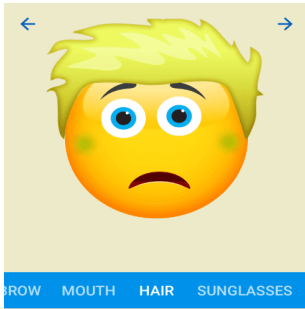
2). Вибір очей обґрунтований благанням, висловленим ліричним героєм. Головна риса – дзеркальні розширені зіниці, що нагадують сльози.

3). Основне вираження емоцій покладається на брови, оскільки в катрені висловлюється благання. Отже, брови підіймаються до центральної лобової частини від очей.

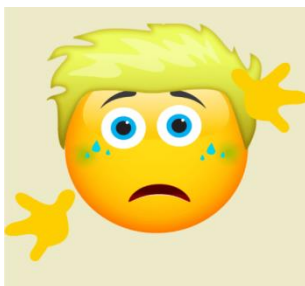
4). Кутики губ благально опущені вниз, що свідчить ще й про смуток ліричного героя.

5). Вибір зачіски ліричного героя корелює з його сутністю – романтична натура. Отже, волосся біляве, не надто коротке, розкуйовджене.

6). У цьому катрені благання можна означити ще й жестово: розкриті долоні, геометрія яких передбачає охоплення об'єкта кохання.

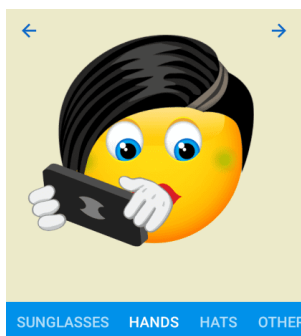

7). Як додаток – благання можна підкреслити умовними сльозами, що додає ліричному героєві потрібного ефекту.

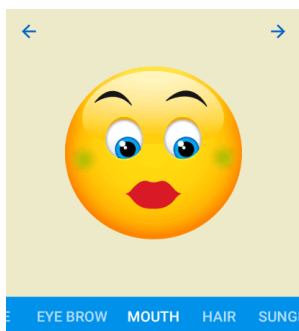
II. Як знаєш, що любов моя нетлінна,
Що жить без тебе – за бік узбереж,
Скажи, що на путі життєво цінній
Одного разу мене ти впом'янеш.

Ліричний герой = кохання + пам'ять + нетлінність. ОР – ВІЧНІСТЬ. На прикладі цього катрена, з метою уникнення повторів образів, можна зобразити потенційну обраницю ліричного героя, яка згадує про кохання. УЯЕ: замисленість, спогади.

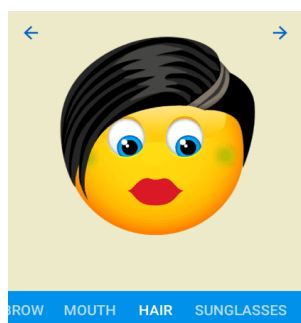
1). Звернемо увагу на уста ймовірної дівчини: це мають бути червоні повні уста, зімкнуті, що свідчатиме про роздуми героїні, її спогади. Зіниці очей матимуть погляд вбік і вниз, що вкотре свідчатиме про роздуми дівчини.

2). Зачіска також має значущість, оскільки довжина волосся, колір, стиль корелює з характером жінки. Отже, керуючись обмеженим вибором, який нам пропонує *Emoji-Maker*, обираємо волосся середньої довжини, чорного кольору. Таким вибором ми візуалізуємо дівчину, як особу молоду, років 23-25.

3). В умовах цифрової епохи комунікацію неможливо уявити без гаджетів. Враховуючи це, зобразимо дівчину з мобільним телефоном: так можемо припустити, що спогади дівчини зберігаються на телефоні (фото, відео тощо).

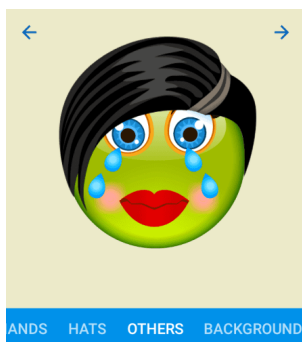
4). Завершити образ можемо універсальним знаком-денотатом почуття любові – серце.

III. Коли в путі чоло огорне сум,

І я не зможу сліз твоїх спинити,

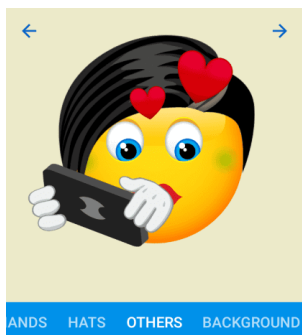
В цій самотності печальних дум

Упом'янеш того, хто вмів любити.

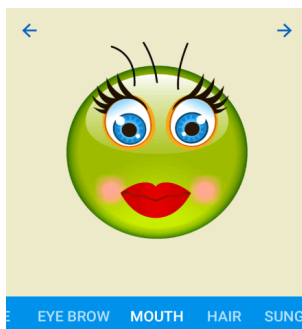

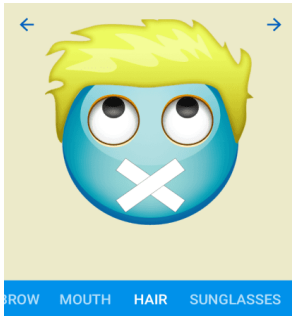
Ліричний герой = кохання + печаль + пам'ять + думки. ОР – самотність. УЯЕ: печаль, спогади, туга, розпач.

1). Варто зауважити, що в іспанській культурі зелений колір – це колір надії в коханні, а, отже, доцільним буде *emoji*-експеримент зі смайликом зеленого кольору як символ надії. Оскільки надія спогадів покладається на суб'єкт, до якого звертається у вірші ліричний герой, отже, й тут ми зображуємо дівчину.

2). Фізіономістичні характеристики лишаємо такі, як у другому катрені. А до візуалізації УЯЕ додаємо денотат печалі – слъози.

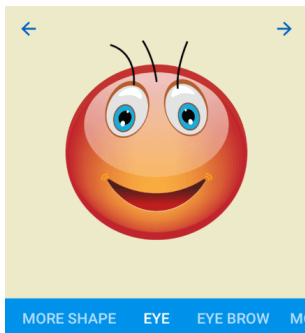

IV. Ти не забудеш мого боготворіння,
 Безумного й сліпого до безтями
 В прожитому, що заплелося тінню,
 Мене згадаєш за очей свіча́ми.

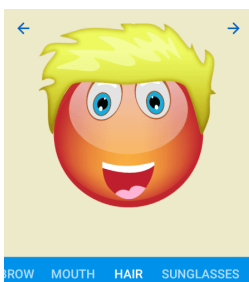
Ліричний герой = кохання + пам'ять + час. ОР – пристрасть.

УЯЕ: безумство, пристрасть.

1). Універсальна характеристика червоного кольору – кохання, пристрасть; злість, гнів. Враховуючи контекст катрена, сконструюємо смайлик червоного кольору, що й символізуватиме закоханість ліричного героя, його пристрасні почуття.

2). Зачіску ліричного героя залишаємо без змін, як у попередньому зображенні, що символізує романтичну натуру. Ключову роль у цьому образі відіграють уста. Зобразимо їх напіввідкритими, що свідчить про зацікавленість ліричного героя, його захоплення жінкою.

3). Однак найфундаментальнішу функцію описуваних нами УЯЕ в цьому катрені виконують атрибути кохання й романтики. Тож зобразимо ліричного героя в окулярах у формі серця, з трояндою, а також із пензлем, що характеризує героя, як мрійника, художника, який абстрактно, у власних спогадах, вимальовує образ коханої жінки.

V. Час тяжко простягається по колу

І вже випурхує між нас у це буття.

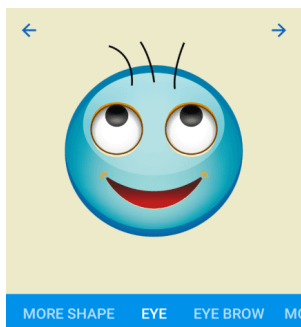
Не забувай! Не забувай мене ніколи.

Не говори мені «Прощай без вороття!»

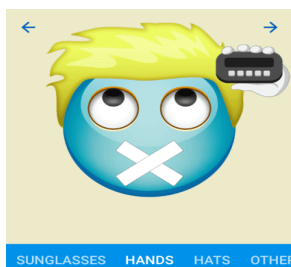
Ліричний герой = кохання + час + невідворотність + прощання + пам'ять. ОР – позачасся. УЯЕ: надія, спогади, благання, безвихідь.

1). Останній катрен найбільш детально демонструє мету ліричного героя своєрідної молитви до жінки: відчуття неповернення, невідворотності часу змушує героя цінувати свої почуття. З такою позицією звертається він і до жінки, благаючи її також пам'ятати про його почуття до неї. Наскрізний мотив поезії – любов існуватиме, допоки її пам'ятатимуть.

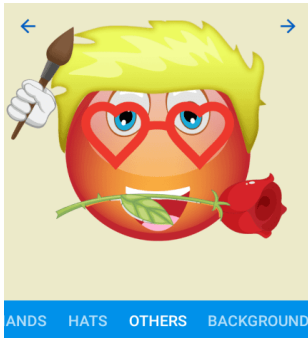
Завершимо візуалізацію поезії синім кольором смайлика, де синій – універсальний символ надії, звершення мрії пам'яті у позачасі (своєрідна синя далечінь).

2). Благання не говорити «Прощай!» можемо зобразити іншим універсальним знаком – перекресленими вустами.

3). Завершуємо реконструкцію символічними атрибутами: пейджер відтворює семематичність образу часу, еквівалентами якого є буття-позачасся-вічність-Космос-Ейдос.

Отже, за допомогою комп'ютерної програми *Emoji-Maker* ми спробували візуально реконструювати поезію Х. А. Буєси «Не забувай мене». Такий підхід симпліфікує виокремлення фундаментальних чинників, які передбачають згадану поезію. По-перше, враховуючи фізіономістику людини, ми спробували знайти відповідники, котрі передбачають наявність наступних почуттів: кохання, тривога, печаль, страх, надія, спогади, благаання, безвихідь. Візуальне підтвердження почуттів сприяє профундованому усвідомленню основоположного концепту вірша – часу, корелятами якого можуть виступати мікро- та макрокосмічні елементи буття (і в нашому випадку – комп'ютерного буття – авт.): буття-позачасся-вічність-Космос-Ейдос.

Повторно звертаючись до поезії, студенти можуть потенційно відтворити смисл і зміст тексту вже тільки за самим ланцюгом створених *emoji* (Рис. 35):

Застосовуючи мультимедійну програму *Emoji-Maker* під час аналізування художнього (поетичного) твору, варто звернути увагу на наступні методичні рекомендації:

Перш ніж перейти до моделювання *emoji*, необхідно окреслити основну думку художнього тексту, адже саме від цього залежать подальші характеристики поезії та її візуалізація.

Рис. 35. ПЗ та ПВ поезії Х.А. Буєси.

1. Описати ліричного героя, окреслити його роль і функції в тексті. Описати його настрій, почуття, відчуття.
2. Варто пам'ятати, що рецепція читача може бути валідна тільки відчуттям і почуттям ліричного героя, але не змісту поезії.
3. Уявити зовнішність ліричного героя, не відходячи при цьому від контексту поезії. Уявити емоції героя, гіпотетично окреслюючи фізіономістичні характеристики, дотичні до настрою й почуття ліричного героя. Тепер можна переходити до моделювання образу в *Emoji-maker*.
4. Необхідно зауважити, що вибір опцій в програмі обмежений, а отже, їх застосування має бути квалітативним та контекстуальним.
5. Кожну застосовану опцію треба вміти обґрунтувати: тільки за цієї умови можливо простежити кореляцію технічного інструментарія зі змістом поезії.

Отже, міждисциплінарний підхід до різногалузевих наук (лінгвістики, літературознавства, філософії мови, психофізіономістики, технології eye-tracking та text-mining тощо) у синтезі з комп'ютерним буттям, а саме – з *emoji*-корпусом на платформі *Emoji-Maker* дозволив створити альтернативну модель цифрової презентації художньої літератури. Відтак, читач-інтерпретатор, користуючись конкретним технологічним інструментарієм, візуальним іконічним знаком (smile) відтворює полілатеральну металінгвістичну функціональність смислу знака на основі художнього слова. Такий підхід суттєво розширює предмет дослідження й має місце у практичній його апробації на заняттях з мовознавчих та літературознавчих дисциплін, а також на заняттях з критичного читання. У зв'язку з потужною гіперкібернетизацією у світі дослідження з окресленої теми набуватимуть усе більших і ширших інтерпретаційних нашарувань, вивчення яких неможливе без урахування міждисциплінарного підходу.

У ході дослідження було окреслено поліфункціональність *emoji*-корпусу КБ на основі художньої літератури. На платформі *Emoji-Maker* здійснено спробу компіляції образу ліричного героя. Створені образи, ієрогліфи ХХІ століття,

відтворюють мультимодальну концепцію металінгвістичного поля. Знак є водночас іконою, символом і текстом. На рівні вербальної мови емоїї передають зміст (диктум) означуваного, на рівні невербальної – смисл (модус) означуваного. Об'єктивне і суб'єктивне в знакові (інтер)синтезуються, й відтворений образ прочитується крізь призму психофізіоломістики, що й реконструює сутність графічного мімезису в педагогічній сфері. Технічні обмеження веб-платформи *Emoji-Maker* надали можливість феноменологізувати власну есенційно-емпіричну реконструкцію образу ліричного героя, що й дозволяє апелювати до когнітивного моделювання змістоформи і розвитку вмінь та навичок під час вивчення поезії. Основою моделювання є теорія подібності, за якою абсолютна подібність можлива тільки за рахунок заміни одного об'єкта іншим, ідентичним до першого за формою та змістом. Однак, як було наголошено вище, поезія – це образність, розуміння якої великою мірою залежить від есенційно-емпіричного досвіду реципієнта та від його сенсорної типології, що відповідає трьом основним типам – візуальному, аудіальному та кінестетичному. А отже, моделювання абсолютно однакових результатів неможливе, адже тільки за умови індивідуального підходу студентів до візуалізованого аналізу поезії можливе адекватне відображення всіх аспектів функціонування досліджуваного об'єкта за допомогою змодельованого *емоїї*.

2.4. Логокомбінаторна аграматизація *емоїї*: *емоїї*-фрактальна [пост]реальність.

Мова – як першопричина людського буття – відображає всі сфери діяльності людини в різні часи, безперервно генеруючи нові знаки. Фундаментальним аргументом створення знака є порозуміння між представниками одного виду («людина-людина»). А отже, знак з давніх часів потребує інтерпретації, яка, в свою чергу, залежить від сфер людської діяльності. Проте, з усього зазначеного вище, формуються дві проблеми інтерпретації знака.

1). У 1838 році американський винахідник Семюел Морзе запропонував телеграфну азбуку (*Morse code*, “морзянку”), яка відтворювала графічні знаки за допомогою комбінації крапок і тире. Передача повідомлення уможливилася завдяки телеграфному ключеві, радіотелеграфу, а також можливості передачі сигналів різними візуальними засобами, наприклад, ліхтарем. Окрім того, що стрижневою особливістю *Morse code* стали компактність та швидкість передачі повідомлення завдяки квінтесенції знаків – вміння передати найсуттєвіше, найголовніше, такий винахід є також першим цифровим способом передачі інформації. А отже, проблема інтерпретації знака трансgressується в іншу бінарну опозицію – «людина-машина».

2). Друга проблема є концентратом першої. Оскільки бінарна опозиція «людина-машина» уможливорює спосіб передачі та отримання інформації між природним видом (*homo sapiens*) та цифровими приладами, то тлумачення знаків проходить етап регенерації самих знаків, інтерпретація яких залежить не тільки від людей, які знаходяться по різні сторони електронного приладу, а й від самого приладу, який генерує знак. У ХХІ столітті, коли основою людської екзистенції є комп'ютерне буття. Візьмемо до прикладу знак “-”: з кута зору пунктуації цей знак означатиме “тире” або “дефіс”; в Азбуці Морзе – “тривалість, що дорівнює трьом точкам, довгий сигнал”, у китайській писемності – “горизонтальна риска” – графічний елемент китайського ієрогліфа, в живописі – “елемент іконографічного методу”, в КБ – “елемент генерації *emoji*”. Нас, власне, й цікавить останнє, а саме – покроковий алгоритм перекодування штучної мови Азбуки Морзе в штучну мову – *emoji* як третя дихотомія «машина-машина».

Проблематика штучних мов інтенсивно впроваджується в наукові дослідження з лінгвістики та ІТ-технологій. Фундаментально згадана проблематика означена в наукових працях наступних дослідників: Бергельсон М., Данезі М., Стернберг А. та ін. Такий інтерес до досліджуваного об'єкта зумовлений необхідністю експлікації процесу утворення мови *emoji* на всіх рівнях. У нашому випадку йдеться про пошук алгоритмів логокомбінаторного принципу перекодування однієї штучної мови (Азбука Морзе) в іншу (*emoji*) за

допомогою наукового експерименту, який виявить кореляцію технічних знаків обох мов та їх квалітативну функцію й валідність сучасним цифровим комунікативним запитам.

У цьому випадку ми працюємо суто з технічними знаками. Пов'язана наша увага до “технічності” *emoji* у зв'язку з історією створення цих знаків. Справа в тому, що *emoji* – це акронім з японських слів: *e* (絵 – картинка) і *moji* (文字 – символ, письмовий знак).

Останнє, в свою чергу, параметризує генерування символу за допомогою технічних знаків, що, з одного боку, обмежує обсяг і формальну можливість передачі інформації, з іншого, якщо говорити про *emoji*, – виводить нас на когнітивний рівень комунікації за умови “символізації” штучного знака: за рахунок розвитку цифрових технологій піктографічне письмо набуває поняття вищого за мову. Цим вищим поняттям ми номінуємо логос (від давньогр. λόγος) – дослівно – відношення, пропорція, а вже потім – мультимодальний філософський термін (Кассен, 2016, с. 8). Тобто логос – це відношення a/b , b/c . Лінгвіст Б. Кассен у книзі «Більше однієї мови» пояснює поняття логоса на прикладі двомовності, коли йдеться про встановлення стосунків між двома мовами, а отже, й між багатьма, що уможлиблює та спрощує процес засвоєння мов. Стосовно штучних мов, то логос в цьому випадку експлікується графічною упорядкованістю знаків, що й апелює до акомодатії одного знака з іншим або з його елементом. Відтак висновлюється сюр'єкція відображення, тобто відповідність між двома множинами, в якій з кожним елементом другої множини асоціюється щонайменше один (або більше) елементів першої множини (Міллер, 1976). У логіці та математиці така відповідність моделюється наступною схемою (Рис. 36):

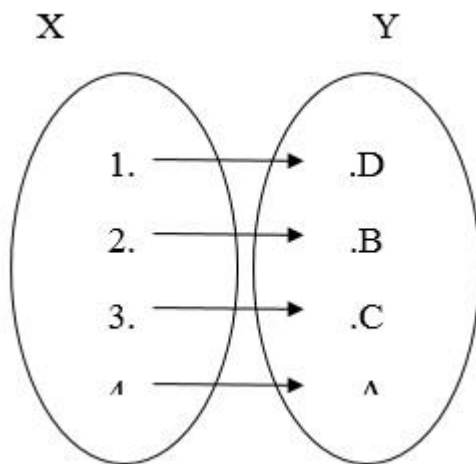

Рис. 36. Сюр'єкція відповідностей.

На прикладі *етої* можемо простежити зазначене вище в процесі генерації нового штучного знака, елементи якого копіюють елементи попереднього знака.

Звернімо увагу на *етої* японського походження – каомодзі:

|"посмішка" – :) / (^ ∨ ^) / (^ ∘ ^) / (∇ ∇) / (∩ ∇ ∩) / (∩ _ ∩) |

|"сум" – :(/ □ ◡ □ / (∼ ∩ ∨) / (; ;) / (≧ ≦) |

|"страх" – (/ ∘ \) / (/ _ \) / (∘ □ ∘) /) ° ∘ ° (/ (∘ δ ∘ ;) |

|"поцілунок" – (_ ε _) / (∘ ∨ Θ ∨) / (' ε ` *) / | (∇ 3 ∇) ||

Усе це підтверджує гіпотезу універсалізму (міжнародності) штучних мов: технічно згенеровані знаки у своїй послідовності більшою чи меншою мірою комбінуються на основі попередніх технічних знаків і не залежать від етнічних, культурологічних, національних та ін. чинників. У власній логокомбінаториці вони корелюють між собою та проєктують певні, технічно обумовлені, взаємовідношення. На цьому акцентував свого часу А. Реформатський, який, власне, і пояснював принципи перекодування нелінгвістичних семіотичних систем, зокрема азбуки Морзе: «...справа лише у формі рецепції повідомлення через видозміни того, що наявне в первинній його даності. При цьому ані система, ані органи сприйняття не змінюються: знаки азбуки Морзе і букви телеграми сприймаються оком як лінійно розташована графіка. Тут тільки

умовні “графі”: крапка-тире в різних комбінаціях перекладаються за надто елементарними правилами в графеми з нейтральним характером букв по відношенню до гарнітури і кегля шрифту. Ані розташування, ані окремість графічних знаків, отриманої у вигляді видозміненої системи графіки, при цьому не змінюються. Усе відбувається за правилом “контрапункта”: знаку системи М (Морзе) відповідає знак системи А (алфавіту). Це суто технічний прийом, який не є пов’язаний ані зі смисловими операціями, ані з “пересприйняттям”, ані з умовами акту комунікації. При цьому, чи перекладаються знаки системи “М” в латиницю, кирилицю чи арабицю тощо – це абсолютно не має значення (Perlovsky, Sakai, 2014). Очевидно, що, у зв’язку з глобалізацією технічного прогресу, елімінація “пересприйняття” та умови акту комунікації піддаються переосмисленню: розуміємо згадані явища як реструктуризацію психічних процесів у комп’ютерному бутті. Однак звернемося до вже означеного універсалізму логокомбінаторики технічних знаків та алгоритмів їх перекодування.

Універсалізм – поняття філософського напрямку (Платон, Аристотель, Гегель). Його номінація позначилася й на релігіях світу, й на етичному та культурологічному світогляді. Ядром універсалізму є універсум як цілісність. А тому нам можуть заперечити стосовно того, як в алгоритмі логокомбінаторики штучних мов, дія якої спрямована на дискретні елементи, ми можемо говорити про цілісність. Проте відповідь на це питання знаходиться на поверхні: по-перше, сприйняття та інтерпретація знака штучної мови можлива лише за умови цілісності знака, оскільки його оптичність і передбачена передавати інформацію згенерованим закодовним ключем; по-друге, ми відштовхуємося від протиріччя, що автоматично апелює до другого закону діалектики Г. Гегеля: усе складається з суперечностей (протиріч). А отже, звернувшись до антитетичного поняття “релятивізм”, виокремимо основні його характеристики: відносність, умовність. Алгоритм же має чітку й логічну послідовність дій, дедлайн виконання дії та передбачений результат. З цього висновлюємо, що штучні мови а priori не можуть бути релятивними. Своєю чергою, логокомбінаторика і є тим самим

ядром, без якого й унеможлиблюється конлангерство (від англ. *conlang*, скорочено від *constructed language*).

Таким чином, якщо ми звернемося до логічного слідування, то поняття універсалізму простежимо як тотожність зі знаком рівності – $A=B$. Схематично ми мали можливість простежити цю формулу вище (рис. 36).

Зважаючи на зазначену вище формулу, можемо апелювати до єдиного (абсолютного) принципу, за яким природні мови перекодовуються в технічні знаки – і цей принцип логокомбінаторний. Сам термін “комбінаторика”, уведений Г. Ляйбніцом (Ляйбніц, 2013), означає «розташування елементів деякої скінченної множини». Комбінаторика як розділ математики досліджує комбінаторні конфігурації, алгоритми їх побудови та оптимізацію таких алгоритмів. Лого – від *λόγος* – відношення, пропорція; кореляція. Тому під *логокомбінаторикою* ми визначаємо *кореляцію між висхідними множинами знака з кожною наступною множиною або її елементами та визначення пропорції елементів деяких множин з елементами деяких попередніх множин*. Така орієнтація апріорно висновлює наступне: “технічність” логокомбінаторних знаків елімінує етнічну диференціацію в алгоритмі кодування та перекодування штучних мов. Тобто характеристика етнічності як розпізнання конкретного етносу за певною мовою, прологнована природними мовами, у випадку зі штучними не підтверджує свою валідність.

Генерація та логокомбінаторика будь-якого технічного знака є алгоритмічно обумовленими. Алгоритми, в свою чергу, характеризуються скінченною кількістю дій, системою правил виконання дискретного процесу, яка досягає поставленої мети за скінченний час. Для комп’ютерних програм алгоритм є списком деталізованих інструкцій, що реалізують процес обчислення, який, починаючи з початкового стану, відбувається через послідовність логічних станів, що завершується кінцевим станом (Ляйбніц, 2013, с. 159). Зважаючи на зазначене вище, акцентуємо увагу на повному збереженні послідовності застосування інструкції. Це суттєво відрізняє штучну мову від природної, активна деривація якої часто призводить до надлишковості, яка, в

свою чергу, апелює до латентної дистрибуції всіх множин (контекстів), у якому вживаються ті чи ті актантні новоутворення, якщо вони, звісно, не структурно обумовлені природою самої мови.

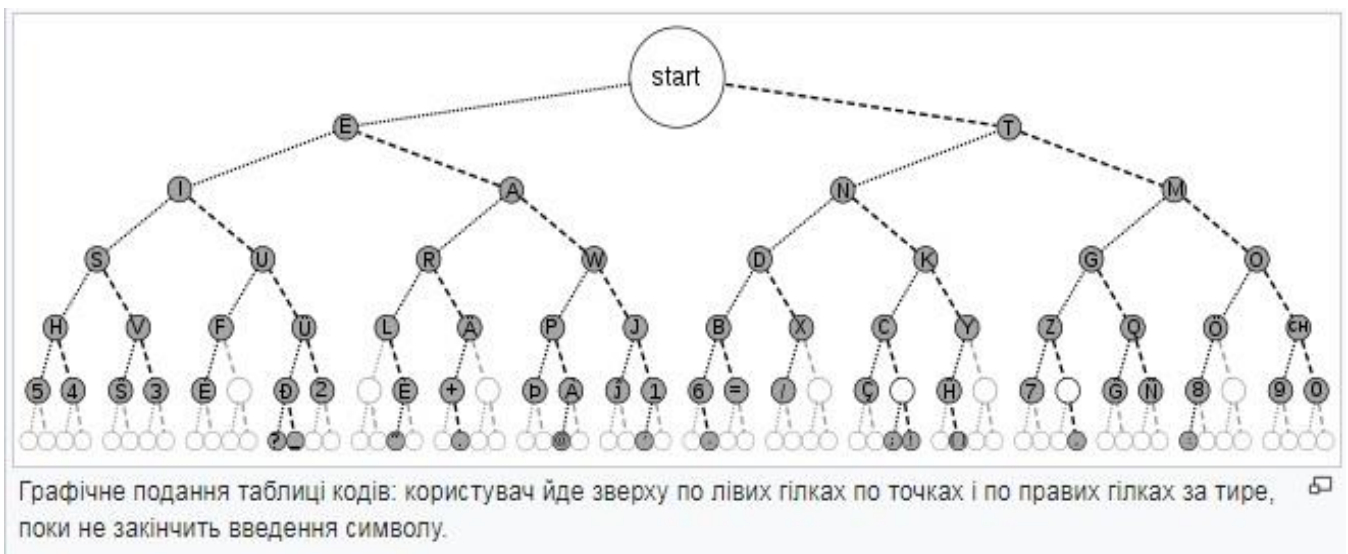
Таким чином, надлишковість у штучних мовах не просто неможлива, а й здатна спроектувати помилковий (хибний) результат. У комп'ютерному бутті це призведе до абсолютного збою операції та/або системи.

Так, азбука Морзе кодується за допомогою наступних фундаментальних правил:

- 1) За одиницю часу береться довжина однієї крапки.
- 2) Довжина тире дорівнює трьом крапкам.
- 3) Пауза між елементами одного знака – одна крапка.
- 4) Пауза між знаками в слові – три крапки.
- 5) Пауза між словами – сім крапок.

Відповідно до цього можемо спостерігати валідність алгоритму «Корінь-лівий-правий» (КЛП – спочатку обхід лівого піддерева, потім – правого), блок-схема кодування якого візуалізується у вигляді наступного дерева (<https://www.cyberforum.ru/cpp-beginners/thread2165042.html>):

У комп'ютерному бутті мовою програмування C++ дерево алгоритму КЛП на основі азбуки Морзе реалізується в наступний вузол (<https://www.cyberforum.ru/cpp-beginners/thread2165042.html>):


```

1 node<T>(T Info, T Track) {
2     info = Info;//Зберігається буква
3     track = Track;//Зберігається крапка/тире
4     left = right = NULL;
5 }

```

У випадку з кодуванням мови *emoji*, то тут маємо справу з алгоритмом *Codemoji*, субстрат якого полягає в шифрі Цезаря (або шифрі зсуву) – симетричний моноалфавітний алгоритм шифрування, в якому кожна буква відкритого тексту замінюється на ту, що віддалена від неї в алфавіті на сталу кількість позицій. Римський імператор Юлій Цезар використовував для приватного листування шифр зсуву з ключем 3 – замість літери А підставляв D, замість В – Е і так далі. Дискретний процес шифру Цезаря апелює до дій алгоритму КЛП: символ алфавіту замінюється символом іншого алфавіту, і знаходиться цей символ на деякому постійному числі позицій, лівіше або правіше за нього в наборі.

Так, кожна піктограма *emoji* в закодованому тексті корелює з буквою англійського алфавіту. Для того, щоб розшифрувати повідомлення від *Codemoji*, необхідно мати ключ – конкретний знак *emoji*. За таких умов висновлюється, що *emoji* запрограмовані на результат передачі повідомлення у тому ж таки зашифрованому вигляді, коли ж розшифрування повідомлення азбукою Морзе відбувається одразу після отримання повідомлення. Така диференціація в результатах пролонгована синкретичністю структури згенерованого знака *emoji*. Піктографічний знак є самоідентифікацією, а відтак – самореалізацією смислу. Тому, зважаючи на цифрову кодифікацію символів, у комп’ютерному бутті на когнітивному рівні відбувається перехід піктографічного знака в ідеограми та логограми.

Однак для розшифрування принципів переходу технічних знаків Морзе до *emoji* двох нелінгвістичних семіотичних систем недостатньо. Необхідно провести експеримент за допомогою емпіричного методу, оскільки тільки за умови експериментального підходу можемо гіпотетично й наочно

продемонструвати валідацію наукових результатів. Застосування емпіричного методу «...передбачається у співвідношенні гіпотези з уже відомими науці емпіричними фактами, як і з тими, які будуть встановлені в ході експерименту. А це означає також застосування дедукції в гіпотезі емпірично висновлених умовиводів, через що гіпотеза є більш вірогідною, якщо нею можна пояснити велику кількість явищ за умови конкретизації кожного елемента певного явища» (Махачашвілі, Бахтіна, 2019). Р. Карнап називав такий есенційний процес “дедуктивною теорією” (Carnap, 1932). Отже, введемо третю множину знаків, що й обумовить перекодування. Застосуємо для цього логічні оператори, до яких входить також таблиця математичних символів: $\leq \geq \cap \sum \approx \neq \div \infty \sqrt$ та ін.

За основу кодифікації візьмемо машину Тюрінга (Turing, 2004), яка програмується за наступною формулою:

$$B = A \cup Q \rightarrow \sphericalangle L, R,$$

де A і Q – два скінченні алфавіти (у нашому випадку – азбука Морзе та юнікод знаків *emoji*). B – об’єднаний алфавіт, L, R – символи, що не належать $A \cup Q$ (таблиця 6, додаток Б).

Зауважимо, що згенерована схема, подана як фрагмент, оскільки скінченним у ньому є лише алфавіт A (азбука Морзе). Алфавіт Q (*emoji*) та технічні знаки L, R мають більшу за обсягом кількість знаків, зокрема Q систематично накопичує власні ресурси, скінченність множини яких щодня елімінується. Тим більше система Unicode не має ієрархічного порядку, як заснована на природному алфавіті (латиниці) азбука Морзе. Гіпотетично можемо висновити, що це пов’язано з циклічністю простору (нелінійність комп’ютерного буття), що імпліцитно синтезується з часом. Тому q буде мати m як деяка скінченна множина.

Таким чином, за означеною схемою та формулою машини Тюрінга ($B = A \cup Q \left\{ \rightarrow L, R \right\}$), простежимо на прикладі спосіб трансгресії знаків з одного алфавіту в інший під час генерування мови *emoji*:

$$B = a_4 (D) \cup q_m \left\{ \rightarrow L, R \right\} (:) \rightarrow U+1F600 (128512) \rightarrow _ \text{☺}$$

Отже, логокомбінаторний принцип між азбукою Морзе та мовою *етої* обумовлений, передусім, технічною формальністю. Однак у цій формальності є й історичний субстрат: у 1857 році в таблиці азбуки Морзе з'явилася аббревіатура радіожаргону на позначення кохання й поцілунків. Аббревіатурі відповідав цифровий код 73 (—.../...—). З часом вона була трансгресована в мовний вираз “з найкращими побажаннями”, а поцілунок отримав код —88 (—.../—...—). Тому сучасне цифрове зображення модернізовано ілюструє шифри азбуки Морзе, що є альтернативним способом комунікації за допомогою знаків-символів. Звісно, що будь-який знак КБ не заперечує психічні властивості, а швидше набуває нових ознак, не-уніфікованих через етнічні бар'єри сприйняття й розуміння знака, що і є згаданим раніше “пересприйняттям” знака в КБ. Проте це вже питання когнітивістики, яка не береться до уваги під час генерування знаків на технічному рівні. Усе зазначене вище й апелює до бінарної опозиції “машина-машина”, бінарність якої лежить в основі одного (техногенного) світу на відміну від опозиції “людина-машина”, передбаченої дуальністю множин — двома світами — реальним та цифровим. За допомогою наукового експерименту виявлено кореляцію технічних знаків обох мов та їх квалітативну функцію й валідність сучасним цифровим комунікативним запитам, що характеризується оперативністю та компактністю передачі інформації з апеляцією до ідеографічного субстрату згенерованих у комп'ютерному бутті знаків.

Висновки до Розділу 2.

Другий розділ присвячений ЛІНГВО-ЛОГІКО-ФІЛОСОФСЬКІЙ СЕМЕМАТИЧНОСТІ *emoji*. Така міжпредметна широта дослідження нашого об'єкта полягає в тому, про що ми наголошуємо протягом усього дослідження. А саме: в історії походження *emoji*, яке ми датуємо не першою генерацією знаків авторства японського дизайнера Шигетаки Курети, а зародженням письма як такого, що бере відлік від наскельних малюнків. Тому *emoji* ми розглядаємо як апіорно-апостеріорну мову, де апостеріорність передбачена зародженням письма. Натомість апіорність досліджується у внутрішній специфіці штучної мови, субстратом якої є вже конкретні елементи цифрових технологій, що передбачають і утворюють ширше поняття – комп'ютерне буття. Відповідно, усе вищезазначене експлікує неможливість дослідження штучної мови *emoji* лише однобічно – за змістом або за структурою, оскільки первородна білатеральність знака, започаткована вченнями Ф. де Сосюра, вказує на невіддільність плану змісту від плану вираження, як неподільність аркуша паперу, в якого дві сторони складають одне ціле. А тому простежити семиематичність знаків штучної мови *emoji* ми можемо через логічну та лінгвістичну парадигми вчень, номінуючи лінгвістичну феноменологічною, оскільки мову ми розглядаємо як найвищий буттєвий вимір, народжений нашим досвідом – у синтезі з раціональним та ірраціональним, емоційним та сцієнтичним.

Усе це передбачило введення в дослідження фундаментального методу – емпіричного – на основі якого було проведено шість експериментів, результати якого ми висвітлюємо у другому та третьому розділах. Для реалізації емпіричного методу важливо було підкреслити багатовекторність знака *emoji*, акцентуючи на тому, що властива природним мовам білатеральність розширює свою функціональну та структурну специфіку в мультимодальному комп'ютерному бутті. А тому нами було введено в досліджено та неодноразово апробовано поняття ПОЛІЛАТЕРАЛЬНОСТІ, яке є субстратом нашого

дослідження. Таким чином, наша увага зосереджена на логіко-феноменологічному підході до дослідження мови *emoji*.

У підрозділі 2.1. «Лінгвоперекодування: від японського [emodzi] до транснаціонального *emoji*» важливою передумовою експериментів з верифікації полілатеральності *emoji* є концепція «мовних ігор» логіка Л. Вітгенштейна, яка актуалізується в тому, що будь-яка людина по-різному відчуватиме й виражатиме біль, навіть у межах однієї мови. Це уможлиблюється також за умови, що нейронна мережа конкретної мови відтворює схему, притаманну лише їй. Першою такою мережею (після «вербальної мережі» І. Павлова) вважається телеграфна азбука Морзе (*Morse code*, “морзянка”). Остання, за результатами нашого дослідження, реалізованого в компаративному аспекті елементів обох мов – «Морзянки» та *emoji* на перетині дихотомії «машина-машина», верифікує штучну мову *emoji* як мову з апіорно-апостеріорною специфікою, де внутрішня структурна основа генерується за елементами першої штучної мови – Азбуки Морзе.

Зазначене вище приводить до абстрактизації змісту, де на перший план виходить структурна специфіка мовного знака як основа програмування нейронних мереж. Трансгресія абстрактизації мови простежується за вченням за Л. Єльмслеви й експлікується за допомогою індуктивно-дедуктивного процесу. Так, самою структурою стає оптичний знак, тобто вже згенерований цифровий знак *emoji*, адже потенційно відтворює найвищий синтаксичний рівень, закодований у цифрову символіку. Нормою стає поняття (номен знака), матеріалізація якого, в свою чергу, не залежить від лексеми. Узусом номінується топографічна конструкція штучного знака на основі природних технічних знаків. Акт мовлення, своєю чергою, відображає індивідуальну траєкторію використання неформальної граматики комп'ютерного буття. Зважаючи на те, що конгломерат апіорних та апостеріорних факторів генерації мови, а отже, одночасно системних та структурних (горизонтальних та вертикальних осей генерації мови), то така кореляція уможлиблює полілатеральність самого знака з наступною активацією абстрактних, «дематеріалізованих» (за Л. Єльмслевим)

категорій мови – позачасся, пам'ять, асоціація. Таким чином, в генерації *emoji* спостерігаємо циклічність (колоподібність) процесу креації символу, семантизації його поняття та об'єктивації значення знака. одночасно двосторонній процес апелює до продукування нових контекстів, оскільки специфіка стилю та контексту в цифровій комунікації визначається технічними знаками, сукупність яких у цифровому повідомленні й номінується як *emoji*.

Другий підрозділ – «**Логіко-лінгвістична специфіка транgresії мовних знаків у *emoji***» пояснює логіко-феноменологічну специфіку знаків *emoji* на перетині двох наук – логіки та лінгвістики. Звернення до науки логіки як до субстрату структурного підходу до вивчення мовних знаків передусім розкривається не в когнітивних процесах людини під час мовлення, а в правилах та нормах переходу від однієї структури знака та водночас від одного смислу знака до інших таких категорій. Тобто таким чином, з апеляцією до нормативних (формальних) умов у результаті забезпечується істинність мовного знака. Останнє ми виокремлюємо за двома напрямками: 1. структурний (внутрішній) та 2. феноменологічний (зовнішній) напрямки, які, як ми акцентуємо в нашому дослідженні, при вивченні мовних знаків неможливо розглядати однобічно, оскільки елімінується причинно-наслідковий зв'язок генерування знака. Так, формується полілатеральність, характерна ознака якої полягає не лише в структурних сторонах знака, а й у його когнітивному досвіді, що, власне, й утворює мовну карту, зокрема – й індивідуальної мови людини. Таку формалізацію ми номінуємо логічними операціями, оскільки «мовні ігри» є процесом генерування єдиного семантичного поля для інтерпретації знака, разом з тим – це семантичне поле може бути візуалізоване в один оптичний знак із закріпленим до нього сигніфікатом та сигніфікантом. Проте в процесі інтерпретації ми якраз і зіштовхуємося із когнітивними процесами ЦНС людини, тобто людський мозок, зчитуючи знак, як факт інформації, запускає мисленнєву діяльність, залежну від генетичних, виховних, культурних, географічних тощо чинників формування мовленнєвого акту як результату когнітивних процесів. На виході вищезазначеного ми маємо справу з перцепцією мовного знака, що

апріорі формується у суб'єктивній частині буття людини, а отже, це і є те, що ми називаємо індивідуальною мовою (за Л. Вітгенштейном).

Усі лексеми асоціацій, які були зібрані від 147 реципієнтів, були проаналізовані за частотністю асоціації за допомогою технології VoyantTools та WordItOut. Три найбільш уживані за частотністю лексеми, які й лягли в основу простого категоричного силогізму, були згруповані за родовими та видовими ознаками. Наприклад, КОМІЧНЕ є категорією роду, оскільки містить узагальнену характеристику самого поняття «комічне», яке, в свою чергу, відгалужується на менші (конкретніші) поняття й належать до виду (наприклад, сміх, сарказм, іронія... – це все види одного загального поняття КОМІЧНЕ). Так, видова більшість лексем з перевагою до родового поняття КОМІЧНЕ передбачила побудову загальностверджувального силогізму (модус Barbara, AAA) з відповідній йому системі формул з подальшою верифікацією за допомогою таблиці істинності, які, в свою чергу, відтворюють покроковий алгоритм верифікації. В першій таблиці розкриваємо наявну у формулі кон'юнкцію, яку можемо вербалізувати конструкцію підрядного причинно-наслідкового речення «якщо, то». А друга таблиця покликана підтвердити або спростувати першу, результати якої містять хибу, за допомогою введення умовності (імплікації): «якщо з S виводиться Р». Так, усе вищезазначене в результаті верифікується семантичним трикутником Г. Фреге через синтез екстралінгвістичних та лінгвістичних чинників, які поділяються на природні й набуті. Конструкція мови належить до логічного субстрату дослідження знака *etoi*, а перцепція реципієнтів – до феноменологічного. Так, семантичний трикутник уведено в експеримент для формалізації того, що не піддається остаточній верифікації – уявленню смислу про знак. Саме через нього ми й простежили, як саме відбувається генерація плану змісту та плану вираження знака в мозку людини, безпосередньо в залежності від центральної нервової системи. Тому, до уваги і було взято також ментальні фрейми (когнітивні процеси в мозку людини, залежні від антропологічно-географічних факторів) та зовнішні чинники – культура, виховання, середовище, суспільний лад тощо з

вербалістичним вираженням усього цього, що передбачає структуру не лише мови, а й думки реципієнта, залежної від екстралінгвістичних факторів з апеляцією до теорії лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа.

Ми проаналізували ті силогістичні конструкції за знаками *emoji*, утворені протилежним загальностверджувальному модусу – це частковостверджувальні та загальностверджувальні силогізми. Шляхом формалізації нам вдалося верифікувати й види силогізму «него» за допомогою таблиць істинності. Таким чином, висновлюємо, що конотативне значення термінів з апеляцією до психофізіологічних чинників є релевантним як феноменологічному, так і логічному рівню смислового навантаження знака. Іконічність же знака в цьому випадку є валідацією обох сторін інтерпретації – перцепції та денотативності. В останньому ми фокусувалися на вченнях Ф. Фішера, який, спираючись на диференціацію «темної» та «світлої» символіки у Г. Гегеля, додав до цих двох типів проміжний денотат, звернений до чуттєвості, а саме – «естетичну символіку». Цим самим поняття символу розповсюджується на всі три терміни, що проектується від міфологічного до алегоричного способу осмислення знака, у нашому випадку – від філософського до психофізіологічного.

Підрозділ **2.3.** присвячений **«Абстрактизації *emoji*: механізмам конструкцій мімікрії з традиційних мов»**. Експеримент цього підрозділу дозволив висновити, що саме за допомогою *emoji* можна переказати твір художньої літератури, кінострічку тощо. Нашою метою була розробка та апробація інформаційно-комунікативної технології презентації різних жанрів художньої літератури на платформі *Emoji-Maker*. Відтворюючи сенс поезії за допомогою власне сконструйованого *emoji*-корпуса в програмі *Emoji-Maker* реципієнтами експерименту – студентами-філологами – верифікувалось та передбачилось розширення діапазону емоцій, настроїв та переживань, які виникають у процесі прочитання поезії та особливо її тлумачення. Суть нашого експерименту полягає в апробації штучної мови *emoji* в навчальному процесі з позиції як педагогів, так і здобувачів освіти за педагогічним напрямом. За допомогою експериментальних даних нами було розкрито наступні питання: 1)

штучна мова *emoji* відтворює полілатеральність за структурою (елементи генерування знака) та семантикою (багатовекторність перцепції та інтерпретації знака). Цим експлікується масштабність диференціації знаків *emoji*; 2) полілатеральність перцепції та інтерпретації *emoji* залежить від мовця, якого колектив авторів дослідження класифікував за зазначеними вище категоріями. Відповідно, нами було висновлено, що перцепція та інтерпретація знака *emoji* залежить від усіх висвітлених категорій з перевагою до професійної діяльності мовця та його досвіду в конкретній професії. Паралельно з метою дослідження було розкрито також поняття апріорності та апостеріорності штучних мов. Мову *emoji* ми зараховуємо до апріорно-апостеріорних, оскільки за змістоформою *emoji* відображає обидва типи: за формою компоненти знака *emoji* відсилають нас до інших семіотичних систем (наприклад, клинопис або азбука Морзе); за змістом знак *emoji* можна інтерпретувати в залежності від індивідуальних вербальних навичок, що, в свою чергу, розглядалося нами крізь призму фреймової семантики (P-семантики) Ч. Філмора.

Таким чином, дійшли висновку, що представники гуманітарних та соціальних наук (як педагоги, так і здобувачі педагогічного фаху) та представники точних наук (економісти, програмісти) мають антитетичні властивості перцепції та інтерпретації *emoji*. Усе зазначене збігається з поняттям ментальних фреймів, закладених у структурі мислення кожної окремої людини.

Підрозділ 2.4. – «Логокомбінаторна аграматизація *emoji*: *emoji*-фрактальна [пост]реальність» – присвячений експлікації специфіки дихотомії «машина-машина». Згадана дихотомія уможливорюється завдяки безперервній генерації штучних мов. Проте останнє стало причиною проблеми, що спричиняє інформаційний та комунікативний бар'єр. Ця проблема полягає в правильності інтерпретації знака. Тому в підрозділі значної уваги приділено проблемі інтерпретації й наголошено на тому, що в парадигмі штучних мов ця проблема набуває більшої інтенсивності та може призвести до когнітивного дисонансу в сприйнятті та інтерпретації інформації. З метою усунення проблеми інтерпретації нами був запропонований шлях, який полягає в апеляції до

технічної обумовленості знака, а також трансгресії цієї технічності від мови до мови. Очевидно, що така орієнтація не вирішує когнітивних підходів, однак нашою метою було виявлення значення технічності згенерованого знака. Взято за основу дві штучні мови – Азбука Морзе та *emoji*, – на прикладі яких і розкривається емпірично-есенційна сутність генерації та регенерації знака. Так, було акцентовано на полілатеральності (багатовекторності) регенерованих знаків *emoji*, що є логічно зорієнтованим принципом у траєкторії комп'ютерного буття, яке, в свою чергу, характеризується нелінійністю часопросторових категорій. У ході експерименту виявлено, що цифрова обумовленість трансгресії елементів знаків штучних мов параметризує генерування символу за допомогою технічних знаків, що, з одного боку, обмежує обсяг і формальну можливість передачі інформації, з іншого, у випадку з *emoji*, – виводить нас на когнітивний рівень комунікації за умови “символізації” штучного знака.

РОЗДІЛ III. ПОЛІЛАТЕРАЛЬНІСТЬ *emoji* В КОМП'ЮТЕРНОМУ БУТТІ (на матеріалі сучасних європейських мов)

3.1. Генерація *emoji* як лінгвоуніверсального континууму комп'ютерного буття: деінсталяція етно-бар'єрів та культурних парадигм

Сучасні фахівці в галузі комп'ютерної лінгвістики, М. Данезі С. Гвідо, М. Дяченко, Р. Махачашвілі, апробують думку, що *emoji* нині є перспективним засобом педагогічної комунікації. Професор В. Еванс у статті «We communicate with *emojis* because they can be better than words» наголошує на тому, що саме *emoji* мають величезний потенціал у передачі значення фрази та її відтінків, емоцій (Goldman, 2018). В умовах сучасної глобалізації, котра не оминула й філологічні науки, поява візуальних елементів у повідомленнях стала нормою. Адже змінився підхід до інтерпретації багатьох проблем лінгвістики тексту. Останнім часом дослідники розпочали активно вивчати способи передачі та сприйняття інформації за допомогою семіотично ускладненого або креолізованого тексту. Під семіотично ускладненим текстом ми розуміємо нелінійний (паліндромний за формою та перцепцією) текст, зміст якого може передаватися за допомогою одного чи кількох оптичних знаків. Така креація тексту відсилає нас до піктографічного та ієрогліфічного письма, яке характеризується акцентуацією на візуальне прочитання змісту.

Проте зауважимо, що діджиталізація класичного тексту за допомогою ІКТ виявляє новий комунікативний бар'єр – проблему інтерпретації знака. У нашій статті «Technology of poetry presentation via *emoji*-maker platform ict tools: pedagogical function of graphic mimesis» було презентовано технологію візуалізації тексту художньої літератури (поезії) за допомогою символів *emoji* на платформі *Emoji-Maker*. Під час дослідження ми дійшли висновку, що такий *emoji*-експеримент активізує мислення студентів, розвиває творчу увагу, дає можливість лаконічно репродувати сенси поезії (Махачашвілі, Ковпик, Бахтіна та ін., 2019). Однак разом із цим була виявлена означена вище проблема

інтерпретації знака, оскільки в генерації оптичного знака беруть участь ментальні фрейми людини, залежні безпосередньо від генетичної структури мислення. Це, відповідно, призводить до того, що не лише сприйняття знака матиме відмінності, а й базис його генерування (геометрична фігура, колір, емоція, асоціація). Дослідники Р. Махачашвілі та А. Бахтіна розглядають означену проблему крізь призму гіпотези Л. Вітгенштайна про індивідуальну мову (“Sprachspiel”): «Зауважимо, що людський мозок копіює структуру тільки однієї мови (генетичної), незважаючи на володіння людиною двома і більше іноземними мовами. Відтак, якщо діалог відбувається між людьми однією мовою, це не означатиме, що вони відображають структуру знакової системи діалогу. Генетично (ментально – у Л. Вітгенштайна) вони структурують, а, відповідно, сприймають та інтерпретують текст по-різному. І це розрізнення відбувається через утворену структурою генетичної мови нейронну сітку в мозку людини» (Махачашвілі, Бахтіна, 2019).

Оскільки указана технологія сьогодні викликає неабиякий інтерес у сфері філологічної комунікації, тож вважаємо, що подальші розробки технології візуалізації текстів сприятимуть ефективному вивченню художньої літератури студентами-філологами. Проте, на нашу думку, варто звернути більше уваги проблемі інтерпретації знака, оскільки в глобальному сенсі від цього залежить рівень порозуміння людства між собою. Тому, апелюючи в статті «Technology of poetry presentation via *emoji*-maker platform ict tools: pedagogical function of graphic mimesis» до експерименту з генеруванням студентами оптичного тексту на матеріалі художньої літератури, ми провели інший експеримент. Його метою є виявлення апостеріорних особливостей конструювання штучного знака, залежних від перцепції як студентів, так і педагогів.

Апелюючи до семіотичної трансформації знака *emoji* в комп’ютерному бутті з урахуванням властивостей перцептивності, притаманних знакові, ми застосуємо системний аналіз особливостей емпіричного методу в дослідженні інтерпретації оптичного знака *emoji* під час його генерування та сприйняття, що дозволить простежити семіотичну трансформацію під час аналізу трансгресії

знаків з природних мов у штучні (апостеріорні), зокрема у мову *етої*. Для розв'язання поставлених завдань використано такі методи: *аналітичний огляд* – для вивчення й аналізу науково-методичної літератури, навчальних програм, узагальнення інформації для визначення теоретико-методологічних основ дослідження; *педагогічне моделювання* – для дослідження педагогічних об'єктів за допомогою моделювання процесуальних, структурно-змістовних і концептуальних характеристик й окремих «сторін» навчально-виховного процесу. *Емпіричний метод* – з метою дослідження явища за допомогою експерименту та раціональної обробки отриманих даних. *Структурний метод* – з метою виявлення й аналізу структурних елементів, окремих складників, категорій тощо, які формують *етої*-знак. *Метод компонентного аналізу* – з метою виявлення мінімальних змістових (семантичних) елементів, що формують смислову складову знака. *Семіотичний метод* – з метою вивчення знака з позиції його організації, властивостей його елементів і категорій. *Дескриптивний метод* – з метою детального опису мовних одиниць в інвентаризації та систематизації. *Діалектичний метод* як спосіб пошуку теоретичної побудови мовної картини світу, дослідження істинних критеріїв співіснування мови і світу, мови і людини, мови і машини. *Логіко-аналітичні методи*, а саме метод індукції та дедукції, що дозволяє розглянути зміст об'єкта, конкретизуючи й узагальнюючи його поняття; метод формалізації як вивчення об'єкта шляхом відображення їхньої структури в знаковій формі. Визначення педагогічної перцепції оптичного знака уможлиблюється тим, що до експерименту були залучені не тільки викладачі та студенти-філологи, а й представники різних галузей: історики, економісти, програмісти, математики та інші, що дозволить нам порівняти перцепції та інтерпретації штучної мови *етої*.

Однак зауважимо, що мову *етої* певною мірою ми зараховуємо до апріорно-апостеріорних через те, що ця мова зародилася у комп'ютерному бутті (далі – КБ) – складній, багатовимірній сфері синтезу дійсності, людського досвіду та діяльності, опосередкованих новітніми цифровими та інформаційними технологіями; техногенній дійсності, складовій техносфери

буття (Махачашвілі, 2013, с. 36). А отже, як і апіорні мови, *emoji* класифікується як логічна мова (логланг) – мова програмування. Така дуальна природа пролонгована тим, що першочергово *emoji* створив японський дизайнер Шигетака Куріта, які стали першими 176 символами для японських користувачів мобільної платформи i-mode.

У нашому дослідженні «Technology of poetry presentation via *emoji*-maker platform ict tools: pedagogical function of graphic mimesis» наголошується передусім на ролі читача-інтерпретатора, що дозволило висновити наступне: реципієнт (читач-інтерпретатор), «користуючись конкретним технологічним інструментарієм, візуальним іконічним знаком (smile) відтворює полілатеральну металінгвістичну функціональність смислу знака на основі художнього слова» (Махачашвілі, Ковпик, Бахтіна, 2019). Отримані результати, з одного боку, ускладнюють структуру семіотичного поля штучного знака, з іншого, – розширюють ментальні фрейми людського мислення, що експлікує знак *emoji* як універсальний, а не локальний чи ментальний (останнє, в свою чергу, підтверджується тим, що, потрапивши на Захід, до Unicode Consortium, *emoji* трансгресувалися в міжнародну мову символів, створення яких набуло суто цифрової обумовленості). Універсальність та цифрова обумовленість *emoji* й передбачає багатовекторність смислового навантаження знака. Звертаючись до цієї проблематики, ми ввели в лінгвістику поняття “полілатеральності” – (від давньогрец. πολύ – багато; від лат. latus – сторона) – категорія, яка відображає в знакові *emoji* різнобічне, багатовекторне відтворення емоцій за допомогою логіко-структурного, лексико-граматичного, морфологічного та ін. засобів (Махачашвілі, Бахтіна, 2019).

Отже, апелюючи до логічності (апіорності) та апостеріорності штучної мови *emoji*, та спираючись на дослідження з означеної тематики, пропонуємо ознайомитися з експериментом педагогічного спрямування. Маємо на меті простежити, як *emoji* використовуються в навчальному процесі, якими критеріями послуговуються освітяни та здобувачі освіти під час конструювання штучного знака, що відіграє особливу роль в інтерпретації певного *emoji*.

З метою виявлення диференціації в інтерпретації *emoji* нами було проведено експеримент, в якому взяло участь 110 респондентів віком від 10 до 70 років (Рис.37). Таке масштабне охоплення вікової категорії дозволило фундаментально відобразити картину світу та цифрову грамотність ментально відмінних один від одного представників, а також дозволило виокремити групи осіб, лінгвістичний патерн яких суттєво відрізняється від респондентів інших вікових категорій. Усе це безпосередньо відтворюється в інтерпретації оптичного цифрового знака. Так, результати експерименту демонструють, що більшою мірою *emoji* використовують респонденти, вікова категорія яких складає від 10 до 20 років, а меншою мірою – від 40 років (Рис.38). Відповідно, такі результати експлікують вербальні навички реципієнтів, залежні від професійних та ментальних якостей, про які йтиметься згодом.

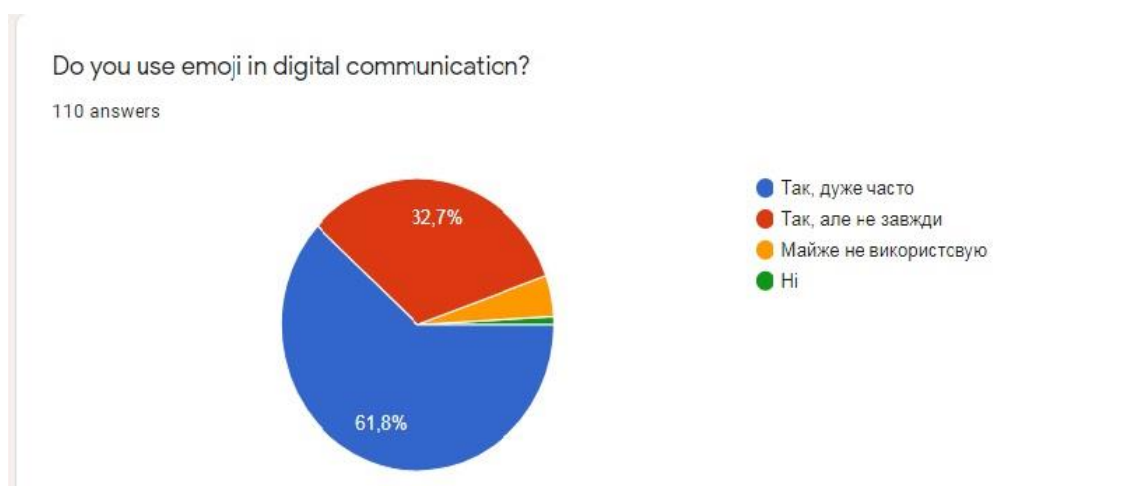

Рис. 37. Анкетування щодо інтерпретація *emoji*

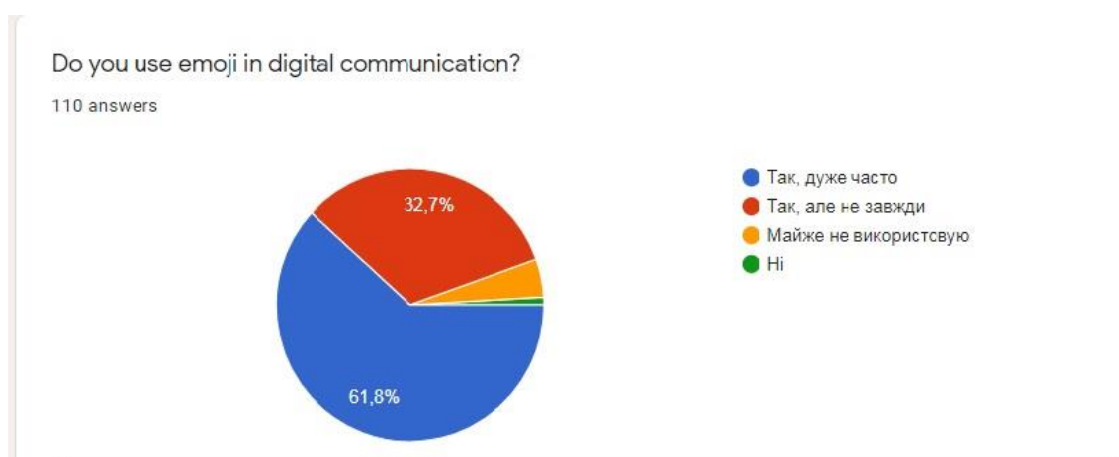

Рис. 38. Анкетування щодо інтерпретація *emoji*

Оскільки експеримент був проведений з метою виявлення функціонування мови *етої* в педагогічному процесі, поділеному на різні вузькопрофільні галузі, участь взяли представники наступних професій: філологічні спеціальності (освітняни (викладачі, вчителі) та студенти). Однак валідність експериментального поля підвищується завдяки участі в експерименті представників таких галузей: історія, ІТ-технології, математичне моделювання, видавнича справа, хореографія, психологія, економіка, дипломатія, археологія, QA, образотворче мистецтво. Статус респондента варіюється від школяра до доктора наук. Широка масштабність профільної диференціації детальніше фракталізує смислові зміщення в інтерпретації знака. Характеризується це, окрім усього, вибором соціальної мережі, на платформі якої реципієнт використовує *етої* (Рис.39). Так, можемо простежити, що більшість вікових категорій реципієнтів використовує Facebook, Instagram, Twitter. Проте вікова категорія до 20 років апробує штучні мови й на інших платформах (Tik-tok, Discord, Tumblr), що також відображається на вербальних навичках реципієнтів. Щодо професійної приналежності, то Facebook більшою мірою використовується професорсько-викладацьким складом різних ВНЗ (59,1% респондентів); Instagram – студенти різних ВНЗ – 67,3%, інші соціальні мережі – найменший відсоток респондентів, який фракталізується на всі категорії опитуваних.

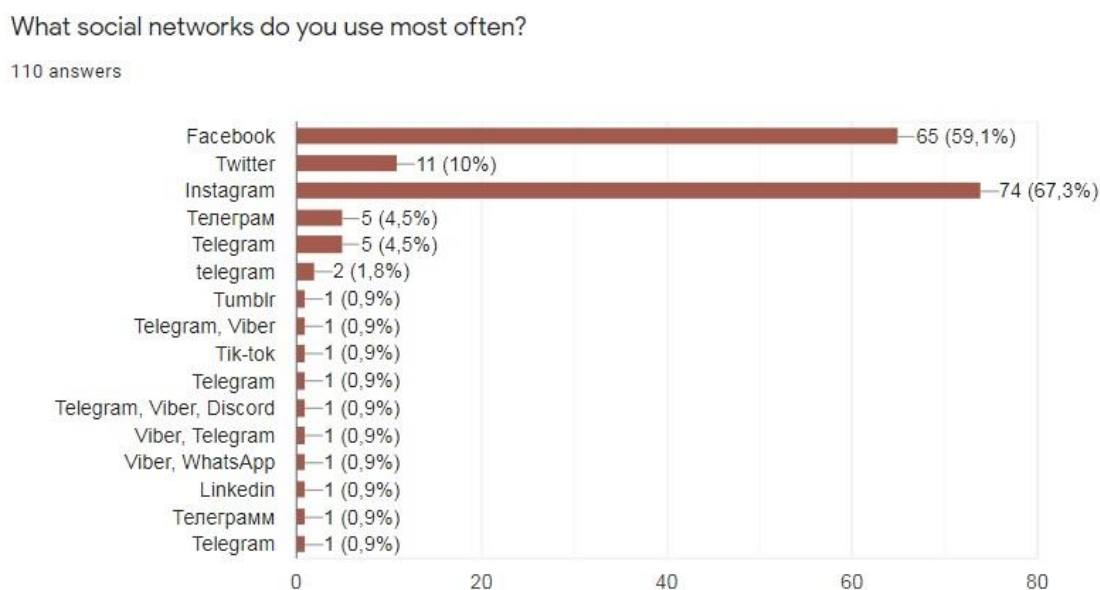

Рис. 39. Анкетування щодо інтерпретація *етої*

Інша важлива характеристика диференціації та фракталізації відповідей – знання іноземних мов. Серед опитуваних опинилися знавці наступних мов: російська (99%), англійська (98%), іспанська (74%), італійська (49%), французька (49%), німецька (23%), китайська (4%), японська (2%), корейська (1%), чеська (1%), польська (1%), грузинська (1%), вірменська (1%), іврит (1%), турецька (1%). Відтак, за результатами висновлено, що більшою мірою до використання *emoji* (як у повсякденні, так і в професійній сфері) схильні реципієнти зі знанням двох і більше іноземних мов (Рис.40). Однак інтерпретація конкретного знака варіюється й залежить від певної іноземної мови (та/або професійних навичок). Так, *emoji* є типовим візуальним доповненням змісту тексту/мовлення для знавців східних мов, зокрема китайської, японської та корейської, що, своєю чергою, відсилає нас до ментальних фреймів структур східних мов. Ч. Філмор (Cassin, 2016) зараховує фрейми до Р-семантики, яка оперує поняттям інтерпретуючого опису семантики лексем, граматичних категорій та тексту. Така семантика включає три компоненти: композиційну семантику (фреймову структуру тексту), практичне міркування, що ґрунтується на використанні фреймових знань (знань про реальність) та забезпечує виявлення імпліцитних семантичних зв'язків між висловлюваннями в тексті; міркування, що спирається на знання про комунікативні наміри, репрезентовані у фреймовій формі. У ситуації міркування природно-мовне виведення розглядається як сукупність операцій над елементами фреймів (Cassin, 2016). Опертя на фреймову структуру стосується й знавців іспанської мови (74%). Проте варто зауважити, що для іспаністики *emoji* має емотивну пресупозицію: іспаністи а рїорї інтерпретують *emoji* за психо-емоційним смисловим навантаженням, здебільшого адїафоризуючи раціональну структуру компонентів знака. Позитивне ставлення та використання *emoji* спостерігається й за професійною специфікою, зокрема йдеться про художників, які, на відміну від знавців романських мов, апелюють до реальних причинно-наслідкових (імпліцитних та семантичних) зв'язків як між висловлюваннями (мовою *emoji*), так і між компонентами одного знака.

Do you use emoji in digital communication?

110 answers

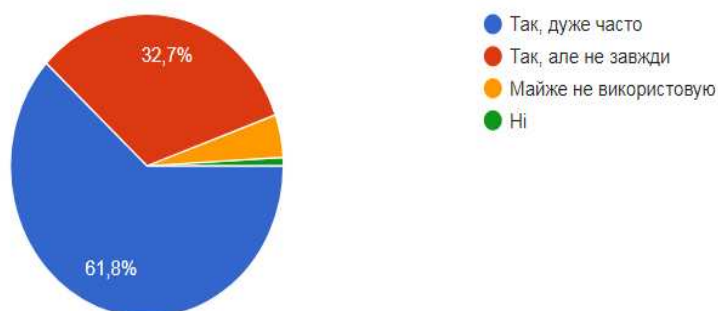

Рис. 40. Анкетування щодо інтерпретація емої

Найнеочікуванішим серед результатів експерименту виявилися відповіді програмістів, ставлення яких до *емої* було двояким. Однак можемо припустити, що фахівці у сфері ІТ-технологій цілковито зараховують *емої* до логлангу, якому а ргіогі не може бути притаманний емотивний субстрат. Програмісти, в свою чергу, зчитують не стільки мову, скільки її матрицю. За таких умов логічним показником є те, що найбільше використання *емої* притаманне представникам гуманітарних сфер (філологи, історики, філософи), специфіка професії яких відсилає до інформації як до інструменту впливу, що безпосередньо висновлюється з емотивного субстрату. Меншою мірою *емої* використовують представники точних наук, результати яких відображаються за допомогою цифр. Найменшою – програмісти, де результат – матриця.

Така ж результативність, як у зазначеному вище випадку, стосувалася й тлумачення самого поняття *емої* (Рис.41). Художники та/або знавці східних та романських мов акцентували на іконічності/ідеографічності знака, графічна візуалізація якого має незалежність від форми наративу, але виконує підрядну функцію допоміжного невербального експліканта. Фахівці гуманітарних сфер акцентували на емотивній характеристиці знака, яка покликана для підсилювального ефекту комунікативного акту.

How do you understand what emoji is?

110 answers

Smiley
smileys
Emoticons that can express emotions in correspondence
emoticons
emotion
Mini drawings to indicate emotions, objects through which it is possible to convey information.
Ideograph to denote individual syllables and concise narratives
Graphic symbol for emotions and states
The language of various graphic signs

Рис. 41. Анкетування щодо інтерпретація еможі

Вище ми згадували про вербальні навички реципієнтів, які, як і попередні особливості, залежать від вікової категорії, професійної діяльності та знання іноземних мов. Для того, щоб простежити диференціацію перцепції та інтерпретації знака *еможі*, до експерименту було додано 10 найуживаніших на різних операційних системах *еможі* з метою простежити, як розуміється респондентом кожен знак. Окрім характерної популярності, при обранні *еможі* для експерименту важливим чинником була дуальна або полілатеральна природа знака, що гіпотетично відсилає до висновку про диференціацію перцепції знаків кожним реципієнтом. Так, знак №1 (Рис.42) у 99% респондентів інтерпретований однозначно, з відхиленням смислового навантаження в 1%: *ok, good, cool, great, well done, good job, very good, super, perfectly* etc. Однак від реципієнтів вікової категорії від 10 до 20 маємо відповіді, що відображають вікові відхилення у перцепції, наприклад, «*I like it (smiley is not very much, my grandmother throws me and teenagers use for this 😊*».

Рис. 42. Знак 1.

Схожа перцепція стосується знака №2 (Рис.43), інтерпретація якого на 100% синтезується з негативною конотацією й експлікується в межах одного смислового поля. Проте, враховуючи масштаби диференціації характеристик респондентів, за вербальними означеннями знака можемо простежити структуру лінгвістичної усії відповідей, гіпотетико-дедуктивно висновлюючи природу категорії/професії/статусу/досвіду конкретної відповіді (Рис.44, 45).

Рис. 43. Знак 2.

What does the following emoji mean to you (or in what context could you use it)?

110 answers

Surprise

surprise

Surprise

Surprise

Surprise

Shock

Oh really!

Wow

"Surprise" - when the information strikes you, for example

Рис.44. Анкетування щодо інтерпретація еможі.

What does the following emoji mean to you (or in what context could you use it)?

110 answers

Horror! / Reaction to something very unpleasant
Aaaaaa
To indicate surprise / astonishment, but not only with a positive connotation. Sometimes as a synonym for the expression "Oh, only!"
Fear, oh God
shock
big shock
Strong surprise
Horror / can't be
Oh no! What?

Рис. 45. Анкетування щодо інтерпретація емої.

Знак №3 (Рис.46) уособлює в собі полілатеральну структуру перцепції та інтерпретації. Відповіді до цього знака маємо кардинально диферентні (Рис.47):

Рис. 46. Знак 3

What does the following emoji mean to you (or in what context could you use it)?

110 answers

Horror! / Reaction to something very unpleasant
Aaaaaa
To indicate surprise / astonishment, but not only with a positive connotation. Sometimes as a synonym for the expression "Oh, only!"
Fear, oh God
shock
big shock
Strong surprise
Horror / can't be
Oh no! What?

Рис. 47. Анкетування щодо інтерпретацій емої.

Перцепція та інтерпретація знака коливається в межах понять “жах”, “шок”, “страх”, “здивування”. Відповідно, доречно буде наголосити на характеристиках реципієнта, щоб простежити фреймову структуру мови та вербальні навички опитуваних. Таким чином, знак №3 інтерпретується і сприймається як жах категорією від 20 до 40 років (60%), шок – від 10 до 20 років (15,5%), страх – від 40 до 65 років (22,7%), а також 66 років (1%) та 70 років (1%), здивування – від 40 до 65 років (22,7%). За професійними характеристиками відповіді фракталізуються на всі категорії рівномірно.

Більшою мірою однозначна ситуація зі знаком №4 (Рис.48). Однак варто зауважити, що вікова категорія від 10 до 20 та від 20 до 40 років у більшості випадків інтерпретувала знак з огляду тільки КБ, акцентуючи на цифровому континуумі, на відміну від інших категорій, які описували знак суто за емотивною характеристикою в реальному онтологічному вимірі. (Рис.49).

Рис. 48. Знак 4

What does the following emoji mean to you (or in what context could you use it)?

110 answers

Reaction to photos, videos, when you really liked it
Wonderful
"Wonderful!"
Beautiful; in love
I feel tenderness, kindness
nice situation
I like
I use it when I really like photo or video content.
something you like (or someone)

Рис. 49. Анкетування щодо інтерпретацій емої.

Знак №5 (Рис.50) виражає похибку в інтерпретації та перцепції на 2%. Серед найтипівіших – “смуток”, “сльози”, “сум”, “фіаско”, “біль”. Маємо акцентуацію на саркастичну конотацію застосування знака (вікова категорія від 40 до 65 гуманітарних професій) (Рис.51) та акцентуацію на розпач, пригніченість, утому (вікова категорія від 10 до 20 років – студентство – з відповідним поясненням реципієнтами своєї інтерпретації та перцепції: період сесії в університеті).

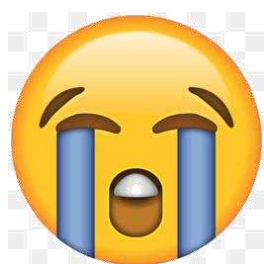

Рис. 50. Знак 5.

What does the following emoji mean to you (or in what context could you use it)?

110 answers

- Sadness, sadness (when something goes wrong)
- When the session is not over
- Best description: "Tears of happiness"
- Something tragic
- Notification of bad news, reaction to something sad
- just not that
- "I'm crying!"
- Lots of things to do, but tired; sad mood; everything is not as we would like
- Fiasco

Рис. 51. Анкетування щодо інтерпретацій емої.

Знак №6 (Рис.52) ідентично інтерпретується і сприймається респондентами, проте спостерігається диференціація у вербальному відтворенні

знака. Так, респондентам, вікова категорія яких складає від 10 до 20 років, а також фахівцям германських мов притаманний сигніфікант “kiss”; від 20 до 40 років (респонденти гуманітарного фаху) – “flirtation”, “love”, а респондентам точних наук – “Air kiss”, “I kiss and love. You are very dear to me”. Респонденти, вікова категорія яких складає від 40 до 65 років, подають більш розгорнуте лексичне поле, надаючи сигніфіканту експлікативного характеру: “You are my good, thank you. A sign of support, gratitude, approval, support”. Результати продемонстрували, що більшою мірою подібна експлікація притаманна педагогам з достатнім стажем роботи в освітніх закладах, переважно гуманітарного спрямування. Примітно, що фахівці ІТ-сфери візуально не сприймають означений знак з двох причин: 1) цей символ можна використовувати тільки з найближчими; 2) візуально не подобається символ. Така перцепція укотре висновлює структуру мислення фахівців точних наук, результат якого є число/обчислення/матриця.

Рис. 52. Знак 6.

Неоднозначна картина спостерігається зі знаком №7 (Рис.53), оскільки за попередніми експериментові емпіричними даними було висловлено сентенцію, що означений знак має в собі латентну негативну конотацію. З метою підтвердження або спростування сентенції й було розміщено до анкети згаданий знак. Результати продемонстрували позицію 60/40: 60% респондентів, вікова категорія яких складає переважно від 20 до 40 (23%) та від 40 до 65 (37%), сприймають та інтерпретують знак, акцентуючи на нейтральній та/або позитивній конотації, що експлікує схвалення/ствердження чого-небудь (“okey” “good” “super” “yes” і etc.). Проте 40% респондентів (переважно студенти-

гуманітарії – вікова категорія віл 10 до 20 років, а також представники творчих професій – художники, письменники) вбачають у знакові негативну конотацію, яка характеризується кількома вираженнями: або сарказм, або зневажливе ставлення до співрозмовника, або ж спроба залишитися при своїй думці (Рис.54).

Рис. 53. Знак 7.

What does the following emoji mean to you (or in what context could you use it)?

110 answers

Super (as well as super for sarcasm)
Approval of others
Well done!
Super (sometimes in an ironic context)
I agree with the comment or with the information sent
super
Again, it can mean either satisfaction and approval, or I use it in an ironic sense
good job; consent
in almost any context, the whole class, or even ironic

Рис. 54. Анкетування щодо інтерпретацій емої.

Експериментально цікавим було для авторів дослідження простежити емотивну характеристику знака №8 (Рис.55).

Рис. 55. Знак 8.

Безперечно, що знак є ідентифікатором глобального цивілізаційного явища сучасності, що призвело до світової пандемії, – коронавірусу COVID-19. Означений знак, власне, і з'явився у КБ на початку карантину, який локально охопив фактично увесь світ. Однак КБ елімінує будь-яку локальність, лишаючи у субстраті психоемоційний чинник перцепції знака. Отже, за результатами ми отримали наступну картину: 70% респондентів усіх категорій експлікували знак, як “disease”, “epidemic”, “temperature”. Проте характерним виявились відповіді вчителів-гуманітаріїв, а також студентів, вікова категорія яких складає від 20 до 40 років. Сигніфікантом знака №8 зазначених респондентів є “*silence*” або “*I do not use*”. Представники точних та природничих наук у більшості акцентували на тому, що означений знак не належить до їхнього цифрового континууму (Рис.56).

What does the following emoji mean to you (or in what context could you use it)?

110 answers

Quarantine
Disease
Patient
I'm sick
coronavirus
Patient
I do not use
Coronavirus
Disease. I do not use it at all.

Рис. 56. Анкетування щодо інтерпретацій емої.

Знак № 9 (Рис.57) не характеризується популярністю у використанні в КБ, тому а ргіорі був розміщений з метою виявити диференціацію лексичного поля респондентів, що спроектовано на перцептивні відчуття.

Рис. 57. Знак 9

Примітним моментом є те, що менш популярний (майже невідомий знак) був на 100% інтерпретований однозначно і з однією (в цьому випадку – негативною) конотацією. Це суттєва інформація, оскільки популярні у використанні знаки мають багато семантичних розгалужень у реципієнтів різних категорій, що знову підтверджує відкриту апостеріорність штучної мови *емої* з появою нових конотацій та розширення лексичного поля респондента (Рис.58).

Рис. 58. Анкетування щодо інтерпретацій емої

Знак №10 (Рис.59) є ключовим оптичним знаком нашого експерименту.

Рис. 59. Знак 10.

Знак доволі популярний, проте, як засвідчили результати експерименту, популярний не за денотатом, а за психо-емоційною характеристикою респондента. 99% респондентів відповіли, що означений знак має негативну конотацію і оптично відображає стан гніву, злості, люті. Насправді ж цей знак є ментальним за локацією – знак японського походження для вираження відчуття тріумфу (в Unicode Consortium – “Face with Look of Triumph”). Таким чином, висновлюємо, що згаданий ментальний фрем не був зчитаний ані програмістами, ані художниками, ані знавцями східних мов. Знак був інтерпретований та сприйнятий за універсальним психо-емоційним станом – станом люті, злості, гніву (Рис. 60).

What does the following emoji (10) mean to you (or in what context could you use it)?

110 answers

Malice
malice
anger
Anger
Malice
Evil
I'm angry
I'm angry
Fatigue

Рис.60. Анкетування щодо інтерпретацій емої

Респондент, який надав єдину правильну відповідь, є істориком за фахом. Гіпотетико-дедуктивно можемо зробити висновок, що в цьому випадку переважила емотивна природа штучної мови *emoji*, що, власне, стовідсотково вмонтовується в концепцію Unicode Consortium. Правильне визначення цього знака є винятком з апеляцією до фаху респондента, коли йдеться про текст як інформацію. Тоді як для лінгвістів текст – це структура, для програмістів – матриця, для представників точних наук – гіпотеза. Сприймаючи текст як інформацію, представник історичного фаху не зауважив на емотивній природі знака, спираючись в цілому на інформацію про цей знак, якою є його (знака) англійська назва “Face with Look of Triumph”.

Завершальним етапом експерименту було питання «Чи можуть *emoji* замінити природну мову?». Власне, останнє питання є додатковим підсумком попередніх висновків щодо використання *emoji* в педагогічному процесі в залежності від різних категорій респондентів. Результати опитування демонструють наступну картину: 5,5% (6 респондентів) відповіли «Так, повною мірою»; 29,1% (32 респонденти) – «50/50»; 59,1% (65 респондентів) – «Ні, не можуть» (Рис.61).

Can emoji replace natural language?

110 answers

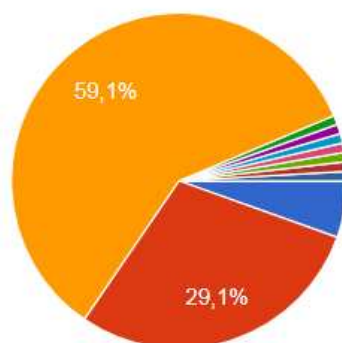

Рис. 61. Анкетування щодо інтерпретацій емої

Зауважимо, що відповідь «Так, повною мірою» належить респондентам, вікова категорія яких складає переважно від 10 до 20 років, меншою мірою – від 20 до 40 (студенти та викладачі-філологи і художники). У першому випадку такі результати експлікуються природою гуманітарних наук (більшою мірою літературознавчого напрямку), де *емої* є апіорним фактажем апостеріорного континууму (наприклад, твору художньої літератури), а отже, є стовідсотковим сигніфікантом і сигніфікатом водночас. У другому випадку об'єкт образотворчого мистецтва за своєю сутністю є синонімічним до *емої* піктографічним (візуальним, оптичним) результатом творчої діяльності.

Відповідь «50/50» належить філологам (лінгвістичного напрямку), а також представникам точних наук (економістам), соціальних наук (психологам), гуманітарних наук (археологам, видавцям). Філологи-лінгвісти апелюють до природи свого фаху, розглядаючи текст (у тому числі художній) як структуру – зокрема у синтагматиці та парадигматиці, а отже, цим експлікується інтерес до диференційної вербалізації полілатерального знака *емої* як до апіорно-апостеріорної системи мислення мовця. Гіпотетично експлікуємо позицію представників економічних наук, апелюючи до ергономічної усії використання мовних та мовленнєвих ресурсів. У випадку з представниками соціальних та гуманітарних наук фундаментальним чинником є розуміння *емої* як доповнення до основного пласту інформації.

Відповідь «Ні, не можуть» більшою мірою належить представникам гуманітарних наук, зокрема філологам, вікова категорія яких складає від 40 до 60, а також 66 років. Експлікується це, ймовірно, темпоральними межами появи цифрового континууму на теренах колишніх республік Радянського Союзу, який на довгостроковий термін пролонгував універсальність, ідеальність та завершеність природних мов.

Великою несподіванкою стала для авторів позиція програмістів, яка виражає неможливість штучних мов (зокрема *emoji*) бути заміною природним. На цій неочікуваності вже було наголошено нами вище. А отже, остаточно висновлюємо, що програмісти, досліджуючи мову як цифрову паліндромну й атемпоральну матрицю, зараховують *emoji* до логлангу, якому а ргіогі не може бути притаманний емотивний субстрат.

7 респондентів із 110 виявили бажання висловити власну думку на питання «Чи можуть *emoji* замінити природну мову?»:

1. Можуть лише доповнити/урізноманітнити.
2. Замінити ні, але вони надають переписці крутих емоцій. Одним *emoji* можна передати свій настрій.
3. Це лише доповнення письмової розмови, хоча можуть бути заміною емоцій в тій же розмові.
4. Для мене *emoji* – це швидше доповнення до звичайної мови, проте не заміна їй. Це як книжка з картинками. Без картинок не так кольорово і весело.
5. Вони створюють аналогову мову, проте природна мова краща, бо наживо ти можеш оперувати новоствореним вираженням емоцій. Еможі створюють межі, в яких можеш висловлюватися, але часто неможливо віднайти точний відповідник своїх емоцій.
6. Частково, однак варто пам'ятати, що кожен *emoji* трактується кожною людиною по-своєму. І це може призвести до непорозуміння. Та й природну мову не можна повністю замінити, це швидше є доповненням до вираження емоцій.
7. Деякою мірою. Та у деякого вже замінили 😊

Отже, підсумовуючи усі емпіричні дані, зібрані за допомогою експерименту, можемо простежити ефективність використання штучних мов у педагогічному процесі з урахуванням специфіки професійної діяльності

респондента. Однак маємо зауважити, що, узагальнюючи експериментальні дані, отримуємо інше питання: для чого використовувати мову *emoji* в педагогічному процесі? Проте, як продемонструвало опитування, *emoji* є невід'ємною складовою сучасної цифрової комунікації. Більше того, діджиталізація освітнього процесу за своєю природою апелює до кодифікації смислового поля комунікативного акту. Тому *emoji* вважаємо не стільки новим, скільки новітнім, модернізованим форматом знакової системи, яка уможлиблює в своїй структурі різні системи (клинопис – ієрогліфіка – азбука Морзе).

Шляхом експерименту, який полягав в анкетуванні учасників освітнього процесу, нами, було висновлено наступне:

- 1) Штучна мова *emoji* відтворює полілатеральність за структурою (елементи генерування знака) та семантикою (багатовекторність перцепції та інтерпретації знака). Цим експлікується масштабність диференціації знаків *emoji* з урахуванням ментальних фреймів та універсальних характеристик водночас.
- 2) Полілатеральність перцепції та інтерпретації *emoji* залежить від мовця, якого колектив авторів дослідження класифікував за наступними категоріями:
 - Вік
 - Професія
 - Знання іноземних мов
 - Вибір соціальних мереж

Першочергово наш емпіричний експеримент був створений для педагогів та здобувачів освіти за педагогічним напрямом. Це дозволило б нам простежити швидкість та спрямованість процесу впровадження в педагогічну діяльність технологічного континууму (штучних мов, зокрема *emoji*) з метою виявити доцільність та ефективність навчання на перетині природних мов та штучних. Проте до експерименту долучилися також представники інших професій: програмісти, економісти, художники, поети та прозаїки, що дало нам можливість розширити предмет нашого дослідження, апелюючи не тільки до антитетичних

професій (гуманітарні-точні науки), а й до природи та специфіки кожної професії. Останнє, в свою чергу, ментальними фреймами закодовано у структурі мислення мовця, що професійним досвідом генерує як вербальну систему мови та мовлення респондента, так і оптичну ідеографічну картину, вмонтовану в штучну мову комп'ютерного буття – мову *emoji*.

За результатами експерименту висновлюємо також, що 100% респондентів (110 осіб) використовує *emoji* як у повсякденні, так і в професійній діяльності. Проте усія *emoji* має суттєві відтінки для кожної професії (не без урахування вікових категорій та знання іноземних мов). Так, представники гуманітарних та соціальних наук при використанні *emoji* апелюють до психо-емоційного навантаження знака, розглядаючи його як доповнення до тексту з метою вираження емоцій. Тому *emoji* для означених представників може замінити природну мову здебільшого на 50%, підтвердженням чого слугує експеримент із відтворення змістоформи поезії на базі програми *Emoji-Maker* (*Makhachashvili, R.K., Kovpik, S.I., Bakhtina, A.O., Shmeltser, E.O. Technology of poetry presentation via Emoji Maker platform: Pedagogical function of graphic mimesis*).

Лише незначний відсоток респондентів переконаний у рівноцінній заміні природної мови штучною. До таких респондентів належать філологи-лінгвісти. Однак варто акцентувати на тому, що саме лінгвісти надали розгорнуті відповіді стосовно перцепції та інтерпретації знаків *emoji*, що підтверджує візію мови *emoji* як апріорно-апостеріорної системи. А отже, *emoji* може бути як доповненням до основного тексту, так і самостійною мовою з повноцінним відтворенням смислу.

Найменшою мірою *emoji* як самостійну мову розглядають представники точних наук (математики, економісти, програмісти), експлікацією чого є фреймова Р-семантика структури мислення представників означених професій, яка полягає в наступному. Для окреслених мовців допоміжним елементом результативності їхньої професійної діяльності виступає й сама природна мова, що а пріорі ставить штучні мови в позицію допоміжної символіки для отримання результату праці у вигляді цифрового контенту та матричної сітки. Тому

більшість представників точних наук використовує *emoji*, не надаючи чітких та однозначних конотацій знакові під час цифрової комунікації.

На нашу думку, у подальшому дослідженні варто ще більше розширити класифікацію респондентів за професійною діяльністю, залучивши до експерименту наступних представників:

- 1) Педагогів: фахівців з фізики, біології, юриспруденції, політології та інших, які не були залучені до експерименту.
- 2) Не-педагогів: інші професії, які не мають відношення до освітньої та педагогічної діяльності.

Така масштабність та різноманітність респондентів дозволить окреслити Гаусіану з нормальним (статистичним) розподілом усієї мови *emoji*, фракталізувавши дію експоненційної функції штучної мови на квадратичну. Таким чином, ми матимемо гіпотетико-дедуктивну гіпотезу ролі, функції та впливу мови *emoji* на педагогів та не-педагогів, що дозволить простежити переваги та недоліки діджиталізації суспільства як в освітньому процесі, так і поза ним. Окрім того, такий підхід апелює до виокремлення третього предмету дослідження – лінгвоконструювання індивідуальних “Sprachspiel” за допомогою природних та штучних мов з акцентуацією на апріорно-апостеріорну природу мови *emoji*.

3.2. Віртуальна картина світу як універсальна свідомість у комп’ютерному бутті

Мова – це субстрат людства та кодифікатор його буття. Біологічний субстрат мови корелює з її прагматичною функціональністю (геном, відбитки пальців, кров). Проте варто зауважити, що онтологія мови апелює до апробації нашої екзистенції, що, в свою чергу, корелює з мовою як усією. У новогрецькій мові термін *ουσία* (οὐσία) тлумачиться для позначення сутності та природи якоїсь речі. З концепції давньогрецької мови термін тлумачився у синтезі з онтологічною та онтичною організацією смислу об’єкта. Зокрема Аристотель

ототожнив усію з ὁλοκείμενον (річ, що лежить в основі; сутність). Усе це дозволяє номінувати усію як εἶδος, вид чи особливість, інколи єдність матерії та ейдосу, а інколи саму матерію (ЕСФ: ЛН, 2009, с. 112). У подальшій історії філософії ситуація постійно ускладнювалася, оскільки стоїки розглядали усію як невизначений субстрат, мислителі середнього платонізму та неоплатонізму повернулися до значення "сутність", а христологія наблизила до усії ὁλόστασις, збагативши усію іншими значеннями, яких у новогрецькій мові більше немає (ЕСФ: ЛН, 2009, с. 112). Наша мета полягає в тому, що ми беремо за основу усію в Аристотелевому розумінні, тобто як сутність, субстрат, фундамент ідентифікації людини, що всеціло й на всіх рівнях буттєвого виміру синтезує онтологію з онтичністю.

Мова завжди істинна. Вона ідентифікує не лише саму людину, а й її наміри, дії, вчинки, часто приховані, але іманентно завжди присутні вербально. Мова здатна виявити і розкрити різні ситуації в синхронічному та діяхронічному аспектах, даючи пояснення конкретному мовному акту як з логічної точки зору, так і з біхевіористичної, психологічної тощо. Натомість хибними можуть бути висловлювання, верифікація яких відбувається за допомогою встановлення істинності/хибності засновків та висновку висловлювання (хейт). Усі зазначені знання ми можемо отримати, скажімо, з лінгвістичних експертиз, які, власне, й покликані встановити логіко-феноменологічні зв'язки у структурі мови, яка оперує факторами прагматики та праксіології відповідно до діяльності конкретного мовця. Таким чином, якісна експертиза змісту тексту повідомлень передбачила виокремлення такого поняття, як hate speech, що параметризується в понятті усія, адже його лінгвістична функція полягає у деструкції результатів комунікативної діяльності мовців. Приміром, покажемо у цьому плані є дослідження мови фашизму, авторство якого належить досліднику тоталітарного мислення та мови нацистської Німеччини В. Клемперера – «Lingua Tertii Imperii: Notizbuch eines Philologen» (ЛТІ, «Мова Третього Рейху. Записник філолога») (Klemperer, 1996). Учений дійшов висновку, що мова «створює і мислить за тебе», коли має місце масова свідомість, через яку безпосередньо відбувається

вплив на мозок людини, що й відображається в її мові та мовленні. Усе зазначене апелює до креації мовної моделі, яка іманентно парадигматизується як «обмежена дозволеність», за якою істина виголошеної промови не мала жодного соціального значення. Прикладом такої дієвої мовної моделі В. Клемперер називає Й. Геббельса, адже відомо, що саме Геббельсу належало особливе вміння застосовувати специфічні мовні звороти, які стратегічно обумовлювали безпосередній вплив на масову свідомість.

Проте діджиталізація докорінно трансгресувала екзистенційну сутність людини, що спричинило наступну локалізацію її свідомості: відбулася трансформація людини з *Homo Sapiens* у *Homo Ciberneticus*. Останнє стало початком і мовної трансформації: цифрова комунікація з деструктивною функцією (*hate speech*) у КБ також набуває нового значення, де на першому плані локалізується мова як кодифікатор зв'язків конлангу. У свою чергу, мова як кодифікатор у КБ і номінується як «обмежена дозволеність», підпорядкована чітким та послідовним алгоритмам її візуалізації. Нам ідеться про один із найпоширеніших та найуживаніших у КБ алгоритмів – *Codemoji*. Його кодифікатор знаходиться у шифрі Цезаря (або шифрі зсуву) – симетричний моноалфавітний алгоритм шифрування, в якому кожна буква відкритого тексту замінюється на ту, що віддалена від неї в алфавіті на сталу кількість позицій. Римський імператор Юлій Цезар використовував для приватного листування шифр зсуву з ключем 3 – замість літери А підставляв D, замість В – Е і так далі (хейт). Відповідний алгоритм ліг в основу кодифікатора *emoji* – Unicode. Усієї мови *emoji* знаходиться в антитетичній дихотомії: з одного боку, вона є універсальною, хоч і універсальність її передбачена та запрограмована специфікою КБ та активізацією «мережевого суспільства» (Castells, 2006). в цілому, яке, в свою чергу, й уможливорює цифрову комунікацію з апробацією *emoji*. З іншого – перцепція та інтерпретація знаків *emoji* має ознаки «індивідуальної мови» (Махачашвілі, Бахтіна, 2019). Така антитетичність актуалізується саме тоді, коли під час цифрової комунікації ряд або конкретний знак *emoji* викликає ментальне, культурне непорозуміння між комунікантами, що

призводить до конфліктної ситуації, яка, окрім усього, виявляє злочинність або наміри її здійснити. Субстратом такого конфлікту якраз і виявляється індивідуальний кодифікатор, який через мову апелює до ментальності, виховання, культури тощо. Усе вищезазначене дозволяє нам трансгресувати цифровий hate speech у його оптичний варіант – *hate emoji*.

Лінгвістична експертиза – це та галузь, яка безпосередньо спрямована на мовця, однак специфіка її розширена, а отже, має й розширену класифікацію. Так, експертиза може параметризуватися на різних мовних рівнях, наприклад, на фонетичному та фонологічному з апеляцією до акцентно-інтонаційного фону тексту (судово-акустична експертиза (Бегов, 2000, с. 13); лінгвостилістична експертиза, яка досліджує етногеографічні дані учасників судового процесу; граматична експертиза, що забезпечує пояснення специфіки мислення та світогляду піддослідного, які закладені в структурно-системній сітці мови, якою піддослідний говорить, на перетині мови (мов), якою він мислить, що й знаходить своє відображення в прагматиці його дій (хейт). Ми вважаємо за необхідне ввести в лінгвокриміналістичні експертизи, а відтак – відобразити та експлікувати це в дослідженні полілатеральності *emoji* в комп'ютерному бутті – іконографічну або піктографічну експертизу. Наша увага до такого виокремлення передбачається специфікою «мережевого суспільства», через яке, у свою чергу, постає наступне проблемне питання: чи є об'єктивною інтерпретація *emoji*? Яка вірогідність хиби та істини в ході інтерпретації *emoji*? Адже сама інтерпретація перетинає фреймову структуру через вужчий її вияв – ментальні фрейми – семіотичного поля знака з наступним відтворенням плану змісту. І який відсоток наявності когнітивного упередження під час інтерпретації *emoji*?

Увага до штучної мови *emoji* в судових експертизах зросла передусім у працях зарубіжних дослідників, адже в більшості країн Західної Європи та в США судові практики мали досвід експертної обробки не лише вербального тексту, а й *emoji* як різновиду комунікативного акту (хейт). Дослідники, обґрунтовуючи попередньо *emoji* в теоретичному аспекті, залучили до

раціональної обробки й практичний аспект використання *emoji* в лінгвокриміналістиці, подаючи експлікацію доречності й недоречності конкретних *emoji* до судових справ. Усе це стало можливим завдяки апеляції дослідників до універсальних характеристик цифрової комунікації, а також до фреймової специфіки, яка, в свою чергу, локалізується в етнічних та ментальних аспектах. Так, серед найвідоміших учених мови *emoji* в судових процесах є наступні: Голдман Ерік, Гоун Лорен, Енгелен Ян, Кірлі Елізабет, Кон Ніл, Маккалок Гретхен, Морант Марко Рікардо, Нікель Мартін, Піперскі Олександр, Поллак Ніл та інші.

Для професора юридичного факультету університету Санта-Клари Еріка Голдмана правова сфера стала ядром у вивченні використання *emoji* в цифровій комунікації. Так, у праці «*Emojis and Intellectual Property Law*» (2018) (Goldman, 2018) вчений дає характеристику функціональності *emoji* на перетині Законодавства США в галузі охорони інтелектуальної власності, акцентуючи на цій проблемі з юридичного ракурсу. Візуалізація означеного проблемного поля локалізується на структурному рівні, що експліковано специфікою кодифікації оптичних знаків КБ за допомогою Unicode. Проте, разом з цим, зауважимо, що велика кількість цифрових континуумів передбачає різний ступінь декодифікації знака, що залежить від програмного забезпечення конкретного континууму. У випадку, якщо декодифікація неможлива, то така ситуація спричинена збереженням авторського права на конкретний знак *emoji*, створений для іншої цифрової платформи. Проте професор Голдман апелює до «*proprietary emojis*» (Goldman, 2018), креація яких належить фізичному, а не юридичному обличчю, які діють згідно договору з іншим фізичним обличчям: наприклад, Кіможі від Кім Кардаш'ян). Таким чином, використовуючи приватні *emoji* на інших, не створених для них, платформах, передбачає порушення авторського права і юридичну відповідальність за нього. Останнє набуває іншого рівня юридичної відповідальності, якщо йтиметься про застосування *emoji* в hate speech: така ситуація апелює вже до кримінального впровадження проти порушника, а використані ним *emoji* матимуть місце в лінгвокриміналістичній експертизі.

Emoji як фактор гуманізації цікавить науковців зі сфери кримінального права, кримінального процесу, кримінальної відповідальності та доказів, а саме – Елізабет Кірлі й Мерилін Макмехон. Їхня праця «*The Emoji Factor: Humanizing the Emerging Law of Digital Speech*» ґрунтується на дослідженні конкретних випадків використання *emoji* у доказовій базі досудових розслідувань та судових засідань. Учені дійшли висновку, що така візуалізація свідомості людини, тобто візуалізація думки за допомогою знаків *emoji*, надає висловлюванню емотивності, але разом з цим виокремлює проблемне поле, яке характеризується суб'єктивністю під час перцепції та інтерпретації знака. Проблема правильної декодифікації знака пролягає не лише через локалізацією знака в КБ, а й на перетині міжособистісної цифрової комунікації, де *emoji* стає емотивним забарвленням тексту та його змісту, що, власне, в разі дисонансу між комунікантами здатне призвести до конфліктної ситуації. Усе це спричинило недовіру більшості науковців та дослідників *emoji* до їх долучення в судові процеси, вважаючи, що конструктивний підхід до *emoji* як до доказової бази є неможливим, адже немає і не може бути універсальних критеріїв під час перцепції та інтерпретації знаків як у КБ, так і в людській свідомості. Проте Елізабет Кірлі та Мерилін Макмехон звернули увагу на те, що *emoji* з апіорним негативним значенням (за змістом та/або за формою) піддаються найбільшій варіації. Саме тому так звані hate *emoji* і є ядром проблемного поля, до вирішення якого можливо підійти лише із апеляцією до етнічних, культурологічних, законодавчих тощо факторів. У свою чергу, *emoji* з позитивним апіорним значенням здебільшого інтерпретуються однозначно, тобто є усталеними знаками, інваріантами.

Українське правове поле поки що не залучає *emoji* до лінгвокриміналістичних експертиз. Тому наше завдання окреслюється в наступному: спираючись на закордонні теоретико-практичні бази, ввести та апробувати з допомогою українських респондентів гіпотетико-дедуктивний експеримент, на основі якого буде визначено гіпотетико-дедуктивну теорію об'єктивності з наступною необхідністю використання *emoji*, які своєю

функціональністю передбачають номінацію їх як *hate emoji*, котрі гіпотетично можна залучити до лінгвокриміналістичних експертиз на основі українського законодавства. Усе вищезазначене уможливить виявлення переваг та недоліків такого впровадження.

КБ здійснило переформатування онтологічних та онтичних функцій людства, що знайшло відображення у свідомості людини. Як правило, це відображення передусім відтворюється у мові людини, що в добу «мережевого суспільства» трансгресувалося також і в цифрову комунікацію. Звісно, мається на увазі штучна мова *emoji*, яка нині є не тільки емотивним додатком висловлювання природними мовами, а й автентичним текстом, візуалізованого оптичними знаками. Тоді такий оптичний текст передбачає повноцінну заміну тексту природними мовами.

Вищезазначена та окреслена цифрова обумовленість дає змогу висновити наступне: обумовленню підлягає не лише формат комунікації, а й її засіб, тобто мова *emoji*. Усе це сприяє актуалізації судових практик із залученням *emoji* до доказової бази. Апробацію відповідного залучення отримали судові справи у Великій Британії, Новій Зеландії, Франції та Сполучених Штатах Америки. Проте варто зауважити, що лідером з таких практик, які характеризуються найбільшим досвідом доказовості злочинних дій та/або намірів з використанням *emoji*, є США. Ерік Голдман, викладач права та блогер Університету Санта-Клари, зауважив, що випадки покликання у США на *emoji* в доказовій базі зросли з 33 у 2017 році до 53 у 2018-му, а це 30% від загальної кількості покликань на *emoji* (Goldman, 2018). Приміром, позивач однієї судової справи акцентував на тому, що *emoji*, «усміхнене обличчя з висунутим язиком» (*Face Savouring Delicious Food*) (рис.62) принижує та ображає його гідність у соціальних мережах. Суд задовольнив позов, постановивши, що означений *emoji* дійсно містить у собі приховану функцію – критикувати, зневажати, ображати та висміювати. Звісно, як зауважує професор Голдман, така інтерпретація не була автономною: до справи були долучені й інші матеріали та обставини доказової бази.

Рис.62. *Face Savouring Delicious Food*

Існують *emoji*, які зарубіжні експерти номінують як ті, що передбачають Часто використання адміністративну відповідальність. Наприклад, у цивільних справах США *emoji* «великий палець угору» (*Thumbs Up Sign*), «удари кулаком» (*Fisted Hand Sign*) та «рукостискання» (*Handshake*) (рис.63) трактуються як складові угоди або намір укласти договірну угоду (хейт).

Рис.63. *Thumbs Up Sign, Fisted Hand Sign, Handshake*

Інший випадок здається неординарним та неможливим в українському правовому полі, однак він мав місце у Франції у 2016 році. Чоловік був засуджений до трьох місяців ув'язнення за погрозу дівчині. Таке звинувачення мало місце у зв'язку з його повідомленням у месенджері, у тексті якого було долучено піктограму пістолета (*Pistol Emoj*, рис.64). Суд інтерпретував та долучив цей випадок до справи як "загрозу смерті у вигляді зображення".

Рис. 64. *Pistol Emoj*

Так, можна висновити, що мова *emoji* є автентичною цифровою сутністю, що повноцінно замінює будь-яку природну мову (усе частіше створюються, наприклад, проекти з *emoji*-літератури: оптична візуалізація поезії та прози (Махачашвілі, Ковпик, Бахтіна, 2019), а й у ролі інтерпретанти (Peirce, 1994), яка носить суб'єктивний характер, залежний від ментальних та культурологічних чинників. Проте застосування *emoji* в доказовій базі судових справ все ж

викликає недовіру, тим більше в Центрально-Східній Європі, яка тяжіє до класичної онтологічної та онтичної дійсності. Така недовіра спровокована полілатеральністю *emoji* з наступною варіацією інтерпретацій знаків. Цікавим прикладом у цьому ракурсі є конфлікт, що стався на початку 2021 року в соцмережах. Причиною конфлікту стали нові *emoji*, які були запрограмовані на платформах Apple і Google. Так, людська рука (*Pinching Hand*), яка вказівним та великим пальцем відображає знак "мало", "потроху" (рис.65), запровадив комунікативний колапс під час сприйняття й інтерпретації знака.

Рис.65. *Pinching Hand*

Самі розробники на конфлікт відповіли тим, що новий *emoji*, який, окрім всього, репрезентований шістьма відтінками шкіри, був уведений для позначення "малої кількості чогось, невеликого проміжку часу, маленької суми грошей і т. д.". Але користувачі соцмереж інтерпретують цей знак як той, що містить сексуальний підтекст, а отже, покликаний принизити чоловічу гідність.

Однак акцентуємо на тому, що Unicode Consortium активізував свою цифрову діяльність у напрямку толерування полікультурного навантаження в знаках *emoji*, а відтак були запроваджені зміни, які стосуються різних моментів, які людська свідомість здатна стереотипізувати під свої ментальні фрейми. Так, приміром, у знаках *emoji* з'явилися жіночі версії "чоловічих" професії, як-от поліцейський, будівельник чи детектив. Окрім того, вже наявні в *emoji* жінки-атлети, прапор ЛГБТ і родини лише з одним із батьків.

Однак тут і постає проблемне питання, яке ми означували на початку підрозділа: таке толерування сприятиме правильній інтерпретації оптичних знаків у повідомленні, чи навпаки – передбачить загострення конфліктних ситуацій якраз через акцентуацію гендерної, расової, класової приналежності? Джозеф Ремі, заступник прокурора та член Консультативної ради Національного центру злочинності проти білих комерційців (NW3C), наголосив на тому, що

сьогодні залучення до судових практик мови *emoji* не сприяє прокурорам, суддям або слідчим більшій верифікації в доказовій базі, але з іншого боку, вони мають місце бути як додаткові матеріали до справи. Як сам це пояснює Дж. Ремі, "тридцять років тому йшлося про наркотики та наркотичний сленг. Зараз ми атакуємо ту саму проблему, лише по-іншому. Інакше кажучи, *emoji* дуже схожі на тип кодованої мови, що використовується в торгівлі наркотиками". У 2015-у році, наприклад, відбувся суд над Россом Ульбріхтом. По завершенню досудового слідства було виявлено, що наркаторгівля, яку започаткував Ульбріхт, налічує дохід у розмірі понад 200 мільйонів доларів США. Спочатку на судовому засіданні прокурор зачитав повідомлення підсудного в соцмережах без експлікації наявних у ньому знаків *emoji*. Текст містив наступну інформацію: "Я такий схвильований за наше майбутнє, що можу луснути" ("*I'm so excited and anxious for our future, I could burst*" (Кірлі, Маккалох, с. 38). Проте суддя Кетрін Б. Форест звернула увагу прокурора, адвокатів та присяжних, що маж місце залучення до лінгвістичної експертизи *emoji*, яке дозволить підтвердити попередні висновки про наміри підсудного та його емоційно-психологічних стан, що надасть суду більше підстав для тримання його під вартою до завершення судового процесу.

В Україні, як уже було зазначено, такі практики залучення мови *emoji* в досудовому розслідуванні відсутні. Однак, спираючись на зарубіжний досвід питання, ми апелюємо до розширення контекстуального поля справи. Така необхідність обумовлена глобалізацією мережевого суспільства з проекцією на *homo ciberneticus*.

Для підтвердження усього вищезазначеного та з урахуванням поставленої нами мети – простежити й проаналізувати перцепцію та інтерпретацію знаків *emoji* на перетині судових процесів (адміністративних та/або кримінальних справ) (хейт) уведемо в дослідження наступний емпіричний експеримент. Для цього ми з праць окреслених нами вчених, котрі займалися інтерпретацією *emoji* в судовому розслідуванні, здійснили вибірку різних *emoji*, які так чи інакше фігурували в судових справах. Селекціонувавши з різних іноземних джерел *emoji*,

які фігурували в судових справах країн світу та сприяли розкриттю справ (рис.66). Опісля на основі вибраних знаків нами було створено текст-симулякр як вербально-еліптичний конструкт, у якому конкретні вербальні значення замінюються на *етоїї*.

Рис.66. Етоїї, які фігурували в судових справах

Однак зауважимо, що передусім ми створили суцільно вербальний текст, який опісля закодували оптичними знаками *етоїї*. Текст також подається нами як приклад, але з тим зауваженням, що це всього лише одна з інтерпретант, адже, спираючись на полілатеральність *етоїї*, вкотре наголошуємо на неможливості константи в перцепції та інтерпретації. Щоправда заготовлений задалегідь текст дозволить проаналізувати розбіжності в контекстах і смислах між нашою інтерпретантою та текстами-інтерпретантами наших реципієнтів (рис.67).

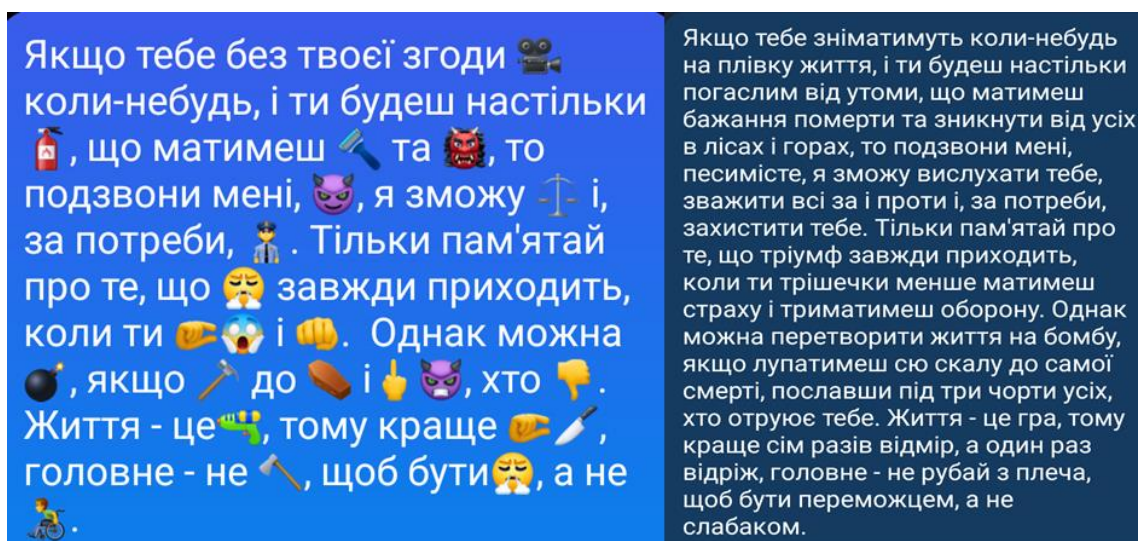

Рис.67. Симулякр і текст-інтерпретанта

В експерименті взяло участь 8 респондентів-українців. Поставлене перед ними завдання обумовило розкриття контекстів через декодифікацію *emoji* за допомогою природньої мови. Нами було попередньо висновлено, що індивідуальна перцепція знаків реципієнтами дозволить отримати в результаті 8 різних текстів, однак з тим застереженням, що має бути якась спільна лінія інтерпретації, окреслена в конкретних знаках *hate emoji*. Вікова категорія респондентів варіюється від 15 до 55 років, тексти із виділеними вставками подаються анонімно, зі збереженням конфіденційності.

1. Якщо тебе без твоєї згоди будуть знімати в різних ситуаціях коли-небудь, і ти будеш настільки злим, що аж піна з рота йтиме, що матимеш бажання закатати під асфальт та кричати, як дикий звір, то подзвони мені, коли буде дуже погано, я зможу тебе вислухати і порадити і, за потреби, притягнути винного до кримінальної відповідальності. Тільки пам'ятай про те, що злість та обурення завжди приходять, коли ти в шоковому стані, й хочеться когось вдарити, але ти стримуєшся. Однак можна вибухнути, якщо закриватись у собі, мовчати і тримати скелети в шафі. І пам'ятай, що зло робить той, хто не знайшов себе в цьому світі. Життя – це перешкоди та несподіванки, тому краще мати наготові гостре слівце, щоб знищити словесно противника, головне – не перегинай, щоб не обернулось все проти тебе, щоб бути просто обуреним, а не інвалідом на все життя. Хоча життя й нележке, треба вміти за себе боротись, але пам'ятай, що я поруч і завжди тебе підтримаю.

2. Якщо тебе без твоєї згоди зніматимуть коли-небудь, і ти будеш настільки горіти, що матимеш стимул до дії та поганий настрій, то подзвони мені, чортяка, я зможу все зважити і, за потреби, викликати поліцію. Тільки пам'ятай про те, що злість завжди приходять, коли ти трошки злякався і готовий лізти у бійку. Однак можна вибухнути, якщо забити і послати під три чорти того, хто тобі не подобається. Життя – це боротьба, тому краще трохи позлитись, головне – не переборщити, щоб бути розлюченим, а не скаліченим.

3. Якщо тебе без твоєї згоди будуть знімати коли-небудь, і ти будеш настільки запарений, що матимеш головний біль та роздратованість, то

подзвони мені, я геній у цій справі, я зможу **вчинити правосуддя**, і за потреби викликай **поліцію**. Тільки пам'ятай про те, що **злість** завжди **приходить**, коли ти **«маленька людина»** і **даєш відсіч**. Однак можна **воювати**, якщо ти **впертий, до смерті**, і **«добрі люди»** знають, хто **програє**. Життя це – **спіраль**, тому краще менше робити **необдуманих вчинків**, та **головне – не рубати з плеча**, щоб бути лише **злим**, а не **інвалідом**.

4. Якщо тебе без твоєї згоди **сфотографують** коли-небудь, і ти будеш настільки **роздратованим**, що матимеш **час та запал**, то подзвони мені, **чортяко**, я зможу **підлетіти** і, за потреби, **проінспектувати**. Тільки пам'ятай про те, що **запаморочення** завжди **приходить**, коли ти **наляканий і побитий**. Однак можна **підірватися**, якщо **пробиватися до кінця і бути злим з тими, хто слабший**. Життя – це **гра**, тому краще **мати сталеві нерви**, **головне – не йти напролом**, щоб бути **запаморочливим**, а не **безпорадним**.

5. Якщо тебе без твоєї згоди **фотографують** коли-небудь, і ти будеш настільки **вибуховим**, що будеш **різати і сердитися**, то подзвони мені, **чорт** **забирай**. Я зможу **зважити** і, за потреби, **допомогти**. Тільки пам'ятай про те, що **пара** завжди **приходить**, коли ти **маленький гуманойд і б'єшся**. Однак можна **вибухнути**, якщо **достукатись до мертвих і послати чортів, які не подобаються**. Життя – це **круговерть**, тому краще **трохи поранитись**, **головне – не відрубати**, щоб бути **спокійним**, а не **інвалідом**.

6. Якщо тебе без твоєї згоди **зніматимуть на відео** коли-небудь, і ти будеш настільки **обурений**, що матимеш **бритву в руці та будеш в стані афекту**, то подзвони мені, **чортяко**, я зможу **віднайти справедливість**, за потреби, **викличу поліцію**. Тільки пам'ятай про те, що **злість** завжди **приходить**, коли ти **трішки наляканий і агресивний**. Однак можна **вибухнути**, якщо **забити до смерті і послати чортів, хто слабший**. Життя – це **розвага**, тому краще **трішки порізати**, **головне – не зарубати**, щоб бути **агресивним**, а не **покаліченим**.

7. Якщо тебе без твоєї згоди **знімуть** коли-небудь, і ти будеш настільки **полум'яніти**, що матимеш **голитися та біситися**, то подзвони мені, **чорте**, я зможу **зважити** і, за потреби, **викликати поліцію**. Тільки

пам'ятай про те, що гнів завжди приходить, коли ти трохи наляканий і б'єшся. Однак можна вибухнути, якщо достукатися до гроба і послати до біса, хто поганий. Життя – це пістолет, тому краще трохи різати, головне – не сокирою, щоб бути злим, а не інвалідом.

8. Якщо тебе без твоєї згоди фотографують коли-небудь, і ти будеш настільки розбурханий, що матимеш бритву та злість, то подзвони мені, чорт, я зможу зважити і, за потреби, допомогти. Тільки пам'ятай про те, що гнів завжди приходить, коли ти трохи наляканий і в ударі. Однак можна вибухнути, якщо забивати цвяхи до могили і посилати тих, хто поганий. Життя – це постріл, тому краще менше різати, головне – не рубати, щоб бути злим, а не покаліченим.

Таким чином, спираючись тепер на результати експерименту, зазначаємо, що попередній висновок був істинним, оскільки денотати суттєво розходяться з інтерпретативними значеннями. Цілком розуміло, що респонденти намагалися інтерпретувати знаки в позитивній парадигмі, але все ж таки план вираження та/або план змісту конкретних знаків не дозволяє вийти за межі негативної інтерпретації. Знак *a* локалізується в єдиному семантичному полі з урахуванням незначного розходження на функціонали (фото, відео). Знак *b* у більшості випадків декодується негативно, але здебільшого не в зовнішній площині – (пожежа – вогонь), а в психофізіологічному навантаженні (злість/обурення/роздратованість тощо).

За інтерпретацією знака *c* переважає негативне значення (6:2), з іманентним акцентом на адресата повідомлення як на людину, схильну до здійснення суїциду. Знак *d* є досить провокативним для його перцепції та інтерпретації, оскільки його план вираження містить негативну візуалізацію. Проте респонденти змогли декодувати в ньому позитивне значення – друг/товариш. Знак *f* повністю корелює зі своїм денотатом, й означає зваженість та виваженість, а отже, інтерпретується в позитивному значенні. Знак *g* є таким, що через план вираження легко піддається однозначності інтерпретації. Однак у цьому випадку ми висловили, що тлумачення в текстах-інтерпретантах розділилося: 4 респонденти висловлюють нейтральну позицію до знака,

номінуючи його поліцією; 4 інших респонденти інтерпретують знак з позитивного ракурсу, ніби дають експлікацію безпосередній функції правоохоронних органів – захист/допомога. Знак *h* є базовим, адже саме він експлікує й виявляє полілатеральність *emoji*. В обох випадках інтерпретації знак *h*, на думку респондентів, відтворює негативну парадигму сприйняття, даючи пояснення психоемоційному стану – злість/гнів/роздратованість. Знак *i* в= інтерпретується з негативного кута зору, однак поза контекстом цей знак матиме здебільшого нейтральну (денотативну) експлікацію – трохи/менше. Знак *j* відтворюється респондентами як страх, що, апелює до фізіономістичних характеристик плану вираження знака. Знак *k* інтерпретується з негативного кута зору, що експлікує удар, битву. Проте зазначимо, що 20% респондентів перемістили сигніфікант у позитивне семантичне поле – боротьба та сила. Знаки *l* та *m* інтерпретовані за принципом інтерпретації знака *k*. Привертає увагу декодифікація знака *n*, оскільки його безпосередній денотат апріорі має або негативну характеристику (якщо сприймати смерть як втрату, біль, завершення, забуття тощо), або нейтральну (якщо сприймати смерть як перехід в інший буттєвий вимір). Однак респонденти визначили знак у позитивному ракурсі (5 позитивних експлікацій з 8-и), що експлікує спробу не боятися смерті, боротися, мати сміливість. Знаки *o*, *p*, *q* повністю негативно інтерпретовані. Знак *r* відтворюється по-різному: 20% – позитивно, з конотативним позначенням дихотомії боротьба-розвага як антитетичні стани; 30% – негативно (постріл/тяжкість); 30% – нейтрально, що корелює з безпосереднім денотатом (пістолет). Знаки *s* і *t* інтерпретовані в парадигмі негатив|позитив з розподіленістю в 5:3 та 3:5, що експлікує семематичність знаків, де ніж (невеликий предмет, а отже, зручніший в оперативному використанні) здебільшого асоціюється з типовою холодною зброєю, яка з високою частотністю фігурує в кримінальних злочинах. Сокира як холодна зброя (більший предмет, важчий, а отже, незручний) меншою мірою фігурує в кримінальних справах, як правило, в побутових злочинах. Окрім того, в українській мові розповсюдженим є фразеологізм "рубати з плеча", значення

якого вербалізується в двох семантичних полях: 1) говорити, діяти різко, категорично; 2) робити що-небудь зопалу, не подумавши (Словник фразеологізмів української мови). А отже, сокира ментально асоціюється в українців як сигнал до обдумування своїх дій та слів, що й трансресує інтерпретацію в позитивний бік (хейт). Знак **и** відтворюється в негативному значенні, адже його денотат здебільшого має релевантність номенам, за якими й інтерпретується знак – (інвалід/каліка), проте в одному випадку знаходимо стилістично нейтральний номен – безпорадність. Припускаємо, що така інтерпретація апелювала до толерування в ставленні комуніканта до людей з обмеженими фізичними можливостями. Проте застосування цього знака апріорі призведе до негативної конотації, попри будь-які інтерпретанти, що пояснюється планом вираження знака. Розподілимо тепер усі інтерпретанти схематично (рис.68):

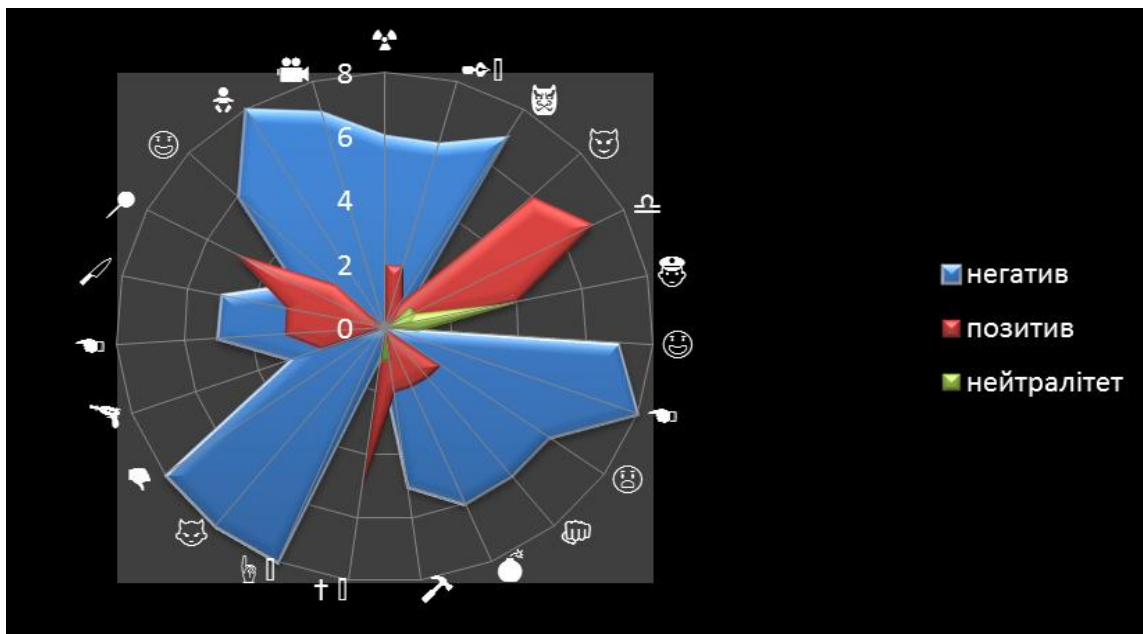

Рис.68. Інтерпретація знаків у різних конотаціях

Схема демонструє загальну кількість негативних та позитивних перцепцій та інтерпретацій *етої*, де переважають перші. У меншості знаходяться нейтральні позиції. Оскільки позитивна інтерпретація знаходиться посередині, це дає можливість гіпотетично висновити, що існує ймовірність позитивної більшості, якщо ці ж самі знаки розмістити в інші контексти, однак не меншою

мірою позитивна налаштованість залежатиме від віку, виховання, ментальності та інших факторів.

Хочемо звернути вашу увагу на знак **h**, оскільки, як зазначалося вище, він демонструє найвищий вияв полілатеральності *emoji*. У кожному тексті-інтерпретанті знак **h** відображає негативну позицію (злість/агресія/роздратованість). Як і в попередніх наших експериментах (рис.69), цей знак інтерпретується однаково негативно, що дозволяє нам виокремити його серед інших з наступним обґрунтуванням такої полілатеральності. Презентуємо підсумкову діаграму з іншого експерименту, де був розміщений для перцепції та інтерпретації відповідний знак:

Рис.69. Інтерпретація знака *Face with Look of Triumph Emoji*

За номеном у KB Unicode Consortium відображає знак **h** як "Face with Look of Triumph *Emoji*" (обличчя з виразом тріумфу). Невідповідність індивідуальним інтерпретаціям тут цілком закономірна, адже в цьому випадку йдеться про ментальну фреймову структуру знака, субстратом якої є японська етнічність. А тому план вираження означеного *emoji* відповідає фізіономастиці японського етносу. А саме почуття тріумфу в японському розумінні корелює з поняттям боротьби, що валідує, наприклад, феномен самурайства в Японії. Кодекс "Бусідо" (The Samurai Code) – Закон самурайства – окреслює основну функцію самурая, яка полягає в безперервному удосконаленні тіла й духу. А отже,

передбачення тріумфу в японцям асоціюється передусім з фізичним удосконаленням. Ця ж функція передбачається і в японських видах спорту, наприклад, у боротьбі сумо, в якому результатом вияву удосконалення духу й тіла є звання йокодзуни, котре отримують борці з попереднім званням одзекі як підтвердження особливих бойових якостей та сили. А відтак, в оптичному плані вираження знака спостерігаємо дух воїна, борця, про що свідчить візуальна зображеність пари з ніздрів.

На противагу японській ментальності, в українській культурі пара з ніздрів відображає внутрішній стан людини, що характеризується гнівом, злістю, люттям, роздратуванням, що і спостерігаємо в текстах-інтерпретаціях наших респондентів. Разом з тим до негативної позиції знака апелює й інтерпретація знака **b**, який корелює з наслідковим функціоналом, відсилаючи нас до відомої приказки (без диму вогню не буває), за яким випускання пари механічно асоціюється з негативними позиціями.

Цікавим у дослідженні полілатеральності *emoji* є також знак **d**, який також відображає фреймову семантику. Респондентами було зазначено цей знак з негативного кута зору, а саме – дикий звір/поганий настрій/роздратованість/біс/злість. Авторська інтерпретація в тексті-симулякрі була скерована на експлікацію за цифровим номеном знака як "зникнути від усіх в лісах і горах". Unicode Consortium номінує знак денотатом "Японський огр" ("Japanese Ogre") (Picture This: A List of Japanese *Emoji*). Така номінація відсилає нас до кельтської культури, яка параметризується в Центральній Європі до півночі від Альп. Таким чином, бачимо, що японська ментальність передбачається у цьому знакові лише оптично, за планом вираження, адже огри – це персонажі кельтської міфології, середовище існування яких простягається в лісах та горах. Проте в цьому випадку внутрішня фреймова семантика знака розкодовується універсально – біс/чорт/зловива істота.

Ще одне питання, яке було в експерименті, й яке є підсумковим відображенням перцепцій та інтерпретацій обраних знаків, є наступне: чи можуть означені *emoji* мати кримінальний підтекст та загрожувати життю та/чи

безпеці людини? На зазначеній нижче схемі бачимо розподіленість відповідей на питання, де переважають ствердні відповіді (рис.70).

Як Ви вважаєте, чи можуть означені емоїї мати кримінальний підтекст та загрозувати життю та/чи безпеці людини? (1 - ні, не можуть; 5 - так, можуть).

8 відповідей

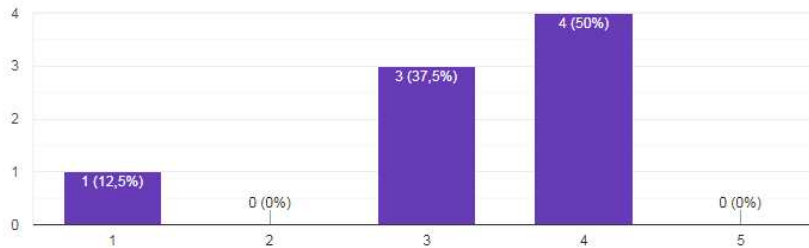

Рис.70. Розподіленість відповідей на питання про кримінальний контекст

Отже, за гіпотетико-дедуктивним експериментом, уведеним у дослідження полілатеральності *емоїї* в комп'ютерному бутті зі специфічного кута зору, а саме – зі сфери лінгвокриміналістики, можемо зробити наступні висновки. Лінгвокриміналістична експертиза є важливим показником суб'єктивності перцепції та інтерпретації мови *емоїї*, що підтверджується розбіжністю в розумінні знаків. Така розбіжність локалізується як у плані змісту, так і плані вираження знаків і корелює з фреймовою семантикою, що, власне, й передбачає індивідуальну траєкторію окреслення знаків *емоїї*. В означеному контексті обрані з різних зарубіжних судових справ *емоїї* за результатами експерименту можемо номінувати як *hate emoji*. Однак зауважимо, що в комп'ютерному бутті текст закодовується через першоджерело мови, тобто природною мовою, а отже, мова *емоїї* в такому разі є апостеріорним «телеграфом» смислу переданої інформації. Таким чином, зважаючи на те, що, за К. Юнгом та З. Фройдом, будь-яка емоція є логічно зумовленою, висновлюємо, що емотивність *емоїї* є допомнюючим елементом загальної характеристики потенційного злодія. Усе це й уможливорює за допомогою експертизи простежити логіку подій, що передували злочину або окреслити психологічний портрет звинуваченого. Результати інтерпретацій параметризуються в негативній позиції у межах вище

середнього (4 бали з 5: 50%) та середнього (3 бали з 5: 30%) з восьми наявних респондентів.

Так, раціональної обумовленості набуває виокремлення в лінгвокриміналістичних експертизах іконографічної або піктографічної експертизи, об'єктом якого є *hate emoji* як оптичний корелят вербального *hate speech*.

Апелюючи до всього вищезазначеного, можемо окреслити перспективу нашого дослідження, яка полягає в уможливленні й спробі універсалізації декодифікованого (вербально) знака *emoji* з метою адіафоризації індивідуальних інтерпретант, уможливлення чого, своєю чергою, передбачить орієнтація на логічну структуру знака *emoji* з його денотатом як універсальним номеном і єдиним сигніфікантом (хейт).

3.3. Раціо-емотивна суб'єктивізація *emoji*: дефрагментація смислу

Природні мови є невичерпним субстратом конструювання штучних мов. Передусім трансгресуються зовнішні елементи знака – його структура. Найяскравішим прикладом такого ре- та конструювання знаків є ієрогліфічне та іконічне письмо, що в синтезі є семіозисом піктографічного зображення. Проте саме в оптичності й полягає проблема генерації знака, а відтак – і його комунікативної функції, оскільки зображення апелює не лише до структури, а й до фізикалістської та емотивної характеристики знака, важливим прикладом чого є штучна мова комп'ютерного буття – *emoji*.

Комп'ютерне буття уможлиблює поліфункціональність та мультимодальність антропосфери як сукупності суб'єктів КБ, їх діяльності та соціокультурних надбань. Ієрогліфічне та іконічне письмо займає в цифровому просторі особливе місце, оскільки для їхньої трансгресії необхідний особливий кодифікатор, який забезпечить функціонування заданих алгоритмів. Ієрогліфічне письмо на абсолютному рівні піддається цифровій фракталізації, завдяки заснованій на китайській писемності двійковій системі ще у XVIII ст. Г.

Лябніцом (Ляйбніц, 2013), що ми простежимо у нашому дослідженні. Однак проблема полягає у цифровій фракталізації мови *emoji*, оскільки означене іконічне письмо побудоване на персональному ідентифікаторі Unicode, що унеможлиблює ідентифікацію знаків з подальшою формальною фракталізацією на різних цифрових системах. Ми спробуємо з'ясувати субстрат означеної проблеми та знайти шляхи її вирішення за допомогою лексикографічних хмарних технологій, тобто трансгресувати знак на денотати різних щаблів мікроструктури плану змісту ІКТс, пролонговуючи знак як текстос (логос), що в мультимодальному вимірі природної мови, зокрема китайської, спрацьовує на ментальному рівні. А отже, мета нашого дослідження полягає в тому, щоб за допомогою логіко-когнітивного, структурно-логічного, семіотичного підходів дослідити ізоморфну структуру ре- та генерації знака природної мови та знака комп'ютерного буття. Валідність нашого дослідження верифікується апробованим раніше студентами-лінгвістами *emoji*-корпусом як альтернативної моделі цифрової презентації художньої літератури: створені образи відтворюють мультимодальну концепцію металінгвістичного поля.

Сенсорні відчуття є фундаментом фізикалістського сприйняття й емпіричного осмислення цих відчуттів за допомогою сенсорно-мовної кори головного мозку (зоною Верніке) та кінетико-моторним вербальним аналізатором обробки пропріоцептивної інформації (зоною Брока). Синтезуючи процес своїх властивостей, обидві зони генерують фонологічну й синтаксичну кодифікацію, візуалізація яких матиме індивідуальний характер. Для дослідження й висновлення останнього застосуємо термін *кваліа*, який уведений в аналітичну філософію для позначення найзвичайнішої для нас речі: того, як речі виглядають для нас (Adams, 1995). Вони можуть бути визначені як якості або відчуття, наприклад, почервоніння або біль, і розглядаються окремо від їх впливу на поведінку, а також від будь-яких фізичних умов, які могли їх викликати. У більш точних філософських термінах, кваліа – це властивості чуттєвого досвіду. Функціональність кваліа експліковано прикладом з червоним яблуком, тобто в цьому випадку кваліа – це червоність, а не саме яблуко чи його

властивості. Можемо зауважити, що екстенціонально “червоність” є сигніфікатом денотата “яблуко”. Апелюючи до теорії логічної семантики Г. Фреге (Frege, 1976) й експлікуючи кореляцію між яблуком та його червоністю, візуалізуємо приклад на основі логічного трикутника Фреге (рис. 71).

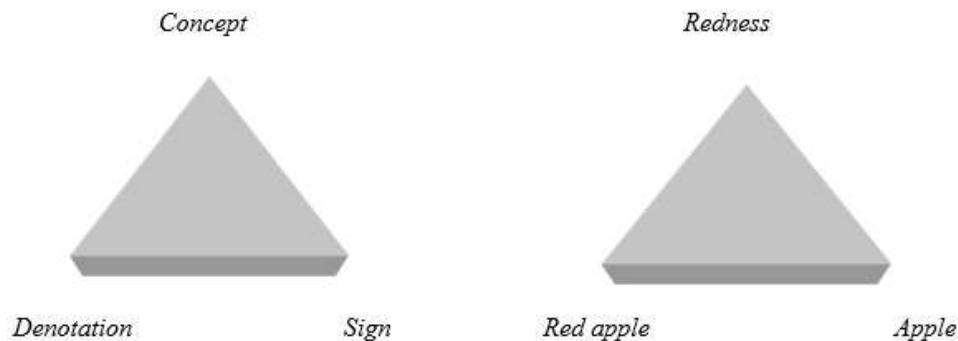

Рис. 71. Семантичний трикутник Г. Фреге та його кореляція з кваліа

Згідно із зазначеною вище схемою спостерігаємо кореляцію між денотатом, концептом та знаком, що демонструє залежність знака як від об'єктивно існуючої реальності (денотат – червоне яблуко), так і від суб'єктивних уявлень про цю реальність (концепт – червоність).

У свою чергу, Льюїс розглядав цей термін з візії ментальної структури людської свідомості, а отже, кваліа як властивість ментальних станів. «Те, як ти її відчуваєш, коли переживаєш такі ментальні стани як біль, коли бачиш червоний колір, відчуваєш аромат троянди і т. д» (Lewis, 1975).

Зважаючи на те, що ментальність є кодифікатором людської свідомості, ставимо перед собою питання: чим виступає ментальність у сучасному цифровому світі, який, оперуючи традиційними логіко-лінгвістичними властивостями, детермінує комп'ютерне буття – складну, багатовимірну сферу синтезу дійсності, людського досвіду та діяльності, опосередковану новітніми цифровими та інформаційними технологіями; техногенну дійсність, складову техносфери буття. Новий знак у комп'ютерному бутті виступає кіберморфізмом

– уподібненням об'єкта та/або явища некомп'ютерного середовища до елемента комп'ютерного буття за субстантними та субстратними ознаками (Махачашвілі, 2013). Programming language номінує таку ментальність юнікодом (Unicode), цифровою ідентифікацією, однак нам важлива стратегія та технологія процесу переходу ментального коду традиційних мов у ментальний код штучних мов КБ.

При сигніфікації й функціональності ментального коду в КБ синтезуються обидві зони кори головного мозку, продукуючи *razio* та *emozio* з їх цифровим перекодуванням у штучні мови. Пояснення підтвержене прикладом “китайського тіла” (China-body system), що, на думку вченого, й демонструє кваліа. Уявімо, що «кожен китаєць з мільярда китайців забезпечений двобічною рацією для зв'язку з іншими китайцями і штучним тілом без мозку. Рухи тіла керуються радіосигналами, а самі сигнали посиляються відповідно до інструкцій, які китайський народ приймає з великого екрану на небі. Екран бачать всі китайці. Інструкції видаються таким чином, що китайці, які ними оперують, функціонують подібно окремим нейронам, а радіозв'язок виконує роль синапсів. Тобто в цілому весь китайський народ дублює нейро-динамічну організацію людського мозку. Якби така система була коли-небудь реалізована, чи могла вона насправді відчувати почуття і відчуття? Логічно це неможливо. Але якщо є метафізична можливість, то тоді кваліа не мають функціональної сутності. Так само стверджується, що будь-яка система, що представляє собою наш повний функціональний дублікат, стане суб'єктом всіх таких самих переконань, включаючи думки про наші внутрішні стани. Таким чином, система “китайського тіла” буде переконана, що вона відчуває біль, і, якщо у неї будуть подібні думки, то вона зможе стати суб'єктом деяких відчуттів (і, отже, деяких феноменальних станів)». А, отже, приклад “китайського тіла” лише підтверджує наявність кваліа у КБ, що функціонує як базис ментального коду, трансгресуючи властивості у систему штучного інтелекту.

Проте, приклад із “китайським тілом” згаданий нами не лише в інформаційному плані теоретичної доказовості кореляції знака, денотата й концепта, що в КБ конвертується у кваліа. Зазначений приклад також експлікує

саму природу походження ієрогліфіки з її подальшою трансформацією в сучасний лінгвальний феномен *етої*. Оскільки *етої* як об'єкт лінгвістичної структури комп'ютерного буття відтворює глобальне й транснаціональне сприйняття знака, зберігаючи чинники ментального характеру будь-якої національності, то за такої умови відмічаємо багатосторонність або багатовекторність плану змісту. А отже, зважаючи на зазначене, вважаємо за необхідне номінувати феномен *етої* як цифровий кеш лінгвальних кіберморфізмів та спроектованих у ньому екстралінгвістичних чинників, який включає в себе дуальність знання та пізнання світу – *ratio* та *emotio*, фасилітуючи логіко-емотивний базис людського мислення засобами кодування комп'ютерного буття алгоритмами штучного інтелекту. *Етої* трансресується від знака (символ *етої*) до коду (тексту) і навпаки. Останнє й дозволить досліджувати цифрові мовні знаки у синтезі з різними природними й штучними емпірично-есенційними даними, зважаючи на те, що така цифрова модель є нелінійною.

Синтез природної та штучної мов, *ratio* та *emotio*, трансресує смисл коду (повідомлення) у семіотико-інформаційну концепцію мови в її відтворенні дихотомією “людина-машина”. Г. Мельников продемонстрував згадану вище концепцію за допомогою “комунікативної дуги”, яку подаємо нижче (Рис. 72):

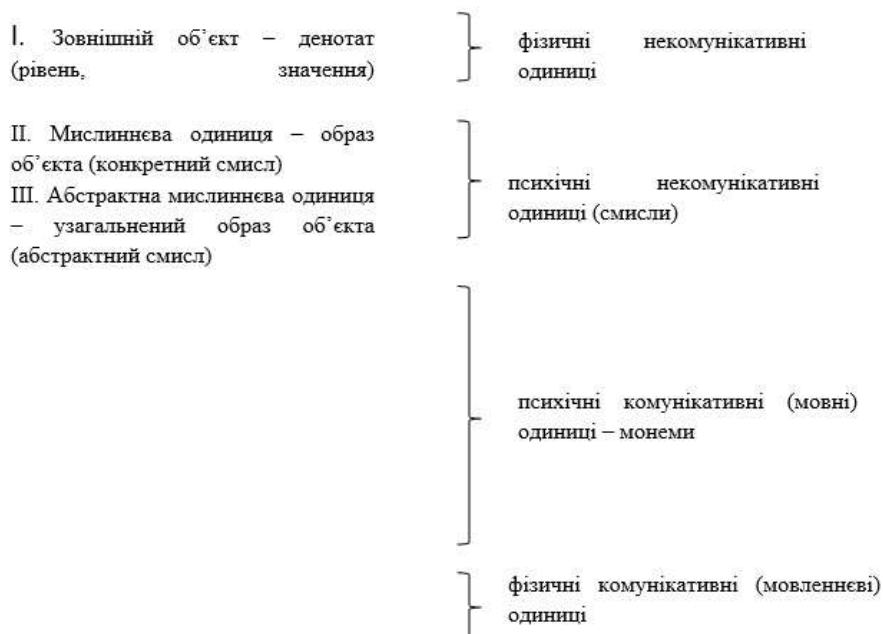

Рис. 72. Комунікативна дуга Г. Мельникова

Знакова ситуація (мова – суб’єкт) зумовлює відносини між знаком і денотатом (абстрактним чи фізичним об’єктом). Однак комунікацію можна вважати здійсненою лише за умови, якщо в знаковій ситуації генерується образ знака і образ денотата, наглядним прикладом чого і є “комунікативна дуга” Г. Мельникова. Схема демонструє ланцюг послідовних переходів від реального денотата (I) і його відображення в свідомості через okazіональний смисл (II) до його узуального смислу (III). Останній, завдяки безпосередній асоціації, утворює значення (IV), об’єднане в монемі з мовним знаком (V), який, у свою чергу, ініціює відтворення мовленнєвого знака (VI). Усе це вказує на структурну обмеженість “комунікативної дуги” в знаковій системі штучної мови, механізми якої пов’язані один з одним узуальним смислом.

У семантизації логоса *emoji* в дихотомії “людина-машина”, за аналогією до “комунікативної дуги”, враховуємо як узуальний, так і okazіональний смисли. Під останнім маємо на увазі, передусім, ментальні характеристики візуалізації та систематизації знака, які утворюють модель за відповідною експресією індивідуальних (ментальних) ознак. Останнє й відсилає нас до означеного нами логічного трикутника Фреге та сентенції Льюїса з приводу ментальних характеристик: “Те, як ти її відчуваєш, коли переживаєш такі ментальні стани, як біль, коли бачиш червоний колір, відчуваєш аромат троянди і т. д» (Lewis, 1975).

Ієрогліфічний знак, а точніше – його семантизація – є найяскравішим прикладом синтезу узуального й okazіонального смислів у дихотомії “людина-машина”, де знак за своєю сутністю є іманентним образом денотата (комунікативна дуга: див. вище). Звернемо увагу на рис. 3 – схему гіпотези дзеркального фізикалістського відтворення форми та змісту знака, де за приклад взято ієрогліфічний знак, що є іманентним зразком логіко-когнітивної усії знака, та знак *emoji* – піктографічне зображення сонця (Рис. 73) (Махачашвілі, Бахтіна, 2019).

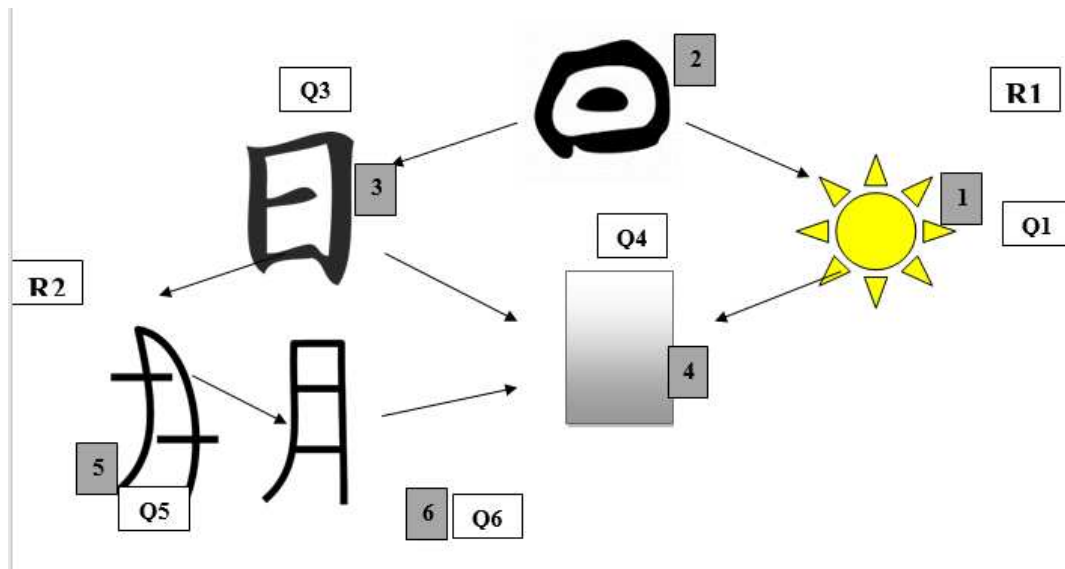

Рис.73. Піктографічно-іконічна специфіка сонця

На рис. 73 зображено два аналогічні за значенням іконографічні знаки, що означають поняття “сонце”. Ієрогліф 日 (rì – сонце) та піктографічне зображення сонця за допомогою мови *етої* в КБ. Проте, ретроспективна особливість поняття “сонце” й відтворює його дзеркальну візуалізацію. Із самого початку поняття сонце позначалося піктографічно:

Таке зображення у вигляді кола з точкою в центрі зумовлене вірою давніх китайців у космічну енергію, і вважалося, що сонце покликане спостерігати за всім, що відбувається в чотирьох сторонах світу. Проте піктографічне зображення відбуло процес спрощення, поки не трансгресувалося в стандартну (ментальну) для ієрогліфів форму – квадрат або інша форму, що має кути. Подібне спрощення відбувалося з причини розширення лексико-семантичного поля китайської мови. До наявного ієрогліфа, що має прямокутну форму, легше приєднати інший ієрогліф або його елементи, що генерує нове слово. Такі ієрогліфи називаються складеними (у тексті вони часто можуть використовуватися і як самостійні радикали). Прийомом трансформованого (з Рис.73) експерименту емпіричного спостереження пояснюємо іконографічне зображення сонця: механізми іконічного зображення сонця – монолітні. Зазначене й підтверджує нашу сентенцію про синтез узуального та оказіонального смислів. Оказіональним (ментальним) в цьому випадку є

прямокутна форма китайського ієрогліфа “сонце”, його ж сприйняття – цілком і повністю узуальне, відтворене за загальними стандартами – жовте коло з променями у вигляді рисок навколо нього, де геометрична фігура кола і є кваліа (тобто коло → концепт сонця) (Рис.74).

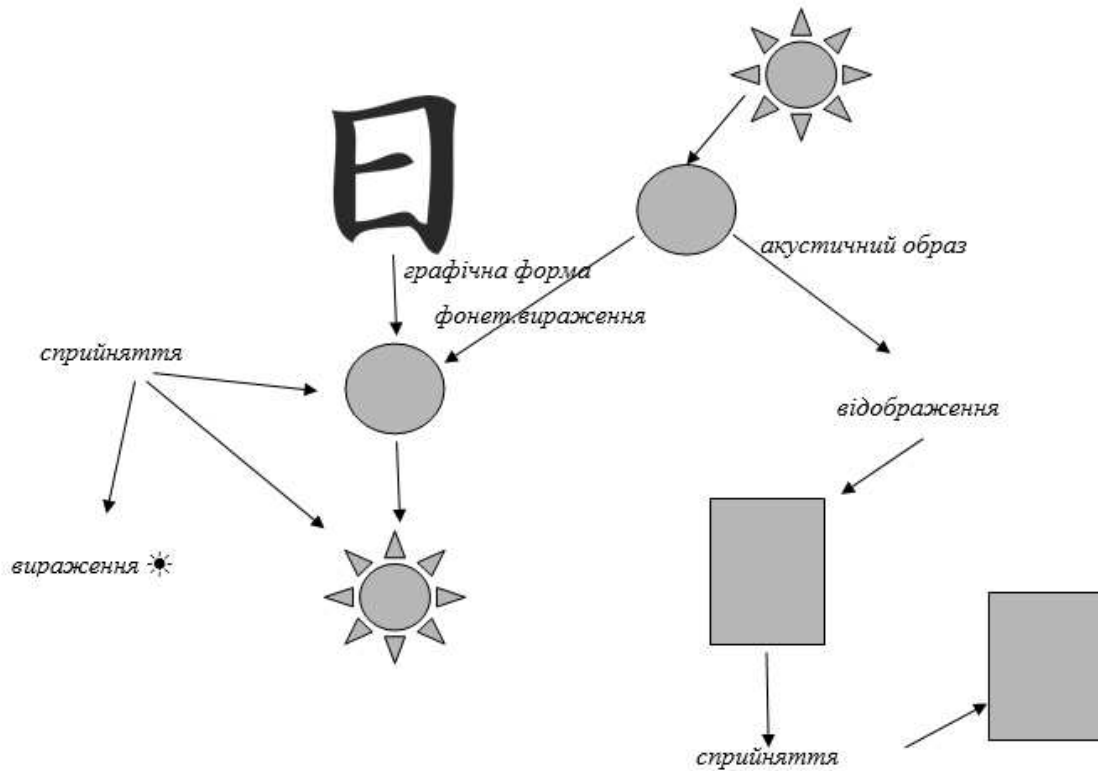

Рис.74. Фізикалістське відтворення іконічності сонця

Відомий сходознавець Резаненко В. Ф. визначав семіотичний та семантичний базис ієрогліфа наступним чином: «Китайський ієрогліф – це символ, що уособлює певні елементи національної традиційної культури. Речення ієрогліфічного тексту представлено не лексемами-членами речення або частинами мови, а кодами, тобто ієрогліфічними символами-носіями елементів традиційної китайської культури. Мовний потік носія даної культури складається саме з цих символів в їхньому звуковому (фонетичному) або графічному планах вираження. Отже, згаданий мовний потік являє собою потік свідомості, основу якого складають світоглядні принципи, котрі, як зазначено вище, формуються і актуалізуються в умовах синкретизму трьох релігійно-філософських вчень. Спільною ідейною базою розвитку цих вчень є даоське вчення, в основу методології якого покладено ідею інь-ян космічних ритмо-

циклів як головного принципу життєдіяльності всього суцього. Моделлю цих ритмо-циклів в даосизмі є загальновідоме коло тайцзи, яке ми називаємо даоським колом. Саме семантику графічної структури цього кола покладено нами в основу семантико-графічної структури ідеограм китайської ієрогліфічної писемності» (Резаненко, 1988). Отже, висновлюємо, що китайський ієрогліф “сонце”, який має квадратну форму, символізує осяяння сонцем всієї Землі з чотирма висхідними точками (захід, світанок, день, ніч / Північ-Південь, Захід-Схід).

У комп’ютерному бутті ми спостерігаємо семантизацію поняття “сонце” за допомогою кваліа + піктографічна генерація знака, де сприйняття, у свою чергу, буде тотожним оказіональному ієрогліфу “рі”. А передбачене це сприйняття завдяки ознакам узуальності за асоціативністю – квадрат є фізикалістським сприйняттям пропріоцептивної інформації. За аналогією: ми не можемо сенсорно відчувати форму сонця, але ми можемо візуально сприйняти форму його тіні на землі, і ця тінь має прямокутну форму. Досягається це за допомогою давнього астрономічного інструмента для вимірювання часу – гномона (Рис. 75 ab). Основним елементом гномона є вертикальна жердина, що відкидає тінь на горизонтальну площу. Інструмент дозволяє визначити час за фазами сонця. Таким чином, відповідно до форми гномона тінь від сонця здебільшого має квадратну, прямокутну або трикутну форму: «Прямокутна фігура на схемі – ключова. У китайській мові – це фігура-субстрат в генеруванні ієрогліфа; загалом, за умови фізикалістського відтворення об’єкта, тінь від сонця утворюється за допомогою прямокутної форми. Це пов’язано з давнім астрономічним приладом гномоном. Його основною конструкцією є вертикальний стовп, який, власне, й відкидав тінь від сонця на поверхню Землі. Відтак, за різної довжини та широти прямокутних фігур тіні можна було визначити час. А отже, у фізикалістському сприйнятті кваліа від кола (сонця) – це прямокутна фігура.

За всіх цих умов і згенерувалася логічна послідовність дзеркального відображення “сонця” (Махачашвілі, Бахтіна, 2019).

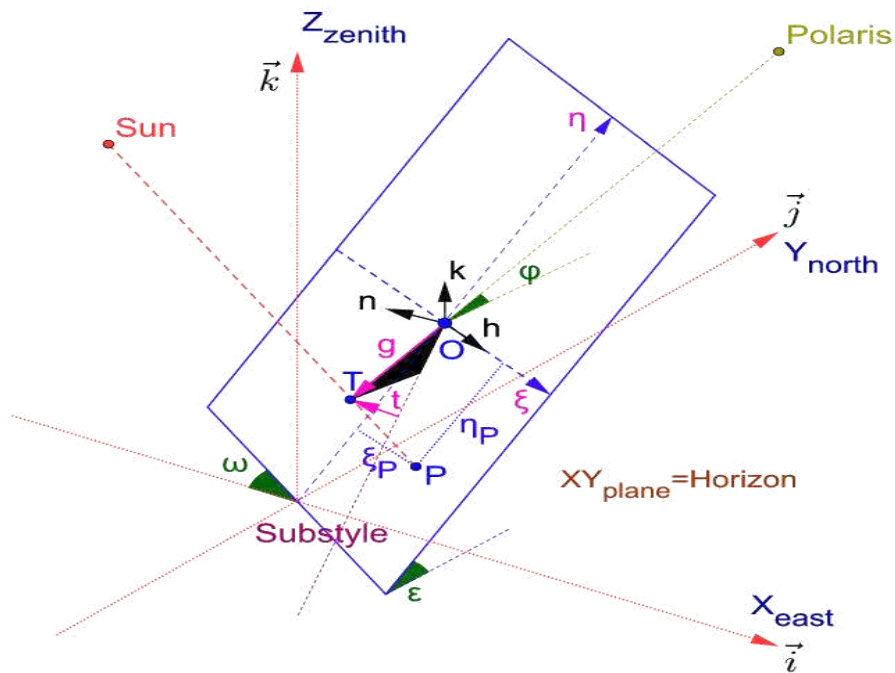

Рис.75 (а),

де унітарний модуль гномона ($G = 1$) стає простою шкалою всіх вимірювань, залежно від координати зміщення (ξ, η) проєктовані тіні відповідно збільшуються. На схемі бачимо два напрямки гномонів: полярний, до Небесного Північного полюса, і перпендикулярний циферблатній платівці, за умови чого косинуси дорівнюють нормальному вектору ($g_x = a, g_y = b, g_z = c$) (Rohr, 1976, с. 733). А саме:

$$\vec{g} = g_x \vec{i} + g_y \vec{j} + g_z \vec{k} \quad (\text{Polar gnomon}) \quad \begin{cases} g_x = 0 & (\text{always null, gnomon in YZ plane}) \\ g_y = -\cos \phi & (\text{being } \phi \text{ the location latitude}) \\ g_z = -\sin \phi \end{cases}$$

Рис.75 (b)

Отже, подібну трансгресію знака в КБ можемо вважати дзеркальною: коло \leftrightarrow квадрат, де знак є іманентним образом денотата (комунікативна дуга: див. вище), а коло – образом знака. За таких умов комунікативний акт в КБ вважається

здійсненим, оскільки піктографічне та іконічне зображення поняття не адіафоризує узуального смислу сонця – центрального тіла Сонячної системи, яке синергетично відтворює переходи чотирьох висхідних точок: світанок-захід-день-ніч.

Таким чином, можемо фракталізувати зображену вище схему як складне імплікативне судження, в якому дедуктивізація знака експлікує його основні щаблі (рис.76)

Відповідно до змодельованих даних, мікроструктура плану змісту ІКТс має шаблеву структуру (Махачаєвілі, 2013):

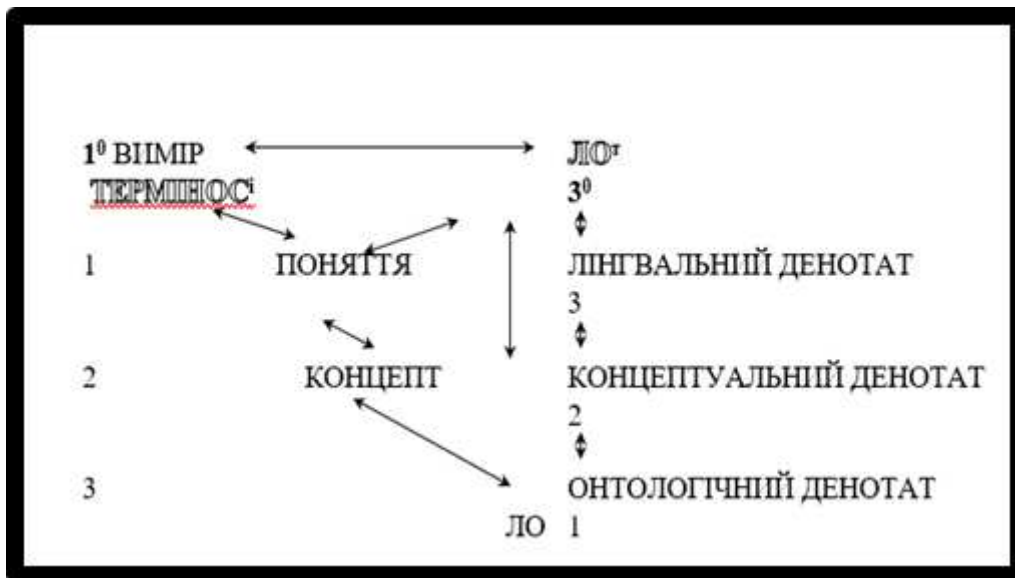

Рис.76. Шаблева структура плану змісту ІКТс

Відповідно, шабелю (1° / 1) «онтологічний денотат» відповідає параметрична ознака «буттєвий вимір», шабелю (2) «концептуальний денотат» – параметричні ознаки «поняття» та «концепт», шабелю (3° / 3) «лінгвальний денотат» – параметрична ознака «мовна одиниця» (термін/логос).

Отже, за означеною вище схемою, визначаємо наступне: онтологічним денотатом (логосом) є лінгвогенез сино-тибетської мовної сім'ї, що в нашому випадку візуалізується субстантемою піктографічного зображення сонця, буттєвий вимір якого параметризується не лише в пікторамі, а й у мові, зокрема в китайській. Так, відповідно до цього, концептуальним денотатом (ейдосом) з огляду китайської мови є прямокутна форма, яка, власне, синтезує 2-ий і 3-ій

щаблі в плані ієрогліфічного вираження змісту. В універсальному вимірі концептуальним денотатом є фігура кола, яка апостеріорно відсилає нас до логоса. Лінгвальним денотатом є вербос «сонце»/”ri”.

Спробуємо простежити план змісту в цифровій трансформції плану вираження (ієрогліфа) (Таблиця 7, Додаток Б) за допомогою системи логів.

Спостерігаємо, що в логах ієрогліфічне письмо відтворюється планом змісту та планом вираження на двох рівнях: ієрогліфічне письмо (радикали) та не-ієрогліфічне письмо (кана), що відсилає до повного віддзеркалення багатовекторності ієрогліфічного знака, синтезуючи таким чином усі щаблі “комунікативної дуги”, й трансгресуючись у мікроструктуру плану змісту ІКТс.

Натомість *emoji* в логах Sketch Engine не відтворює свою структуру ні за планом змісту, ні за планом вираження, що й апелює до висновлення про специфічний алгоритм генерації мови *emoji*, де ментальним кодифікатором виступає Unicode, що є субстратом іконічності знака. Власне, за можливостями формального відтворення і диференціюємо ієрогліфічні та іконічні знаки.

Проте варто зазначити про синергію з іншим програмним забезпеченням Lexopomy – це хмарна система написання словників, а також онлайн-система видань словників, яка є дуже масштабованою для адаптації до великих словникових проєктів, а також до невеликих лексикографічних робіт, таких як редагування та публікація в Інтернеті доменних глосаріїв чи термінологічних ресурсів. Lexopomy вже взаємодіє зі Sketch Engine, і мета проєкту полягає в подальшому розвитку та розширенні цієї взаємодії. Sketch Engine може підштовхувати лексикографічні дані до Lexopomy для створення автоматично генерованих чернеток словника, а Lexopomy може витягувати дані з корпусів Sketch Engine під час процесу редагування записів. Завдяки взаємодії двох систем й уможливилось розпізнавання мови *emoji* на структурному рівні (Рис.77 a,b,c):

a)

```
<entry>
  <headword>😊</headword>
  <partOfSpeech></partOfSpeech>
  <sense><definition taxon="SUBSTANCE TYPE">|COMPUPER BEING|</definition><definition
    hyperelement="COMPUTER BEING">TECHNOGENESIS</definition><definition taxon="SUBSTANCE
    AFFILIATION">SIMULACRUM OF COMPUTER BEING</definition></sense>
</entry>
```

b)

```
<entry>
  <headword>#</headword>
  <partOfSpeech>n</partOfSpeech>
  <sense taxon="|SUBSTANT TYPE: COMPUTER BEING|" hyperelement="|SUBSTANT AFILIATION|"
    hypoelement="|CB OBJECT| ">|SUBSTANT FRACTURE: TIME/SPACE|</sense>
  <definition>hashtag</definition>
  <definition>a type of metadata tag used on social networks </definition>
</entry>
```

c)

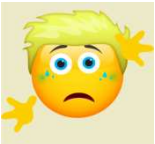
Рис.77. Розпізнавання мови етоїї за допомогою хмарної системи Lexopotu

Висновлюємо, що можна анотувати й іконографічний глосарій до окремих текстів, завантажувати дані у відповідний корпус, уточнюючи таким чином функціонування програми.

З огляду на субстантні характеристики інноваційних одиниць логосфери компютерного буття, фенометологічна специфіка ІКТс дозволяє визначити корелятивні ознаки логоса як одиничного знаку та логоса як інваріантного та/або прескриптивного тексту, ширше – мультимодального (багатовекторного/полілатерального) наративу (Рис.78):

Рис.78. Корелятивні ознаки логоса (Махачашвілі, 2013)

Субстантні характеристики інноваційних одиниць логосфери комп'ютерного буття дозволяють визначити феноменологічну природу всіх шаблів мовної системи (включно із синсемантичними), (рис. 79):

Рис.79. Субстантні характеристики інноваційних одиниць логосфери комп'ютерного буття

Означене вище підтвердимо на прикладі генерації знака *emoji*. За основу візьмемо створені за допомогою платформи *Emoji-Maker* та апробовані студентами-лінгвістами знаки альтернативної моделі цифрової презентації художньої літератури: «У ході дослідження було окреслено поліфункціональність *emoji*-корпусу КБ на основі художньої літератури. На платформі *Emoji-Maker* здійснено спробу компіляції образу ліричного героя. Створені образи, ієрогліфи ХХІ століття, відтворюють мультимодальну концепцію металінгвістичного поля» (Махачашвілі, Ковпик, Бахтіна та ін., 2019).

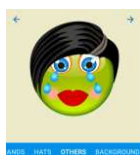
За сконструйованим емої «Ліричний герой = кохання + пам'ять + нетлінність» визначаємо наступні шаблі.

1. ЛОГОС – онтологічний денотат - субстантема ($|e1...n|$) – *комп'ютерне буття/соціальні мережі/Unicode Consortium як резистентний оригіналу (не-емотивній конотації емої-знака) буттєвий вимір, де субстратом є емотивна характеристика знака.*

2. ЕЙДОС – концептуальний денотат – міфос ($x + y + z + ...n$) – тут визначаємо за схарактеризованими концептами згенерованого знака, за якими, власне, й обиралися елементи семантизації емотивної характеристики ліричного героя: *кохання + пам'ять + нетлінність.*

3. ФЕНОМЕН – лінгвальний денотат – вербос/морфос/текстос ($a + b + c + ...n$) – оскільки згенерований знак має складну структуру, то в цифровому континуумі можемо визначити лише іманентний лінгвальний денотат, наприклад, це може бути «*lyrical hero*», в контекстуальному просторі – це буде *текстос – узятий за основу вірш Х. А. Буеси, за яким відбулася лінгвально-ейдологічна трансгресія в ЛОГОС.*

Візьмемо до прикладу ще один згенерований за поезією емої, що перебуває в позиції “музи”, до якої звертається ліричний герой:

1. ЛОГОС – онтологічний денотат - субстантема ($|e1...n|$) – *комп'ютерне буття/соціальні мережі/Unicode Consortium як резистентний оригіналу (не-емотивній конотації емої-знака) буттєвий вимір, де субстратом є емотивна характеристика знака.*

2. ЕЙДОС – концептуальний денотат – міфос ($x + y + z + ...n$) – апелюючи до означених у дослідженні характеристик музи, виокремлюємо наступні концепти: *кохання, сум, печаль, сльози, туга. Окрім того, значна акцентуація робиться на виборі кольору кола із зазначенням, що зелений колір – колір надії в коханні в іспанській культурі. Отже, тут маємо справу з когнітивною моделлю із застосуванням ментального фрейму – зеленого кольору.* Таким чином, колір

згенерованого знака є дискретною одиницею колективної свідомості, яка відображає предмет ідеального світу і зберігається в національній пам'яті носіїв іспанської мови у вигляді пізнаного вербально позначеного субстрату.

3. ФЕНОМЕН – лінгвальний денотат – вербос/морфос/текстос ($a + b + c + \dots + n$) – як і в попередньому випадку, казуально створюємо іманентний лінгвальний денотат, наприклад, «*muse*», в контекстуальному просторі –*текстос* – *узятий за основу вірш Х. А. Буеси, за яким відбулася лінгвально-ейдологічна трансгресія в ЛОГОС.*

Отже, комп'ютерне буття уможливорює поліфункціональність та мультимодальність антропосфери як сукупності суб'єктів КБ, їх діяльності та соціокультурних надбань.

Субстратом акомодатії знаків є ієрогліфічний та іконічний знаки, які, в свою чергу, є семіозисом піктографічного зображення. Фундаментальною ознакою такого семіозису є квалія – властивість чуттєвого досвіду. Останнє, в свою чергу, апелює до емотивної конотації згенерованого зображення, що в КБ є незалежним поліфункціональним, ментальним та універсальним водночас, суб'єктом – *emoji*. Проте висновлюємо, що існує диференціація в алгоритмі розпізнавання ієрогліфічних та іконічних знаків у комп'ютерному бутті. Ієрогліфічне письмо підлягає абсолютній трансгресії в кодифікації системи логів, фракталізуючи таким чином план вираження та план змісту як на рівні ієрогліфіки, так і на рівні не-ієрогліфічного письма – кани. Обидва види письма здатні до структурної формалізації, що апелює до стародавнього китайського методу “фан-чен”, описаний передусім у математичному трактаті китайського математика Сунь-цзи. Згодом у сфері кібернетики цей метод удосконалив німецький математик і філософ Г. Ляйбніц, який на основі китайської мови запровадив для позначення коефіцієнтів лінійної системи два індекси, упорядкувавши алгоритм побудови чисельників і знаменників, інакше кажучи – детермінантів. Мова *emoji* уже завдяки кооперації двох хмарних лексикографічних систем – Sketch Engine та Lexonomy – уможливила фракталізацію плану змісту та плану вираження. Проблема ж структурної

ідентифікації *emoji* полягає в апріорності мови як штучної, а отже, такої, що має персональний ідентифікатор – Unicode, який, власне, й запроваджує функціональність мови *emoji* на різних операційних системах. Варто наголосити, що Unicode-ідентифікатор присвоюється кожному знаку окремо на кожній платформі. Відповідно, такий ментальний ідентифікатор часто неможливо формально відтворити та зчитати, якщо він не прописаний в конкретній системі. Так, визначаємо, що сигніфікат певного денотата матиме екстенсіональну кваліа – універсальну властивість, за допомогою якої генерується енна кількість знаків КБ з апеляцією до форми та змісту певного знака в реальному просторі.

За таким принципом побудоване ієрогліфічне та іконічне письмо, що, власне, й дає нам право досліджувати ієрогліфічну семіотику знаків у цифровій комунікації, порівнюючи її генерацію із штучними знаками – *emoji*. Останнє, в свою чергу, пролонговано тим, що значна кількість штучних мов сконструйована за принципом семіозису ієрогліфічного письма: наприклад, бліссимволіка (семантографія) Чарльза Бліса, для якої саме китайська мова слугувала прикладом письмового порозуміння між людьми різної етнічної приналежності, оскільки навіть значна усна різноманітність китайської мови сходиться в єдиний когнітивний простір завдяки спільній ієрогліфічній писемності, що й адіафоризує комунікативні бар'єри. Окрім того, *emoji* аналогічно до ієрогліфіки відтворюється/кодифікується за умови наявності властивого для певного знака ключа: у випадку з *emoji* – це Unicode – промисловий стандарт, розроблений, щоб забезпечити цифрове представлення символів усіх писемностей світу та спеціальних символів.

Синтез природної та штучної мов, трансгресія елементів знаків, трансформує смисл коду (повідомлення) у семіотико-інформаційну концепцію мови в її відтворенні дихотомією “людина-машина”, що можемо простежити в наведеній вище «комунікативній дузі» Г. Мельникова. Апробацією згаданої концепції є ієрогліфічно-іконічний експеримент семіозису елементів знаків, що й підтверджує синтез природних та штучних мов у комп'ютерному бутті через посередництво фізикалістського кваліа.

З метою простежити валідність нашого дослідження вдалося фракталізувати ієрогліфічні та іконічні знаки як складне імплікативне судження, в якому дедуктивізація знака візуалізує його основні шаблі, відповідно до яких експлікували «онтологічний денотат», якому відповідає параметрична ознака «буттєвий вимір», «концептуальний денотат» – параметричні ознаки «поняття» та «концепт», «лінгвальний денотат» – параметрична ознака «мовна одиниця» (термін/логос). Усе зазначене вище детермінує поліфункціональність суб'єктів комп'ютерного буття, субстантна протяжність якого – простір. Субстантні характеристики ієрогліфічних та іконічних знаків, квалія яких параметризується в «комунікативній дузі», дозволили визначити феноменологічну природу всіх шаблів мовної системи.

3.4. Логокомбінаторна аграматизація *emoji*: мовна гра в комп'ютерному бутті

Знак *emoji* візуалізується як оптична сутність – те, що позаструктурно ми називаємо символом. Відповідно, символізація знака *emoji* відбувається вже в самій оптичності, що цілком і повністю залежить від феноменології буття, про що було досліджено в Розділі 2 (підрозділ 2.2). Таким чином, феноменологічний рівень уможлиблюється за умови аграматизації знака, тобто набуття знаком оптичності. Проте в оптичності знака *emoji* адіафоризується логічний (структурний рівень), який характеризується процесом і передбачає та апелює до оптичності як кінцевого результату. З одного боку, виникає питання: навіщо зводити знак *emoji*, який за планом вираження набув символічності, до структурного рівня. Тим більше, що в комп'ютерному бутті ми бачимо лише результат, який виражається в наявності набору різних знаків *emoji*, що відтворюють не лише емоційний стан висловлювання, але й певні дії (*emoji* швидка допомога, поліція, вогнегасник тощо), події (*emoji* день народження, ялинка, квіти тощо), ситуації (*emoji* їжа, спортивні приладдя, музичні інструменти тощо). Однак відповідь на це запитання приховується якраз саме за оптичністю знака. Адже символ сам по собі й сам у собі існувати не може: для

того, щоб знак став символом, необхідно, щоб він мав вербальне вираження й вербальне пояснення. Так і відбувається траєкторія руху смислу певного висловлювання (адже *етої* – це також висловлювання, тільки невербальне), яке рухається від структури до феноменології й навпаки, що висновлює наступне: неможливо розкодувати невербальний оптичний знак, не зводячи його до вербального вираження конкретного висловлювання й специфіки самого вербального вираження, тобто важливим стає розкодування процесу генерування оптичного знака. Під специфікою вербального вираження мається на увазі структура конкретної мови, яка апіорі передбачає специфіку вербалізації мисленневих процесів людини (Гіоптеза лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа (Sapir, 1949) з її подальшою аграматизацією, тобто генеруванням оптичного знака за вербальним висловлюванням. Наприклад, ми знаємо, що знак *етої* нелінійний, відтак за своєю структурою відтворює нелінійність смислу, але експлікація смислу, тобто вербальне вираження знака, завжди лінійне за умови, якщо ми розглядаємо *етої* як мовний знак, а не тільки як символ. До прикладу, розглянемо, як це працює на інших мовних знаках, на буквах, які, власне, є субстратом генерування будь-яких інших мовних та немовних знаків. Наприклад, знак **A**: якщо розглядати його лінійно, то це уможлиблюється за умови уведення знака в конкретну структуру (**1.** структуру слова – словосполучення – речення – тексту; **2.** структуру мови програмування; **3.** структуру оптичного знака, символу). Таким чином, ми матимемо знак **A**, як такий, що уведений у конкретну структуру з метою подальшої аграматизації, тобто відбувається така собі рухлива гра, що знову ж таки апелює до «мовних ігор» Л. Вітгенштайна (Вітгенштейн, 1995), де відповідний знак шукає необхідну локацію в структурі, за результатами якої згенерується нелінійна сутність або річ. Так, за прикладом **1** у результаті утворюється твір як продукт мистецтва. За прикладом **2** – конланг або конкретна комп'ютерна програма. За прикладом **3** – **A** як логічний або математичний оператор; з позиції символізації – твір художнього мистецтва або символ паліндрому (за допомогою літери **A** можна зобразити найдавніший і найперший у світі паліндром, який візуалізувався в

імені Анна – з івр. אַנָּה, Ḥannāh – ім'я, що однаково читається як зліва направо, так і справа наліво). Отже, як бачимо, неможливо феноменологізувати знак в онтологічному вимірі, не звівши його до структури, яка й передбачає феноменологізацію знака та мов загалом.

Таким чином, знак *етої* у своєму генеруванні відбуває абсолютно лінійний процес. Якщо розглядати процес як систему, то можемо зазначити наступні шаблі генерування знака *етої*:

1. *Буття*. Від давніх часів до сьогодні, мова і буття – це два основні вектори, з яких, власне, відбувалося зародження усього суцього, про що детально йдеться у Розділі 1 (підрозділ 1.1.). Без перших двох неможливе утворення суцього, адже сутності певній речі/ідеї/предмету надає людина, свідомість якої рухається від споглядання за буттям до його відтворення та осмислення в мові. Раціоналізація знання людини про буття апіорі передбачає утворення нових контекстів, знаки яких узалежнюються як від періоду, в якому перебуває людина, так і від інших конвенційних характеристик.
2. *Явище*. Буття породжує явище. У початковому зародженні еволюційного процесу будь-що, що з'являється чи відбувається вперше, номінується явищем, експлікація якого уможлиблюється за умови досвідної взаємодії з цим явищем. Так, те, що нам сьогодні здається самоочевидним та елементарним, свого часу мало необхідність вербалізуватися за допомогою споглядання. Наприклад номінація часу доби – день і ніч – стала можливою за умови споглядання кожної з діб з вербальною експлікацією диференціації обох об'єктів споглядання.
3. *Чуттєвий образ*. Такий емпіричний вид пізнання онтологічної сутності явища активується фактично одночасно з попереднім, а отже, набуває експлікації просторово-часова сенсорика, модальність та інтенсивність сприйняття явища, що апіорі зберігає своє початкове і наскрізне значення для вищого рівня перцептивної організації. Наприклад, про гарячість ми знатимемо з першоджерела (приміром, з окропу), але

подальше будь-яке інше джерело необов'язково передбачатиме наші нові сенсорні рухи, адже відчуття гарячості зберігається в людській пам'яті від першоджерела. Отже, чуттєвий образ є сталим, змінним є лише його джерело, яке й висловлює первинні, базисні властивості образів сприйняття та уявлення.

4. *Образ.* Далі відбувається раціоналізація чуттєвого образу, власне, це відповідь на питання, чому гаряче номінується саме гарячим, день – днем, ніч – нічю тощо. І тут людська свідомість звертається до буттєвого виміру в його широкому сенсі, апелюючи до свого власного досвіду перебування в соціумі на перетині різних онтологічних парадигм (культурна, історична, політична тощо). Інакше кажучи, людина апелює до знання, які й дають їй право номінувати щось так чи інакше, вербально експлікуючи такий вибір номінації.
5. *Мова.* Власне, мова як передумова вербалізації будь-якого явища в бутті є невід'ємною на кожному щаблі. Однак у цьому випадку ми розглядаємо мову як систему в системі, тобто її самостійність тут підпорядковується лінійності еволюціонування знака. Отже, мова в системі щаблів генерування знаків з'являється як важлива сутність на 5-му щаблі, однак мова як структура пронизує усю зазначену систему щаблів.
6. *Поняття.* Вербальна експлікація апіорі утворює поняття. У різних інформаційних джерелах часто можна зустріти ототожнення поняття з концептом. Однак поняття у своєму первісному значенні – це ще не концепт. Адже при первісній вербальній експлікації поняття зазвичай виражає узагальнену думку про явище. Так, загальне поняття виражає дійсний закон виникнення, розвитку і зникнення одиничних речей. Уже в залежності від того, як саме експлікується поняття, наприклад, якщо в певному понятті міститься ментальний фрейм (наприклад, вишиванка – концепт українського етносу; сомбреро – концепт іспанського етносу), то таке поняття набуває ознак концепту.

7. *Концепт*. Концепт ми розуміємо в широкому сенсі, що відображає як зовнішні фактори концептуалізації певного явища, так і внутрішні. Таким чином, оперуємо експлікацією концепту за дослідником Р. Махачашвілі: концепт – це ментальне утворення, що є базовою одиницею розумового коду людини, має відносно впорядковану внутрішньою структуру, є результатом пізнавальної (когнітивної) діяльності особистості та суспільства і несе комплексну, енциклопедичну інформацію про предмет або явище, що відображається, про інтерпретацію конкретної інформації суспільною свідомістю і відносно суспільної свідомості до конкретного явища або предмету.
8. *Властивість*. З одного боку, означений щабель можна було не виокремлювати, оскільки концепт стає концептом саме, коли набуває певних властивостей. Проте, з іншого боку, нам ідеться про процес утворення оптичного знака *етоїї*, де оптичність набуває властивостей не лише з лінгвістичного рівня, а й з екстралінгвістичного, тобто до образності *етоїї* долучаються специфічні характеристики фізіономістики, психології, мови жестів тощо. Наприклад, сомбреро – концепт іспанського етносу. Проте в самому *етоїї* ми відтворюємо це за допомогою візуалізації цього етнічного елемента (сомбреро на голові), що, власне, є аграматичним виявом етнічної характеристики, яку ми розкодуємо без попередніх вербальних експлікацій, а за умови споглядання знака і розуміння іспанського контексту.
9. *Символ*. Власне, згадане вище сомбреро як сам елемент одягу (на картинці, малюнку, фото, що додається до знака *етоїї*) і набуває символізації з огляду атрибутики, що належить конкретному етносу, який він відтворює і символізує.
10. *Знак*. По суті, знак у нашій системі є точкою перетину структурного та феноменологічного рівнів генерування знака *етоїї*. Адже саме на цьому щаблі відбувається оптична візуалізація *етоїї* як нелінійного знака з

трансформацією та подальшою локалізацією в ньому всіх щаблів зазначеної системи.

11. *Денотат*. За оптично зумовленим знаком закріплюється денотат, який відповідає специфіці оптичності самого *етої*. Власне, цей щабель і доводить важливість дослідження знака *етої* одночасно на структурному (або – як було досліджено попередньо з кута зору логіки – логічному) та феноменологічному рівнях. Таким чином, денотат розгалужується на два наступні щаблі.
12. *Сигніфікант*. План вираження, що апелює до матеріальної сторони знака та до властивостей перцептивності, тобто знак стає інтерпретативно доступний у його сприйнятті адресатом.
13. *Сигніфікант*. План змісту, що апелює до смислового (лінгвістичного й екстралінгвістичного) навантаження знака, розкодування якого відбувається на лінгвістичному рівні й апелює до властивостей інформативності, тобто знак має містити в собі смислову інформацію про означуваний об'єкт.

Отже, схематично зобразимо вищезазначену систему щаблів генерування знака *етої* наступним чином (Рис. 80):

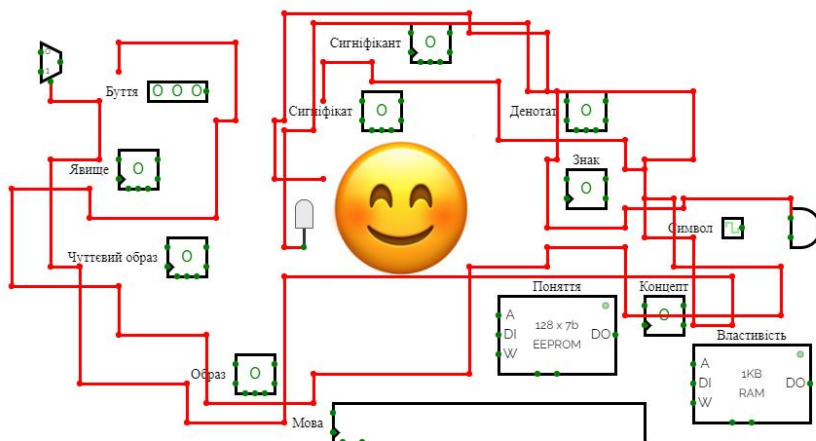

Рис. 80. Система щаблів генерування знака *етої*

Таким чином, простеживши процес генерування знака *етої* в системі, ми тепер можемо, враховуючи системність, простежити процес генерування знака в структурі. Для того, аби простежити процес структуризації систем, нам

необхідно створити програмовану матрицю логіки (далі – ПМЛ). Для цього визначимося зі системами, які входять у структуру знака *emoji*. Наше визначення відбуватиметься від модерних систем до давніх з метою відобразити циклічність процесу генерування будь-якого знаку, а отже, знаки *emoji* – це, по суті, конгломерат формотворчих елементів знаків різних давніх та модерних знакових систем.

Систем, які передбачають оптичність знака, 7.

Перша система – власне згенерований знак *emoji*, оптична візуалізація прихованого в ньому феноменологічного та структурного рівнів.

Друга система – Unicode – промисловий стандарт, розроблений, щоб забезпечити цифрове представлення символів усіх писемностей світу та спеціальних символів. Удосконалений сумісно зі стандартом Універсальний Набір Символів (Universal Character Set – UCS) і опублікований у формі книги Стандарт Юнікод. Юнікод, у свою чергу, складається з асортименту символів, методології кодування та комплекту (набору) стандартів кодування символів, комплекту кодових таблиць для посилань на зображення символів, списку властивостей символів, наприклад, таких як верхній і нижній регістр (розкладка), комплект довідкових даних комп'ютерних файлів, правил нормалізації, декомпозиції, зіставлення і зображення (рендерингу).

Третя система – англійський алфавіт. Логіка застосування в структурі англійського алфавіту передбачена умовами номінування її як міжнародної світової мови спілкування та мови комп'ютерного програмування.

Четверта система – латинський алфавіт. З одного боку, латинський алфавіт можна було синтезувати з ідентичним англійським, однак, з іншого боку, враховуючи специфічні мовні знаки, що з'явилися в романських мовах у процесі еволюції романістики, відтворення яких ми можемо спостерігати на феноменологічному та структурному рівнях в самому знакові *emoji* з візуалізацією лінгвістичних та екстралінгвістичних чинників, ми вважаємо за необхідне залишити означену систему в структурі автономною.

П'ята система – давньогрецький алфавіт. Очевидно, що перше питання, яке виникає з уведенням цієї системи, це чому її не було віднесено до сьомої системи давніх мов. Однак давньогрецький алфавіт за своєю сутністю та специфікою став знаковою системою не лише в сенсі письма, а й у сенсі знаків логічних та математичних операторів, які мають свої специфічні функції у формульних та обчислювальних системах. Тому вважаємо за необхідне виокремити давньогрецький алфавіт як субстрат для різних знакових форм та функцій.

Шоста система – власне математичні та логічні символи, певний відсоток яких за планом вираження апелює до давньогрецького алфавіту, а другий відсоток – до інших давніх та модерних систем.

Сьома система – давнє письмо як субстрат іконічної, ієрогліфічної та фінікійської структури знаків у процесі еволюції мов. Якщо ми уважно подивимося на структуру знаків клинопису, фінікійського, шумерського, давньоєгипетського, давньокитайського письма, ми звернемо увагу на структурну схожість зі сучасним письмом та знаками мови *етоїї*.

Таким чином, наша ПМЛ налічуватиме 7 знакових систем. Їх розподіл вираховуватиметься за двійковою системою, в якій точка перетину переміщуватиметься за цифрою два, а самих точок, відповідно, буде 10, оскільки зі заміщенням на 2 матимемо точку перетину помножену на загальну кількість систем ($2 \times 7 = 14$).

Так, топологія ПМЛ забезпечує з'єднання сигналу зі входом, який є кон'юнктором, що передбачає приєднання та локалізацію систем. Залежно від необхідних логічних функцій деякі з цих сполук розриваються, а деякі залишаються і служать для комутації сигналів. Можливість розриву забезпечується наявністю програмованого елемента (перемички), тобто вже зазначеної вище точки перетину, у місцях з'єднання сигнальних ліній. Сама ж перемичка є елементом пам'яті, який зберігає свою властивість та/або форму для наступного елемента своєї або іншої системи, тобто відбувається наскрізний (нелінійний) процес з'єднання різних систем. Однак зауважимо, що матриця

emoji є явищем синхронії, а значить один і той самий сигніфікат знака може співвідноситись, співкорелювати чи синтезуватись з декількома сигніфікантами, що апелюватиме до інтерпретації лінгвістичних явищ (синонімія, омонімія тощо) та екстралінгвістичних (ментальні фрейми, фізіономастика тощо).

ПМЛ має n парафазних входів a_1, a_2, \dots, a_n , Матрицю I та кола зворотного зв'язку. Матриця I програмована і дозволяє отримати на своїх виходах будь-які елементарні кон'юнкції змінних a_1, a_2, \dots, a_n . Виходи матриці I з'єднані із входами матриці, яка створює диз'юнкції елементарних кон'юнкцій, сформованих матрицею I , тобто відбувається безперервний динамічний процес селекції (або-або) певного елемента певної системи знаків для подальшого генерування знака *emoji*. Виходи матриці I називаються проміжними шинами (product terms) або термами (terms). ПМЛ матриця має фіксовані налаштування, за якими кожна проміжна шина матриці I з'єднана тільки з одним виходом (перемичка на 2). Вихідні буфери виявляють програмовані макрокомірки, які й визначають архітектуру ПМЛ.

З метою продемонструвати усі системи в структурі з їхньою візуальною верифікацією як елементів, які відображають циклічність від давніх до модерних знакових систем і навпаки, нами, перш ніж апробувати матрицю в комп'ютерному бутті, було нарисовано матрицю із зазначенням усіх семи систем, які гіпотетично рухаються й селекціонуються для відбору в генерування конкретного знака *emoji*, але лише по траєкторії заданих ПМЛ параметрами (Рис. 81)

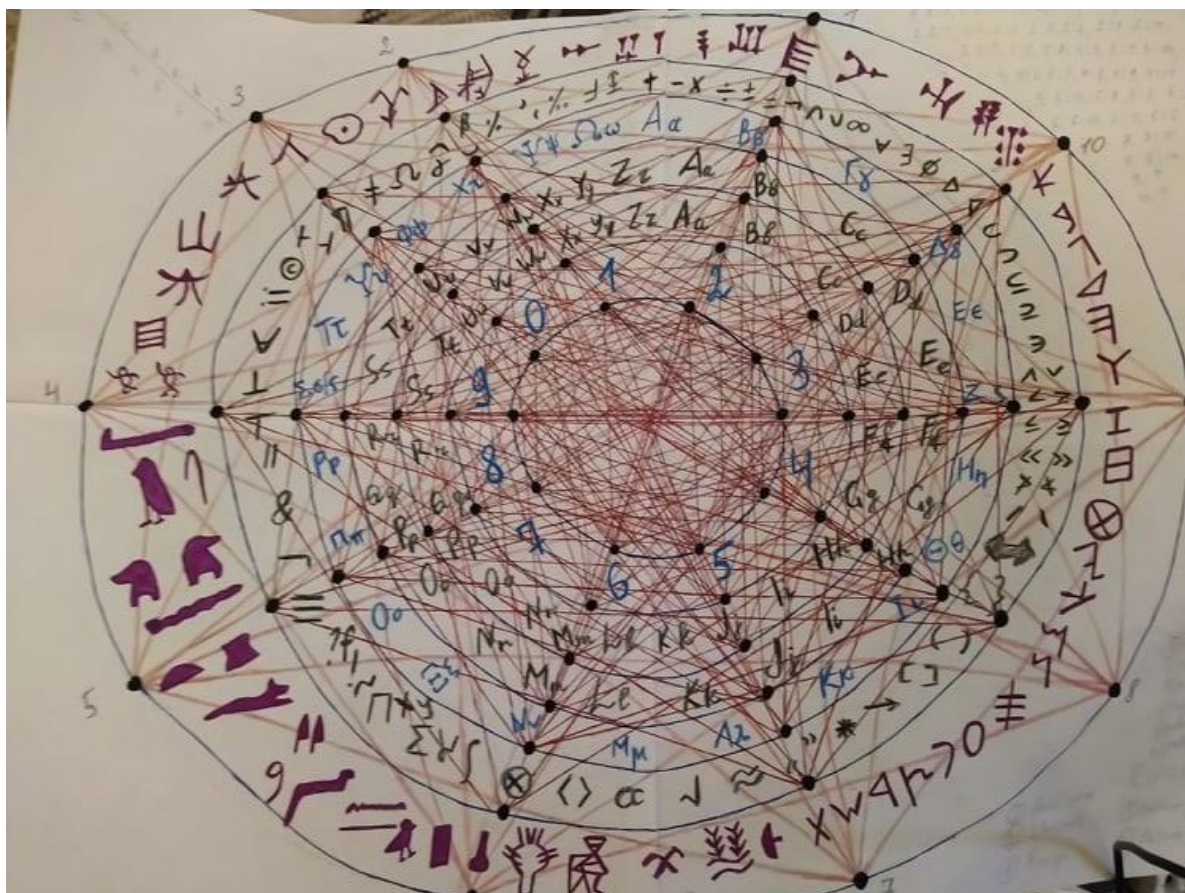

Рис. 81. Матриця мови етоїї

Відповідно, перше коло зсередини, пройшовши процес структуризації знакових систем з перемичкою на 2 та кон'юнктивним з'єднанням зі збереженням зворотного зв'язку, є матрицею, структурою (умовно кажучи, рентгеном) самого знака *етоїї* незалежно від його плану змісту. Отже, перенесемо матрицю *етоїї* в комп'ютерне буття (Рис. 82)

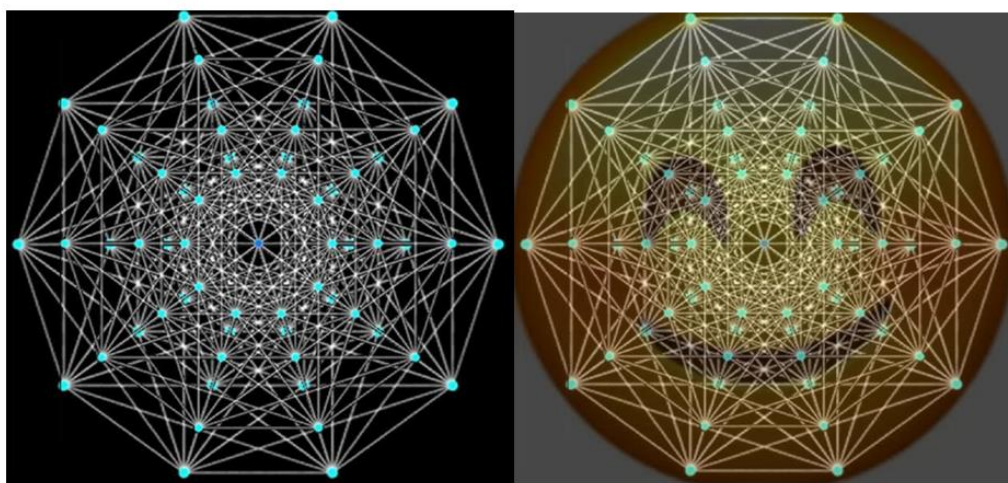

Рис. 82. Оцифрована матриця мови етоїї

Точки з'єднання нашої матриці мають наступне формальне вираження:

1. 1:3, 1:4, 1:5, 1:6, 1:7, 1:8, 1:9
2. 2:4, 2:5, 2:6, 2:7, 2:8, 2:9, 2:10
3. 3:5, 3:6, 3:7, 3:8, 3:9, 3:10, 3:1
4. 4:6, 4:7, 4:8, 4:9, 4:10
5. 5:10, 5:9, 5:8, 5:7
6. 6:10, 6:9, 6:8
7. 7:10, 7:9
8. 8:10, 8:9
9. 9:10
- 10.10:10

Отже, структуризація знака *emoji* – це процес динамічний, синхронічний; уможлиблюється за умови введення знакових систем у структуру. Самі ж знакові системи структури поєднуються з феноменологічним рівнем, існують у ньому й передбачають його, як і передбачають логічний або структурний рівень, тобто передбачають структуру свідомості людини, що в результаті має своє вербальне відображення. Так, до системи входять наступні шаблі: буття, явище, чуттєвий образ, образ, мова, поняття, концепт, властивість, символ, знак, денотат, сигніфікант, сигніфікат – *emoji*. На денотаті відбувається замикання обох рівнів – феноменологічного та структурного, що й передбачає неможливість дослідження *emoji* лише на одному рівні, враховуючи також те, що *emoji* в первісному значенні не були інтерпретантами емоцій, що детально досліджено в підрозділі 2.4. Уведення усіх зазначених систем у програмовану матрицю логіки дозволило параметризувати динаміку перетинів систем, що в результаті відтворило матрицю оптичного знака *emoji* саме за структурою його оптичності та логіки візуалізації, що, в свою чергу, уже не має нічого спільного з планом змісту *emoji*, тобто з його нематеріальною стороною.

Висновки до розділу III

Третій розділ присвячений **ПОЛІЛАТЕРАЛЬНОСТІ *emoji* В КОМП'ЮТЕРНОМУ БУТТІ (на матеріалі сучасних європейських мов)**.

Розділ є суто практичним та експериментальним, причому зауважимо, що експерименти третього розділу є логічним продовженням експериментів другого розділу з урахуванням верифікації попередніх, що й уможливило креацію наступних експериментів.

Простежити та дослідити полілатеральність *emoji*, як уже неодноразово зазначалося, можливо лише за умов дослідження одночасно як структурного, так і змістового рівня, що в нашому дослідженні ми номінуємо ширше – логіко-феноменологічний рівень. Тобто від структуралістського підходу до дослідження буття в цілому, верифіковане мовою. Відтак, дослідження конкретного знака *emoji* необхідно розмістити в певний контекст, забарвлений якою-небудь конотацією, що дасть змогу амбівалентно підійти до знака, досліджуючи обидва рівні. Так, у підрозділі **3.1. Генерація *emoji* як лінгвоуніверсального континууму комп'ютерного буття: деінсталяція етно-бар'єрів та культурних парадигм** ми звернулися до семіотичної трансформації знака *emoji* в комп'ютерному бутті з урахуванням властивостей перцептивності, притаманних знакові, застосувавши системний аналіз особливостей емпіричного методу в дослідженні інтерпретації оптичного знака *emoji* під час його генерування та сприйняття. Усе це дозволило простежити семіотичну трансформацію під час аналізу трансгресії знаків з природних мов у штучні (апостеріорні), зокрема у мову *emoji*. З метою виявлення диференціації в інтерпретації *emoji* нами було проведено експеримент, в якому взяло участь 110 респондентів віком від 10 до 70 років. Таке масштабне охоплення вікової категорії дозволило фундаментально відобразити картину світу та цифрову грамотність ментально відмінних один від одного представників, а також дозволило виокремити групи осіб, лінгвістичний патерн яких суттєво відрізняється від респондентів інших вікових категорій. Усе це безпосередньо

відтворюється в інтерпретації оптичного цифрового знака. Так, результати експерименту демонструють, що більшою мірою *emoji* використовують респонденти, вікова категорія яких складає від 10 до 20 років, а меншою мірою – від 40 років. Відповідно, такі результати експлікують вербальні навички реципієнтів, залежні від професійних та ментальних якостей. Так, результати експерименту продемонстрували, що більшість вікових категорій реципієнтів використовує Facebook, Instagram, Twitter. Проте вікова категорія до 20 років апробує штучні мови й на інших платформах (Tik-tok, Discord, Tumblr), що також відображається на вербальних навичках реципієнтів. Щодо професійної приналежності, то Facebook більшою мірою використовується професорсько-викладацьким складом різних ВНЗ (59,1% респондентів); Instagram – студенти різних ВНЗ – 67,3%, інші соціальні мережі – найменший відсоток респондентів, який фракталізується на всі категорії опитуваних. Серед опитуваних опинилися знавці наступних мов: російська (99%), англійська (98%), іспанська (74%), італійська (49%), французька (49%), німецька (23%), китайська (4%), японська (2%), корейська (1%), чеська (1%), польська (1%), грузинська (1%), вірменська (1%), іврит (1%), турецька (1%). Відтак, за результатами висновлено, що більшою мірою до використання *emoji* (як у повсякденні, так і в професійній сфері) схильні реципієнти зі знанням двох і більше іноземних мов (Рис.40). Однак інтерпретація конкретного знака варіюється й залежить від певної іноземної мови (та/або професійних навичок). Тому ми висновуємо, що *emoji* є типовим візуальним доповненням змісту тексту/мовлення для знавців східних мов, зокрема китайської, японської та корейської, що, своєю чергою, відсилає нас до ментальних фреймів структур східних мов. Цікавим з огляду широти нашого дослідження, що синтезує логічний та феноменологічний рівні полілатеральності штучної мови *emoji*, є відповіді художників та/або знавців східних та романських мов, які акцентували на іконічності/ідеографічності знака, графічна візуалізація якого має незалежність від форми наративу, але виконує підрядну функцію допоміжного невербального експліканта. У свою чергу, фахівці гуманітарних сфер акцентували на емотивній характеристиці знака, яка

покликана для підсилювального ефекту комунікативного акту. А отже, це вкотре підтверджує, що штучну мову *emoji* неможливо досліджувати лише на одному рівні – змістовому або формальному, а необхідно синтезувати обидва рівні, щоб отримати повну мовну картину (на рівні змісту з урахуванням перцепцій та інтерпретацій) та матричну структуру знака (на рівні структури та закріплених номенів за конкретним знаком).

Суттєвою диференціацією перцепцій та інтерпретацій знаків *emoji* є розподіленість знаків за рівнем популярності. Так, примітно було, що менш популярний (майже невідомий знак) (наприклад, знак 9) був на 100% інтерпретований однозначно і з однією (в цьому випадку – негативною) конотацією. Ми експлікуємо це, як такий момент, що непопулярні чи невідомі знаки не мають великої розгалуженості в асоціаціях та інтерпретаціях, здебільшого реципієнтами пропонується лише одне значення. І, оскільки знак невідомий, то невідомість у певному сенсі викликає негативні емоції, що ми й побачили у відповідях реципієнтів. Натомість популярні у використанні знаки мають багато семантичних розгалужень у реципієнтів різних категорій, що знову підтверджує відкриту апостеріорність штучної мови *emoji* з появою нових конотацій та розширення лексичного поля респондента.

Завершальним етапом експерименту означеного підрозділу було питання «Чи можуть *emoji* замінити природну мову?». Власне, останнє питання є додатковим підсумком попередніх висновків щодо використання *emoji* в педагогічному процесі в залежності від різних категорій респондентів. Результати опитування продемонстрували наступну картину: 5,5% (6 респондентів) відповіли «Так, повною мірою»; 29,1% (32 респонденти) – «50/50»; 59,1% (65 респондентів) – «Ні, не можуть».

Підсумовуючи всі емпіричні дані, зібрані за допомогою експерименту, ми простежили ефективність використання штучних мов у педагогічному процесі з урахуванням специфіки професійної діяльності респондента.

Шляхом експерименту, який полягав в анкетуванні учасників освітнього процесу, нами, було висновлено наступне:

- 3) Штучна мова *emoji* відтворює полілатеральність за структурою (елементи генерування знака) та семантикою (багатовекторність перцепції та інтерпретації знака). Цим експлікується масштабність диференціації знаків *emoji* з урахуванням ментальних фреймів та універсальних характеристик водночас.
- 4) Полілатеральність перцепції та інтерпретації *emoji* залежить від мовця, якого колектив авторів дослідження класифікував за наступними категоріями:
- Вік
 - Професія
 - Знання іноземних мов
 - Вибір соціальних мереж

За результатами експерименту висновлюємо також, що 100% респондентів (110 осіб) використовує *emoji* як у повсякденні, так і в професійній діяльності. Проте усія *emoji* має суттєві відтінки для кожної професії (не без урахування вікових категорій та знання іноземних мов).

У підрозділі **3.2. Віртуальна картина світу як універсальна свідомість у комп'ютерному бутті** було досліджено мову *emoji* в лінгвокриміналістичному контексті з метою виявити розходження в перцепціях та інтерпретаціях конкретного знака, що передбачає розміщення певного *emoji* в кримінальному контексті з відповідною негативною конотацією. Усе зазначене передбачає відповідь на питання, чому конкретні знаки набувають певних негативних асоціацій. Оскільки діджиталізація докорінно трансгресувала екзистенційну сутність людини, остільки це спричинило наступну локалізацію її свідомості: відбулася трансформація людини з Homo Sapiens у Homo Ciberneticus. Останнє стало початком і мовної трансформації: цифрова комунікація з деструктивною функцією (hate speech) у КБ також набуває нового значення, де на першому плані локалізується мова як кодифікатор зв'язків конлангу. Останнє актуалізується саме тоді, коли під час цифрової комунікації ряд або конкретний знак *emoji* викликає ментальне, культурне непорозуміння між комунікантами, що

призводить до конфліктної ситуації, яка, окрім усього, виявляє злочинність або наміри її здійснити. Усе зазначене й дозволило нам номінувати цифровий hate speech у його оптичний варіант – *hate emoji* з подальшою експлікацією оказіонального номену та його верифікацією за допомогою експерименту. Оскільки українське правове поле поки що не залучає *emoji* до лінгвокриміналістичних експертиз, наше завдання полягало в наступному: спираючись на закордонні теоретико-практичні бази, ввести та апробувати з допомогою українських респондентів гіпотетико-дедуктивний експеримент, на основі якого буде визначено гіпотетико-дедуктивну теорію об'єктивності з наступною необхідністю використання *emoji*, які своєю функціональністю передбачають номінацію їх як *hate emoji*, котрі гіпотетично можна залучити до лінгвокриміналістичних експертиз на основі українського законодавства. Для цього нами було впроваджено експеримент з перцепції та інтерпретації знаків *emoji* на перетині судових процесів (адміністративних та/або кримінальних справ). Селекціонувавши з різних іноземних джерел *emoji*, які фігурували в судових справах країн світу та сприяли розкриттю справ. Опісля на основі вибраних знаків нами було створено текст-симулякр як вербально-еліптичний конструкт, у якому конкретні вербальні значення замінюються на *emoji*. В експерименті взяло участь 8 респондентів-українців. Поставлене перед ними завдання обумовило розкриття контекстів через декодифікацію *emoji* за допомогою природньої мови. У подальшому нами було візуалізовано схему загальної кількості негативних та позитивних перцепцій та інтерпретацій *emoji*, де переважають перші. У меншості знаходяться нейтральні позиції. Оскільки позитивна інтерпретація знаходиться посередині, що й дало можливість гіпотетично висновити, що існує ймовірність позитивної більшості, якщо ці ж самі знаки розмістити в інші контексти, однак не меншою мірою позитивна налаштованість залежатиме від віку, виховання, ментальності та інших факторів. Так, виходячи з усього вищезазначеного, лінгвокриміналістична експертиза є важливим показником суб'єктивності перцепції та інтерпретації мови *emoji*, що підтверджується розбіжністю в розумінні знаків.

У підрозділі 3.3. **Раціо-емотивна суб'єктивізація *етоїї*: дефрагментація смислу** досліджено ієрогліфічне та іконічне письмо, що в синтезі є семіозисом піктографічного зображення. Для означеного дослідження ми застосували термін та функціональність квалія, який уведений в аналітичну філософію для позначення найзвичайнішої для нас речі: того, як речі виглядають для нас; і вони можуть бути визначені як якості або відчуття, наприклад, почервоніння або біль, і розглядаються окремо від їх впливу на поведінку, а також від будь-яких фізичних умов, які могли їх викликати, тобто долучаємо квалія як властивості чуттєвого досвіду. Разом з цим ми апелювали до теорії логічної семантики Г. Фреге, експлікуючи кореляцію між яблуком та його червоністю та візуалізуючи приклад на основі логічного трикутника Фреге. У результаті ми спостерігаємо кореляцію між денотатом, концептом та знаком, що демонструє залежність знака як від об'єктивно існуючої реальності (денотат – червоне яблуко), так і від суб'єктивних уявлень про цю реальність (концепт – червоність). У комп'ютерному бутті ми взяли за основу семантизацію поняття “сонце” за допомогою квалія + піктографічна генерація знака, де сприйняття, у свою чергу, буде тотожним okazіональному ієрогліфу “рі”. Усе зазначене досягається за допомогою давнього астрономічного інструмента для вимірювання часу – гномона. Таким чином, відповідно до форми гномона тінь від сонця здебільшого має квадратну, прямокутну або трикутну форму, а отже, у фізикалістському сприйнятті квалія від кола (сонця) – це прямокутна фігура.

З метою простежити валідність нашого дослідження нам вдалося фракталізувати ієрогліфічні та іконічні знаки як складне імплікативне судження, в якому дедуктивізація знака візуалізує його основні шаблі, відповідно до яких експлікували «онтологічний денотат», якому відповідає параметрична ознака «буттєвий вимір», «концептуальний денотат» – параметричні ознаки «поняття» та «концепт», «лінгвальний денотат» – параметрична ознака «мовна одиниця» (термін/логос). Усе зазначене вище детермінує поліфункціональність суб'єктів комп'ютерного буття, субстантна протяжність якого – простір. Субстантні характеристики ієрогліфічних та іконічних знаків, квалія яких параметризується

в «комунікативній дузі», дозволили визначити феноменологічну природу всіх щаблів мовної системи.

Підрозділ **3.4. Логокомбінаторна аграматизація *етоїї*: мовна гра в комп'ютерному бутті** є по суті підрозділом-висновком, у якому верифікується вся гіпотетико-дедуктивна лінія дослідження та всі впроваджені емпіричні експерименти. Усі апробовані нами експерименти та усі зазначені нами висновки та результати цих експериментів уможливили по завершенню дисертаційного дослідження створити *етоїї*-матрицю, логіка якої й демонструє полілатеральність знака *етоїї* в КБ (на матеріалі сучасних європейських мов з апеляцією до стародавніх мов) як у структурі, так і смисловій парадигмі.

Візуалізація матриці уможливилася через розуміння того, що символ сам по собі й сам у собі існувати не може: для того, щоб знак став символом, необхідно, щоб він мав вербальне вираження й вербальне пояснення. Так і відбувається траєкторія руху смислу певного висловлювання (адже *етоїї* – це також висловлювання, тільки невербальне), яке рухається від структури до феноменології й навпаки, що висновлює наступне: неможливо розкодувати невербальний оптичний знак, не зводячи його до вербального вираження конкретного висловлювання й специфіки самого вербального вираження, тобто важливим стає розкодування процесу генерування оптичного знака. Під специфікою вербального вираження мається на увазі структура конкретної мови, яка апіорі передбачає специфіку вербалізації мисленневих процесів людини (Гіюптеза лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа) з її подальшою аграматизацією, тобто генеруванням оптичного знака за вербальним висловлюванням. Наприклад, ми знаємо, що знак *етоїї* нелінійний, відтак за своєю структурою відтворює нелінійність смислу, але експлікація смислу, тобто вербальне вираження знака, завжди лінійне за умови, якщо ми розглядаємо *етоїї* як мовний знак, а не тільки як символ.

Таким чином, знак *етоїї* у своєму генеруванні відбуває абсолютно лінійний процес. Якщо розглядати процес як систему, то можемо зазначити наступні щаблі генерування знака *етоїї*: 1. Буття. 2. Явище. 3. Чуттєвий образ. 4.

Образ. 5. Мова. 6. Поняття. 7. Концепт. 8. Властивість. 9. Символ. 10. Знак. 11. Денотат. 12. Сигніфікант. 13. Сигніфікант.

Таким чином, простеживши процес генерування знака *emoji* в системі, ми змогли простежити процес генерування знака в структурі. Для цього визначилися зі системами, які входять у структуру знака *emoji*:

- *Перша система* – власне згенерований знак *emoji*, оптична візуалізація прихованого в ньому феноменологічного та структурного рівнів.
- *Друга система* – Unicode – промисловий стандарт, розроблений, щоб забезпечити цифрове представлення символів усіх писемностей світу та спеціальних символів.
- *Третя система* – англійський алфавіт. Логіка застосування в структурі англійського алфавіту передбачена умовами номінування її як міжнародної світової мови спілкування та мови комп'ютерного програмування.
- *Четверта система* – латинський алфавіт. З одного боку, латинський алфавіт можна було синтезувати з ідентичним англійським, однак, з іншого боку, враховуючи специфічні мовні знаки, що з'явилися в романських мовах у процесі еволюції романістики, відтворення яких ми можемо спостерігати на феноменологічному та структурному рівнях в самому знакові *emoji* з візуалізацією лінгвістичних та екстралінгвістичних чинників, ми вважаємо за необхідне залишити означену систему в структурі автономною.
- *П'ята система* – давньогрецький алфавіт. Очевидно, що перше питання, яке виникає з уведенням цієї системи, це чому її не було віднесено до сьомої системи давніх мов. Однак давньогрецький алфавіт за своєю сутністю та специфікою став знаковою системою не лише в сенсі письма, а й у сенсі знаків логічних та математичних операторів, які мають свої специфічні функції у формульних та обчислювальних системах. Тому вважаємо за необхідне виокремити давньогрецький алфавіт як субстрат для різних знакових форм та функцій.

- *Шоста система* – власне математичні та логічні символи, певний відсоток яких за планом вираження апелює до давньогрецького алфавіту, а другий відсоток – до інших давніх та модерних систем.

- *Сьома система* – давнє письмо як субстрат іконічної, ієрогліфічної та фінікійської структури знаків у процесі еволюції мов. Якщо ми уважно подивимося на структуру знаків клинопису, фінікійського, шумерського, давньоєгипетського, давньокитайського письма, ми звернемо увагу на структурну схожість зі сучасним письмом та знаками мови *emoji*.

Отже, полілатеральність знака *emoji* – це процес динамічний, синхронічний; уможлиблюється за умови введення знакових систем у структуру. Самі ж знакові системи структури поєднуються з феноменологічним рівнем, існують у ньому й передбачають його, як і передбачають логічний або структурний рівень, тобто передбачають структуру свідомості людини, що в результаті має своє вербальне відображення. Так, до системи входять наступні щаблі: буття, явище, чуттєвий образ, образ, мова, поняття, концепт, властивість, символ, знак, денотат, сигніфікант, сигніфікат – *emoji*. На денотаті відбувається замикання обох рівнів – феноменологічного та структурного, що й передбачає неможливість дослідження *emoji* лише на одному рівні, враховуючи також те, що *emoji* в первісному значенні не були інтерпретантами емоцій, що детально досліджено в підрозділі 2.4. Уведення усіх зазначених систем у програмовану матрицю логіки дозволило параметризувати динаміку перетинів систем, що в результаті відтворило матрицю оптичного знака *emoji* (Рис. 82) саме за структурою його оптичності та логіки візуалізації, що, в свою чергу, уже не має нічого спільного з планом змісту *emoji*, тобто з його нематеріальною стороною.

ВИСНОВКИ

У результаті опрацювання першого завдання дослідження ми визначили термінологічно-методологічну базу об'єкта дослідження – мови *етої*. Визначили робочий методологічний апарат в межах актуальних лінгвофілософських та лінгвістичних підходів для виявлення та опису полілатеральності *етої*. Так, наше дослідження актуалізується на міждисциплінарній парадигмі наукових вчень та праць. Філософська база дослідження в основному спирається на праці з аналітичної філософії (Г. Фреге, Л. Вітгенштейн, Б. Рассел, Я. Шрамко та ін.). Аналітична філософія у подальшому лягла в основу структурної лінгвістики, вченнями якої ми послуговувалися в дослідженні (Ф. де Сосюр, Ч. Пірс, Ч. Морріс, Л. Єльмслев та ін.). За результатами опрацювання лінгвофілософських та лінгвістичних вчень з подальшим випрацюванням робочого методологічного апарату, нами було визначено та апробовано у виданнях, які входять до переліку фахових видань, а також видань, які індексуються в наукометричних базах Scopus Web of Science. Так, передумовою термінології, яка в подальшому уможливить актуалізацію *комп'ютерного буття* – термін, який ми використовуємо в дослідженні як складну, багатовимірну сферу синтезу дійсності, людського досвіду та діяльності, опосередкованих новітніми цифровими та інформаційними технологіями; техногенну дійсність, складову частину техносфери буття (Махачашвілі Р.К.) і який включає в себе як цифрове буття, так і буття в цілому, найширше визначене німецькою філософією (*Das Sein* – «тут-буття», *Sein für anderes* – «буття-для-іншого», *Anderssein* – «інобуття», *An sich et Ansich* – «в собі» та «в-собі», *Für sich und Fürsich* – «для себе» та «для-себе», *An und für sich* – «в-і для себе», *Das Anundfürsichseiende* – «в-і-для-себе-сущє», *Bei sich sein* – «при собі бути», *In sich sein* – «у собі бути»)), ми визначили давньогрецьке поняття *усії* як найширше поняття, яке включає в себе раціональне та ірраціональне, матеріальне й духовне. на понятті “усія” акцентуємо особливу увагу, оскільки термін пройшов етап модифікації й у новогрецькій мові денотат цього поняття

відсутній. У модерній грецькій мові термін тлумачиться для позначення сутності та природи якоїсь речі. Проте Європейський словник філософій: Лексикон неперекладностей подає розбіжності в розумінні поняття різними вченими та в різні епохи. У словнику наголошено, що значення цього слова зазнало радикального перетворення вже між Платоном та Аристотелем, оскільки перший розумів усію в сучасному сенсі «майно» і у філософському сенсі сутності речі, тоді як другий додав інші значення, ототожнивши усію з ὑποκειμενον (що змушує його позначати через усію інколи εἶδος, вид чи особливість, інколи єдність матерії та ейдосу, а інколи саму матерію). У подальшій історії філософії ситуація постійно ускладнювалася, оскільки стоїки розглядали усію як невизначений субстрат, мислителі середнього платонізму та неоплатонізму повернулися до значення «сутність», а християнська христологія наблизила ὑπόστασις до усії, збагативши усію іншими значеннями, яких у новогрецькій мові більше немає. Саме через розбіжності в перекладах і тлумаченнях усії сучасні грецькі перекладачі вирішили лишити слово неперекладним, враховуючи увесь наявний спектр його тлумачень. Останнє й дає нам право використовувати в дослідженні термін “усія”. Фундаментом нашого дослідження ми визначаємо термін *EMOJI* – (від яп. картинка і 文字 – знак, символ; яп. вимова [emodzi]) – особливі мовні ідеограми, нефонетичні, багатомодальні писемні знаки для вираження широкого спектру людських емоцій у текстах різних цифрових медіа. Та *ПОЛІЛАТЕРАЛЬНІСТЬ* – (від давньогрец. πολύ – багато; від лат. latus – сторона) – категорія, яка відображає у знакові *emoji* різнобічне, багатовекторне відтворення емоцій за допомогою логіко-структурного, лексико-граматичного, морфологічного та ін. засобів.

Опанувавши теоретичні засади, ми змогли виконати друге завдання, а саме – простежити механізми та принципи лінгвоперекодування, де план змісту і план вираження знака ми розглядали у їхньому синтезі з апробацією структури та смислу конкретного знака на перетині лінгвістики, логіки та філософії. Так, впроваджуючи емпіричний метод, експериментально ми простежили, як відбувається лінгвоперекодування: від японського [emodzi] до

транснаціонального *emoji*. Передусім прикладами слугували знаки природної (китайської) як субстрату іконічного та ієрогліфічного письма та штучної мови *emoji*, яка в динаміці розвитку цифровізації трансгресується в різні природні європейські мови, закодовуючи в собі унікальні (ментальні) сенси, що мають відтворення як на вербальному рівні, так і на оптичному. Оскільки ідеться про найперші види писемності, то великої уваги ми надали поняттю оптичності, оскільки, з точки зору фізики, він включає в себе природу світла і його тіні, тобто в нашому випадку – не просто пряме та переносне значення, а природа цих значень. А природою і є ментальний аспект, закладений в знаках *emoji*, експлікованих різними природними мовами. Отже, оперуємо ієрогліфічним знаком, що є іманентним зразком логіко-когнітивної усії знака, та знаком *emoji* – як піктографічним зображенням.

Третє завдання передбачало виявлення специфіки трансгресії понять в *emoji* з природних мов у генерацію цифрового знака з відповідною адіафоризацією структурних рівнів мови. Так, ми визначили, що з часом ієрогліфічне письмо підлягало спрощенню. Коло змінилося на фігуру з прямими кутами, що передбачило розширення лексико-семантичного поля китайської мови. Наприклад, давньокитайський ієрогліф на позначення місяця був змінений після доповнення новими елементами (елементами неповного місяця) до ієрогліфа “сонце”. Для підтвердження дослідження специфіки трансгресії понять в *emoji* з природних мов у генерацію цифрового знака з відповідною адіафоризацією структурних рівнів мови ми звернулися до фізикалістського відтворення об’єкта, за яким тінь від сонця можлива лише за умови наявності прямокутної форми. Це пов’язано з давнім астрономічним приладом гномоном. Його основною конструкцією є вертикальний стовп, який, власне, й відкидав тінь від сонця на поверхню Землі. Відтак, за різної довжини та широти прямокутних фігур тіні можна було визначити час. А отже, у фізикалістському сприйнятті кваліа від кола (сонця) – це прямокутна фігура. За всіх цих умов і згенерувалася логічна послідовність дзеркального відображення “сонця”», що й простежується в трансгресії природних мов, зокрема беремо відлік від піктографічного та

ієрогліфічного письма, у цифрову мову *emoji*. Таким чином, у лінгвоперекодуванні візуалізувалося нами емпіричне (чуттєве) й емпіричне (логіко-семантичне), що уможливило трансгресію візуалізації знака від природних мов до штучних.

Четверте завдання полягало у розкритті інноваційної концепції мовної трансідентичності *emoji*. Ми розглянули синтез структурного (логічного) із концептуальним (феноменологічним) рівнем експлікації знака, оскільки план змісту і план вираження оптичного знака одночасно перебуває як у його формі, так і в смисловому навантаженні. Дослідження фокусується на емпіричному експерименті, започаткованому на опитуванні, створеного на базі гугл-форми під назвою «*Emoji-association*», що містить 147 перцепцій та інтерпретацій до 28-и знаків *emoji* від реципієнтів. У подальшому експеримент розширювався, було додано нові елементи та зміщено акценти для отримання нових емпіричних результатів на основі результатів попередніх експериментів. Так, нам вдалося виводити гіпотетико-дедуктивні теорії з подальшим їх підтвердженням експериментальним шляхом та визначати нову гіпотезу на основі отриманих результатів та з перспективою верифікації наступних експериментів. Нами було висновлено, що психофізіологічні фактори (природні й набуті) – вік, стать, виховання, професія, досвід) – апелюють до екстралінгвістичних чинників, наприклад, виокремлена реципієнтом експлікація кваліа, в основі якого лежить психологізм, або фізіономастичні характеристики (символіка жестів, міміки), що, в свою чергу, апелює до ментальних характеристик зародження та використання жестів та міміки, і що в результаті відтворюється у мовній картині світу людини (теорія лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа), що правомірно переходить у лінгвістичну парадигму знакоутворення. Таким чином, на прикладі знаків *emoji*, ми простежили як екстралінгвістичні чинники плану вираження знака (географічне походження знака, що знову-таки апелює до ієрогліфічної структури знака) та плану змісту (візуалізація знака за мімікою, жестами, кольором, інтерпретація та перцепція чого можлива якраз за умови урахування природних та набутих психофізіологічних факторів реципієнта), так і

лінгвістичні чинники (закріпленій номен конкретного знака та вербальна перцепція й інтерпретація цього знака реципієнтом).

Логіко-лінгвістична специфіка трансгресії мовних знаків в *emoji* пояснюється нами з точки зору логіко-феноменологічної специфіки знаків *emoji* на перетині двох наук – логіки та лінгвістики. Звернення до науки логіки як до субстрату структурного підходу до вивчення мовних знаків передусім розкривається не в когнітивних процесах людини під час мовлення, а в правилах та нормах переходу від однієї структури знака та водночас від одного смислу знака до інших таких категорій. Тобто таким чином, з апеляцією до нормативних (формальних) умов у результаті забезпечується істинність мовного знака. Останнє ми виокремлюємо за двома напрямками: 1. структурний (внутрішній) та 2. феноменологічний (зовнішній) напрямки, які, як ми акцентуємо в нашому дослідженні, при вивченні мовних знаків неможливо розглядати однобічно, оскільки елімінується причинно-наслідковий зв'язок генерування знака. Так, формується полілатеральність, характерна ознака якої полягає не лише в структурних сторонах знака, а й у його когнітивному досвіді, що, власне, й утворює мовну картину, зокрема – й індивідуальної мови людини. Таку формалізацію ми номінували логічними операціями, оскільки «мовні ігри» є процесом генерування єдиного семантичного поля для інтерпретації знака, разом з тим – це семантичне поле може бути візуалізоване в один оптичний знак із закріпленим до нього сигніфікатом та сигніфікантом. Проте в процесі інтерпретації ми якраз і зіштовхуємося із когнітивними процесами ЦНС людини, тобто людський мозок, зчитуючи знак, як факт інформації, запускає мисленнєву діяльність, залежну від генетичних, виховних, культурних, географічних тощо чинників формування мовленнєвого акту як результату когнітивних процесів. На виході вищезазначеного ми мали справу з перцепцією мовного знака, що апріорі формується у суб'єктивній частині буття людини, а отже, це і є те, що ми називаємо індивідуальною мовою (за Л. Вітгенштейном).

Усі лексеми асоціацій, які були зібрані від 147 реципієнтів, були проаналізовані за частотністю асоціації за допомогою технології VoyantTools та

WordItOut. Три найбільш уживані за частотністю лексеми, які й лягли в основу простого категоричного силогізму, були згруповані за родовими та видовими ознаками. Наприклад, КОМІЧНЕ є категорією роду, оскільки містить узагальнену характеристику самого поняття «комічне», яке, в свою чергу, відгалужується на менші (конкретніші) поняття й належать до виду (наприклад, сміх, сарказм, іронія... – це все види одного загального поняття КОМІЧНЕ). Так, видова більшість лексем з перевагою до родового поняття КОМІЧНЕ передбачила побудову загальностверджувального силогізму (модус Barbara, AAA) з відповідній йому системі формул з подальшою верифікацією за допомогою таблиці істинності, які, в свою чергу, відтворюють покроковий алгоритм верифікації. В першій таблиці розкриваємо наявну у формулі кон'юнкцію, яку можемо вербалізувати конструкцію підрядного причинно-наслідкового речення «якщо, то». А друга таблиця покликана підтвердити або спростувати першу, результати якої містять хибу, за допомогою введення умовності (імплікації): «якщо з S виводиться Р». Так, усе вищезазначене в результаті верифікується семантичним трикутником Г. Фреге через синтез екстралінгвістичних та лінгвістичних чинників, які поділяються на природні й набуті. Конструкція мови належить до логічного субстрату дослідження знака *etotji*, а перцепція реципієнтів – до феноменологічного. Так, семантичний трикутник уведено в експеримент для формалізації того, що не піддається остаточній верифікації – уявленню смислу про знак. Саме через нього ми й простежили, як саме відбувається генерація плану змісту та плану вираження знака в мозку людини, безпосередньо в залежності від центральної нервової системи. Тому, до уваги і було взято також ментальні фрейми (когнітивні процеси в мозку людини, залежні від антропологічно-географічних факторів) та зовнішні чинники – культура, виховання, середовище, суспільний лад тощо з вербалістичним вираженням усього цього, що передбачає структуру не лише мови, а й думки реципієнта, залежної від екстралінгвістичних факторів з апеляцією до теорії лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа.

Експериментальним шляхом нами було висновлено також, що перцепція та інтерпретація знака *emoji* залежить від усіх висвітлених категорій з перевагою до професійної діяльності мовця та його досвіду в конкретній професії. Паралельно з метою дослідження було розкрито також поняття апіорності та апостеріорності штучних мов. Мову *emoji* ми зараховуємо до апіорно-апостеріорних, оскільки за змістоформою *emoji* відображає обидва типи: за формою компоненти знака *emoji* відсилають нас до інших семіотичних систем (наприклад, клинопис або азбука Морзе); за змістом знак *emoji* можна інтерпретувати в залежності від індивідуальних вербальних навичок, що, в свою чергу, розглядалося нами крізь призму фреймової семантики (P-семантики) Ч. Філмора.

В окресленні інноваційної концепції мовної трансідентичності *emoji*, що передбачено четвертим завданням, нам було важливо дослідити наш об'єкт усебічно, тобто не тільки з міждисциплінарним підходом, а й шляхом протилежного. Так, у дослідженні трансгресії природних мов у штучні важливим внеском було простежити генерацію мовних та немовних елементів знаків на перетині дихотомії «машина-машина». Для цього ми взяли до уваги Азбуку Морзе та *emoji*, на прикладі яких і розкривається емпірично-есенційна сутність генерації та регенерації знака. Для експерименту було введено третю множину знаків (математичну символіку), що й обумовило перекодування. За основу кодифікації взято машину Тьюринга з відповідною формулою. За допомогою наукового експерименту виявлено кореляцію технічних знаків обох мов та їх квалітативну функцію й валідність сучасним цифровим комунікативним запитам, що характеризується оперативністю та компактністю передачі інформації з апеляцією до ідеографічного субстрату згенерованих у комп'ютерному бутті знаків.

Так, у результаті було акцентовано на полілатеральності (багатовекторності) регенерованих знаків *emoji*, що є логічно зорієнтованим принципом у траєкторії комп'ютерного буття, яке, в свою чергу, характеризується нелінійністю часопросторових категорій. У ході експерименту

виявлено, що цифрова обумовленість трансгресії елементів знаків штучних мов параметризує генерування символу за допомогою технічних знаків, що, з одного боку, обмежує обсяг і формальну можливість передачі інформації, з іншого, у випадку з *emoji*, – виводить нас на когнітивний рівень комунікації за умови “символізації” штучного знака. Таким чином, висновлюємо, що означена нами «символізація» якраз і відбувається за допомогою природних мов, а отже, дослідження *emoji* лише на рівні дихотомія «машина-машина» неможливе, коли йдеться про полілатеральність дослідження нашого об’єкта.

Попередні завдання закономірно та логічно за результатами та висновками за ними підвело нас до останнього, п’ятого, завдання – до розгляду механізмів конструкцій *emoji* у трансгресії з природних мов у штучні, що уможливило по завершенню дисертаційного дослідження створити *emoji*-матрицю, логіка якої й демонструє полілатеральність знака *emoji* в комп’ютерному бутті (на матеріалі сучасних європейських мов) як у структурі, так і смисловій парадигмі. Візуалізація матриці уможливилася через розуміння того, що символ сам по собі й сам у собі існувати не може: для того, щоб знак став символом, необхідно, щоб він мав вербальне вираження й вербальне пояснення. Так і відбувається траєкторія руху смислу певного висловлювання (адже *emoji* – це також висловлювання, тільки невербальне), яке рухається від структури до феноменології й навпаки, що висновлює наступне: неможливо розкодувати невербальний оптичний знак, не зводячи його до вербального вираження конкретного висловлювання й специфіки самого вербального вираження, тобто важливим стає розкодування процесу генерування оптичного знака. Під специфікою вербального вираження мається на увазі структура конкретної мови, яка апріорі передбачає специфіку вербалізації мисленнєвих процесів людини (Гіоптеза лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа) з її подальшою аграматизацією, тобто генеруванням оптичного знака за вербальним висловлюванням. Наприклад, ми знаємо, що знак *emoji* нелінійний, відтак за своєю структурою відтворює нелінійність смислу, але експлікація смислу, тобто

вербальне вираження знака, завжди лінійне за умови, якщо ми розглядаємо *етої* як мовний знак, а не тільки як символ.

Таким чином, висновлюємо, що знак *етої* у своєму генеруванні відбуває абсолютно лінійний процес. Якщо розглядати процес як систему, то можемо зазначити наступні шаблі генерування знака *етої*: *Буття* (сутності певній речі/ідеї/предмету надає людина, свідомість якої рухається від споглядання за буттям до його відтворення та осмислення в мові. Раціоналізація знання людини про буття апіорі передбачає утворення нових контекстів, знаки яких узалежнюються як від періоду, в якому перебуває людина, так і від інших конвенційних характеристик). *Явище* (Буття породжує явище). *Чуттєвий образ* (Такий емпіричний вид пізнання онтологічної сутності явища активується фактично одночасно з попереднім, а отже, набуває експлікації просторово-часова сенсорика, модальність та інтенсивність сприйняття явища, що апіорі зберігає своє початкове і наскрізне значення для вищого рівня перцептивної організації). *Образ* (Відбувається раціоналізація чуттєвого образу). *Мова* (У цьому випадку ми розглядали мову як систему в системі, тобто її самостійність тут підпорядковується лінійності еволюціонування знака). *Поняття* (Вербальна експлікація апіорі утворює поняття. Уже в залежності від того, як саме експлікується поняття, наприклад, якщо в певному понятті міститься ментальний фрейм (наприклад, вишиванка – концепт українського етносу; сомбреро – концепт іспанського етносу), то таке поняття набуває ознак концепту). *Концепт* (Концепт як ментальне утворення, що є базовою одиницею розумового коду людини, має відносно впорядковану внутрішньою структуру, є результатом пізнавальної (когнітивної) діяльності особистості та суспільства і несе комплексну, енциклопедичну інформацію про предмет або явище, що відображається, про інтерпретацію конкретної інформації суспільною свідомістю і відносно суспільної свідомості до конкретного явища або предмету). *Властивість* (Оптичність набуває властивостей не лише з лінгвістичного рівня, а й з екстралінгвістичного, тобто до образності *етої* долучаються специфічні характеристики фізіономістики, психології, мови

жестів тощо). *Символ* (Об'єкт набуває символізації з огляду атрибутики, що належить конкретному етносу, який він відтворює і символізує). *Знак* (Саме на цьому шаблі відбувається оптична візуалізація *етої* як нелінійного знака з трансформацією та подальшою локалізацією в ньому всіх шаблів зазначеної системи). *Денотат* (Цей шабель і доводить важливість дослідження знака *етої* одночасно на структурному (або – як було досліджено попередньо з кута зору логіки – логічному) та феноменологічному рівнях). *Сигніфікант* (План вираження, що апелює до матеріальної сторони знака та до властивостей перцептивності, тобто знак стає інтерпретативно доступний у його сприйнятті адресатом). *Сигніфікант* (План змісту, що апелює до смислового (лінгвістичного й екстралінгвістичного) навантаження знака, розкодування якого відбувається на лінгвістичному рівні й апелює до властивостей інформативності, тобто знак має містити в собі смислову інформацію про означуваний об'єкт).

Для того, аби простежити процес структуризації систем, ми визначилися зі системами, які входять у структуру знака *етої*. Наше визначення відбувалося від модерних систем до давніх з метою відобразити циклічність процесу генерування будь-якого знака, а отже, знаки *етої* – це, по суті, конгломерат формотворчих елементів знаків різних давніх та модерних знакових систем. Систем, які передбачають оптичність знака, сім.

- *Перша система* – власне згенерований знак *етої*, оптична візуалізація прихованого в ньому феноменологічного та структурного рівнів.

- *Друга система* – Unicode – промисловий стандарт, розроблений, щоб забезпечити цифрове представлення символів усіх писемностей світу та спеціальних символів.

- *Третя система* – англійський алфавіт. Логіка застосування в структурі англійського алфавіту передбачена умовами номінування її як міжнародної світової мови спілкування та мови комп'ютерного програмування.

- *Четверта система* – латинський алфавіт. З одного боку, латинський алфавіт можна було синтезувати з ідентичним англійським, однак, з іншого боку, враховуючи специфічні мовні знаки, що з'явилися в романських мовах у процесі

еволюції романістики, відтворення яких ми можемо спостерігати на феноменологічному та структурному рівнях в самому знакові *emoji* з візуалізацією лінгвістичних та екстралінгвістичних чинників, ми вважаємо за необхідне залишити означену систему в структурі автономною.

- *П'ята система* – давньогрецький алфавіт. Очевидно, що перше питання, яке виникає з уведенням цієї системи, це чому її не було віднесено до сьомої системи давніх мов. Однак давньогрецький алфавіт за своєю сутністю та специфікою став знаковою системою не лише в сенсі письма, а й у сенсі знаків логічних та математичних операторів, які мають свої специфічні функції у формульних та обчислювальних системах. Тому вважаємо за необхідне виокремити давньогрецький алфавіт як субстрат для різних знакових форм та функцій.

- *Шоста система* – власне математичні та логічні символи, певний відсоток яких за планом вираження апелює до давньогрецького алфавіту, а другий відсоток – до інших давніх та модерних систем.

- *Сьома система* – давнє письмо як субстрат іконічної, ієрогліфічної та фінікійської структури знаків у процесі еволюції мов. Якщо ми уважно подивимося на структуру знаків клинопису, фінікійського, шумерського, давньоєгипетського, давньокитайського письма, ми звернемо увагу на структурну схожість зі сучасним письмом та знаками мови *emoji*.

Наша програмована матриця логіки (ПМЛ) має n парафазних входів a_1, a_2, \dots, a_n , Матрицю I та кола зворотного зв'язку. Матриця I програмована і дозволяє отримати на своїх виходах будь-які елементарні кон'юнкції змінних a_1, a_2, \dots, a_n . Виходи матриці I з'єднані із входами матриці, яка створює диз'юнкції елементарних кон'юнкцій, сформованих матрицею I , тобто відбувається безперервний динамічний процес селекції за допомогою кон'юнктора або диз'юнктора (і-і; або-або) певного елемента певної системи знаків для подальшого генерування знака *emoji*. Виходи матриці I називаються проміжними шинами (product terms) або термами (terms). ПМЛ матриця має фіксовані налаштування, за якими кожна проміжна шина матриці I з'єднана тільки з одним

виходом (перемичка на 2). Вихідні буфери виявляють програмовані макрокомірки, які й визначають архітектуру ПМЛ.

З метою продемонструвати усі системи в структурі з їхньою візуальною верифікацією як елементів, які відображають циклічність від давніх до модерних знакових систем і навпаки, нами, перш ніж апробувати матрицю в комп'ютерному бутті, було нарисовано матрицю із зазначенням усіх семи систем, які гіпотетично рухаються й селекціонуються для відбору в генерування конкретного знака *emoji*, але лише по траєкторії заданих ПМЛ параметрами. Відповідно, перше коло зсередини, пройшовши процес структуризації знакових систем з перемичкою на 2 та кон'юнктивним з'єднанням зі збереженням зворотного зв'язку, є матрицею, структурою (умовно кажучи, рентгеном) самого знака *emoji* незалежно від його плану змісту.

Отже, полілатеральність знака *emoji* – це процес динамічний, синхронічний; уможлиблюється за умови введення знакових систем у структуру. Самі ж знакові системи структури поєднуються з феноменологічним рівнем, існують у ньому й передбачають його, як і передбачають логічний або структурний рівень, тобто передбачають структуру свідомості людини, що в результаті має своє вербальне відображення. Так, до системи входять наступні шаблі: буття, явище, чуттєвий образ, образ, мова, поняття, концепт, властивість, символ, знак, денотат, сигніфікант, сигніфікат – *emoji*. На денотаті відбувається замикання обох рівнів – феноменологічного та структурного, що й передбачає неможливість дослідження *emoji* лише на одному рівні, враховуючи також те, що *emoji* в первісному значенні не були інтерпретантами емоцій, що детально досліджено в підрозділі 2.4. Уведення усіх зазначених систем у програмовану матрицю логіки дозволило параметризувати динаміку перетинів систем, що в результаті відтворило матрицю оптичного знака *emoji* саме за структурою його оптичності та логіки візуалізації, що, в свою чергу, уже не має нічого спільного з планом змісту *emoji*, тобто з його нематеріальною стороною.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. «Медитації» Декарта у дзеркалі сучасних тлумачень: Жан-Марі Бейсад, Жан-Люк Марйон, Кім Сан Он-Ван-Кун / Пер. з фр. і лат. Уклад О. Хома. 2-е вид., випр. та доповн. – Київ: Дух і Літера, 2021. 432 с.
2. Андерш Й. (1995). Повсякденна розмовна комунікація і двомовні словники // Проблеми зіставної семантики. – К., 1995. – С. 230.
3. Абрамович С. Д. (2005). Культурологія: Навчальний посібник. К.: Кондор. 347 с
4. Антуан Арно, Пьер Николь (2018). Логика, или искусство мыслить. – Х., Литера Нова. 408 с.
5. Арістотель. Поетика / Пер. Б. Тена; вступ. ст. і коментарі Й. Кобова. – К. : Мистецтво, 1967. – 136 с.
6. Арістотель. Про мистецтво (фрагменти) // Всесвіт. – 1978. – № 12.
7. Арістотель. Нікомахова етика / Αριστοτελους. Ηθικα Νικομαχεια. Пер. В. Ставнюка. – К. : Аквілон-Плюс, 2002. 480 с.
8. Арістотель. Політика / Пер. з давньогрек. та передм. О. Кислюка. – К. : Основи, 2000. – 239 с.
9. Баллі // Універсальний словник-енциклопедія. – 4-те вид. – К. : Тека, 2006.
10. Барт Ролан. Від твору до тексту (переклад Юрія Гудзя), в «Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.», вид. Літопис, Львів, 2002.
11. Баумейстер А. Біля джерел мислення і буття. – К.: Дух і літера, 2012. – 480 с.
12. Баумейстер А. Тома Аквінський: вступ до мислення. Бог, буття і пізнання. – К.: Дух і літера, 2012. – 408 с.
13. Баумейстер А. Буття і благо. – Вінниця: 2014. – 418 с.
14. Бахтіна А. (2018). Логіко-семантична реконструкція оповідання Хуана Хосе Арреоли «Стрілочник»: оусія дихотомії «істина-хиба». Літератури світу: поетика, ментальність і духовність. № 12. С. 5–16.
15. Бахтіна Анна Олегівна (2018). Силогізм Варгоссо в літературі іспанського

феномену Perola Barroca: логіко-семантичний аспект International scientific and practical conference «Philology in EU countries and Ukraine at the modern stage» : Conference proceedings, December 21–22, 2018. Baia Mare : Izdevnieciba «Baltija Publishing», 2. с. 128-131. ISSN 978-9934-571-72-5

16. Бацевич Ф. С. (2008). Філософія мови: історія лінгвофілософських учень. К. : Академія. 239 с.
17. Бацевич, Ф.С. (2004). *Основи комунікативної лінгвістики*: Підручник. Київ: Академія. 342 с.
18. Бенвеніст Еміль (2017) // Енциклопедичний словник класичних мов / Л. Л. Звонська, Н. В. Корольова, О. В. Лазер-Паньків та ін. ; за ред. Л. Л. Звонської. – 2-ге вид. випр. і допов. – К. : ВПЦ «Київський університет». – С. 62. – ISBN 978-966-439-921-7.
19. Рассел Бертран (1995). Історія західної філософії / Пер. з англ. Ю. Лісняка, П. Таращука. – К. : Основи. – 759 с.
20. Бегов Д. Д. (2000). Судово-акустична експертиза та її місце у системі судових експертиз. Вісник академії праці і соціальних відносин Федерації профспілок України. № 6. С. 13–31.
21. Булатов М. А. (1993). Категории философии и категории культуры. К. : Наукова думка. 346 с.
22. Булдигін В. В. (1999) Теорія ймовірностей : конспект лекцій / В. В. Булдигін, Ю. П. Буценко, О.О. Диховичний. – К. – 97с.
23. Буніятова, І.Р. (2009). Типологія мовних змін в історичній перспективі. Вісник КНЛУ. Сер. Філологія. С. 57-65.
24. В. В. Опанасюк та ін. (2005). Арістотель та його вплив на розвиток філософії: Theses. Отримано з: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/19579>
25. Вітгенштайн Л. (1995). Tractatus Logico-Philosophicus / пер. з нім. Є. Поповича. Київ: Основи. 229 с.
26. Вітгенштайн, Людвіг (2002) // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. – Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис. – 742 с.

27. Воєводін О. П. (2010). Естетична оцінка [Текст]: монографія / Воєводін О. П., Горохова О. В. – Луганськ: вид-во СНУ ім. В. Даля. – 140 с.
28. Гайдеггер М. (2007). Дорогою до мови. Пер. з нім. В. Кам'янця. Львів: Літопис. 232 с.
29. Гегель Г. В. Ф. (2004). Феноменологія духу. – Київ: Основи. – 548 с.
30. Гінтікка, Яаакко (2002). Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. Київ. Абрис. С. 699–742 с.
31. Глухов В. С., Мельник А. О. (2001). Реалізація перетворення у реальному масштабі часу цифрових кодів кольору зображення у вигляді ядра ПЛІСф. Xilinx («The real-time digital color converter core for Xilinx FPGA»). Матеріали конференції CADSM2001. – Славське.
32. Глухов В. С., Заїченко Н. В., Маковей В. Г. (2000). Спеціалізована ЕОМ з табличним інтерпретатором команд. Вісник Державного університету «Львівська політехніка» «Комп'ютерні системи та мережі». – Вип. 385. – Львів.
33. Городенська К. Г. (2013). Функційність як засада створення сучасних граматик слов'янських мов // Науковий збірник «Граматики слов'янських мов: основа типології і характерології»: матеріали тематичного блоку XV Міжнародного з'їзду славистів. – К. : Вид-во ТОВ «КММ». – С. 3–18.
34. Горошко Е. И. (2005). Гендерные особенности электронной коммуникации в Интернете / Е. И. Горошко // Право і Безпека. – Т. 4, № 6. – С. 189–192.
35. Гудзь Н. О. (2013). Інтернет-дискурс – невід'ємна складова сучасної комунікації. Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. № 70. С. 230.
36. Гумбольдт Вільгельм (2002) // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. – Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис. – 742 с.
37. Готфрід Вільгельм Ляйбніц (2013). Монадологія (Український переклад Павла Бартусяка під редакцією Олега Хоми). Журнал *Sententiae*, XXVIII. № 1. С. 151–177
38. Данилов Д. А. (2018). Определение и свойства дхьяны в йога-сутрах

- Патанджали (YS 1.39, 2.11, 3.2, 4.6). Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Філософія. Філософські перипетії». Вип. 58. С. 70–78.
39. Дорошенко А. Ю., Фінін Г. С., Цейтлін Г. О. (2004). Алгеброалгоритмічні основи програмування. – К. : Наук.думка. 457 с.
40. Еко У. (2004). Роль читача. Дослідження з семіотики текстів. – Львів: Літопис. 652 с.
41. Загнітко А. П. (2018). Соціумномовні параметри сучасних міжкатегорійних і внутрішньокатегорійних транспозицій: моделі та різновиди / А. П. Загнітко // Славянський мир и национальная речевая культура в современной коммуникации: сб. науч. тр. – Гродно: ГрГУ. – С. 63–68.
42. Знак і значення / В. С. Лісовий // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу : <https://esu.com.ua/article-16376>
43. Кант І. (2004). Критика практичного розуму. К. : Юніверс. 240 с.
44. Карнап Рудольф (2002) // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. – Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис. – 742 с.
45. Карцевський С. О. (1965). Про асиметричною дуалізм лінгвістичного знака. Історія мовознавства XIX і XX ст. в нарисах і витягах. М. Ч. 2.
46. Кияк Т. Р. (2011). Дух слова, дух мови, дух народу. Мовні і концептуальні картини світу. Вип. 33. С. 3–6.
47. Ключин Д. А., Кушан А. А., Ляшко С. И. Номировский Д. А., Петунин Ю. И. (2002). Узагальнений розв'язок деяких операторних рівнянь у банахових просторах // Вісник Київського університету. Сер. кібернетика. – № 3. – С. 47–49.
48. Ключин Д. А. (2005). Міра близькості між вибірками, що містять атоми // Вісник Київського університету. Сер. фіз-мат науки. – № 3. – С. 292–297.
49. Ключин Д. А., Петунин Ю. І. (2005). Статистичний критерій для

- порівняння двох ймовірностей // Вісник Київського університету. Сер. кібернетика. – № 6, С. 35–40.
50. Кондаков Н. И. (1990). Логический словарь-справочник. М.:Сов. Энциклопедия. 720 с.
51. Користувачі соціальних мереж скандалять щодо нового смайла. URL: <https://cutt.ly/8LK67Rb>
52. Кочерган М. П. (2006). *Загальне мовознавство*: Підруч. для студентів філол. спец. ВНЗ. 2-е вид. Видавничий центр «Академія». 463 с.
53. Красовська К. В. (2009). *Зв'язок концептуальної та мовної картин світу з етнічною ментальністю*. Культура народів Причорномор'я. № 154. С. 120-123.
54. Кримський Агатангел Юхимович (2002) // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. – Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. – 742 с.
55. Кудрявцева Н. С. (2017). Лінгвістична відносність і проблеми перекладу філософської термінології: лінгвокогнітивний підхід. К. : Видавничий дім Дмитра Бураго. ISBN 978-966-489-413-2
56. Кун Т. (2001). Структура наукових революцій. – К. : Port-Royal, 228 с.
57. Лісовий В. С. (2001–2020). Знак і значення. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. Інститут енциклопедичних досліджень НАН України. ISBN 944-02-3354-X.
58. Левченко О. П. (1998). Концептуальний аналіз фразеологічної символіки // Матеріали міжнародної славістичної конференції пам'яті професора Костянтина Трофимовича. – Львів: Літопис. – Т. I. – С. 373–377.
59. Левченко О. П. (2001). Етнічні стереотипи у публіцистичному тексті // *Słowo. Tekst. Czas: Materiały Konferencji Naukowej*. – Szczecin. – С. 41–43.
60. Левченко О. П. (2003). Лінгвокультурологія та її термінна система // Проблеми української термінології. – № 490. – Львів. – С. 105–113.
61. Левченко О. П. (2003). Метафоричні принципи та інтерлінгвальне й специфічне у мовних картинах світу // *Мова і культура: Науковий щорічний журнал*. – Київ. – Вип. 6. – Т. III/1. – С.190–198.

62. Левченко О. П. (2004). Дослідження вербальних символів у лінгвокультурологічному аспекті // *Культура народів Причорномор'я*. – Сімферополь. – № 49. – Т. 1. – С. 27–29.
63. Левченко О. П. (2004). Лінгвокультурологія та її міфологеми // *Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна*. – Харків : ХНУ. – № 631. – Вип. 41. – С. 68–72.
64. Левченко О. П. (2006). Специфіка вербалізації і функціонування жестових фразеологізмів // *Лінгвістика*. – Луганськ : ЛНПУ. – № 4 (10). – С. 56–64.
65. Левченко О. П. (2008). Специфіка прототипних уявлень // *Ucrainica III. Současná ucrajinistika. Problémy jazyka, literatury a kultury*. – Acta universitatis Palackianae Olomucensis facultas philosophica. Philologica 97-2008. – Univerzita Palackého v Olomouci. – Olomouc. – 2. část. – С. 705–709.
66. Ліотар Жан-Франсуа (2002) // *Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін.* – Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. – 742 с.
67. Масенко Л. (2010). *Нариси з соціолінгвістики*. Нац. Ун-т «Києво-Могилянська академія». Київ: Києво-Могилян. Акад. 242.
68. Махачашвілі Р. К. (2007). *Лінгвофілософські виміри техносфери сучасного буття (на матеріалі інновацій англійської мови)*. *Культура народів Причорномор'я*. № 110, Т. 2. С. 30–32.
69. Махачашвілі Р., Бахтіна А. (2019). Емпіричний метод у дослідженні полілатеральності *emoji*. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія «Філологія». Т. 4, № 43. С. 141–144.
70. Махачашвілі Р. К., Бахтіна А. О. (2021) НАТЕ *ЕМОJI* в лінгвокриміналістичних експертизах: проблеми декодіфікації смислу *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. Філологічні науки (1(94)). с. 79-96. ISSN 2663-7642; 2707-4463
71. Махачашвілі Р. К., Бахтіна А. О. (2021) Модус *Barbara*: логіко-феноменологічний експеримент експлікації мови *Emoji* *Філологічні студії* (16). С. 12-17. ISSN 2311-2425

72. Махачашвілі, Р. К. (2008). *Інноваційна термінологіка сучасної англійської мови у сфері новітніх технологій*. Навчальний посібник. ДВНЗ «ЗНУ» МОН України. Запоріжжя: ЗНУ. 97 с.
73. Махачашвілі, Р.К. (2010). *Семіотична динаміка англомовної інноваційної лінгвосфери буття*. Нова філологія. № 42. С. 138-144
74. Махачашвілі, Р.К. (2013). *Динаміка англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття*. Дис.... Доктора філол. Наук.
75. Махачашвілі, Р.К. (2014). *Феноменологічна неанглістика: Теоретико-методологічні засади*: Монографія. Запоріжжя: Запорізький національний університет. 344 с.
76. Мельник Я. Г. (2000). Семіотичний аналіз трипільсько-кукутенських знакових систем (мальований посуд). – Івано-Франківськ, Плай. – 237 с.
77. Мельник Я. Г. (2005). Елементарна логіка. Навчально-методичний посібник. – Івано-Франківськ: Плай. – 67 с.
78. Мельник Я. Г. Логіка та етика. Лінгвокомунікативний елемент / Видання 2-е, перероблене та доповнене. Івано-Франківськ: Симфонія-Форте. 120 с.
79. Мельник Я. Г. (2019). Помилки у системі традиційної логіки / Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. – 180 с.
80. Мерло-Понті М. (2001). Феноменологія сприйняття. Український Центр духовної культури. 552 с.
81. Овсяк В. (2006). Принципи побудови комп'ютерної бібліотеки абстрактних алгоритмів Коба / В. Овсяк, А. Василюк, О. Яремчишин // Комп'ютерні технології друкарства: Збірник наукових праць. – Львів: УАД. – № 15. – С. 85 – 95.
82. Овсяк В. К., Бритковський В. М., Овсяк О. В., Овсяк Ю. В. (2001). Теорія секвенційних алгоритмів і проектування комп'ютерних систем: Навчальний посібник. – Львів: УАД. – 141 с.
83. Огієнко О. І. (2014). Модель дослідницького університету В. Гумбольдта: історія і сучасність / О. І. Огієнко // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні

технології. – № 5. – С. 53–61.

84. Потебня О. (1993). *Мысль и язык*. Харків.
85. Потебня О. (1992). *Мова. Національність. Денаціоналізація: Статті і фрагменти*. Нью-Йорк.
86. Резаненко В. (1988). *Элементы семантико-графической системы иероглифической письменности*. К. : УМК ВО. 354 с.
87. Сартр Ж-П. (1996). Буття і ніщо (фрагменти) // Пер. В. В. Лях / Сучасна зарубіжна філософія. Течії і напрями. Хрестоматія. – К. : Ваклер. – С. 112–182.
88. Сартр Ж-П. (2001). Буття і ніщо: нарис феноменологічної онтології. / Пер. з французької Віталій Лях, Петро Таращук. – К. : Вид-во Соломії Павличко «Основи». – 855 с.
89. Селіванова О.О. (2008). *Сучасна лінгвістика: Напрями та проблеми: Підручник*. Полтава: Довкілля-К. 711 с.
90. Скороход А. В. (1990). *Лекції з теорії випадкових процесів*. – К. : Либідь, 168 с.
91. Сепір (2006) // *Універсальний словник-енциклопедія*. – 4-те вид. – К. : Тека.
92. Синиця А. (2017). Лінгвістичний поворот у філософії: критичний аналіз. *Схід*. № 2. С. 100–104.
93. Синиця А. С. (2017). *Сучасна аналітична філософія: від прагматики мови до концептуалізації свідомості*. Львів : ЛНУ імені Івана Франка. 448 с.
94. *Словник фразеологізмів української мови / уклад. : В. М. Білоноженко та ін.* К.: Наукова думка, 2003. 1104 с.
95. Сосюр Ф. де (1998). *Курс загальної лінгвістики*. Київ : Основи. 324 с.
96. Тимченко О. В. (2006). *Методи різницевого кодування форми сигналів в системах передачі мовної інформації*, Львів, Української академії друкарства, 320 с.
97. Тимченко О. В. (2007). Модель мінімізації затрат при наданні послуг в інфокомунікаційній мережі / Тимченко О. В., Кирик М. І., Самі Аскар // *Моделювання та інформаційні технології*. Зб. наук. пр. ІПМЕ НАН України. – Вип.40. – К. – С.16–22.

98. Тимченко О. В. (2007). Критерії ефективності функціонування комп'ютерних мереж / Тимченко О. В., Верхола Б. М., Самі Аскар // Моделювання та інформаційні технології. Зб. наук. пр. ІПМЕ НАН України. – Вип.43. – К. – С.184–190.
99. Тимченко О. В. (2008). Дослідження механізмів забезпечення якості обслуговування в мультисервісних мережах / Тимченко О. В., Самі Аскар, Алхіхі Мухамад, Аль-бдур Нашат // Моделювання та інформаційні технології. Зб. наук. пр. ІПМЕ НАН України. – Вип.47. – К. – С. 133–142.
100. Тимченко О. В. (2007). Методи справедливого розподілу ресурсів інфокомунікаційних мереж / Тимченко О.В., Кирик М.І., Самі Аскар // XXVI Науково-технічна конференція “Моделювання“. ІПМЕ НАН України. Тези конференції. 11-12 січня 2007 року. – К. – 86 с.
101. Тюрінг Алан Матісон (2002) // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. – Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис. – С. 652. – 742 с.
102. Фреге Г. (2001). Основи арифметики. Логіко-математичне дослідження поняття числа. – К. : Port-Royal. 142 с.
103. Чирвоний О.С. (2007). «Антропоморфізм» та «кіберморфізм» в англomовному комп'ютерному лексиконі. Вісник СумДУ. Серія Філологія. № 2. С. 169–172.
104. Широков В. А. (1998). Інформаційна теорія лексикографічних систем. – К. : Довіра. 331 с.
105. Широков В. А. (2004). Феноменологія лексикографічних систем. – К. : Наук. думка. 327 с.
106. Широков В. А. (2011). Комп'ютерна лексикографія. – К. : Наук. думка. 356 с.
107. Широков В. А., Любченко Т. П., Шевченко І. В., Широков К. В. (2018). Граматичні системи: феноменологічний підхід. – К. : Наукова думка. 330 с.
108. Широков В. А. (1996). Інформаційно-енергетичні трансформації та інформаційне суспільство // Українсько-польський науково-практичний журнал

«Наука, інновація, інформація». – С. 48-66.

109. Широков В. А. (2001). Гуманітарна традиція і технологічний статус мови // Мовознавство. – N 3. – С. 128–132.

110. Широков В. А. (2009). Квантова лінгвістика // *Semantyka a konfrontacja jezykowa*, 4. SOW. – Warszawa. – P. 119–139.

111. Шрамко Я. (2019). Аналітична соціальна та політична філософія. Актуальні проблеми духовності, (20), 1–17.
<https://doi.org/10.31812/apd.v0i20.3680>

112. Шрамко, Я. (2011). Що таке аналітична філософія? Філософська думка, (3), 10–27.

113. Європейський словник філософій: Лексикон неперекладностей. К. : Дух і Літера, 2009. Т. 1. 576 с.

114. Єжов І. І., Скороход А. В., Ядренко М. Й. (1972). Елементи комбінаторики. – К. : Вища школа, 84 с.

115. Ювал Ной Харарі (2018). 21 урок 21-го століття. К. : BookChef. 416 с.

116. Adams, R. M. (1995). Qualia. Faith and Philosophy, 12(4), 472–474.
<https://doi.org/10.5840/faithphil199512435>

117. Anna Bakhtina (2018). La universalidad fonética de poesía de Tarás Shevchenko en la traducción española. Поетика: ментальність і духовність. Вип. 11., Гол. ред. С. І. Ковпик. Кривий Ріг

118. Anthony Kenny (2000). Frege: An Introduction to the Founder of Modern Analytic Philosophy. Wiley-Blackwell.

119. Bayer, Brita (2000). "Leonard Bloomfield und die Sprachwissenschaft in Göttingen". In: Göttinger Beiträge zur Sprachwissenschaft 3 (2000). pp. 7–18

120. Bar-On, R. (1988). The Development of a Concept of Psychological Well-being. (Unpublished doctoral dissertation) Rhodes University South Africa. Retrieved from:
http://vital.seals.ac.za:8080/vital/access/manager/Repository/vital:2928?site_name=GlobalView

121. Benenson (1989). Learning technology and the scientific method by doing guided research. Proceedings Frontiers in Education Conference, Binghamton, NY,

USA, 22–25 October 1988. 1989. DOI: <https://doi.org/10.1109/fie.1989.69418>

122. Benenson, F. (2010). *Emoji Dick*; or . Lulu Press, Morrisville

123. Benveniste É. (1966). *Problemas de lingüística general*, t. I. Tr.: México, Siglo XXI, 1974.

124. Benveniste É. (1974). *Problemas de lingüística general*, t. II. Tr.: México, Siglo XXI, 1979.

125. Benveniste, Emile (1939). «Nature du signe linguistique». *Acta linguistica* 1: 23–29.

126. Boyatzis, R.E. & Goleman, D. (2001). *Emotional Competence Inventory – University Version. Self-assessment Questionnaire, Profile and Interpretive Notes* Hay Resources Direct London

127. Cann, R., Kempson, R., Marten, L. (2007). *The dynamics of language*. Oxford: Elsevier.

128. Carnap R. (1932). Einführung in die mathematische Logik. *Erkenntnis*, 3(1), 436–437. <https://doi.org/10.1007/bf01886441>

129. Carnap R. (1931). Der logistische neupositivismus. *Erkenntnis*, 2(1), 75–77. <https://doi.org/10.1007/bf02028134>

130. Carter, Brandon (1968). «Hamilton-Jacobi and Schrödinger separable solutions of Einstein's equations». *Comm. Math. Phys.* 10 (4). p. 280-310.

131. Cassin B. (2016). *FRANCOISE C. B. PSYCHANALYSER EN LANGUES: INTRADUISIBLES ET LANGUE CHINOISE*. DEMOPOLIS.

132. Cassin, B., Apter, E., Lezra, J., Wood, M. (eds.) (2014). *Dictionary of Untranslatables: A Philosophical Lexicon*. Princeton University Press, Princeton

133. Castells M. (2020). The Information City, the New Economy, and the Network Society. *The Information Society Reader*. P. 150–164. DOI: <https://doi.org/10.4324/9780203622278-17>

134. Castells M. (2006). *La Sociedad Red*. Alianza Editorial.

135. Castells M. (2012). *Redes de indignación y esperanza. Los movimientos sociales en la era de Internet*. Alianza Editorial.

136. Centro Gabo (ed.) (2018). *Botella al mar para el dios de las palabras: discourse*

of Gabriel García Márquez para jubilar la orthography. Retrieved from:
<https://centrogabo.org/gabo/gabo-habla/botella-almar-para-el-dios-de-las-palabras-discurso-de-gabriel-garcia-marquez-para>

137. Charles J. Fillmore «Frame semantics» (1982). In *Linguistics in the Morning Calm*. Seoul, Hanshin Publishing Co. pp. 111–137.

138. Charles Bally (1922). «La pensée et la langue», dans *Bulletin de la Société linguistique de Paris*, 22-23.

139. Chesterton, G.K. (2007). *El color de España: y otros ensayos*. Ediciones Espuela de Plata, Sevilla

140. Conte, J.M. (2005). A review and critique of emotional intelligence measures *Journal of Organizational Behaviour* 26, pp. 433–440

141. Cormac, E. R. (1985). *A Cognitive Theory of Metaphor*. London: MIT Press, 254.

142. Crystal, D. (1997). *The Cambridge Encyclopedia of Language*. Second Edition. Cambridge: Cambridge University Press

143. Danesi M. (2016). *The semiotics of emoji: The rise of visual language in the age of the Internet*. London: Bloomsbury Academic. 208 p.

144. Dummett M. *What Is a Theory of Meaning? (I)*. *The Seas of Language*. 1996. P. 1–33. URL: <https://doi.org/10.1093/0198236212.003.0001> (date of access: 18.07.2022).

145. *Emoji Forensics*. URL: <https://h11dfs.com/emoji-forensics/>

146. Ferdinand de Saussure (1971). *Cours de linguistique générale*. Payot, Paris. Retrieved from:
https://fr.wikisource.org/wiki/Cours_de_linguistique_g%C3%A9n%C3%A9rale/Texte_entier

147. Fillmore, Ch. (1985). *Frames and the Semantics of Understanding*. *Quaderni di semantica*. Vol. VI, No. 2. P. 222–254.

148. Frege G. (1976). *Logische Untersuchungen*. 2nd ed. Göttingen : Vandenhoeck und Ruprecht. 145 p.

149. Frege, G. (1952). *On sense and reference*. In: *Translations from the*

Philosophical Writings of Gottlob Frege. P. Geagh, M. Black [eds.]. Oxford, 1952, ñ. 56-78).

150. Frith, Ch. (2007). *Making up the Mind: How the Brain Creates Our Mental World*, by Chris. Wiley-Blackwell Publishing, 248 p. (ISBN 978-1-405-13694-5.

Retrieved from:

https://www.researchgate.net/publication/232544547_Review_of_Making_up_the_mind_How_the_brain_creates_our_mental_world

151. Gaos J. (1990). *La Filosofía de La Filosofía (Crítica)*. Editorial Crítica. 237 p.

152. Gasser, M. (2012). *How language works. The cognitive science of linguistics/* 3rd edition. Retrieved from: <http://www.indiana.edu/~hlw/Meaning/metaphor.html>

153. Gibbs, P. L. (2007). *Reality in Cyberspace: Analysts' use of the Internet and ordinary everyday psychosis*. *Psychoanalytic Review*, 94(1), 11–38. <https://doi.org/10.1521/prev.2007.94.1.11>

154. Goldman, E. (2018). *Emojis and the Law*. *Wash. L. Rev.*, 93, 1227.

155. Grabe, W., Kaplan R.B. (1991). *Introduction to applied linguistics*. William Grabe and Robert B. Kaplan (Eds.). Reading, MA: Addison-Wesley, 1991. Pp. Vi + 354

156. Greenhill A., Fletcher, G. (1996). *The Social Construction of Electronic Space*. *Journal «Social Semiotics»*. Griffith University, Volume 6, Issue 2. Pp. 179–196.

157. Heidegger, M., & Hofstadter, A. (1988). *The Basic Problems of Phenomenology, Revised Edition (Studies in Phenomenology and Existential Philosophy)* (Revised ed.). Indiana University Press.

158. Heidegger, M. (б. д.). 10. Sein und Zeit. Y *Anthologie der realistischen Phänomenologie*. DE GRUYTER. <https://doi.org/10.1515/9783110329414.195>

159. Horgan, T. (1987). *Supervenient Qualia*. *The Philosophical Review*, 96(4), 491. <https://doi.org/10.2307/2185389>

160. Hymes, D.H. (1972). *Communicative competence*. In Pride, J.B., & J. Holmes, J. (Eds.) *Sociolinguistics: selected readings*. Harmondsworth: Penguin, pp. 269-293.

161. Imbert, C. (2008). *Qualia*. *Qui Parle*, 17(1), 41–62. <https://doi.org/10.5250/quiparle.17.1.41>

162. Ivan P. Pavlov (2010). Conditioned reflexes: An investigation of the physiological activity of the cerebral cortex. *Annals of Neurosciences* 17, 3 (2010). DOI:<https://doi.org/10.5214/ans.0972.7531.1017309>
163. Humboldt, W. (1997). *Essays on language*. P. Lang.
164. Humboldt, W. V. (1996). Einleitung in das gesamte Sprachstudium. *Y Sprachwissenschaft* (c. 11–17). De Gruyter. <https://doi.org/10.1515/9783110801354-003>
165. Humboldt, W. (1920). *Ideen zu einem Versuch: Die Grenzen der Wirksamkeit des Staats zu bestimmen*. Deutsche Bibliothek.
166. Jakobson R. (1959). *On Linguistic Aspects of Translation*, essay
167. José Ángel Buesa. Retrieved from: https://www.poesi.as/Jose_Angel_Buesa.htm
168. Kaszniak A. *Emotions, Qualia, and Consciousness*. WORLD SCIENTIFIC, 2001. URL: <https://doi.org/10.1142/4298>
169. Kirley Elizabeth, McMahon Marilyn. *The emoji factor: Humanizing the emerging law of digital speech*. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3068058
170. Klemperer, V. (1996): *LTI. Notizbuch eines Philologen*, Leipzig, S. 344 f.
171. Kolesnyk, O. S. (2019). *The cognitive premises of myth-oriented semiosis*. *Cognitive Studies | Études cognitives*, ISSN 2392-2397
172. Kommers, P.A.M., Smyrnova-Trybulska, E., Morze, N., Issa, T., Issa, T. (2015). *Conceptual aspects: Analyses law, ethical, human, technical, social factors of development ICT, elearning and intercultural development in different countries setting out the previous new theoretical model and preliminary findings*. *International Journal of Continuing Engineering Education and Life-Long Learning* 25(4). pp. 365–393
173. Leo Weisgerber (1967): *Die Sprachgemeinschaft als Gegenstand sprachwissenschaftlicher Forschung*. Köln/ Opladen, S. 36 f.
174. Lewis H. D. (1975). *Philosophy of Religion*. London : St. Paul's House. 340 p.
175. Lyotard, J.-F. (2017). *Kontrolowanie sztuki. Epoché komunikacji*. *Y Głównie*

- problemy współczesnej fenomenologii. Warsaw University Press.
<https://doi.org/10.31338/uw.9788323524397.pp.238-246>
176. Makhachashvili R., Bakhtina A., Kovpik S. (2020). Motive substrat peculiarities in the Novel «Felix Austria» by S. Andrukhovich: Dialectical materialism of a character psychophysiological state. Theoretical bases of Philological researches of Modern Literature, Boston, USA. ISBN-978-1-63649-924-6
177. Makhachashvili R., Bakhtina A., Kovpik S. (2021). Applied technology of fiction and non-fiction conceptual presentation via ICT tools: pedagogical function of graphic mimesis. Advances in Educational Technology Post-Proceedings.
178. Makhachashvili R., Bakhtina A., Kovpik S. (2021). Perception And Interpretation Of *Emoji* In The Pedagogical Process: Aposterior Features Of Artificial Digital Language. Advances in Educational Technology Post-Proceedings.
179. Makhachashvili R., Semenist I. (2021). Digital Distance And Blended Learning Quality Assessment In Oriental And European Languages University Programs: Regions Of Ukraine Survey Study 9th International Conference on Information and Education Technology, ICIET 2021, 1. C. 149-156. ISSN 978-166541933-8
180. Makhachashvili R., Semenist I., Bakhtina A. (2020). Innovative Educational Technologies, Tools and Methods for E-learning Monograph. University of Silesia in Katowice, Poland, Katowice, Poland.
181. Makhachashvili R., Semenist I., Bakhtina A. (2021). Complex Skills Development through Digital Qualification Assessment: Survey Study for European and Oriental Languages Programs. COMPLEXIS 2021 Proceedings of the 6th International Conference on Complexity, Future Information Systems and Risk in Cooperation with CCSIPN – Centre of Complex Systems IPN CCSS. pp.70–77.
182. Makhachashvili R., Semenist I., Bakhtina A. (2021). ICT Tools For Final Qualification Assessment Survey Study For European And Oriental Languages Programs. Mobile Learning and Educational Technologies Proceedings. pp. 107–115.
183. Makhachashvili R., Semenist I., Bakhtina A. Information Technology and Interactions (Satellite): ICT Tools for Final Qualification Assessment Survey Study for European and Oriental Languages Programs. pp. 260–262

184. Makhachashvili R., Kovpik S., Bakhtina A., Schmeltser E. (2019). Technology of poetry presentation via *emoji*-maker platform ict tools: pedacogical function of graphic mimesis / R. Makhachashvili et al. 7th Workshop on Cloud Zhytomyr Ivan Franko State University Journal. Philological Sciences. Vol. 1 (94) Technologies in Education, CTE. No. 7. pp. 264-280.
185. Makhachashvili R.K. (2016). *Educational e-environment through english vocabulary development*. Електронне наукове видання «Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету». К. № 3. С. 161–170. Retrieved from: <http://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/viewFile/18/21>
186. Makhachashvili, R., Bakhtina, A., & Semenist, I. (2021). La función de la inteligencia emocional en la educación digital como el sustrato de la validez de la vida on-line. Amazonia Investiga, 10(45), 20-30. DOI:<https://doi.org/10.34069/AI/2021.45.09.2>
187. Makhachashvili, R., Bakhtina, A., Kovpik, S., & Semenist, I. (2021). Hieroglyphic Semiotics of *Emoji* Signs in Digital Communication. Proceedings of the International Conference on New Trends in Languages, Literature and Social Communications (ICNTLLSC 2021).
188. Makhachashvili, R., Semenist, I., Bakhtina, A. (2020). Digital Skills Development and ICT Tools for Final Qualification Assessment: Survey Study for Students and Staff of European and Oriental Philology Programs. / R. Makhachashvili et al. Electronic Scientific Professional Journal “OPEN EDUCATIONAL E-ENVIRONMENT OF MODERN UNIVERSITY”. No. 9. P. 54-68. DOI:<https://doi.org/10.28925/2414-0325.2020.9.5>
189. Makhachashvili, R., Semenist, I., Bakhtina, A., Prihodko G. & Prykhodchenko O. (2021). *Emoji* Explication in Digital Communication: Logical-Phenomenological Experiment Digital Humanities Workshop, 1. C. 191-197. ISSN 978-145038736-1
190. Makhachashvili, R., Semenist, I., Shtaltovna, Y. & Bakhtina, A. Soft Skills and ICT Tools for Final Qualification Assessment in Universities of Ukraine and India in COVID19 Framework. Psychology and Education Journal 2021, 58(2), pp. 849–861. DOI:<https://doi.org/10.17762/pae.v58i2.1959>

191. Makhachashvili, R.K. (2020). *Models and digital diagnostics tools for the innovative polylingual logosphere of computer being dynamic*. Berlin: Peter Lang GmbH.
192. Mark, D.M. (1999). *Spatial Representation: A Cognitive View*. Maguire, D.J., Goodchild, M.F., Rhind, D.W., Longley, P. (eds.). *Geographical Information Systems: Principles and Applications*, 2nd edn., vol. 1, pp. 81–89. John Wiley & Sons, New York
193. Miller, G.A., Johnson-Laird Ph.N. (1976). *Language and perception*. Cambridge, MA: Harvard University Press
194. Mirnaia, I. (2017). Smaily, emodzi, emotykony: chy tak vse prosto? (Smilies, emojis, emoticons: is everything so simple?). Bibliomir-OK! Retrieved from: <http://bibliomirok.blogspot.com/2017/10/blogpost.html>
195. Morze, Nataliia и Makhachashvili, Rusudan (2021) *Digital Competence in E-Governance Education: A Survey Study* 7th International Conference "Information Technology and Interactions", 2833. C. 93-102. ISSN 0074-2387-5
196. Ortega J. O. Khol (2001). *El príncipe pálido*. Madrid : Editorial Fundamentos. 286 p.
197. Peirce, C.S. (1994). *Peirce on Signs: Writings on Semiotic*. University of North Carolina Press, Chapel Hill
198. Peirce, C. S. (1950). *The philosophy of Peirce: Selected writings*. Harcourt, Brace.
199. Perlovsky L., Sakai K.L. (2014). *Language and Cognition*. Switzerland: *Frontiers in Behavioral Neuroscience* 8 (1), 436p.
200. Pidopryhora, S.V. (2019). *Ukrainska eksperymentalna proza XX – pochatku XXI stolit: “nemozhlyva” literatura (Ukrainian Experimental Prose XXI – the Beginning of the XXI Century: “Impossible” Literature)*. Dissertation, Taras Shevchenko National University of Kyiv.
201. Picture This: A List of Japanese *Emoji*. URL: <https://www.nippon.com/en/japantopics/b00137/picture-this-a-list-of-japaneseemoji.html>.

202. Plato (1986). *Apology*. The Dialogues of Plato. NY : Bantam Books. pp. 15–34.
203. Pllana, G., Pllana, S. (2019). *The impact of different extra-linguistic and intra-linguistic factors of contemporary albanian technical terminology*. Russian Linguistic Bulletin, № 3 (19), 61-64. <http://dx.doi.org/doi.org/10.18454/RULB.2019.19.3.013>
204. Polanyi, L. (1995). *The Linguistic Structure of Discourse*. Stanford: CSLI Publication. P. 55.
205. Popper, K. (1959). *The Logic of Scientific Discovery*. Pp. 479. New York: Basic Books.
206. Qué significa este *emoji* de WhatsApp y por qué genera polémica en las redes. URL: https://www.clarin.com/tecnologia/significa-emoji-whatsapp-genera-polemicaredes_0_BXmhBXC68.html
207. Ramsey, S. Roberts (1987). *The Languages of China*. Princeton: Princeton University Press. ISBN 0-691-01468-X.
208. Restian A. (1981). *Homo ciberneticus*. Editura Științifică și Enciclopedică : monografic. București : Editura Științifică și Enciclopedică. 215 p.
209. Restian, A. (1981). *Homo ciberneticus*. Scientific and Encyclopedic Publishing House.
210. Rohr R. J. (1976). On the Distribution of two Alternative StructuraltStatistics. *Journal of the American Statistical Association*. Vol. 71, no. 355. P. 731–736. DOI: <https://doi.org/10.1080/01621459.1976.10481557>
211. Rusudan Makhachashvili, Anna Bakhtina, Svitlana Kovpik, and Ivan Semenist (2021). Hieroglyphic Semiotics of *Emoji* Signs in Digital Communication. In *Proceedings of the International Conference on New Trends in Languages, Literature and Social Communications (ICNTLLSC 2021)*. Atlantis Press, 182–192. DOI:<https://doi.org/10.2991/assehr.k.210525.023>
212. Sapir, E. (1949). *Language: An Introduction to the Study of Speech*. San Diego, CA: Harcourt Brace & Company, pp. 1-4, 11, 150, 192, 218.
213. Sapir, E. Types of linguistic structure. Y *Language: An introduction to the study of speech*. (c. 120–146). Harcourt Brace & Company. <https://doi.org/10.1037/13026-006>

214. Shirmova, T.E. (2017). *Problems of intercultural communication and their causes*. Kyiv: KNEU. pp. 79–84.
215. Shramko Y., Wansing, H. (2011). *Truth and Falsehood. An Inquiry into Generalized Logical Values*, Springer, 250 p.
216. Shramko Y. (1999). *Intuitionismus und Relevanz*, Logos-Verlag, Berlin, 181 S.
217. Shramko, Y. (2013). The logical way of being true: Truth values and the ontological foundation of logic. *Logic and Logical Philosophy*. <https://doi.org/10.12775/lp.2013.031>
218. Skokowski, P. (2022). Sensing Qualia. *Frontiers in Systems Neuroscience*, 16. <https://doi.org/10.3389/fnsys.2022.795405>
219. Taleb, N. N. (2010). *The Black Swan: Second Edition: The Impact of the Highly Improbable: With a new section: “On Robustness and Fragility” (Incerto) (2nd ed.)*. Random House Trade Paperbacks. Retrieved from: <https://cutt.ly/P3jk8h2>
220. The Samurai Code. URL: <https://sites.google.com/site/projectsamurai1010/the-code-of-the-samurai>
221. Trier J. (1931). *Der deutsche Wortschatz im Sinnbezirk des Verstandes: Dhte eines sprachlichen Feldes I. Von den Anfängen bis zum Beginn des 13. Jhdts*. Heidelberg: Winter, 347 p.
222. Turing, A. (2004). *Computing Machinery and Intelligence (1950)*. Y *The Essential Turing*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/oso/9780198250791.003.0017>
223. Turing, A. (1990). *Puede Pensar Una Maquina? Almagesto - Rescate*.
224. Van Deursen, A. J., Bolle, C. L., Hegner, S. M., & Kommers, P. A. (2015). Modeling habitual and addictive smartphone behavior: The role of smartphone usage types, emotional intelligence, social stress, self-regulation, age, and gender. *Computers in human behavior*, 45, pp. 411-420.
225. Vasiukov V.L. (2013). Dialogue games for Dishkant’s quantum modal logic. *Logical Investigations*. Vol. 19. P. 353–365. DOI: <https://doi.org/10.21146/2074-1472-2013-19-0-353-365>
226. Weber, M., Gerth, H. H., & Mills, W. C. (1958). *From Max Weber: Essays in*

Sociology. Oxford University Press (Galaxy imprint).

227. Weisgerber, L. (1958). *Das Problem. Y Verschiebungen in der sprachlichen Einschätzung von Menschen und Sachen* (c. 7–9). VS Verlag für Sozialwissenschaften.

https://doi.org/10.1007/978-3-663-02773-7_1

228. Weisgerber, L. (1955). *Die Erforschung der Sprachinhalte und der Sprachwirkungen. Y Festschrift der Arbeitsgemeinschaft für Forschung des Landes Nordrhein — Westfalen zu Ehren des Herrn Ministerpräsidenten Karl Arnold* (c. 263–279). VS Verlag für Sozialwissenschaften. https://doi.org/10.1007/978-3-663-02437-8_17

229. Whorf, B.L. (1956). *Language, thought, and reality: Selected writings*. Technology Press of Massachusetts Institute of Technology: Cambridge, Mass.

Retrieved

from:

<https://archive.org/details/languageandthought00whor?ref=ol&view=theater>

230. Wierzbicka A. (1997). *Understanding cultures through their key words: English, Russian, Polish, German, and Japanese*. Oxford studies in anthropological linguistics: V.8, p.32.

231. Wundt, W. (1874). *Grundzüge der physiologischen Psychologie*. Verlag von Wilhelm Engelmann, Leipzig

232. Yaroslav Shramko and Heinrich Wansing (2012). *Truth and Falsehood: An Inquiry into Generalized Logical Values*. Trends in Logic book series, Vol. 36. Springer, Dordrecht. DOI:<https://doi.org/10.1007/978-94-007-0907-2>

233. Zhang, G., Jacob, E. K. (2011). *Places for digital ecosystems, digital ecosystems in places*. Proceedings of the International Conference on Management of Emergent Digital EcoSystems (MEDES '11). Association for Computing Machinery, New York, NY, USA, pp. 145–149. DOI:<https://doi.org/10.1145/2077489.2077516>

234. Zhang, G., Jacob, E. K. (2013). *Understanding boundaries: Physical, epistemological and virtual dimensions*. The Eighth International Conference on Conceptions of Library and Information Science, Copenhagen, Denmark, V. 18 no. Retrieved from: <http://informationr.net/ir/18-3/colis/paperC21.html#.YQAFpugzZPY>

235. Αριστοτέλης (2012). Αριστοτέλης: Ρητορική εις Αλέξανδρον και προς

- Θεμίσιωνα Προτρεπτικός. Θεσσαλονίκη: Ζήτρος. ISBN 9789604631124. 844056582.
236. Δημήτρης Λυπουρλής και Δέσποινα Μωραΐτου. «Αριστοτέλης». Αρχαία Ελληνικά - Φιλοσοφικός Λόγος. Διόφαντος. σελ. 139. ISBN 978-960-06-2416-8.
237. Χαλβαντζής, Σ. (2020). Περί του είναι/όντος στη φαινομενολογική θεώρηση του Hegel. Ηθική. Περιοδικό φιλοσοφίας, (11), 111. <https://doi.org/10.12681/ethiki.22768>

СЛОВНИКИ І ДОВІДКОВІ ДЖЕРЕЛА

1. Chambers, R. (1874). Etymological Dictionary of the English. Ed. By J.Donald. Edinburgh: W. And R. Chamber's. Retrieved from : https://i2i.org/wp-content/uploads/2017/11/1874_Chambers_Etymological.pdf.
2. (OCDOEE) Oxford Concise Dictionary of English Etymology (2016). Retrieved from : <https://www.pdfdrive.com/oxford-concise-dictionary-of-english-etymology-e187721962.html>.
3. Даль, В. (1880-1882). Толковый словарь живого великорусского языка: Т.1-4. Санкт-Петербург, Москва: издание М.О. Вольфа.
4. (ЕСУМ) Етимологічний словник української мови : у 7 т. (1982) Редкол.: О. С. Мельничук (голов. ред.) [та ін.] ; АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні. Київ : Наук. думка,.Т. 1 : А-Г / уклад.: Р. В. Болдирєв [та ін.].630 с.
5. Івченко, А.О (2002). Тлумачний словник української мови. Харків: ФОЛІО. 543 с.
6. Ожегов, С.И., Шведова Н.Ю. (1997). Толковый словарь русского языка. – 4-е изд.,М., 2314–1556 с.
7. (СУМГ) Словарь української мови (1958).Упор. З дод. Влас. Матеріалу Б. Грінченко : в 4-х т. К. : Вид-во Академії наук Української РСР. Том 3, ст. 482.
8. (СУМ) Словник української мови: в 11 тт. (1970-1980). АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І. К. Білодіда. К.: Наукова думка, Т. 7. С. 298.
9. (ТСІ) Тлумачний словник з інформатики (2010). Г.Г. Півняк, Б.С. Бусигін, М.М. Дівізінюк та ін. Д., Нац. Гірнич. Ун-т.
- 10.Європейський словник філософій: Лексикон неперекладностей. К.: Дух і

Літера, 2009. Т. 1. 576 с.

11. Махачашвілі Р.К., Бахтіна А.О., Білик К.М. (2020) Кібермова: багатомовний електронний лексикографічний проект, колективний. Lexonimy, Elexis project (European comission), Ljubljana, Slovenia.
12. (АТСУМ) Словник української мови. Академічний тлумачний словник. URL: <http://sum.in.ua/>
13. (DRAE) Diccionario de la Real Academia Española. URL: <https://www.rae.es/>
14. (DWBDS) Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. URL: <https://www.dwds.de/>
15. (СІС) Словник іншомовних слів. URL: <https://www.jnsm.com.ua/sis/index.shtml>
16. Словник EMOJIALL. URL: <https://www.emojiall.com/uk>

СПИСОК ЕЛЕКТРОННИХ ДЖЕРЕЛ

1. Sketch Engine Режим доступу до ресурсу : <https://www.sketchengine.eu/>
2. Voyant Tools Режим доступу до ресурсу : <https://voyant-tools.org/>
3. Анкета за експериментом EMOJI-ASSOCIATION Режим доступу до ресурсу : <https://docs.google.com/forms/d/1s3CjoNu0JA-SsfTy9Poe1-sITSmrEsXiI4c-Y7xU8XY/edit>
4. Анкета за експериментом Емої-4 Режим доступу до ресурсу : <https://docs.google.com/forms/d/1RsmP2TPRkb8QN8EiL7NXYCu49yXhhtzKkA5celR4vQs/edit>
5. Анкета за експериментом EMOJI-ОПИТУВАННЯ Режим доступу до ресурсу: https://docs.google.com/forms/d/1yq_4ND4SmgyJylgjuw2iu1vnXzDvx5DQ2TAGf-uuiPM/edit
6. Анкета за експериментом EMOJI-POLL Режим доступу до ресурсу: https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSfyvgY_PWtYZIUoZkhskZ3xRx6Hc1bglJeKehZhGjh4pRVu2g/viewform

ДОДАТОК А

**Наукові статті, опубліковані у наукових виданнях, включених на дату
опублікування до переліку наукових фахових видань України**

Бахтіна А. Полілатеральність *емої* в комп'ютерному бутті як *Sein für anderes* («буття-для-іншого») під час війни. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2023. № 99. С. 39-53. [https://doi.org/10.35433/philology.1\(99\).2023.39-53/](https://doi.org/10.35433/philology.1(99).2023.39-53/). ISSN 2663-7642; 2707-4463. Вебпосилання на видання <http://philology.visnyk.zu.edu.ua/>.

Махачашвілі Р. К., Бахтіна А. О. НАТЕ *ЕМОJI* в лінгвокриміналістичних експертизах: проблеми декодифікації смислу. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філологічні науки*. 2021. № (1(94)). С. 79-96. ISSN 2663-7642; 2707-4463. Вебпосилання на видання <http://philology.visnyk.zu.edu.ua/issue/view/14263/7710>.

Махачашвілі Р. К., Бахтіна А. О. Емпіричний метод у дослідженні полілатеральності *емої*. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2019. Т. 3. № 43. С. 141–144. DOI <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2019.43.3.34>. ISSN 2409-1154. Вебпосилання на видання <http://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/index.php/arkhiv-nomeriv?id=157/>.

**Наукова стаття, опублікована у періодичному науковому виданні,
проіндексованому у базі даних Scopus**

Makhachashvili R., Kovpik S., Bakhtina A., Schmeltser E. Technology of poetry presentation via *Emoji Maker* platform: pedagogical function of graphic mimesis. *7th Workshop on Cloud Technologies in Education, CTE*. 2020. Vol. 7. P. 268-280. DOI <https://doi.org/10.55056/cte.359>. ISSN 2833-5473; 1613-0073. Вебпосилання на видання <https://acnsci.org/journal/index.php/cte/issue/view/14>.

Публікації, у яких додатково відображені результати дослідження

(статті в інших виданнях, матеріали конференції, тощо)

Makhachashvili R., Bakhtina A., Kovpik S., Semenist I. Hieroglyphic Semiotics of *Emoji* Signs in Digital Communication. *Proceedings of the International Conference on New Trends in Languages, Literature and Social Communications*. 2021. Vol. 557. P. 182-192. DOI: 10.2991/assehr.k.210525.023. ISSN 2352-5398. Вебпосилання на видання <https://www.atlantis-press.com/proceedings/icntllsc-21/articles>

Makhachashvili R., Bakhtina A., Semenist I., Prihodko G., Prykhodchenko, O., 2021. *Emoji* explication in digital communication: Logical-phenomenological experiment. *Digital humanities workshop*. New York, NY, USA: Association for Computing Machinery, DHW. 2021. С. 191-197. ISBN 978-145038736-1 DOI:10.1145/3526242.3526259. Вебпосилання на видання <https://dl.acm.org/doi/10.1145/3526242.3526259>

Makhachashvili R., Morze N., Kovpik S., Bakhtina A., Shmeltser E. Applied Technology of Fiction and Non-fiction Conceptual Presentation via ICT Tools: Pedagogical Function of Graphic Mimesis. *Proceedings of the 1st Symposium on Advances in Educational Technology*. 2022. Vol. 1. P. 631-643. ISBN 978-989-758-558-6. DOI: 10.5220/0010926700003364. Вебпосилання на видання <http://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/7001>

Makhachashvili R., Morze N., Kovpik S., Bakhtina A., Shmeltser E. Perception and Interpretation of *Emoji* in the Pedagogical Process: Aposterior Features of Artificial Digital Language. *Proceedings of the 1st Symposium on Advances in Educational Technology*. 2022. Vol. 2. P. 141-155. DOI: 10.5220/0010929500003364. ISBN 978-989-758-558-6. Вебпосилання на видання <https://aet.easyscience.education/2020/>

ДОДАТОК Б

1. Таблиця 6. Логокомбінаторний експеримент (підрозділ 2.4)

$\{A = a_0, a_1, \dots, a_n\}, \text{де } F$ $A = \langle \alpha_0, \alpha_1, \dots, \alpha_n \rangle F$ $n \geq 0$			L, R		$\{Q = q_0, q_1, \dots, q_m\}, \text{де}$ $m \geq 1$	
A	M	Y	\geq	\neg	U+1F6	☺
.-	--	-.--	\rightarrow	\updownarrow	00 (128512)	“посмішка
B	N	Z	$\sqrt{\quad}$:		”
-...	-.	--..	∞)	U+1F6	☺
C	O	1.	\div		01 (128513)	“посмішка
-..	----	-----	\neq	Δ		з усміхненими
D	P	2..	\approx	=		очима”
..	-..	----	Σ	┘	U+1F6	☺
E	Q	3	\cap	└	02 (128514)	“обличчя
.	-..	...--	\leq	/		зі сльозами
F	R	4	\times	\		радісті”
..-	-..-	©	+	U+1F6	☹
G	S	5			09 (128521)	“обличчя з
--.				хитрою
H	T	6				посмішкою”
....	-	-----			U+1F6	☹
I	U	7			10 (128528)	“нейтраль
..	..-	---...				не обличчя”
J	V	8			U+1F6	☹
.----	...-	-----..			22 (128546)	“обличчя,
K	W	9				що плаче”
.-.	.-	-----.				

L	X	0			U+1F6 24 (128548)	🙄 “обличчя з виразом тріумфу”
.-..	-.--	-----				

2. Таблиця 7. Менеджер корпусу та аналіз тексту Sketch Engine (підрозділ 3.3)

```
Using word sketch definitions from /corpora/wsdef/japanese-mecab-unidic2-1.7.wsdef.txt [20210106-14:18:04] warning: STRUCTLIMIT 'p' is neither a structure nor a valid CQL query, ignoring. [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="N.*"] [word="や|と"] [tag="Pref"]? 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 0 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="V.g"] []{0,5} 2:[tag="V.g"] [20210106-14:18:04] 0 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="Ai.g"] []{0,3} 2:[tag="Ai.g" & word!="ない|無い"] | [tag="Ana.g|N.c.ana"] [20210106-14:18:04] 0 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="Ana.g|N.c.ana"] []{0,3} 2:[tag="Ai.g" & word!="ない|無い"] | [tag="Ana.g|N.c.ana"] [20210106-14:18:04] 1 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="Pron"] [word="や|と"] 2:[tag="Pron"] [20210106-14:18:04] 1 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="Adv"] []{0,3} 2:[tag="Adv"] [20210106-14:18:04] 2 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="N.*"] [tag="N.*"]? [tag="N.*"]? 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 2 % [20210106-14:18:04] estimated: 1 - 1 [20210106-14:18:04] matched: 1 [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="Ai.*" & infl_form="stem.*"] 2:[tag="V.bnd"] [20210106-14:18:04] 3 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="Ana.*|N.c.ana" & infl_form!="Cont.*"] 2:[tag="V.bnd"] [20210106-14:18:04] 3 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2: [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] within! [word="が|の" | tag="N.*"] [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]? [tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 4 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2: [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] 1:[tag="Pref"] [tag="N.*" & tag!="N.num"] within! [word="が|の" | tag="N.*"] [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"] [tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 4 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2: [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] within [word="が"] [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]? [tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 5 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2: [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] within [word="の"] [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]? [tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 5 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="N.*|Suff.*" & tag!="N.num"] [word="が"] 2:[tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]? [tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 6 % [20210106-14:18:04] warning: no results
```

```

[20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="N.*|Suff.*" & tag!="N.num"] [word="の"]
2:[tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"? [tag="N.*" &
tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 6 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Ana.*|N.c.ana"] [word="な"] [tag="Pref"?
1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 7 % [20210106-14:18:04] warning:
no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Ana.*|N.c.ana"] [word="の"]
[tag="Pref"? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 7 % [20210106-
14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Ana.g|N.c.ana"|tag="Ai.g"] [word="そう"] [word="な"] [tag="Pref"?
1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 8 % [20210106-14:18:04] warning:
no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Ana.*|N.c.ana"|tag="Ai.*"] [lemma="的
"] [word="な"]? [tag="Pref"? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 8 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Ana.*|N.c.ana"|tag="Ai.*"] [lemma="様"] [word="な"] [tag="Pref"?
1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 9 % [20210106-14:18:04] warning:
no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [tag="P.*"] [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"]
[tag="Pref"? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 9 % [20210106-
14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [tag="P.*"] [tag="Ana.*|N.c.ana"] [word="な"] [tag="Pref"?
1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 10 % [20210106-14:18:04] warning:
no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Ai.*" & word!="なく|無く" &
infl_form="Cont.*"] [tag="Pref"? 1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04] 10 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Ai.*" &
word!="なく|無く" & infl_form="Cont.*"] [tag="Pref"? 1:[tag="N.c.vs"] [20210106-
14:18:04] 11 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Ana.g|N.c.ana"] [word="に"] [tag="Pref"? 1:[tag="V.*"] [20210106-
14:18:04] 11 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Ana.g|N.c.ana"] [word="に"] [tag="Pref"? 1:[tag="N.c.vs"] [20210106-
14:18:04] 11 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Ana.*|tag="Ai.*|N.c.ana"] [lemma="的"] [infl_form="Cont.*"]
1:[tag="N.c.vs"] [20210106-14:18:04] 12 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Ana.*|tag="Ai.*|N.c.ana"] [lemma="的
"] [infl_form="Cont.*"] 1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04] 12 % [20210106-14:18:04]
warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Ana.*|tag="Ai.*|N.c.ana"] [lemma="そう"] [infl_form="Cont.*"]
1:[tag="N.c.vs"] [20210106-14:18:04] 13 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Ana.*|tag="Ai.*|N.c.ana"] [lemma="そう
"] [infl_form="Cont.*"] 1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04] 13 % [20210106-14:18:04]
warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Ana.*|tag="Ai.*|N.c.ana"] [lemma="様"] [infl_form="Cont.*"]
1:[tag="N.c.vs"] [20210106-14:18:04] 14 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Ana.*|tag="Ai.*|N.c.ana"] [lemma="様
"] [infl_form="Cont.*"] 1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04] 14 % [20210106-14:18:04]
warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
[tag="P.case" & word="が"] []{0,2} 1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana" &
infl_form="Cont.*"] [20210106-14:18:04] 15 % [20210106-14:18:04] warning: no
results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.case" &
word="が"] []{0,2} 1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana" & infl_form="Concl.*"] [20210106-
14:18:04] 15 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.bind" & word="は"] []{0,2}
1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana" & infl_form="Concl.*"] [20210106-14:18:04] 16 %

```

```

[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="が"] []{0,2}
1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana"] [lemma="そう"] [infl_form="Concl.*"] [20210106-
14:18:04] 16 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.bind" & word="は"] []{0,2}
1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana"] [lemma="そう"] [infl_form="Concl.*"] [20210106-
14:18:04] 17 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="が"] []{0,2}
1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana"] [lemma="様"] [infl_form="Concl.*"] [20210106-
14:18:04] 17 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.bind" & word="は"] []{0,2}
1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana"] [lemma="様"] [infl_form="Concl.*"] [20210106-
14:18:04] 18 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="が"] []{0,2}
1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana"] [lemma="的"] [infl_form="Concl.*"] [20210106-
14:18:04] 18 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.bind" & word="は"] []{0,2}
1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana"] [lemma="的"] [infl_form="Concl.*"] [20210106-
14:18:04] 19 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.*|Ana.g" & tag!="N.num"] 1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana|Suff.ai|Suff.ana" &
lemma!="的|無い"]|[tag="Aux" & word="らしい"] [20210106-14:18:04] 19 % [20210106-
14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Ai.*" &
infl_type="Cont"] [lemma="無い"] 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04]
20 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.c.ana.*|Ana.g"] [tag="Aux"] [word="は"]? [lemma="無い"] 1:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 20 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Ai.*" & infl_type="Cont"] [tag="無い"]
1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 21 % [20210106-14:18:04] warning:
no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="V.g"] 2:[tag="V.bnd"] [20210106-
14:18:04] 21 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.*" & word="の"] [tag="Pref"]? 1:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 22 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.*" & word="から"]
[tag="P.*" & word="の"] [tag="Pref"]? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-
14:18:04] 22 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.*" & word="まで"] [tag="P.*" & word="の"]
[tag="Pref"]? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 22 % [20210106-
14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
[tag="P.*" & word="と"] [tag="P.*" & word="の"] [tag="Pref"]? 1:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 23 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.*" & word="で"]
[tag="P.*" & word="の"] [tag="Pref"]? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-
14:18:04] 23 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.*" & word="だけ"] [tag="P.*" & word="の"]
[tag="Pref"]? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 24 % [20210106-
14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
[tag="P.*" & word="^"] [tag="P.*" & word="の"] [tag="Pref"]? 1:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 24 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Pref"] 1:[tag="N.*|V.*|Ai.*|Ana.*"] [20210106-
14:18:04] 25 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
1:[tag="N.*|V.*|Ai.*|Ana.*" & tag!="N.num"] 2:[tag="Suff.*"] [20210106-14:18:04]

```

```

25 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="N.*"
& tag!="N.num"] 2:[tag="P.case"|tag="P.nom"|tag="P.bind" & word!="は
"|tag="P.adv"|tag="P.fin"|tag="P.conj"] [20210106-14:18:04] 26 % [20210106-
14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
[word="を"] []{0,5} 1:"V.*" [20210106-14:18:04] 26 % [20210106-14:18:04] warning:
no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [word="を"] []{0,5}
1:[tag="N.c.vs"] [lemma="為る"] [20210106-14:18:04] 27 % [20210106-14:18:04]
warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
[tag="P.case" & word="が"] [tag!="V.*"]{0,5} 1:[tag="V.*" & lemma!="為る"]
[20210106-14:18:04] 27 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="が"]
[tag!="V.*"]{0,5} 1:[tag="N.c.vs"] [lemma="為る"] [20210106-14:18:04] 28 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [tag="P.bind" & word="は"] [tag!="V.*"]{0,5} 1:[tag="V.*"]
[20210106-14:18:04] 28 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.bind" & word="は"]
[tag!="V.*"]{0,5} 1:[tag="N.c.vs"] [lemma="為る"] [20210106-14:18:04] 29 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="に"] [tag!="V.*"]{0,5} 1:[tag="V.*"]
[20210106-14:18:04] 29 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="に"]
[tag!="V.*"]{0,5} 1:[tag="N.c.vs"] [lemma="為る"] [20210106-14:18:04] 30 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="で"] []{0,5} 1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04]
30 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*"
& tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="で"] []{0,5} 1:[tag="N.c.vs"] [lemma="為る"]
[20210106-14:18:04] 31 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="と"] []{0,5}
1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04] 31 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="と"]
[]{0,5} 1:[tag="N.c.vs"] [lemma="為る"] [20210106-14:18:04] 32 % [20210106-
14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
[tag="P.case" & word="^"] []{0,5} 1:[tag="V.*" & word!="する"] [20210106-14:18:04]
32 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*"
& tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="^"] []{0,5} 1:[tag="N.c.vs"] [lemma="為る"]
[20210106-14:18:04] 33 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="から"] []{0,5}
1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04] 33 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.case" & word="から"]
[]{0,5} 1:[tag="N.c.vs"] [lemma="為る"] [20210106-14:18:04] 33 % [20210106-
14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
[tag="P.*" & word="まで"] []{0,5} 1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04] 34 % [20210106-
14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
[tag="P.*" & word="まで"] []{0,5} 1:[tag="N.c.vs"] [lemma="為る"] [20210106-14:18:04]
34 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*"
& tag!="N.num"] [tag="P.*" & word="と"] [word="し"] [word="て"] []{0,5} 1:[tag="V.*"]
[20210106-14:18:04] 35 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag="P.*" & word="と"] [word="し
"] [word="て"] []{0,5} 1:[tag="N.c.vs"] [lemma="為る"] [20210106-14:18:04] 35 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"]

```

```

[tag="Pref"? 1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04] 36 % [20210106-14:18:04] warning:
no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"] [tag="Pref"? 1:[tag="N.c.vs"]
[20210106-14:18:04] 36 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"] []{4,16} [tag="Pref"? 1:[tag="V.g"] [20210106-
14:18:04] 37 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Adv.*"] []{4,16}[tag="Pref"? 1:[tag="N.c.vs"] [20210106-14:18:04] 37 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Adv.*"][tag="P.case" & word="と"] [tag="Pref"? 1:[tag="V.*"] [20210106-
14:18:04] 38 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Adv.*"] [tag="P.case" & word="と"] [tag="Pref"? 1:[tag="N.c.vs"]
[20210106-14:18:04] 38 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"][tag="P.case" & word="こ"] [tag="Pref"?
1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04] 39 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"] [tag="P.case" & word="こ"] [tag="Pref"?
1:[tag="N.c.vs"] [20210106-14:18:04] 39 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"][word="で" & word="も"] [tag="Pref"?
1:[tag="V.*"] [20210106-14:18:04] 40 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"] [word="で" & word="も"] [tag="Pref"?
1:[tag="N.c.vs"] [20210106-14:18:04] 40 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"][word="は"] [tag="Pref"? 1:[tag="V.*"]
[20210106-14:18:04] 41 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"] [word="は"] [tag="Pref"? 1:[tag="N.c.vs"]
[20210106-14:18:04] 41 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"][tag="P_adv"] [tag="Pref"? 1:[tag="V.*"] [20210106-
14:18:04] 42 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Adv.*"] [tag="P_adv"] [tag="Pref"? 1:[tag="N.c.vs"] [20210106-14:18:04]
42 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag="Adv.*"] 1:[tag="P_adv"] [20210106-14:18:04] 43 % [20210106-14:18:04]
warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.g"] 1:[tag="Ai.g"]
[20210106-14:18:04] 43 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag="Adv.*"] 1:[tag="Ana.*|N.c.ana"] [20210106-14:18:04] 44 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [word="の"] [lemma="方"] [tag="P.*"] [tag="N.*" & tag!="N.num"] [word="よ
り"] 1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana"] [20210106-14:18:04] 44 % [20210106-14:18:04]
warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [word="よ
り"] 1:[tag="Ai.*|Ana.*|N.c.ana"] [20210106-14:18:04] 44 % [20210106-14:18:04]
warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="V.g|N.c.vs"] [lemma="為る
"]? [tag="P.conj"& word="て"] 2:[tag="V.bnd"] [20210106-14:18:04] 45 % [20210106-
14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:[tag="Adn"] 1:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 45 % [20210106-14:18:04] warning: no results
[20210106-14:18:04] >>> 3:[tag="N.*|Suff.*" & tag!="N.num"] 2:[tag="Ai.*" &
word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"? 1:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
[20210106-14:18:04] 46 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 2:[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"] 1: [tag="Ai.*" &
word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"? 3:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
within! [word="が|の" | tag="N.*"] [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" &
infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"? [tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04]
46 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>>
2:[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"] 1: [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" &
infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"? 3:[tag="N.*" & tag!="N.num"] within!
[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"] [word="が|の" | tag="N.*"]
[tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"? [tag="N.*" &
tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 47 % [20210106-14:18:04] warning: no results

```

```

[20210106-14:18:04] >>> 1: [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"]
[tag="Pref"]? 3:[tag="N.*" & tag!="N.num"]
2:[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"] within! [word="が|の" |
tag="N.*"] [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]?
[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"]
[20210106-14:18:04] 47 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-
14:18:04] >>> 1: [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]?
3:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"]
2:[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"] within! [word="が|の" |
tag="N.*"] [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]?
[tag="N.*" & tag!="N.num"] [tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"]
[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"] [20210106-14:18:04] 48 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:
[tag="N.*|Suff.*"] [word="が|の"] 1: [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" &
infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]? 3:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-
14:18:04] 48 % [20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 1:
[tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]? 3:[tag="N.*" &
tag!="N.num"] 2:[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"] within
[tag="N.*|Suff.*"] [word="が|の"] [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" &
infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]? [tag="N.*" & tag!="N.num"]
[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"] [20210106-14:18:04] 49 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] >>> 2:
[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"] [tag="N.*|Suff.*" & tag!="N.num"]
[word="が|の"] 1: [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]?
3:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 49 % [20210106-14:18:04] warning:
no results [20210106-14:18:04] >>> 2:
[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"]
[tag!="P.*|Aux|V.bnd|Sym.*|Supsym.*|N.num|Ws"] [tag="N.*|Suff.*" & tag!="N.num"]
[word="が|の"] 1: [tag="Ai.*" & word!="ない|無い" & infl_form="Attr.*"] [tag="Pref"]?
3:[tag="N.*" & tag!="N.num"] [20210106-14:18:04] 50 % [20210106-14:18:04] warning:
no results [20210106-14:18:04] >>> 1:[tag="Interj.*"] [20210106-14:18:04] 50 %
[20210106-14:18:04] warning: no results [20210106-14:18:04] lexicon
(/corpora/ca/user_data/bakhtina_anna_o/manatee/emoji_2/lemma-ws)
make_lex_srt_file [20210106-14:18:04] mkwmap: stream sorted, #parts: 1 [20210106-
14:18:04] mkwmap: temporary files renamed Compiling longest commonest match...
2021/01/06 14:18:04 Corpus size: 2 2021/01/06 14:18:04 Minimum relation hit count:
-46 2021/01/06 14:18:04 0.0 % 2021/01/06 14:18:04 100.0 % Compiling frequent text
types... 2021/01/06 14:18:04 WARNING: empty SUBCORPATRS, exiting mkwmap: no
.tcm file renaming .map#.com files ...finished compiling longest commonest match.

```

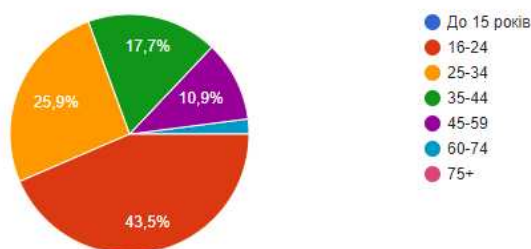
3. Відповіді за анкетною EMOJI-ASSOCIATION

1.

Ваша вікова категорія:

147 відповідей

 Копіювати

Напишіть одним або кількома словами (можна речення), яка у Вас виникла асоціація з цим знаком (напр., біль, сум, зачарованість, радість тощо).

<p>2.</p> <p>Сум. Радість Смущення (не можу дібрати доречного слова українською) Зачарованість Радість, задоволення Радість Радість Милота Сором'язливість Радість Коли побачив таке щось миле і одразу такомось посмішка Щастя, радість Сонечко Ввічливість</p>	<p>3.</p> <p>Згадка про друзів. Рофл Істеричний сміх Сміх Сміх крізь сльози Веселощі, смішно Смешно до сліз Сміх до сліз Сміх до болю в животі Дуже смішно Сміх, дуже гучний сміх Істеричний сміх, lol Ой, не можу 😊 Дуже смішно Ржач Сміх до слізрадість</p>	<p>4.</p> <p>Жарти, сміх. Ніяковість Спантеличеність Неочікуваність, шок Радісне полегшення Смішно, що хочеться плакати Незручність Незручність приховується за посмішкою Невпевненість зі сміхом Смішно з маленьким відчуттям сумніву Щось поміж соромом та бажанням виправдатися довгоочікувана радість Незручна ситуація вийшла, коли</p>	<p>5.</p> <p>Вірність. Доброта Пасивна агресія Щастя, милість Застосовую як для іронічних ситуацій, так і для позначення людей, якими захоплююся, характер людини Щастя Янголятко (у значенні поведінки/ставлення до когось) Святий вчинок Гарні побажання Чисте щастя Доброта та доброзичливість блаженство Задоволення Милість і піднесення Я добрий Мила посмішка Білий і пухнастий Милість Ангел</p>	<p>6.</p> <p>Вульгарність. Хитрість Хитрість Злість, сарказм Злорадство Злість Бісеня, коварність Зробити щось на зло іншому, щоб позлити когось (у гарному сенсі) Злість Жосткий але веселий намір Мстивість агресія Злість, бути фурією Зухвалість Я вам такооооо учиню Хитрість Маленьке чортеня Злість ігривість Злорадство Роздратованість</p>
--	---	--	--	---

<p>Посмішка Сором' язливість Приємність Смущення Задоволенн я Щастя / задоволенн я (в залежності від контексту), радість, що межує з □ Чудовий настрій Радість Хитра радість Радість Привітність , доброзичли вість Задоволенн я Радість Зачарованіс ть Позитив Історія як хоббі Щастя / задоволенн я (в залежності від контексту), радість, що межує з □ Радість Радість радість, утіха Задоволенн я Позитив Задоволенн я Радість, щастя,</p>	<p>Сміх Радість Сміх Гумор, саркастичн ий гумор, мимобіжна радість пов'язані з гумором Дуже смішно Сміх Так тобі й треба. Сміх Ржач, lol, ахахаха Сміх до сліз Коли дужеєє весело Дужеєєє смішно Сміхота Перегляд історичних мемів Гумор, саркастичн ий гумор, мимобіжна радість пов'язані з гумором Сміх до сліз Весело дуже сміх крізь сльози Сміх на повну Регіт Сміюсь не можу сміюсь Сміх, регіт Смішно до сліз Ржака</p>	<p>смішно і не дуже Це ж треба таке Сум'яття, здивування Шокований сміх Радість Незручність Меньшая радість, чем на предыдущем Радість Соромливість, що пов'язана з позитивним саркастичним гумором, що пов'язаний з висловленням або дією особи, яка прицьому самокритично та з гумором віднеслася до такої ситуації Смішно Щастя Нервую таємно Незручно Коли одночасно і смішно і стресово; коли смієшся у ситуації, яка бентежить Сміх до сліз Коли тобі ніяково Незручна ситуація Ох і переймався я! Розуміння історичних мемів Соромливість, що пов'язана з позитивним саркастичним гумором, що пов'язаний з висловленням</p>	<p>Голова обертом Висловлення духовної позитивної суті в контексті або ж можливого вибачення за дію висловлення, що на думку особи, що вибачається, ще потребує словесного та грунтового вибачення, але є проявом безмовного вибачення. Я почуваю себе дуже легко Благодать Нічого не знаю, ні в чому не винен Спокій Янгол, чистота, доброзичливість Зачарований, блаженство Доброзичливість Я янголятко Янголик Очікування проди улюбленого фанфику Висловлення духовної позитивної суті в контексті або ж можливого вибачення за дію висловлення, що на думку особи, що вибачається, ще потребує словесного та грунтового вибачення, але є проявом безмовного вибачення. На сьомому небі від щастя</p>	<p>Позитивна самостійна оцінка та опис особи, що сприймає себе поза межами встановленого суспільством ідеалу людиніє вцілому Щось задумав хитре і веселе одночасному Підступність Змиріться, я найкращий Злість Я хочу по- дружньому покепкувати з друга; Злість Коли ти зробив щось, що не подобається іншим, але подабається тобі Зло, але хороше В тихому омуті... Створення фанфику про навчання на історичному факультеті Позитивна самостійна оцінка та опис особи, що сприймає себе поза межами встановленого суспільством ідеалу людиніє вцілому Роздратованіс ть Злість</p>
--	--	--	---	--

вдоволеність Позитивна емоція. Гарний настрій. Задоволення Хитрощі Радість зачарованість Посміхаюся Відповідь для незнайомої людини, на її коментар приємно Задоволення Літо, сонце Удавана радість Задоволення Усміхнений Задоволення радість На жаль, немає зображення Весело Сором'язливість задоволення задоволення радість усе просто пречудово! Сором'язність, скромність, гречність Задоволення Милий Блаженство Радість	Сміх скрізь сльози? Сміх до сліз розсмішили до сліз До сліз смішно Посмішка, близькі дюди вмираю від реготу Сміх Весело Регіт Смішно до сліз Сміється до сліз, LOL Це дуже смішно! сміх На жаль, немає зображення Смішно Смішно до сліз сміх крізь сльози сміх радість із сльозами на очах/ між сумним та веселим дуже смішний жарт або ситуація Нервовість, веселість, навіть стан “crazy” Сміх до сліз ЛОЛ ригочу Сміх крізь сльози	або дією особи, яка прицьому самокритично та з гумором віднеслася до такої ситуації Задоволення після важкої праці Не розуміла ніколи розпач Більше не можу сміятися Доц Сміх через сльози Незручність, ніяковість Нарешті адресату дійшло щось смішне Сором'язливість Крапля нікотина, що вбиває коня? Сміх через вulgарний жарт жодної асоціації Втома Неочікувані наслідки або емоційне напруження регочу Радість Спектрно Позитив Смішно Гучно сміється Радість дуже весело На жаль, немає зображення Сміюся на увесь голос Фух пронесло (коли хтось	Задоволення від виконання гарної справи щастя Ти наче янголятко Золота оюдина Натхнення , благословення Радісний, милий Приємні роздуми Янгольська невинність Прикидається святим Невинний жарт витання в емпіреях Янгол , хороша справа Фальш я знаю, що я супер Милість Нірвана Задоволення Це чарівно Умиротворений Обожнюю! янголятко На жаль, немає зображення Я молодець Зазвичай використовую коли мене хвалять здивування (скоріше позитивне) позитив радість і спокій хтось зробив добру справу, тішуся Чесність, милосердя, відданість Янгол Янголятко Майже святий	злість Бісики, чорт Чортеня Все пропало Жах Бісики Бісики Чорт Жорсткий жарт злість Злість Сарказм, або попередження про слова, що можуть бути жорсткими можна й побешкетувати Шаленість Заздрість Гнів Ну що, а я казала/казав Хитрий, підступний Якась холера! демоняtko Підступність Роблю зло і радію з цього Підлість роздратованість неприятність злість це скоріше жартівлива погроза Підступність, гнів, огида Чортеня Злюка Злість Зацікавлення чимось Щось задумую щось зле і отримую від цього задоволення Devious
---	--	--	--	---

<p>Коли відповідаю малознайом им людям Content Радість, задоволенн я, посмішка Радість радість Радість Посмішка Замилуванн я, радість Радість впеаненість Радість Задоволенн я, радість, усмішка Радість, щирість, відвертість Смуцение , приятно Мила, стримана усмішка щастя Радість задоволенн я милота Милість, кокетство Задоволенн я Заворушен ня Радість або іноді іронічна радість Радість, щось миленьке, приємне Усміхненіс ть щось миле або сарказм</p>	<p>Зачарованіс ть Сміх ROTFL Смішно до сліз, іронія Умова, щось дуже смішне сміх до сліз Смішно Сміх Дуже смішно Посмішка Умерти від сміху «Я ору», щось істерично смішне Регіт до сліз Сміх, радість, пилив енергії Смешно пошутил Дуже смішно радість до сліз Сміх сміх сміх "До сліз смішно" Сміх Сміх Дуже смішно ахахах, дуже смішно Сміх сміх Щось дуже смішне Сміх до сліз Оце, смішно!</p>	<p>боїться розкриття) емоція від неочікуваного результату радість не знаю смішно, але трохи ніяково Після складання сесії Регочу Упс... Тяжко працюю, втомився Сум Сміх Клас! Аніме стиль. Посмішка у незручній ситуації, певне ніяковіння Щастя, радість смішно Нічого собі, ого Хаааа Сміявся, аж упрів Зацікавленість Сміх крізь сльози Момент ніяковості Розпач Щира посмішка, полегшення після відповіді(успіш ної) Шучу нескромно, потому показываю, что понимаю это Було смішно і слава Богу "пронесло" радість до поту Жарт невпевненість, недоречність</p>	<p>Задоволеність собою Святість Замріяність Янгол Типу святий Спокій Та ти просто янгол Я ж золотце Блаженство Тепло Зачарований Все добре Блаженство, вдоволеність чимось Умиротворення, спокій, Типа невинність "Скромна" відповідь на похвалу або подяку зробив щось гарне Невинність доброта піднесеність Янгольська милість, безвинність Милість Доброзичливість Коли зробив/сказав щось дуже "святе")) або пишеш викладачу я сама доброта (сарказм) Білий та пухнастий добро Все добре Доброта Чудово Позитивне схвалення «Я все зробила, залиште мене в спокої»</p>	<p>Бісик, капосник Скептик, цинік Напруга Чортик Заманливо Щось містичне Зачарованість На грані Хитрість Злість Хитрість, екстравагантні сть Типа злой Злорадство посміхнений демон Хитрість хитрість зловтіха, пустощі Підступність, хитрість Злоба Інтрига Коли напакостив мвахахах, щось круте задумано Коварність хитрість Бешкетування Злість Іронічність ситуації Маю намір зробити щось лихе Злорадство пасивна агресія або пустотливість Злорадство Самовдоволен ня Наявність злого плану насмішка, веселий сарказм Злорадність</p>
--	--	---	--	---

Радість, зняковілість Радість Задоволення Задоволення Лицемірна посмішка, ставлю її тоді, коли мене хтось дратує радість, вдячність, якісь приємні емоції Дружелюбний настрой Радість із збентеженням Хитрість Вибач, або коли хочу підлизатись, але по приколу Задоволення, радість Радість, приємність зашарітися біля та сарказм Лагідність взагалі цей смайл є позитивним, але в мене з ним негативні асоціації, тому що його зазвичай використовують люди, які не є відвертими, коли про	Надзвичайно смішно Радість радість, сміх, в деяких випадках саркастичний сміх Смех Веселість, сміх Сміх коли по приколу виражаю сміх-сарказм Сміх, щирість дуже дуже весело дуже смішно сміх та щастя Сміх коли мені смішно, я використовую цей смайл. радість дуже смішно Радість Дуже смішно Дуже смішно Відповідь на жарт Сміх Сміх до сліз Сміх до сліз Ха-ха-ха Скажений сміх Сміх Сміх Сміх	"прокатило" "фухх" нервовий смішок Зняковіння незручність Полегшення Трошки ніякова посмішка упс Упс незручність Незручність Радість Смішно Зняковілість Сміх від сорому полегшення Смущення, неловкість Нічого особливого: радість, але якась часткова Незручність хе-хе, ой, вбач, сарказм Ніяковість, згода, радість Весело смішно сміх Паніка, Приголомшення я коли смішно, але ситуація дивна і якимось навіть трішки соромно невпевненість Знітнення Смішненько Упс Відповідь на не дуже смішний жарт Нервовість Проблема, яку важко вирішити Непорозуміння Ха-ха-ха	саркастичні емоції Добрыє намерення, желание показати себе в хорошему светі Радість Спокій дуже дякую Свята невинність, ангел Милість зачарованість янголятко Мирний я використовую цей смайл із саркастичним підтекстом. наприклад, коли я сказала щось погане, то я додаю цей смайл в кінці речення. доброта Щастя Будь ласка Сама невинність Задоволення Невинність Полегшення Гордість Нічого поганого Вдячність, подяка Велике задоволення від успіху гарний вчинок Умиротворення, задоволення Зачарованість Чесність Доброта satisfacción сама чарівність ну типу праведність Гордість	Щось задумала зробити шкоду та зловтішатися злість Крутість, сила цей смайл використовується, коли ти затіяв щось цікаве. наприклад, «вгадайте куди ми йдемо сьогодні ввечері 😊» зловтіха Злість Хитрість Зловредний Задоволення, хіть Змість Помста Злорадство Щось не дуже пристойне Хитрість Злість хитрість, пранк Зухвалість Гнів Коварність Зловтіха diablo о дааа, зараз дам жару кіт Радість «Хехехе», якийсь коварний задум Доброта, хитрість Поганий Розлюченість Ідея, яка може здивувати не-святість, чортяка Сум
---	---	--	---	---

<p>щось питають, і вдають себе добрими. тобто я вважаю, його дуже часто використують лицеміри радість Радість Задоволення Приємний Посмішка Радість Задоволення Відповідь на похвалу Посмішка Велике задоволення, власність, милота Радість радість Радість Радість, щастя Привітна людина feliz мені приємно Це ж смайл який посміхається, які тут можуть бути інші асоціації?!) Радість Задоволення Радість, милість, доброта Добрий</p>	<p>Сміх та радість Сміх Ржунемогу геіг сміюсь і плачу Рже і плаче, таке буває коли ламають ребра Сміх, причому сміх до сліз Сильний сміх у позитивному контексті Дуже смішно, мило, доброта Дуже смішно Сміхота Дуже смішно сум Радість дуже смішно Сміх, веселощі Сміх до сліз Дуже смішно! Сміх до сліз, сміх від якого «за живіт хапаєшся» Сміх, щирість Сміх, іронія laughing tears of joy Сміх Смішно до сліз</p>	<p>Посмішка, жарт, самоіронія Радість незручність Панічний сміх Зняковілий Сміх Нервовий сміх суфра хух, пронесло той хто ламає ребра Хвилювання Насмішка, прихований сміх Невинуватість, вибачення, доброта Втоmlений Реалії української політики Збентеження піт?, дощ? казна що? Сум Так смішно, що аж спекотно від сміху Зробив щось пакосне, але смішне.. типу хух, пронесло Фух. Тяжко. Ніяково Сміх з підмахом. Насмішка над чимось Ніяковість, згода, радість Сором'язливість, невпевненість, жарт harpu exertion/exercise Помилочка вийшла Упс</p>	<p>Мікс спокою, радості та задоволення Нещирість, доброта Добрий Спокій, натхнення Спокій святість Радість зачарованість Святоша, просиш когось про допомогу, або навпаки, замість «будь ласка» Ти прелесть Я - ангел Вдоволеність, слухняність Свята невинність, ангел Задобрення, вдячність, милота feeling complimented Вибачення Прохання Гарнюнько, хорошенько Я ангелочек</p>	<p>відраза Такий типу злоумишленник, щось натворив Злість Підступність Хитро задоволений. Злорадність Сарказм, жарт, пошлість, диявольська ідея/план Naughty Похотливість Немає відповіді Лиха я була, лиха булаааа; зухвало Rrrrrr злая</p>
--	--	---	---	--

<p>Задоволенн я Милість радість Радість доброзичли вість Радість, доброта, згода, милість Гарний настрій. Позитив. Задоволеніс ть Радість, вдоволеніст ь Задоволенн я, радість Радість, милота, сором'язлив ість Нарру Радість, доброзичли вість Милота Це приємно; раді бачить; не серджуся Хорошее настроение</p>	<p>Бува й таке; умова; насмішили Смех</p>	<p>Цікаве попереду; а хтось би плав - мені ж норм Смешно до слез</p>		
---	---	--	--	--

<p>7. Флірт. Підтримка Радість Щастя Коли згодна з людиною в чомусь, можливо добра змова, не шкідлива Я тобі підморгую Ок</p>	<p>8. Спокій. Спокій Розслабленіст ь Не знаю як написати, наприклад прийняття чогось з оптимізмом Втома, але приємна, або коли з кимось</p>	<p>9. Законахніст ь. Захоплення Любов Любов(до речей) Зачарованіс ть, захоплення, приємно вражена Я закоханий,</p>	<p>10. Крутість. Впевненість Крутість Крутість (у вчинках) Загадковість Круто Крутиш у якійсь ситуації Коли виконав</p>	<p>11. Натяк. Хтивість Змова Хитрість Злість, нехороший задум Хммм Ти мене розумієш Щось замислив з</p>	<p>12. Спокій. Неочікуванка Здивування/ш ок Сум Байдужість, розчарування інколи Упс Комфуз Нерозуміння того, що</p>
--	--	---	--	--	--

Підтримати когось Згода Розуміння Зацікавленість привітливість Підморгування Віра в краще за будь-яких обставин Секретик, або "Ну ти зрозумів" Флірт Сонце світить в очізачарована Ігровість Дружелюбність Лукавство Радість, одна хвиля зі співрозмовником, гумористично саркастичне позитивне реагування Все ідеально Грайливість Грайливість Підморгувати Доброзичливість, грайливість Афера приємна Dealing Все буде добре Все буде добре! Встановлення я прихованих камер	в чомусь згодна Ой... Блаженство Невинність Спокій Спокій Вдячність "смущення" Розслаблення Гордість і самовдоволення (у позитивних проявах) Смиренність Ніяковілість Очарована, околдована... Приємність Спокойствие Замріяність Зачарованість Зніяковіло, в доброму сенсі Мрійливість Заспокоєння Спокійний, але ображений Доброзичливість Задоволення, блаженство Спокій Умиротворення й Зашарівся Усі студенти підготовлені до семінару Зачарованість Зачарованість, блаженство Спокій зачарованість Зрозуміло Хочу спати Вибачення Все нормально Відпочиваю	мені подобається Щось подобається Побачити щось дуже гарне або те, чим фанатієш Симпатія або вподобання Зачарованість Закоханість, або щось дуже сподобалося любов Дуже подобається щось/хтось Захоплення, зачарування , мрійливість Вау, дуже красиво Закоханість Так реагують тільки собаки Захват Любовь Закоханість Радість в квадраті, що практично межує з □ Побачила, щось дуже гарне Закоханість Закоханий Щось подобається Захопливість, велика радість,	щось дуже добре Крутість Крутість Крутість, впевненість у собі впевненість Крутість I'm sexy and I know it Да я такий, викаблучник Крутість Піжон Крутість Крутість Таємничість Крутий / Крутяк Крутий Впевненість Я крутий Крутість Like a boss Відпочинок Крутість Крутий Я крутий! Встановлення я прихованих камер у ректораті Крутий / Крутяк Конфіденційність Круто круто, супер Крутий Шеф Мистер X Крутість Законспірував Все круто! Всё гаразд В очікуванні блаженство Прихована емоції	другом/подругою Натяк Кокетливість Залицяння зухвальство Сумніви А ти що думав Іронія Невдоволення Недовіра Замисл Ихидство Розчарування Сарказм Щось пішло не так Зверхність Іронія Ухмилка Єхидність, грайливість, флірт Досада Коли ти знаєш, що тобі брешуть Якщо ти розумієш про що я Хм! Дір - це князь Сарказм Задума, занепокоєння Незадоволення невдоволеність, нехтування Хммм, напевно Хитрун Язва Зверхність	відбувається, шок Ступор Шо? Нейтральне ставлення ступор Без коментарів, покер фейс Таке щось Ступор, бачу щось безглузде Розчарування Злий Переляк ☹ Стурбованість Занепокоєння ???? Байдужість Завис Щось не подобається Ступор, неприємне здивування Непорозуміння Розчарованість Еммм. Не знаю, що й сказати Не зрозумів... Пари антропології Занепокоєння Незначна роздратованість або констатація об'єктивної дійсності "нема слів" нерозуміння, спантеличеність Без слів Ступор Ступор
---	--	--	---	---	---

Радість, одна хвиля зі співрозмовником, гумористично саркастичне позитивне реагування Жарт "ти розумієш про що я" згода, залицяння Окей Все буде добре Якось так Все буде добре Весела змова Підморгування співрозмовнику Немає відповіді Все ок щось хитре замислено Я 'за') Подяка, налаштування на діалог, запрошення жартую "Ок" Жарт Хитрощі Це класно, я підтримую Жартівливий Домовились! добре, окей На жаль, немає зображення Ну то як? Окей, домовилися невпевненість	Задоволення від того, що відбувається Сором Все супер та релакс тиха радість Як мило Спокій ви мене засмутили компліментами Зачарованість Ну то й що? Ніжність, закоханість Нарешті закінчилося Тихо радіє Сором'язливість ой, да ладно... На жаль, немає зображення Яке блаженство Здивувався тихе задоволення задумливість загадковість тихо тішуся) Спокій, умиротворення Приємні почуття Гармонія Мрійник Соромязливість Я спокійна, в гармонії Зачарованість Спокій, врівноваженість Сором'язливість Гедонічні Радію за тебе	зачарованість Радість Коли щось дуже подобається Вау Я так люблю таке! Історичний документ містить опис домашнього котика Радість в квадраті, що практично межує з □ Погляд з любов'ю, любов Зачарованість любов Мені подобається Люблю тебе Закоханість Закохався Захоплення коханою людиною Я кохаю Закохана радість Любов Захоплення я в захопленні Вподобання Любофффф Розгубленість Дуже гарно Зачарований, у захваті від чогось	Дослідження, спроба знайти відповіді згадайтеся самі (без коментарів) Пишатись успіхами) Відпочинок Зверхність Впевненість у собі та своїх вчинках Усвідомлює свою неперевершеність Все ОК! модна зачарованість На жаль, немає зображення Пхе, пхе, гордий собою Профі таємничість, змоовництво таємничість загадковість Круто Впевненість, «на стилі» Відпочиваю Крутий Я крутий Модний Крутість Smug Круто Красавчик Вневненість Крутий Я такий класний Інкогніто Впевненість Зашифрував ся	Не дуже хочеться, не дуже подобається Крива посмішка від розуміння неправильно сті чи спотвореності ситуації Ну да, так я тобі і повірив Таке... як би помститися? Скептицизм Розчарування я таке собі Недовіра Та ну! Заздрощі Мені все одно Хм Якось не фортануло! ну таке... "Дивись і вчись" Таке собі Підступний задум досада сумнівність сумніви, розчарованість смайлик щось знає і на щось натякає Підступність, мати рацію за свої вчинки Якось так собі	Без емоцій, оторопіння Завис Неприємність Стримувати емоції Незрозуміло байдужість Розчарування Марні сподівання, сум певне незадоволення Настрій "грустяшка" Без емоцій Жах Я в ступорі, не розумію що робити Беземоційний И-и-и-и! та неже "Не знаю, як реагувати на таке безглуздя". Заціпило Розгубленість невдача, беземоційність сум, невдача не зрозуміло що, що попало Несподіваність, «ступор» Справи ніяк Таке Беземоційний Паралельність Розчарування WTF Мда...збентженість Розчарований, прикро вражений, сумний Відраза Ну таке
---	---	---	---	---	---

жартівливість іронія/сарказм підморгування, жарт який має зрозуміти конкретний співрозмовник Впевненість Згода Грайливий Підбадьорся! Підтримка Френдзона Wink-wink, nudge-nudge Дякую, згода, все буде добре. Підморгування Інтерес Супер, кльово Флірт Іронія Посмішка Підбадьорення Все кльово, давай зробимо Грайливість Натяк, натхнення, чудернацькість Смайлик на все случаи и варианты переписки, дружеский "Заметано" підмигує Доброчесність підтримка зв'язок	Чудово Спокій, лагідність Спокій Меланхолійно Спокій Здивування Спокій, Да, я такая!) Дуже скромна, блаженна посмішка почуття спокою та полегшення Спокій спокій все буде добре, спокій Вдоволення, безтурботність Релакс Бажання зробити реверанс Спокійна радість або в саркастичном у контексті усе добре, ехх, спокій Задоволення спокій Спокій Замріяний Задоволення та полегшення Все добре Спокій закатити очі, пасивно не погоджуватися Умиротворення, спокійствие Спокійність Згода ок, спокій Задоволення Мрійливість	Вау! Супер! Мені це подобається! зачарованість На жаль, немає зображення Люблю Зачарованість радість (скоріше візуальна) закоханість, ніжність радість, любов, оптимізм Краса! Закоханість Закохана Кохання Захоплююся, обожаю Закоханість Коли щось дуже побобається Lovely! Фантастично, закоханий,супер, люблю, хочу Закоханий, зачарований, вражений Закоханість Вау! Як красиво! Красота Вау Люблю це Радість Неймовірно емоційне перенаповнення Вау	Круто! Таємничість Крутість, впевненість Я крутая (шуточно) Крутий - вчинок, ідея... крутість Пихатість крутість енергійність Крутість Крутість Жарт Коли відчуваєш себе "крутим" або в саркастичному контексті круть, бос, вдалося гарно зробити щось дуже важке Впевненість крутість Bad boy Модний Мені все вдалося Крутий Гордість крутість, радість Крутість, уверенность Впевненість Крутість кул «Ама хасла» Крутість не використовую. асоціацій не викликає крутість Крутість	Загадковий мен... Трохи зухвалий Цинічно-іронічний спостерігач Злобливість Флірт Мех... Кхе Я тобі, падло, покажу Зневага Хмммм рос. Хитро ухмьляться Ви серйозно? Сумніваюся Невпевненість Вічно всім невдоволене Хммммм, цікаво Скептицизм, іронія Зверхність Флірт Ну таке собі хитра посмішка Хитрість натяк, збудження радість, дитинство Задоволення від виграшу в суперечці Загравання Залицяння Флірт, або натяк, або інтрига грайливий, якась авантюра, сексуальний підтекст, "Як щодо.." Насмішка	Очікуване розчарування Не цікавить, все одно, байдуже Здивування Байдужість Упс Мовчання, небажання говорити Сум, занепокоєння Не интересно, непонимание Ніяк. Не вражає ну таке Задумливість я по життю розчарованість Збентеження Немає слів Збентеження або беземоційність "Немає слів..." Або в саркастичном у контексті капець, тупня, ступор Ступор шокованість Незрозумілість, збентеження Нерозуміння Непорозуміння Мені все одно, розчарований Типу ні риба ні м'ясо нейтральність, нерозуміння Непонимание, смущение Коли відбувається щось дивне
---	--	---	---	---	--

<p>Лояльність, дружелюбність Підмигування Нахабність У радісному контексті з натяком/інтригою або в саркастичному окей, ага Грайливість погодження з чимось Загравати Дружба Все буде ок! Добре, окей Використовую коли щось пропоную, але людині воно вийде боком згода з ким небудь Сарказм, сговорческо е подмигивание Радість Окей «поняв?» Ок, згода</p> <p>Підбодрювання підморгнути, елемент неофіційності при офіційному спілкуванні позитив Іронія, сарказм я відповідаю цим смайлом, коли мені</p>	<p>сором'язливість задоволення Похвала нейтральний смайл. використовую дуже рідко і надаю перевагу просто « :) » спокій Спокій Влаштовує Гармонія Задоволення правотою Сам собі на умі Вибачення Спокій Хз Гармонія, спокій Засоромленість самозадоволення Спокій Вдячність Спокій Задоволеність relacion задоволення бомж з мішками під очима Спокій Сором'язливість, реакція на комплімент Зверхність, доброта Веселий Розчарованість, втома Умиротворення спить Зачарованість задоволення+спокій Зверхність</p>	<p>Зачарованість, закоханий погляд Кохання, обожнювання Класс, мне очень приятно и мне нравятся Дуже-дуже подобається дивлюсь закоханими очима Закоханість захоплення піднесеність Враженість Закоханість Захопленість Щось дуже сподобалося, або також в саркастичному му вау, клас, мені подобається Захоплення краса Щось дуже подобається Кохання Дуже гарно! Мені подобається Зачарованість Радість прояв симпатії до чогось, закоханість</p>	<p>використовую коли я чимось пишаюсь, іноді в саркастичній формі. наприклад, «дівчата, вгадайте хто сьогодні запізнився на пари? 😊» або «я написала екзамен на А 😊» крутість Круто Крутий Крутий Крутість Крутий Загадкова впевненість Крутість Щось незрозуміле треба подумати Модність крутість Самовдоволення Задоволення Круть Ми круті ребята Cuando tu termino examen mejor круто мачо мен Відчуваєш себе босом Крутість, задоволення собою Крутість, доброта,</p>	<p>хитрість Загравати Недовіра Я так і знав (Потусим?) ігривість Іронія, желание показати свою правоту, заигрывание Самовдоволення Хитрий намір «поняв, да?» «А я ж казала» Загравання хм-хм. задумливий не знаю Сарказм взагалі цей смайл має якийсь сексуальний контекст. але також його використовують як «ухмылку». типу коли людина написала слово з помилкою, ти їй відповідаєш «атвечаєш? 😊» зацікавленість Цікавість Хм, нічого так Натяк Підбурювання до чогось</p>	<p>або не зрозуміле Незручність ситуації мда Байдужість Немає настрою шок. що ж робити? сум Мовчазна незгода коли в шокі і нема що сказати непорозуміння Печаль Не зрозумів -_- Ну що ж Німе здивування Нерозуміння Неприємність Нейтральність Тю Ступор Неприємний сюрприз нерозуміння Розгубленість Байдужість Нерозуміння Без коментарів Yo voy que he pasado en ucraína спантеличеність мій вигляд зранку Байдужість Відсутність емоції Сум і розчарованість Так собі Щось незрозуміле</p>
--	--	--	---	--	--

<p>пишуть «дякую» підтримка Радість Погодження Підтримка Лестоці Все ок Інтрига Порозуміння , домовленість Підморгнула Солідарність Задоволення від вдалого жарту узгодженність Радість Веселість Лестоці Все окей soqueter все ок пірат Радість Окей, «буде зроблено», «зрозуміло» Доброта, впевненість Все ок Грайливість Домовленість підморгує Радість грайливий настрій Ок, домовились Ок Ігривість Кокетство Ок, згода Загравання, домовленість don't take what I said at face value</p>	<p>Це мило Мені це подобається! Спокій і задоволення Задоволення Згода, впевненість content Спокій Спокій Сама скромність Засыпаю</p>	<p>Влюблено сть, восхищение Зазвичай відправляю цей смайл, коли щось дуже подобається Закоханість вауу, сарказмом «like» Закоханість круто! заворожити закоханість Любов, симпатія використовую цей смайл, коли подруги надсилають фото гарних котиків) кохання Любов Вау Класс Закоханість Зачарованість Зачарованість Закоханість, уподобання Любов Захват, передчуття чогось приємного Велика радість чудово Захоплення Симпатія Любов Щось дуже миле/гарне enamorar</p>	<p>прихильність Крутий Крутяк Круто шпигун, підбите око Гарний настрій "круто!" Крутий Я крута Крутість Вдоволення. «Справа в шляпі» «Ама хасла» Крутість, геніальність feeling cool Крутість Ефектна відповідь На стилі Крутая</p>	<p>Підозрілість Іронія «Ти думаєш про те ж, що і я?» Треба подумати тю Пошлість Недовіра натяк Самовпевненість Роздратування Схований смысл Ти думаєш про те саме що і я?) Cuando tu escuchas que estas bonito хмммм готує підставу Ухмилка Натяк на щось цікаве, пікап дівчини/хлопця Улюблений. Виглядає як хитрий, але відчуття пов'язані з радістю Цікавість Ой! Крута ідея/Пошлість оскома, кислятина Біль недовіра Таке щось, хмм Фу. Паскудно</p>	<p>Нерозуміння ніякий, заціпило Ні сумний, ні веселий настрій немає ради Покер фейс Таке щось Не зрозумів Щось не так. Зосередженість через це Байдужість Шок, "без слів" I'm not saying anything/responding Не смішний жарт Ноу комментс Факт; без емоцій Хммм хитрюга</p>
--	---	---	---	--	---

<p>Натяк Радість Ну ти пойняв; хай буде; кокетливо Все ок</p>		<p>вау!!! просто бомба!!! любов Щось подобається Зачарованіс ть Попри заангажован ість, викликає почуття палкої любові Щасливий Дуже подобається Зачарованіс ть кохання Веселий настрій дуже подобається Побачив щось красиве Класс. Обожнюю. Класний план! Гарно! Дуже подобається «like» Вподобання , захоплення чимось або кимось in love Щось дуже сподобалос я Просто. Ван лав. Чуттєвість; мо то любов? Я в восторге</p>		<p>Підбивання на якесь діло Задоволення результатом чогось «А я ж казала» Впевненість, крутість not sure about this Натяк або розчаруванн я Змовництво на авантюру Ну таке Хммм хитрюга</p>	
---	--	--	--	---	--

<p>13. Здивованість. Розчарування Розчарування Сум, розчарування Неприємності, сум, смуток Хмхмхм Не цікаво Зневага Розчарування Незацікавленість Образа заздрість Можливо заздрість? Ну і нехай Розчарування Безвихідність Роздратований Смуток Разочараваність Сум Нудота, таке ж ставлення до чогось Я розчарована Втома Набридло Сумно Незадоволеність, розчарування Неприємна втома... виснаження Коли ти знав, що так буде, але всеодно розчарувався Сум Щось незрозуміле Аспірант має працювати за ідею Нудота, таке ж ставлення до чогось Розгубленість</p>	<p>14. Провинна. Сум Сум Сум Біль, втома, негативні події в житті Сум Сум Сум Сум Засмучення Сум смуток Сум, розчарування Пригнічення Сум Сум Сум Хочу спати Пригнічення Грусть Сум Сум Сум Сум Безсилля Дуже сумно Смуток, розчарування Сум Смуток Дуже шкода Сумую Фінансування Сум Смуток, печаль Сум зажура</p>	<p>15. Хвороба. Розпач Розчарованість Подавленість Агресія, злість, біль Печалька Горісний сум Розчарованість у чомусь/комусь Жаль Дуже сильне засмучення м з відчуттям повного емоційного занепаду Розчарованість хреново Все не те, все не так Це нестерпно Сум і розчарування Біль Все набридло Біль Грустная грусть Біль Сум і біль Мені зле Печаль Злі ви, підуйте від вас Сум Смуток, пригнічений настрій Виснаження повне</p>	<p>16. Кохання. Флірт Закоханість Любов Позитивні почуття, радість, задоволення Цьомчик Повітряний дружній цьом Повітряний поцілунок Кохання Вираження симпатії Вдячність, доброзичливість любов Поцілунок Любов до навколишнього світу Дякую Хороші почуття Від мене тобі цьом-цьом Вітряний поцілунок Воздушний поцелуй Поцілунок Прояв фізичної можливості подяки близьких осіб Хочу поцілувати Заохочення Симпатія Поцілунок Флірт, грайливість , загравання</p>	<p>17. Радість. Симпатія Губки качечкою Любов Вдячність Цьом Когось дражню Свист Поцілунок Багато хто думаю що це поцілунок, але на справді це свист Свист, або поцілунок ніжність Поцілунок Грайливість, душевне тепло Поцілунок Поцілунок О, це ти? Поцілунок Поцелуй Зачарованість Повітряний цілунок / радість Хочу поцілувати Подяка Готовність цілувати Свист Флірт, грайливість , загравання; свист Тиша Радість Цілую Цьом! Перевернутий логотип</p>	<p>18. Crazy. Блазнювання Веселість/байдикуватість Чудовий настрій Комічні ситуації в колі найближчих Хаха Валяти біса Дражнити Дуркування Дурачливість Жартуючий емодзі інвалід Підморгування Позитив, нестримність Дурацтво Флірт Беее Прикол Игровість Хитрість Позитивний сарказм радість гумор Бешкетую Грайливість Бешкетування Язык Грайливість, прикол, пустоці Розіграш приємний Радість Дуркую Веселуха!! Пари аспірантів у бібліотеці Позитивний сарказм радість гумор Добра насмішка, гумор Радість радість Окей Прикольно Клоун Щось незрозуміле</p>
--	--	---	---	---	--

Розчарування невдоволеність Треба подумати Втомлений Божевілля Огида Печаль Гірка посмішка Неприємні новини Фу розчарування Незадоволення Байдужість розчарування Все набридло Розгубленість Розчарування Знову, ну чому, набридло Розпач Розчарування ой фу Скептичний вираз обличчя Бяка Невдача розчарування байдужість погане самопочуття, виснаження скоріше, вигук накшталт: "м- да, таке щось" Коли все набридло, байдужість Розчарування Незадоволений Розчарований Апатія Презирство Whatever Зітхання Четверту добу за ноутбуком Гнів Нудно «Мда»	Сумно Подавлени й Грушу Сум, печаль Туга Сум Психологіч на травма Сумно сон Смуток Втома засмучення Сором Зосередже ність Сором'язли вість Мені шкода Сумує Сум сум "Я сумний, тому що розчарован ий". Втомився Розчарован ість біль, жаль печаль сум, розпач, зневіра журбинка Сум, внутрішнє переживан ня, Задумливіс ть Сумний Мені сумно Сумна мрійливіс ть Сум Morose Смуток	Депресія Це жахливо Я розчавлени й Усі столики в їдальні зайняті Сум і біль «Повна печалька» Смуток розпач, сум Дуже сумно Розбитий Здох Сум, плач Погане самопочуття Розпач Все погано Дуже сумно стан після виснажлив ої праці Біль Виснаженн я, біль сум Розчарован ість, втома П'ятниця Утома Я вже не можу, ну чому я? Почуваєтьс я нікчемно Жаль печаль Смуток на серці Сумую Біль поганий настрій, пов'язаний з втомою трагедія	Поцілунок короткий Радість Цілую, люблю Цьомки- бомки! Побачив котика чи собачку на вулиці Прояв фізичної можливості подяки близьких осіб Теплий (дружній) поцілунок Подяка, вдячність ніжність Цілую Залицяння Цьом Поцілунок Цілую тебе Лови поцілунок! Цілую Цьомаю тебе не знаю Повітряний цілуйте на знак прихильнос ті Вдячність дайте я вас поцілую Дорогим людям на знак поваги і теплих відносин Поцілунок (пристрасн ий) Лестощі Цілую та бажаю	McDonalds замість роту Повітряний цілунок / радість Повітряний поцілунок Задумливіс ть Прихильніс ть Милість Хтось щось намалював не в той бік Чмок Легкий поцілунок Повітряний поцілунок Цілую! Куряча дупа Повітряний поцілунок жодної асоціації Та ну Відпочино к, налаштува ння на розвантаже ння поцілунок "Обіймаю" Поцілунок (дружній) Відсутність емоцій Цілую Цілує у щічку Селфі вираз цьомчик Просто цілую. Кривляюся Цьомчик дружній	А давай розіграємо когось! Трошки божевілля Я з'їхав з глузду Шалун веселість Бешкетно Жарт божевілля Скаженість , бажання натворити див))) Субота Грайливість Прикольно Жартує і бешкетує Все склалось! дуркувато "Здається, я кажу дурниці". Дуркую, пустую Знуцання бахвальство дуркуватість жарти, неочікуване прикол, жарт Тут просто радість до життя! Ігровість Бе-бе-бе дразнюка Кепкую з тебе Позитивне знуцання Ти класна(ий) Freaky; troll Голова обертом, але ми на позитиві, яось так і гумором Флірт Жартівна Голова обертом Грайливість Глузування, сарказм, висміювання, іронія Грайливість
---	---	--	---	---	---

Розчарування Розчарованість Песемізм Розчарування, знову одне й те саме Засмученість, біль Сум, безвихідь Показує недовольство. Незаинтересова ність О, ні... Фігня легкий сум Розчарування невдоволення, втома, байдужість презирство Скептицизм Незадоволення Образа Щось засмутило ахх, блін, все як завжди через ж Невдоволення незадоволення Фасералм Апатія Набридло мені це Не дуже то і хотілось Розчарування непогодження Равнодушье, раздражительн ість Коли щось бісить Bored фух, я устала від тебе Розчарування Дуже нудно ну-ну. буде видно невдоволення Сум	Засмучени й Депресія Сумно Сум, образа Сумно, печаль Сум Розчаруван ня Сум Сум, туга, депресія Біль Мне жаль. Сум сум Сум мій звичайний стан - сум сум Сум Розчаруван ня Смуток Щось пригнічує, або в саркастичн ому контексті сум, мені шкода Сум сум, розчарован ість Сум, сором Розчаруван ня Засмучена Засмучени й Сум засмученіс ть Чувство вини, грусть Сум	все погано журба Депресія, розчаруван ня Біль Розпач Я розчавлени й Повне несприят тя Біль Журбинка Засмучени й і знітився Ображений Горе У розпачі Печаль Дуже сумно, співчуваю Втома Упав духом Жаль Невмовни й, пекельний біль, смуток Смуток Расстроєн Хоче, щоб пожаліли втома та сум Печаль подавленні сть біль Великий сум Сум Сум Щось гидке, або в саркастичн ому контексті	найкращого ! Просто супер! Цілує у щічку і любить Цьом-цьом! цьомчик- цьомчик Цілую і люблю! Цілую Цьомчик вдячність вдячність радість, кохання, підтримка дуже милий смайлик, який надсилають лише близьким друзям, типу "дякую, цьом" Любов, підкування, щирість Цьомчик Цьомчики Люблю, цілую Знак уваги до закоханого Цілую по особливому Sweetheart; Thanx Цілую і люблю (чоловічий смайлик) Сердечний поцілунок Закоханна Поцілунок Поцілунок Радий знайомству	знак який не викликає емоцій, я б їм не користував ась немає асоціацій підтримка вдячність за щось дуже миле (але я не використов ую) Скромність , прояв любви Байдужість Цьомчики більш нейтральні Цілую Здивування Цілую як друга Цьом у щічку Цілую Прцілунок Приваблив а Поцілунок Поцілунок Думаю про це Грайливіст ь Просто цьомка Симпатія Несправніс ть Поцілунок, щирість Заигриван ие, раз без сердечка, то модно послать и не любимому,	Грайливе Давай зі мною робити дурощі Кепкування, дурість Відкритість, легкість, щастя Стремный смайл, якобы пошутил и показываешь, что это была шутка Дурко тупий жарт Веселість божевільність дитинство Дивне глумлення Безумність Жарт Сприймаю цей смайл лише саркастично круть, щось класне Дражнити веселість Пустотливий Бешкетування Якась кумедна ситуація зі мною Грайливий . ігривість Дружелюбие Симпатія Crazy хехе, потішно Хороший, грайливий настрій Прикольність ха-ха. от бачите сарказм Радість коли дразниш когось озорнічство Удача Радість Жарт над кимось Насмішка Ой, так вийшло Бешкетництво
---	--	--	--	--	--

коли я ображена на людину, то я надсилаю такий смайл набриднути Сум Огідно Розчарування Незадоволення Косо дивитися Незадоволення Розчарування Хз Байдужість Неприємність скептицизм Невдоволення Розчарування Розпач Засмучений/ розчарований indiferencia сум безісходність Розчарування Невдоволення Розчарованість , нецікавість Подив Засмученість, розчарування Розчарування огида??? Розчарування гідливість Щось бридке Мерзость Роздратування Похмурий. Щось не вдалось Розчарування Набридло, без настрою not feeling good about this Розчарування з ноткою невдоволення Розчарування Підозрюю і геть не вірю	Розчарован ість капец;(Засмученіс ть Відчай я дуже засмучений сум та відчай Розчаруван ня сум, коли шкода когось сум Сум Прикрість Сум Сум Провина Сум Засмученн я Туга Сум Сум сум Смуток Сум Сум Сум triezte жаль потрачено Засмученн я Смуток Сум Сум Сум Печаль старий дід, лисина Сум втома Сум Печалька Сум Засмучени й Засмученіс ть	біль, сум, розчарован ість Душевна біль сум Сум Горе, біда, розпач Зневіра Дуже засмучений Сум і розчаруван ня сум, біль Сожаление, сильная грусть Біль Сум обідно(Засмученіс ть Біль шкода. на жаль. можна попросити? відчайдуш ність та нестерпний біль Сум сум журба Сум сум Сум Розпач Жаль Стомленіс ть Скорбота Стривожен ість Сум Подавлени й стан Великий сум сум Біль	Веселоці Сильна цьомка Кохання Загравання, донкіхотств о Відвертість, любов Прямой флірт, заигривани е, либо письменное выражение чувства любви Поцілунок повітряний поцілунок Закоханість залицяння легкість Кокетство, флірт Кокетливіст ь Любов Цьомчик комусь близькому або часом в саркастичн ому контексті дякуюю, цьомаю Дружній поцілунок вдячність, любов «Люблю» Дружба Цілую та обіймаю Люблю, щиро вдячний Цих вже ніхто не використов ує	но это такоже флірт Поцілунок поцілунок Дружність свист милота Веселість, радість від відміни якоїсь невеселої роботи Поцілунок у шоку Любов тільки ненав'язлив а Цей цьомчик вже більш саркастичн ий дякую, цілую Свист поцілунок Люблю Кохання Цілую Вдячний Цих теж радість, закоханість То же самое только меньше Радість Прихильніс ть цьом, спасіб Симпатія Поцілунок немає асоціацій поцілунок Симпатія не використов	Грайливість Жарт Веселоці Відчепіться веселоці Нестримність Веселість Гарний настрої Хаха песіо pero locura хах, прикол бездомна скажена баба Божевільність Шаленість Безумство і доброта Все чудово Бешкетництво Дивакувата ідея лукавство Зацікавленість; веселий настрої грайливий настрої+дуже весело Розказав якийсь жарт з перчинкою Ок Радість Дуркує Хороший, грайливий настрої Прикол, весело, дружба cheeku Весело Глузування Бе-де-бе; усе так і буде; вийшло- вийшло Шутливое настроение
---	--	--	--	--	---

<p>Неожиданность в неприятная</p>	<p>Сум, сором, жалість exhausted Розчаруван ня з ноткою суму Сум Мо, хто пожаліє Расстроила сь</p>	<p>Тривожність ь Сум Біль miu triezte все погано понос Біль Сильний смуток, біль Розклеєність ь і сум Сум Депресія. Сесія :) Погане самопочутт я морозиво, забуте на вікні Біль втома Розпач, жаль, поганий настрій Я розбитий Пригнічені сть Руки опустились Засмученіс ть Сум, погане самопочутт я crushed Все дуже печально Депресія Шмарклі- дрантя Хочу под одеяло</p>	<p>закоханість, симпатія Игривость, флирт Радість Вподобання цьом, спасіба Симпатія Поцілунок люблю, цілую. для близьких цьомк Любов я використов ую цей смайл замість «дякую» поцелуй Любов Цілую Флірт Радість Дякую Любов Закоханість Цьом Люб'язність , вдячність Поцілунок посилати любов Захоплення, закоханість Любов та радість Любов Цьомаю Yo vea la chica miu lindo цілую любов Радість Повітряний поцілунок близькій людині Ігривість, кохання</p>	<p>ую цей смайл, але мені не подобають ся люди, які використов ують цей смайл. він не дуже щирий чмок Радість Веселий Мило Радість Надоіло Щастя Поцілунок Хз Поцілунок Засоромлен ий поцілунок поцілуночо к Любов Радість та вдячність Любов Цьомаю але не сильно Yo quiego цьомчики анальний отвір на обличчі Радість Повітряний поцілунок потенційно близькій людині Милість, доброта, кохання Поцілунок Поцілунок з надутими губками :) Милість казна що?</p>	
---------------------------------------	--	---	--	---	--

			Поцілунок Флірт Вдячність/л юбов поцілунок в щічку Любов, кохання, позивні емоції велика подяка Цьом Цілуюлюбл ю Вираження любові Радість, у зв'язку з цим люблю всіх Симпатія Поцілунок, вдячність, любов love you, blowing a kiss Любов або вдячність Милота Сердешна любов Воздушний поцелуй	Неприємні відчуття вдячність Поцілунок Цілую Поцілунок Дякую Симпатія Поцілунок, вдячність love you- kisses Дружній цьомчик І це теж милота Цьомкі- бомки Обнимаю	
--	--	--	---	---	--

19. Грайливий історик)) Сміх через дружню шпильку Сміх 😊 Радість, веселощі, пустоші Покажу тобі язика Показую язик Дразнити	20. Втомлений. Втома Біль Сум Сум, втома Зітхання Зневіра Апатія Жаль Засмученням Розчарування втома Відчай Сум, прикрість	21. Злість. Ненависть Агресія Злість Злість, розчаруванн я Злість Злість Розлюченіст ь, гнів Злість Злість Гнів агресія	22. Набрив зайву вагу. Безвихідь Розпач Неочікувана погана ситуація Паніка, істерика, горе Ріки сліз Плачу Плач Плач	23. Захворів. Біль Біль Погане самопочуття Тяжка ситуація з якої шукаєш вихід Печаль Важко думати Затуманений розум Засмучення Біль	24. Пафос. Роздратуван ня Злість Злість Провал планів, марна робота, нерозуміння Ух я вам зараз покажу Запара/трима ю себе в руках з останніх сил
--	--	---	---	---	---

Жарт Дурачливість x2 Грайливість всемоций Радість, що так сталося Грайливість, кумедність Смішно і безглуздо Дражнитися Радість за Ігровість Ігровість Задоволення Теж саме Бешкетую Жартівливість Не хочу чути Язик Грайливість, прикол, пустощі Сміх Радість Зроблю так, як хочу Веселе божевілля Реакція на хейт з боку інших вишів Теж саме Задоволення Задоволення веселощі Прикольні Прикольний старий Ось тобі Ариаек Щось утнув і горжусь собою Багато божевілля Бе-бе-бе, дражнити Бе бе бе задоволення	Пригнічення Печаль Заморився Смуток Грусть Розпач Глибокий сум розчарованість безнадійність Я сумна Журба Набридло Дуже дуже сумно Пригнічений настрій, сум Втома... досада Сум Сум Ой як сумно Вусатий білорус-агроном загубив очі та не бачить ситуації політичної у своїй країні Глибокий сум розчарованість безнадійність Утома Подавленість сум Розчарування Немає сили Нема сил Похнюплність Опустошіння Печалька При смерті Повний аут горе Великий сум Біль сум Хочу спати))	Злість 80 левел Гнів, агресія Злість Роздратованість, злість Дуже злий Злість Злость Гнів Гнів Злість Злість Злість Злість Сильне роздратування, гнів, злість Злість Злість Розлючений Я злий! Вусатий білорус-агроном з попереднього <i>Emoji</i> отримав очі Гнів Сильний гнів Злість злість Злість Злість Злість Обурення Злюся Злість неприємне здивування Злість Розчарування, злість гнів Обурення Злість Лють Я зараз дуже зла.	Сльози через глибоке засмучення Істерика смуток Сльози, розпач Розчулення, викликане або раптовим щастям, або болем Печаль Сильний плач Коли отримав платіж за газ Плач Грустна грусть Плач Сум біль розчарування Хочеться плакати Горе Без емоцій. Плакати Сум, депресія, біль (як і у несерйозних та і в серйозних ситуаціях) Досада сильна Сум Плачу. Дуже прикро Ріки сльоз Закінчились гроші на банківській карті Сум біль розчарування Розпач Жаль	Погане самопочуття тяжість Нудота Пригніченість і занепокоєння Бридко Розпач А я все летала.. Засмучений Изниможение Погане самопочуття Глибокий сум переживання Киплять мізки Образа Розгубленість Болить голова Стрес Засмучений Смуток Несила терпіти Не знаю... Спроба стати Хокаге Глибокий сум переживання Мрійливість, інфантильність Не знаю що означає шкода, розпач Головний біль В шоці Не зрозуміло Обида Сплю Біль Голова болить Смуток мігрень Розчаровано Напруження відверте неподобство Терплячість Амнезія	Лють Кінець витримки Накіпання злості Невдоволеність злість Втрата самоконтролю Роздратованість. Аж бісить Злість Роздратованість Апчхи! Злість Нездержаність Стримання злості Ще не гнів, але вже близько Дуже злий Напруга Роздратованість Злість Незадоволеність, гнів Ну я роздратований Злість Випустити пар Ось я зараз покажу! Зникнення зв'язку, звуку, відеосигналу під час дистанційної лекції Ще не гнів, але вже близько
---	--	--	---	--	--

Бешкетно Пропозиція розважитись самовдоволе ння Грайливість Неділя Пиха Ах-ха, я казала! Бешкетує Задоволення кльово Трохи дурнуваций сміх Заздрить мені Булінг задоволення з зухвалістю жартівливіст ь дивні відчуття стьоб Коли прикол удався) Або підбадьорит и того, хто сумує Сміх Теж дразнюка Радію, я щасливий Задоволення Бавлюсь Отакої! Сміх, недовіра, підсміюванн я Підколи над другом Ворожість Так тобі і треба «Ой все» Насмішили! Сміх	Понеділок Песимізм Сумно, дістало Пригнічений Біль сумно Сум Мені погано Невдача розпач сум розпач, втома знову журба Втрата сенсу в чомусь/когос ь Розпач Сумний Сумно Сум Коли по навчанню завал Журбинка Аніме. Сум Злий від несправедлив ості Сором Дуже сумно Сум Сумно, не чекала Біль Все погано Розчарування Смуток, розчарованіс ть, сум Розчарування Расстроєн, упадок духа Сум і розпач розчарування Печаль сум, біль пригніченіст ь Прикрість Печаль	Злий Злість роздратуван ня Дуже, дуже злий Лютую Злість роздратовані сть злість розлючення злість, гнів Гнів, дратівливіст ь Злість Злий Злюсь Ворожість Агресія Гнів Гнів Гнів, лють, остання стадія Здивування Розгніваний Злість Дурня! Обурення! Гнів! Злість Лють Вибісили Злість Злість, Очень злой, просто некуда Дуже злий незадоволен ня Злість злість злість Гнів Гнів Злість, недоволенн я Коли злишся дуже	сум, плач Я плачу Халепа Журба Плач Плачу Смішно аж до сліз Плачу в голос Ридання риданья Ридаю Втома, розчаруванн я сльози Втома Розчаруванн я Вередливість Сумно, не має сил терпіти Ридає Рюмсаю плач "Не просто плачу, реву від неприємност ей". Плачу вголос Горек невдача але без розпачу розчарованіс ть невдача "скільки усього навалилося"! Ну тут вже стадія конкретної проблеми(їх купа) Плач Плачу Гірко плачу Сльози Плачу	Самовпевнені сть Засмучена,пр ошу не турбувати, вся в собі Вражений чимось Винесення мізків прикрість "Здасться, я вляпався". Меланхолія Нудота задурився біль невідомий мені знак не зрозуміла ситуація (?) (не використовую) Коли тобі боляче, але ти все стримуєш у собі Печаль Жалкую Болить голова Цікаво Перший раз бачу такий смайл Головний біль Неприємно Як галюцинація якась Відчай Погано «Лопається терпіння» Співчуваю Неоднозначні сть Перезавантаж ення інформацією Біль Головний біль	Гнів, який доводиться стримувати Злість шалена розлюченість Аж киплю Злість Випускати пар Злість Гніваюсь РОздратуван ня Я дуже злий Стримана злість жодних асоціацій Гнів Агресія незадоволенн я Гнів, роздратуванн я Люта злість Гнів Мене це бісить Розлючений Сердитий дратівливість Такий злий, що краще не підходити. Ледь стримую гнів Злість який я злий немає асоціацій сердитий нежить роздратуванн я Коли щось йде не по плану Зрив Роздратован ий
--	--	--	--	--	--

Грайливо дразниться Не буду Грайливість, придуркуват ість Задоволення , емоційнісь Смех и глупая шутка Забіяка самий тупий жарт Байдикуван ня дитячий сміх дитинство Добре глузування Грайливість Сміх Коли дражнишся з когось ну і не треба як не хочеш Пестощі смакота Пустотливи й Дружба Я усіх обійшов Радісний і грайливий настрій . . ігровість Когда хочешь кого-то подразнить Радість Божевілля - Грайливість Забавність я пишаюся собою. лол не знаю Дразнити	Пригнічення Дуже пригнічений або в саркастично му контексті у поєднанні з іншими з цього розряду сум Розчарування сильний сум Дуже шкода Сум Сумно Розчаровани й . . сум Скука или лёгкая грусть Біль Сум устала Замученість, подавленість Сум сумно сум Біль коли щось не вийшло і я засмучена сум Печаль Прикрість Втома Смуток Печаль Страждання Розчарованіс ть Сум Сум Сум сум Печаль Сум Розпач Грусть печаль quejo	злість, як же мене це бісить Гнів злість Злість Злість Мене це дратує Роздратован ий Злість злість, агресія Злость Злість Злість аааа Злість Злість гнів злість Злість злість, розлюченіст ь злість Злість Злість Гнів Гнів Злий Гнів Злість Злість Злість Гнів Гнів та роздратуван ня Зло Злість abuso rrrrrrrrrr, яка я зла!!!! Процес концентрації Гнів Агресія, злість Злість	Біда Образливо до сліз О богіііі Горе Плачу Ридати Дуже сумно Біль Розпач Засмучення і співпережив ання Ридання, які важко втамувати Розчаруванн я, смуток Обидно, расстроєн Розчаруванн я ридання Плач біль сум біль Анімешне хвилювання Плач Сум Коли щось недобре/сум не тощо, або в саркастично му контексті аааа, капець, усе пропало, як так можна Сльози плач Біль, сум Розпач Розачаровані сть, відчай Дуже шкода Сум сум Сильная грусть Біль Плач блін;(((Бездіяльність, жаль Боль Униніє безвихідь Сором нудьга, страх хвороба Страх від зняковіння Наче болить голова від розмов Біль Вперше бачу такий, але йому наче боляче біль Втома незадоволеніс ть Біль Розчарування Відчуваю себе самим нешасним Все дістало Відстороненн я біль Страх Розчарованіст ь Tired of не використовую Пригнічений стан Біль не використовую відчай Біль вперше бачу цей смайл, але відчуття, що це використовую ть коли щось дуже не подобається, або в	Злюсь, пара носом Незбагненніс ть Ну ти нарвався Fuming Роздратовані сть Пруфффф Гнівний стан Аж пар йде. Розлючений Обурення Закипаю! Неподобство ! Гнів Випускає пар, стартує Злість Коли аж пара з рота (обурення) Злість, агресія Гнев, шуточно Ух, тримайтесь! гордість та презирство Злість злість з терпінням злість Аристократи чна зверхність с елементом огиди Злість як у бика Закипання Коли роздратовани й злість, зараз розірву усіх Перевантаже ння злість Обуреність
---	---	---	---	---	--

коли передразнюєш когось. але смайл позитивний і не змушує когось ображатися радість Сміх Жарт Хай хтось заздрить Насмішка Дразнитися Перемога Дразніння Жарт Кривляння Задоволення собою дразнити Радість Розважливий Гарний настрої Так тобі і треба Cuando mi no mato en mitin de rusia можна подурачитись Какашка Радість Шаленість x2 Загравання, доброта Веселощі Іронія Вередування китаєць висолопив язика Зачарованість грайливий настрої+дуже весело	Ох Сум Розчарування Замкненість, сумок Сум і знесилиність Опускаються руки щось робити Розчарування Сум спить Сум щось дуже негативне Сум Сум Пригніченість Сум Замученість, подавленість Сум, депресія sad Занепадок духу Розчарування Відчипись Хочу плакати	Злість Злість Злість сердиться дуже Сердитий естонський помідор; або надзвичайно сильний вияв злості Злість, лють Агресія Злість Злість Злість andru Злість Роздратування Аж бісить Злая до ужаса	Смуток Плач ображений сум Біль цей смайл мені здається призначений щоб виразити щось дуже сумне, але його використовую також в саркастичному контексті, навпаки, коли мені дуже смішно, або я бачу якусь людину, яка пише щось дуже нерозумне, то в мене такі відчуття. горе Біль Сум Дуже шкода Жаль Плач Біда Плач сум Відчай Горе сум Розпач Горе, відчай Сум Нестримний плач lluvia печаль Індіанець Сум Істерика Розпач Біда	неприємних ситуаціях біль Біль Нудить Страшно Біль Перевантажена Біль Біль Хз Депресія, важкість Лють головний біль Втома, розпач, біль Тривожність Сум, біль Тиск aguanto я не заплачу Пацан без шапки Знеяковіння Переживання у негативному сенсі Сильний розпач та біль Огида, відразу Непорозуміння Біль вії намазала Розчарування бажання чхнути Хочеш але не можеш? Поганий настрої Живіт болить)))) боляче Пригнічений стан Небажання чогось feeling ill Біль	Злість Дуже злий Терпіння вийшло Агресія пасивна агресія Сильная злоба, возмущение Злість Enough злюся! Невдоволення Роздратованість не використовую. без асоціацій злість Гнів злість обурення Негодування Роздратований Нема сил терпіти Роздратування Кипить Лють Роздратованість Злість Роздратованість Лють роздратування Злість Роздратування Yo escucho que la guerra en Granada mas valor cuyo
--	--	---	---	--	--

<p>Насмішка Жарт Радість Радісний- щасливий Грайливість Насмішка, дружба feeling sassy Дражнитися Це те ж саме Отримали? Хитрий смешок</p>			<p>Плач Образа рюмсає Сум, біль відчай Плач, біда Плач Сум Сильний Плач. Смуток Біль, сум, проблема crying Негативні емоції Біда Ааа, рятуйтееее Реву</p>	<p>Ніяких асоціацій Ще трохи Хочется спрятаться от всех</p>	<p>descibriendo de america ох, мене розгнівали Насмарк Гнів Стримання гніву Я на взводі Вся в роботі Неймовірна роздратовані сть Злість чхає, сякає Сердитий злість Злість, несправдлив вість Пихчу. Тружусь Обурення Злість Невдоволенн я Злість, байдужість angry/blowin g steam Злість Виснаження Я тримаюся, але киплю Лопну от злости</p>
--	--	--	---	---	--

<p>25. Здивованність. Здивування Неочікуваність Здивування Ооо Подив Здивування Шок Да ладно ? Ступор здивівання Шок Подив, неспокій Подив</p>	<p>26. Сум. Пожалітися Втома Погані справи Сум, розчарування Плачу Крики благання Хникати Втома Чому ? Усвідомлення провалу розчарування</p>	<p>27. Захворів. Шкодування Сум Сльозно Горе, трагічна подія Плачу трішки Трохи сумно Сльоза, коли відбувається якась миттєва подія, яка дуже сильно раниць, але ти не</p>	<p>28. Карантин. Німота Ковід-19 Короновірус Карантин)) Без маски дзусь Хворію Коронавірус Хвороба Носити маску) Хвороба пандемія Локдаун</p>	<p>29. Гарний настрої. Жарт Саркастичний сміх Неочікувано смішно Радість що переповнює, хороші новини, веселий настрої Ха Дуже смішно Влучний жарт Радість</p>
---	---	---	---	---

Здивування Дуже дивно.не Здивуватися Удивление Здивування Подив Спантеличений Здивування Здивування Здивування Здивування Неприємне здивування Здивування Здивування. Як так? Та ви що! Реакція колег- аспірантів на презентації та діалоги істориків Подив Подив Подив Здивування Що це? Що?????? Капець Здивування Злякався Несподіванка (можливо неприємна) Як так сталося? Здивованість неочікувана звістка Здивування Шок ошелешення Здивування Подив Переляк Оце так! Здивований Здивування здивованість "Та ти що!" Подив Здивування захоплений зненацька	Шок+втома Це капець якийсь Розпач Розпач Не хочу на роботу! Опустив руки Разочирование Розпач Сум розчарування Розчарування Нерозуміння Вередливість Розчарування Сильна незадоволеність Засмучений дуже Розчарованність Розпач Ой! Горе мені горе! Столики в їдальні все ще зайняті Сум розчарування Крик душі Розпач Невдоволеність Шкода О Боже!!!! Ору Розчарованість Я не хочу!!! Плач від суму Я жалкую Рок істерика Не можу витримати Прохання про допомогу розпач Більше не можу, у відпусткуuuуу Похмілля Розчарування Ну чому!!! Почуття фатуму У розпачі	усвідомлюєш, що саме відбулося Шкода Печально (Сум сум Майже плакати хочеться, сум Неприємний подив, збентеження Сум Неочікуваний сум Спекотно.. Плаче Верхник линии - глаза, круглые - нос Сум Сум і біль втрата Смуток Смуток Співчуття Сум Смуток, сум Засмучений Здивування Це сумно Сум Аспірант уявляє себе персонажем з манги Сум і біль втрата Смуток, висловлення співчуття Жаль Сум Сумно Сумно Плачу Сум Болить! Пустив сльозинку від суму Співчую Плач Ярославни	Я ліпше промовчу Менше їж або говори) Я хворий Коронавірус Не корона Бро?радість Не хоче говорити Болезнь Неможливо висловитись Хворіють Не можу виходити в люди Ковід Ти токсичний Хворий COVID-19, карантин, локдаун Захищений Масочний режим(Захворів Носи маску Дистанційне навчання Хворіють Карантин "Хворію" Безпека Хвороба Нормальна річ сьогодні Ковід Ковід Ховаюсь від вірусів Здоров'я в безпеці Болю, майже при смерті Мовчу локдаун Слід носити маску! Мовчання, хвороба хворію	Сміх))) Весело і смішно сміх Регіт Шалений сміх, несерйозність Смішно Сміх Радість Сміх Радість Радість Радість сміх позитивний настрій Смішно Веселість Смішно Сміх Ржач, сміх, радість, прикол, позитив Сміх Радість Смішно Смішно! Атмосфера серед аспірантів, це любов Радість сміх позитивний настрій Щастя Дуже смішно Радість, безтурботність Сміх Смішно Все гуд Сміх Радість Радість (радісний сміх) сміюся але не широ Злий сміх веселість Сміх Щирість, відвертість смішно
--	---	---	--	--

(близко до неприємного здивування) здивованість розпач, невдача легкий шок, ніяково Здивування Незрозумілість Подив Овва! Що це Шок Whaaaaa?!?!?! Аніме. Здивованість Страх, тривога Здивування Ого, в шоці Шок На жаль Здивування Тупість Подив Здивування Здивування, очікування Чтоооо? Не можеш повірити Не може бути! розгубленість Шок здивованість подив Анімешний острах Подив Відсутність брів У шоці (з оцінок...) здивування Подив шок Подив Шок Оце так!? Здивування Неприємно здивований Здивування здивованість	Розпач ой горечко "Ех, все марно" Жаліюся на все Печаль невдача вкотре жаль образу, розпач Істерика = "капець!" Розчарування Крик Розпач Розпач Страшне Я в розпачі Горе Зітхання, розчарування, втома Розпач. Бліііііі розчарування Ніііііі, тільки не це Горе Співчуваю! Горе Розпач Безпорадність Ну капець Розпач Смуток, розчарування Ах(расстроен, но не можеш изменить ничего О... Ні...чому так несправедливо ? горе Страждання розчарування розчарованість Втомлення Стомленість Відчай Більш саркастичний якийсь розчарування Втома розчарованість Біль	хандра Плачу Втрата, розчарування співчуття Складне положення Співчуття Інфантильність Співчуваю, що таке відбулося Сумує Сумна новина розчарування Настільки розгублений, що хочеться плакати Та невже? Сум нестача сил сум, печаль зневіра, сум, невдача сумно Розчарування Непорозуміння Плачу трохи Сумно здивований Трошки плачу Сумно Бентега Аніме. Неприємне здивування Плач, сум, печаль Засмучення Плачу «Як обухом по голові» сталося щось нехороше Співчуваю! Шкода Сум Легке хоипання Печалька Смуток Сум, жаль Якобы грустно слышать что-то Шкода	Мовчати, але наразі ще й берегти своє здоров'я Китасць Закритість від оточення Хворію Хворіє Локдаун дотримуюся запобіжних заходів Людина хворіє Бережу таємницю Мовчання емоційне ставлення до дій пов'язаних з карантинном (як правило негативне) боязливість мовчання, коронавірус хвороба Коронавірус Хворий Ковідний Світ сьогодні (коронавірус) Локдаун Коронавірус Пандемія Маска, карантин Хвороба, мовчання Беземоційний Не можу говорити Пандемія Змущена мовчати Хвороба Обережність Ну його все Неможливість говорити Хвороба, Карантинные ограничения	Сміх, аж до болю в житті Флірт Оптимізм Ну ти даєш! Дуже смішно. Дуже гучно сміється Тримайте мене вдох! Як смішно! ой, смішно "Зараз лусну від сміху" Лусну від сміху Сміх дуже смішно з підтрунуванням сміх, радість, задоволення радість дуже смішно, трохи жорстко Завжди на позитиві!) Реготун Регочу Весело Ха-ха Ха-ха LOL, лулзи Смішний жарт, веселість, радість Дурко Радість Дуже смішно Сміх Ха-ха-ха Ги-ги Радощі Щирість Ахахахах ні Регіт Щирість, відвертість, привітність Отличная шутка Дуже смішно неймовірна радість Сміх сміх як у батька
---	--	---	--	--

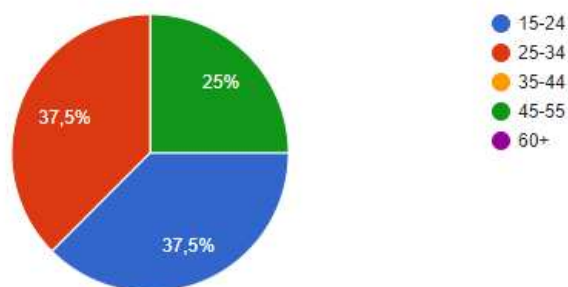
"втыкание", непонимание Незрозумілість Несподіваність а Подив Здивування Боже! Як це так здивування Шок шок, здивування шок Шок Здивований Здивування Подив Здивованість Подив Здивування Подив Подив Неприємне здивування подив Здивування Здивування Що трапилося? Жах asusto що???? Ой Здивування Подив Здивування Подив Здивування Збентеження здивування Розгублений подив Подив Незрозуміло щось Шок Здивованість Подив Здивування oh no! Шок Здивування Шо? Чого це? Я в шоке	Розпач Відчуття відчаю Дуже розчарований Отречение сум Сильное огорчение Біль Розчарування блін;(Розчарування Дуже дуже засмучений не використовую відчай Розчарування використовую коли дівчата в чаті групи надсилають розклад занять на наступний тиждень розпач Печаль Розпач Розпач Плач Мольба Розчарування Фрустрація Айййй Ниття Жаль сум Розчарування Розпач О ні! Розпач La casa de putin mas cara para mi О ні!!! Не може бути!!! Прийшла зарплата Печаль Тяжке невдоволення Зневіра, хникання Розчарування	розчулений до сліз Печаль переляк, сум розчарованість Не надто серйозний сум Сум з плачем Сум або зворушення Сумний, але може бути й саркастичним мені шкода Дискомфорт сум Сум Сум Співчуваю, шкода Шкода Сум сум Обида Смуток Можна і краще оууу Жаль Плач , сум сум сум Неочікувана неприємність сумно, але не дуже. сумно Сум Сумно Шкода Сум Обіда Сумна новина Сум Пічалька Співчуття Втома сум Смуток Сум Як так? Страх Cuando golpe en rinon	Не знаю, що це в лікарні Коронавірус ковід сміх, хвороба "Добре, буду мовчати" Хвороба І соціальна дистанція Як продовження заголовків новин про ковід капець Вірус карантин) Біль Хвороба Хворію, погано себе почуваю На карантині Знову локдаун? хвороба Нежелание говорить Не розумію це смайл, але негативна асоціація Не підходь не використ. «Краще промовчати» Хворий закрий рота краще промовчу Мовчання не використовую цей смайл, але він зустрічається в контестах, коли ти щось хочеш сказати, але це не дуже добре. типу «дівчата я таке сьогодні дізналась» захворення Злість В масці Хвороба	презирство, радість Сміх Сміх з чогось Сміх з самого смайлику Дуже іронічний сміх ахахах, сміхота Радість сміх Сміх, веселощі Радість Смішно Веселий Нестримний сміх радість Самый сильный смех Радість Сміх не використ. Сміх Смішний сміх радість Добрий сміх дуже смішно сміх Радість Сміюсь Жарт Сміх Радість Сміх Сміх Сміх, дурощі Жартую сміх Радість Радість Сміх Дуже смішно feliz ахахах, круто Смайл без очей Сміх Сміх без звуку Доброта, насмішка Сміх
---	---	--	---	--

Крик Розпач засмучений до крику У розпачі істерика з негативними емоціями Плач Крик відчаю Яка тяжка доля! Жалість і розчарування Розчарування Сум, стривоженість how horrible Розчарування Театр абсурду Наабридло Ну как же так	О йой, що зараз буде.... Пішла зарплата Сум Прикрість Оууууу. Сум Сум Сум плаче Спустошений сум Щось недобре трапилось, але не страшне Сльозки Сум Сумно Жаль Сум feeling sad, crying Шкода Упс Плач-плач Раастроилась	Ковід Ні пари з вуст Хвороба Заборона говорити Самоізоляція Масочний режим Секрет мовчання Хвороба Огида Хвороба ? securitar немає слів Мужик з трусами на голові Сум Хворобливий стан Коронавірус Хвороба Ковід Хвороба коронавірус, карантин Хворий covid-19 або стан захворюваності Хвороба Омайгад Сум Мовчу «Краще промовчати» Хвороба medical mask Хвороба Неприємність Мовчи і диш; не говорю; тут хворі! Не хочу нічого говорить , нет слов	Радість Сміх/радість радість без меж Веселий радість Сміх, веселощі, забава Сміх Смішно Смішно/весело Сміх Радість, сміх, жарт laughing Сміх Радість Бу-га-га Смех
---	---	--	---

ДОДАТОК В

1. Ваша вікова категорія:

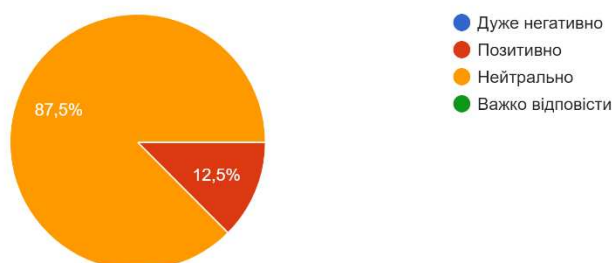
8 відповідей

2.

Наскільки в негативному сенсі Ви сприймаєте зазначені в тексті емоїї?

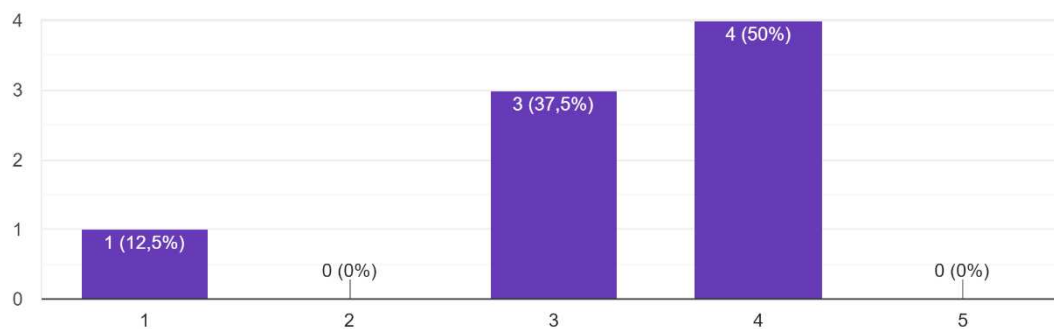
8 відповідей

3.

Як Ви вважаєте, чи можуть означені емоїї мати кримінальний підтекст та загрожувати життю та/чи безпеці людини? (1 - ні, не можуть; 5 - так, можуть).

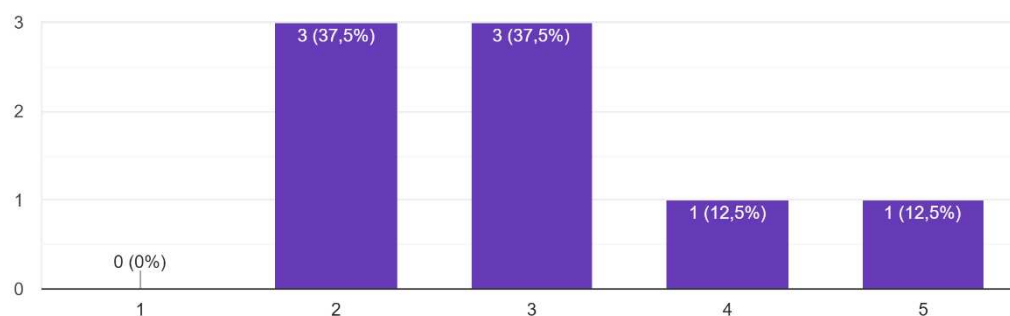
8 відповідей

4.

Позначте рівень негативного сприйняття Вами означеного емої (1 - дуже негативно, 5 - дуже позитивно)

8 відповідей

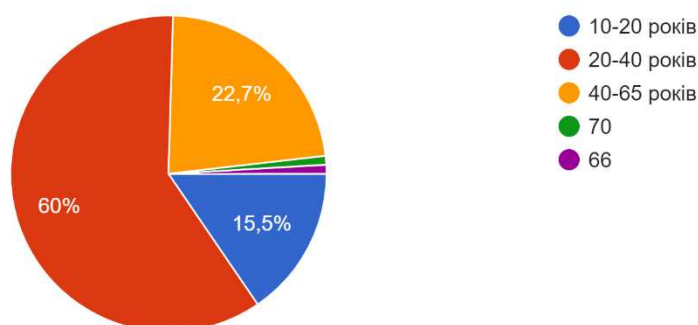
ДОДАТОК В

Відповіді за анкетуванням ЕМОЇ-ОПИТУВАННЯ

1.

Ваша вікова категорія:

110 відповідей

2.

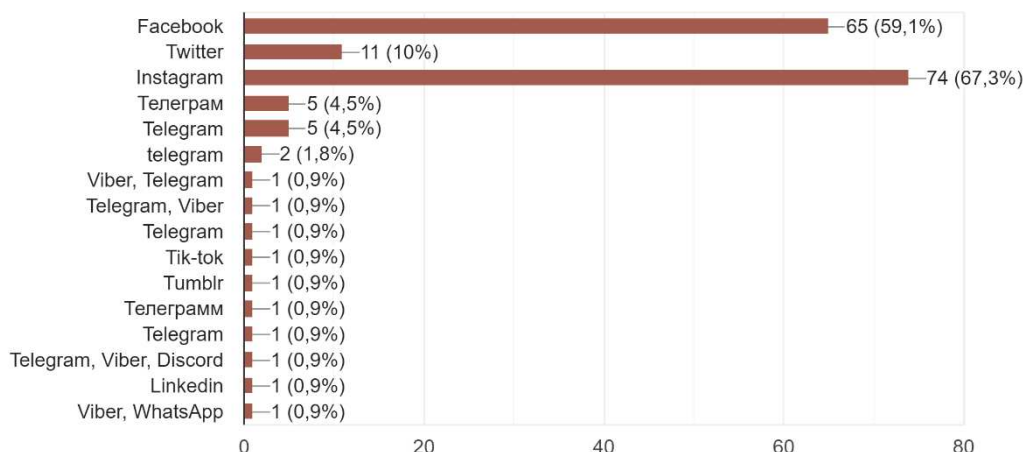
Ваша професія.	Викладач	Філолог
Викладач	Викладач іспанської мови	Філолог
Учитель	Вчитель	студент
Професор філології	Викладач	Вихователь,
Викладач ЗВО	Викладач	хореограф
Учитель	Учитель	Викладач
Вчитель викладач	Викладач іноземних мов	Художник
Викладач французької мови	Письменниця	викладач
Аспірант	Освітнянин	Студентка
Філолог	Безробітний	викладач
Студент	Психолог	викладач
Студент	Перекладач	Студент історик
студент	Бухгалтер/офіс адміністратор	QA Engineer
Студент		студент
		Викладач

Студент	Викладач	Викладач
Студент	Перекладач	медичний
Перекладач	домогосподарка	реєстратор
Вчитель	Інженерка тестування	
Філолог	програмного	
Перекладач	забезпечення.	
Студент	Викладач	
Філолог	викладач	
студент	Учителька	
Філолог	Бухгалтер	
Викладач	Менеджер проектів	
Викладач	Викладач	
Студент	Викладач іноземних	
Викладач	мов	
Студент	Вчитель	
Викладач	Викладач	
Філолог	менеджер в сфері	
перекладач	неприбуткових	
Студент/філолог	організацій	
Студентка філології	Вчитель	
Викладач	Прес-секретар	
Програміст	Викладач музики	
Студент	Викладач	
викладач	Викладач	
Студент	дипломат	
Студент	Історик, науковий	
студентка	редактор	
Викладач	Письменник	
Студент	Викладач	
Студент	Історик	
Залізничник	Історик	
Студент	Історик-археолог	
Викладач	Екскурсивод	
Випусковий редактор	Історик	
видавництва	історик	
   	QA	
	Історик-іспаніст	

3.

Якими соціальними мережами Ви користуєтеся частіше за все?

110 відповідей

4.

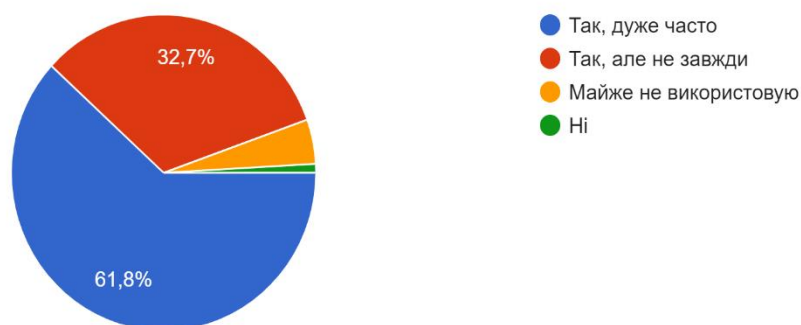
<p>Як Ви розумієте, що таке емої?</p> <p>Міні малюнки на позначення емоцій, предметів, через які можливо передати інформацію.</p> <p>Смайлики</p> <p>Ідеографема на позначення окремих слів та стислих наративів</p> <p>Графічний символ на позначення емоцій та станів</p> <p>Мова різноманітних графічних знаків</p> <p>Вираження емоцій за допомогою картинок</p> <p>Малюнок, що відтворює почуття, зрозумілий як реципієнту, так і автору висловлювання</p> <p>Емоції, які допомагають більш виразно передати наші емоції, стан, ставлення до ситуації, почуття, а інколи завдяки емоціям можна навіть не писати текст.</p>	<p>Це як стікери, але менші за розміром</p> <p>Графічний знак, ілюстрація, що передає певний концепт, використовується при спілкуванні онлайн</p> <p>графічні, іноді анімовані зображення, які відтворюють певну емоцію, дію, стан тощо</p> <p>Смайлики</p> <p>Піксельне відображення умовної комбінації знаків</p> <p>Мова смайлів</p> <p>Мордочки</p> <p>Відображення настрою</p> <p>знак/смайлик/малюнок для позначення емоцій і почуттів та передачі інформації</p> <p>Візуальне відображення емоцій, коли наживо неможливо)</p> <p>Швидкий спосіб описати те, що зазвичай описується на дві сторінки А4</p>	<p>Малюнок з емоцією, який відповідає настрою в момент переписки</p> <p>☺</p> <p>Допоміжний ідеографічний запис.</p> <p>Так картинка, смайлики</p> <p>Так Картинки передаюча емоцію</p> <p>Смайлики</p> <p>Емоційна картинка</p> <p>Смайлик</p> <p>Використання цифрових символів для демонстрації емоцій, почуттів, особистої реакції на повідомлення, фотографії в</p>	<p>Маленькая картинка которую можно вставлять в тексте которая будет показывать эмоцию или ещё что то емоції, вираження емоцій</p> <p>Emotions</p> <p>Чоловікові подібні картини, які демонструють емоції і показання психологічного і характерних образів</p> <p>Це смайлик, що відтворює емоції у інтернет просторі.</p> <p>Емоції</p> <p>емоція</p> <p>Вираження емоції в текстових повідомленнях</p> <p>візуалізація емоції</p> <p>Картинки з обличчями для передачі емоцій в межах онлайн-комунікації</p> <p>емоція</p> <p>Це смайлики</p>
--	--	--	---

<p>Різновид графічної мови</p> <p>Картинки, що допомагають висловити емоції в переписці</p> <p>Смайлик</p> <p>Символи, які використовують замість слів.</p> <p>смайли</p> <p>Смайлики, якими можна виражати емоції в переписках</p> <p>Смайлики, якими можна виражати емоції в переписках</p> <p>Смайлики</p> <p>Картинки, за допомогою яких можна передати свої емоції</p> <p>Картинки, що символізують певні речі</p> <p>Смайлик</p> <p>Смайлики</p> <p>Смайлик (картинка), яка є способом вираження емоцій в текстових повідомленнях</p> <p>Смайли, які є засобом графічної мови, що використовуються для вираження емоцій при спілкуванні онлайн</p> <p>смайли</p> <p>Це вираження емоцій через графічне їх зображення</p> <p>Наліпка з обличчям для підкреслення або увиразнення своїх емоцій у повідомленні.</p> <p>емоційний стан</p> <p>Смайлик надзвичайний винахід!</p> <p>Найкраще вираження емоційного стану для повного розуміння опонентом</p> <p>Вирази обличчя у соц мережах</p> <p>Так</p>	<p>Мереживний символ емоції</p> <p>Вид смайликів</p> <p>:)</p> <p>Спосіб, щоб висловити свої емоції не на словах.</p> <p>Семіотичне висловлювання почуттів</p> <p>Смайлик</p> <p>Так</p> <p>Картинка-символ</p> <p>Вираження почуттів через емозначки, смішні мордочки</p> <p>Емоція</p> <p>Спосіб передачі емоційного стану особи/підходящої до ситуації емоції</p> <p>Смайлик який передає емоції</p> <p>Картмнки з готовими емоційними реакціями</p> <p>Символи, які передають емоції</p> <p>Символ для передачі емоційної сторони спілкування</p> <p>Так</p> <p>Картинка з зображенням певної емоції</p> <p>Психологічний стан, що відображає миттєву реакцію на зовнішні фактори</p>	<p>інтернет-спілкуванні</p> <p>Візуальне зображення емоцій, невербальна передача почуттів</p> <p>смайлики</p> <p>Картинка, яка допомагає вам показати власні емоції в текстових повідомленнях</p> <p>анімовані зображення емоцій, почуттів і стану людини</p> <p>Смайлик</p> <p>Емоційне забарвлення, прояв у спілкуванні</p> <p>Так</p> <p>так</p> <p>Смайлики, що призначені для того, аби полегшувати комунікацію та передавати за допомогою них різні стани/емоції</p> <p>Смайлики</p> <p>Картинка за допомогою якої можна швидко виразити свою думку</p> <p>Зображення емоції на обличчі</p> <p>Забарвлення письмового тексту та доступне вираження емоцій</p> <p>Смайлики які допомагають зробити</p>	<p>Додаткова емоційна складова у листуванні між користувачами</p> <p>Знаки</p> <p>Так</p> <p>Вираження емоцій за допомогою візуальних образів</p> <p>смайлики</p>
---	---	---	---

<p>зображення, що транслює настроїв Эмоции Зображення емоцій у соціальних мережах Малюнок, що виражає емоцію Маленькі малюнки, що використовуються для позначення емоцій Індикатор емоційного стану Смайлик, малюнок для додаткового, або швидкого, іноді емоційного повідомлення.</p>		<p>переписку більш цікавішою і емоційнішою Смайлики емоцій</p>	
--	--	---	--

Чи використовуєте Ви емої в цифровій комунікації?

110 відповідей

5.

6.

<p>Якими мовами Ви володієте? Укр, англ, ісп, рос Українська, рлсіц туп, англійська Українська, російська, англійська, іспанська, німецька, французька, латина Українська, російська, іспанська, італійська, англійська Українською, російською Укр, англ, рос. українська, російська, англійська Українська, французька, російська, англійська Українська, російська, англійська Українська, російська, французька, англійська Українська, російська французька, англійська Англійська, італійська українська, російська, англійська, французька Русский, українська, English, español Русский, українська, English, español Англійська, російська, українська, іспанська Українська,російська,англ ійська,іспанська</p>	<p>Українська, російська, англійська, іспанська Англійською, французькою, українською Англійська, французька, турецька Англійська, українська, російська, італійська Англійська, італійська, російська, поверхнево вірменська українська, англійська, іспанська, російська Українська, російська, англійська, іспанська Українська, італійська, російська, англійська Іспанська, англійська, російська, українська Англ , исп, укр Українська, російська, англійська, іспанська Українська, Російська/ Англійська Французька (у процесі) Російська, українська, іспанська,англійськ а Українська, Російська, Англійська, Італійська</p>	<p>російська, українська, іспанська та англійська Італійською, Іспанською, Англійською Англійською, українською Українська, російська, іспанська, англійська Російська, Українська, Німецька, Англійська Українська, російська, польська. Укр, рос, ісп, англ, італ Українська Англійська,іт алійська, українська, російська, трохи французька та німецька Французька Українська англійська, російська, німецька Російська, українська, англійська Укр, рос, англ 7 мов Українська, російська, англійська, іспанська, французька Українська, англійська (вивчаю) Українська, іспанська, англійська, російська</p>	<p>Англ, фр, укр,рос українська, російська, англійська, іспанська, французька Українська, російська, англійська Багатьма Українська ,російська ,іспанська Німецька,Англійся,укр аїнська,руська Українська, російська, англійська Англійська,іспанська,у країнська, російська Українська, російська, трохи англійська і іспанська Украинский, русский, английский, испанский українська, російська English, Hebrew, Russian, Ukrainian Українською Росо а росо а espanol idioma Українська, російська Українською, Російською, Англійською іспанська, англійська Українською, російською українська, англійська, російська Укр., Рос., Англ., Франц., Італ. укр, рос, ісп, англ, іт, фр Українською, російською, англійською(початкови й рівень), іспанською(початкови й рівень) Англійська, німецька початково, російська, українська звичайно ж українською Українська, англійська, російська, чеська, польська, французька Англ, нім, рос, укр</p>
---	--	--	--

	<p>українська російська англійська французька італійська Английский/французкий Українська,російська а Українською, французькою, англійською, російською Українська, російська, англійська, іспанська, німецька Українська, російська, англійська українська, французька, російська Англійська,російська, українська і зовсім трохи французька Українська, російська, англійська, іспанська українська, російська, англійська, іспанська Французькою, англійською Англ, укр, рос Трьома Українська, російська Іспанська, російська, українська, англійська, німецька українська, англійська, російська Англійська, італійська Українська, російська, англійська Англійська, російська, іспанська</p>	<p>іспанська, англійська, російська Українська, російська, німецька, англійська, іспанська, французька. Українська, Російська, Іспанська, Англійська іспансько, англійською, російською Людськими Русский, український Испанский, английский, русский, український Українська, російська, іспанська, англійська Англ та франц Українською, російською, іспанською та трохи англійською Українською, російською, англійською, французькою ю українська, російська рідні, англійська вільне володіння, французька середній рівень, німецька базовий рівень Українська, російська,</p>	<p>українська, іспанська, російська, англійська, грузинська</p>
--	---	---	---

	Українська російська, англійська іспанська	і плюс та	англійська, іспанська, польська Українська, англійська Українська, російська, трохи англійська Українська, англійська, російська, трохи німецька	
--	---	-----------------	---	--

Що означає для Вас наведений нижче *етої* (або, в якому контексті Ви могли б його використовувати)?

7. Схвалення чогось, згода Хороша думка, супер, погоджуюсь Клас! Дуже добре! Супер! Чудово! Молодець! "Усе чудово", "Домовилис ь" Кльово, супер Ок Згода, одобрення Все чудово Клас Супер, молодець Круто все окей (але насправді ні) "класс" "класс" Класно Хороший вибір,	8. Здивування, враження Очманіти можна, та не уже Страх, або подив Здивування Шок, здивування Здивування Здивування Злість, надзвичайне здивування Вау! Здивування Шо? Здивування здивування Здивування Здивування Нічого собі Шок ,здивування Паніка Здивування Подив, найкращий опис: "оооо" Здивування Означає подив, використовуєть ся, як реакція на	9. Здивування скоріше в негативному ключі, страх Я в шоці Страх Жах! Максимальний шок Кошмар жах Шок, паніка, коли зробив щось не те, і в реальності хапався б за голову, не знаючи як виправити ситуацію. О Боже мій! Сильне здивування Ууух Страх нічого собі!!!! Шок Шок Мені страшно Шок, здивування в більшій мірі Шок	10. Щось прекрасне, що викликає теплі відчуття Круто, мені подобається, я в захваті Дуже подобається, hearteyes Любов, приятель Задовolenня від побаченого/п рочитаного Мені дуже подобається люблю Вподобання речей, людей. Менш часто, але як висловлення любви Люблю Прокоментув ати щось, що сподобалось Краса Захоплення вааууу "подобається"	11. Коли щось важко/не можливо змінити, а хотілося б. Я розчарова на Пічалька Сум Сум, страждан ня, істерика Мені дуже сумно плачу ВТОМЛЕ НІСТЬ! Сум Плачу Дуже сумно Все погано Смуток дуже засмучени й	12. Привіт/бу вай для близької людини. Флірт. Цілую тебе Поцілуно к До зустрічі, цілую! Вдячність Цілую цілую Ілюструє дружні обійми))) Цілую Поцілуно к Цьом Поцілуно к цілую Прояв любви до близьких людей Прояв любви до близьких людей
--	--	---	--	---	--

<p>класна ідея, тощо Супер(одобрення) Супер! Усе добре, ок, домовились і тд. Залежно від контексту: гарний настрій - «чудово», «клас». При поганому настрою, або під час сварки можна використати як «супер» з сарказмом. Цей смайл означає "клас", можна використати, щоб оцінити повідомлення співрозмовника, виразити згоду з його словами, відреагувати на відправлене фото, відео Чудово «Дуже круто!» Ок; супер Good job, ok, super Клас супер Мені подобається (смайлик не дуже, мені</p>	<p>те чи інше повідомлення, хоч то фото, відео чи новина Вауууу «Отакої!» Здивування Здивування, захоплення Здивування Шокуючі новини Я у шоці Здивування від ситуації чи від сказаних слів. Здивування Чтотоооо/кааак Подив Здивування Здивування Здивований здивована! Коли зрозуміла, що вже закінчився 1 курс Враження, шок, здивування захват, шок, здивування Овва, нічого собі! Здивування. Прихована іронія (рідко) Я в шоці Здивування Зливування подив (неочікуваний сюрприз) Ого; та лаадно Шо праісходіт?! Неочікувано Здивування - у тебе фх; - 😏 Жах! Шок! Шо твориться! Здивування Та ты щооо</p>	<p>Жах Шок, здивування Шок, захоплення Означає шок, використовується при вираженні шокового стану Не може бути «Жах!» Жах; страх; несподівано Не може бути, жах Здивування відчуття тотального жаху Також - я у шоці Сильне здивування Шок щось, що захоплює Как это вообще?!/ЧТО? ??! Шок Важка задача, яку треба вирішити Шоооок В шоці жах! Коли забула про дедлайн Шок, захоплення шок, неприємне здивування Жах! Це коли син вживає російські слова: канешно і поняв Омг! Сильне здивування з нотками переживань за співбесідника Здивування Ого!</p>	<p>"подобається" Ти мені подобаєшся Використовую його для позначення чогось, що сподобалось Щось дуже подобається Коли побачив щось миле Найкращий опис: "I love it!" Коли щось дуже подобається Реакція на фото, відео, коли дійсно сподобалося Прекрасно «Прекрасно!» Красиво; закоханий Відчуваю ніжність, доброзичливість Захоплення приємна ситуація Мені подобається Щось подобається Використовую, коли мені справді дуже подобається фото або відеоконтент. щось, що подобається (або хтось) Вау/Очень красиво Висловлення захоплення Почуття любові Вау</p>	<p>Сум/плач у Сум/плач у Нічого не хочу Сум, печаль (коли йде щось не по планах) Плач Коли ще не кінець сесії Найкращий опис: "Сльози щастя" Щось трагічне Сповідення поганой новини, реакція на щось сумне тільки не це «Плачу!» Багато всього робити, але стомлени й; сумний настрій; все не так, як хотілося б Фіаско Сум сумні події Дуже прикро, шкода Засмученість Означає "все погано",</p>	<p>Дай цьом Використовую його при подяці чи прощанні Вдячність, дружній цьом Коли викладач поставив 90 балів Найкращий опис: "цьом". Можна надсилати лише близьким людям, інакше буде виглядати дивно. Повітряний поцілунок (флірт) Зазвичай в переписці між подружками або парою закоханих ти найкращий(а) «Цьомик» Цілую тебе; дякую; ти чудовий Цілую і люблю. Ти для мене дуже дорогий/а Поцілунок закоханість, подяка</p>
--	--	--	--	--	--

<p>такі бабуся кидає а підлітки для цього використовують- 😊😍😘😜👉</p> <p>Згода з чимось Використала б або щоб виразити задоволення завершеною роботою, або ж навпаки, в іронічному сенсі, типу "ммм, класно" круто Супер/спаси бо</p> <p>Згода з вище сказаним, позитивний настрої Все дуже добре Молодець Значить, що все добре, чи ти з чимось згоден супер! класно! погоджуюсь!</p> <p>домовились! Все клас 1. Супер, клас; 2. Іронічна оцінка ситуації (дякую, що не гірше) супер, молодець супер, дуже рада</p>	<p>"Несподіванка" - коли інформація тебе вражає, наприклад Здивування Подив Здивування, овва, ааа Подив Здивування Подив шок Здивування Фігасі Здивування/Wo w! Здивування на межі обурення Та ти що! Нічого собі! якій жах, або мадре міа!!! Здивування. Невизначений контекст. Шок подив Здивування, подив Я удивлена; восторге; под впечатлением Удивление Здивування Вау нічого собі! Висловити сум, здивування на якусь подію Неймовірно! "Ого!" (не дуже приємний подив) Подив Здивування Не може бути Подив Здивування Для позначення здивування/приголомшення, але переважно з</p>	<p>Недовіра жах (погані новини) Жах; картина Мунка Шок контент Жах Здивування, шок або неймовірні емоції шок Капець! Це вже занадто! Я в шоці! Жах/ не може бути Люди добрі, хата білаа "Жах" - написав роботу на одну тему, а потрібно було на іншу)) Жах О горе! Жах, Едвадр Мунк, крик Шок Жах Жах! великий шок Страх Ааааа Жах!/Реакція на щось дуже неприємне Жах Який жах! Та ти що (більш Експресивний)! мадре міа в поганому сенсі Здивування. Негативний або жартівливо-негативний контекст. Йойой співчуття Реакція на неочікувану новину, подив</p>	<p>Побачив щось миле милота! розчулена Коли побачила цуценяяя Щось подобається; закоханість; задоволення; насолода позитивна оцінка чогось, вираження симпатії, подяки тощо Я в захопленні I love/like this! "як мило з твого боку" Моє кохання Кохання Бажана відповідь любов (спілкування з родиною та друзями) Ти найкращий/а; супер Краш йде по коридору Вау Захоплення, подяка коли не побачив фх у заліковці Клаааас! Комплімент людині, яка дуже гарно виглядає або щось гарне написала З любов'ю Це любов, очей не відвести</p>	<p>або ж "я сумую" сум Плачу Сумний настрої Плач Нееееет В розпачі опускають руки; щось не виходить; все даремно Забула причепити файл до роботи Розпач, біль, неврівноважений психічний стан здивування, небажання щось робити Студенти не відповідають францзькою "тільки не це, чого зірки так зійшлися, я ж не здам" + гіперболізація справжнього розчарування Плачу Плач Складна ситуація</p>	<p>Дякую, люблю тебе Поцілунок для коханої людини Означає, що я відсилаю часточку любові людині поцілунок Цьом/спасибо Використовується для передачі теплих почуттів до співрозмовника Передача сердечних, теплих почуттів Цьомаю Цем вдячна за послугу! Цілую в обидві щічки ☐ Флірт; натяк; нещирість; сексуальне домагання; симпатія, вдячність Племінник купив пляшку французького вина</p>
---	--	--	---	--	---

<p>Клас, чудово, mission completed Все круто Прикольно Коли мене задовільняє відповідь Ок (згода і радість) Ок; добре; молодець! Класно Клас Супер, клас, чудово іронія: -у тебе фх; - 👍 Наприклад похвалити дитину за гарну роботу або дати зрозуміти, що у мене все супер Клас Супер "Супер" - як оцінка чисісь думки, з якою ми повністю згодні Чудово! Добре, круто, ок Клас, супер, так тримати Все круто, так тримати Дуже добре Класно Well done, WOW, much wow Клас Клас!</p>	<p>позитивною конотацією. Здивування Та невже! Страх,подив Здивування Здивування Здивування Удивление здивування, захоплення Oh Ooooooooooooo o Здивування Це означає покер фейс, а бо здивування Подив Здивування здивування Шок; подив; більше негативна конотація; здивований, шокований Подив Здивування від написаного(опи су дій у повідомленні) здивування Подив Здивування здивування</p>	<p>Это ужасно;возмущ ена и удивлена одночасно Ужась Жах О Боже, який жах! Дуже сильно здивування, рлзчарування О. Боже! "Жах!" О ні! Щооооо? Жах; здивування в негативному контексті Жах Жах Жах жах Для позначення здивування/при голомшення, але не лише з позитивною конотацією. Іноді як синонім до виразу "Ой, лишенько!" Шок Жах який! Подив Жах (як не приємний так і навпаки) Шок Шок Очень очень сильное удивление велике захоплення Scare Temer Приголомшени й Переляк Жах Жах відбулась якась проблема;</p>	<p>"З любов'ю" - особливо теплі стосунки, дяка Те що я бачу - прекрасне Подобається аж Особиста симпатія Вподобання чогось/когось Любов Захоплююся моя дружина Любов, вдячність Люблю Захоплення новиною/ком ентарем від близької людини/дита ни/подруги Захоплення Як круто! Я в захваті! Яка милота! яка краса Має багато значень: передає приємне зачудування, радість, захоплення красою, закоханість. In love приятельств уття Підтримка, замилування Пожелание любви или дружбы, удовольствие от услышанного Класс Класс, я в захваті</p>	<p>сум або сльозки з іронією/са казмом (будь- який контекст)) Сумно; капець; ааааа Перездача з ЛСС Плачу Сумний настрій, все пропало, погана ситуація смуток Плач плак/ Більше не можу*пла к плак* На жаль Край мы е рівер, а по щоці біжить сльоза "Жаль" - розчарува ння, сум Плачу Неприємн о, аж плачно Жахулька Сум,розпа ч Сум Яке горе! розчарува ння в житті Сльози, сум, може бути і саркастич ний Ридаю</p>	<p>Цьомки; м-мА. Дякую. Цьомки Поцілуно к Почуття любві до співрозмо вника поцілунок (спілкова ння з родиною та друзями) Цьомчик; молодець (для найближч их) Цьом Цьомкаю Кохання, подяка, щирість 5/10, краще не використо вувати Всіх люблю і цілую Поцілуно к Цілую сердечно "Люблю тебе" - підтримка Цьом Цьомаю кріпко Повітряни й цьомчик Поцілуно к, неформал ьне прощання Іривість Шлю цілунок</p>
---	---	--	---	---	--

<p>Молодець/клас!/great job!/ОК Радість, схвалення Все класно! клас Підтвердження. Позитивний контекст. Супер схвалення, підтримка Схвалення, підтримка, погодження У мене все хорошо;ты умница; здорово получилось Клас, супер Супер, молодець Все супер! Висловити радись, дати добро на пропозицію, погодитись з думкою, Клас! "Чудово!" (згода, схвалення з емоційним підтекстом) Чудово! «Все чудово», «Супер», «Клас» Молоді, дуже добре Клас! Схвалення. Все ок клас! - схвалення Класно, молодець, все вірно</p>		<p>відчуття занепокоєння Жах; шок; страх від почутого; як це ЕНК видалилося? наляканий, шокований, жах Страх Ні в якому (візуально не подобається) сум Сильний подив Страх, о Боже шок, жах</p>	<p>Яка краса! Висловлення симпатій до людини, яка щось вам позитивне написала або реакція на фото, коментар Люблю "Чарівно!" (позитивне тепле ставлення, особливо до чогось щемного, милого) Використовую, коли щось дуже подобається «Я в захваті», «Подобається те, що написано або зображено» Люблю тебе Любов, дружба, насолода, дуже-дуже класно Позитивне ставлення, прихильність я тебе люблю! У випадку, якщо я задоволена відповіддю співрозмовника, або коли мені надіслали якийсь контекст, якому я дуже зраділа. Любов Люблю</p>	<p>Крайне невдоволення чимось Смуток Жаль, біль, несправедливість дуже шкода Великий сум або жартівливий гіпертрофований сум. Печаль співчуття Сумно Сочувствую; соболезную; очень расстроена Не знаю Риду, погано Сум Сум, співчуття, біль Сумно "плачу", "засмучена", "це ж треба так не пощастить" Сльозою щастя або навпаки Розчарування, невдача Мені дуже жаль Горе, біда,</p>	<p>поцілуйчи ки Поцілунок Цілую Чмок! (зазвичай дитині або подрузі) Радість за успіхи дуже близької людини Дякую, поцілуй цю 250 разів люблю Жартівливий поцілунок . Цем приязне ставлення , підбадьорювання Ти ж моє хороше, дякую. Знак підтримки , подяки, схвалення , підтримки . Хорошого дня; отношусь с любовью С любовью Цілую Цюм Підбадьорити когось Люблю, цілую</p>
--	--	---	--	--	---

<p>зробив/зробила. Або як відповідь на питання: "Як справи?" "Все класно!" Клас Супер Супер Вказати, що показане чи сказане співбесідником є класним Клас Круто, добре, згода Значит супер, клас, круто класно, супер Ок Admiracion Ок Це означає, що в тебе все вишло класно Чудово! Для висловлювання підтримки, схвалення Сзваоення чого-небудь підтримання чиєїсь позиції, сторони; позначка "погодження" Домовились ; гарна робота: задоволений , клас, підтримую, супер, так тримати</p>			<p>Щось подобається або закоханність Бачити щось миле, красиве Щось подобається Красиво, неймовірно Восхищение любов, захоплення Like, love Amor Yo deso tocar a cintura у besa a boca Подобається Закоханість Захват Захват вподобання події, ситуації тощо; закоханість Щось подобається; яка приємність, закоханий, підтримую Закоханість Особисте листування чи дружнє захопленість Дуже подобається, дуже підтримую, дуже дякую Захоплення, подобається те, що пишуть любов, захоплення, краса</p>	<p>шкода, співчуття Багато роботи. Пожалйт е менеп розпач Розчарування, коли щось не вдалося, але в цього смайлика все одно залишається жартівлив а конотація. На мою думку, його не можна використувати, як реакцію на новину, пов'язану з погіршенням здоров'ям людини, або не дай Боже, смерть. Сум Дуже сумно Плач, смут у Ридати як від горя, так і від радості, сміху Дуже сумно Сльози щастя, суму</p>	<p>"цьом-цьом" (близькі люди, з якими неформальні відносини) Повітряний поцілунок «Цілую» Трошки цілую Тримаймося Або подобається так собі, або"щоб ви були здорові" вдячність, прихильність Я тебе цілую! Я тобі дякую! Я тебе підтримую! Але в будь-якому разі цей смайлик є вираженням близьких відносин між людьми і особисто для мене є неприпустимим використовувати цей смайлик у</p>
--	--	--	---	---	--

<p>Все класно Смайл не гарний візуально круто Підтримка, щось подобається, ти - супер Схвалення, окей клас, супер</p>				<p>Грусть, обиду неприємні емоції Cru Significad o no poder a entiendo Modo Subjuntivo Si serio Povar Прикро Смуток Прикро до сліз Якщо в тебе щось не вийшло і ти засмучени й відчуття пригнічен ня Коли хочу підкресли ти свою втому від чогось, роздратування, безсилля; розчулени й, негатив, все пагано Сум Особисте листуванн я чи дружнє, реакція на повідомле ння сум Щось не виходить, щось йде не так Плач, жаль.</p>	<p>спілкуван ні з колегами по роботі, або людьми, які не є мені близьким и. Тобто цей символ несе в собі натяк на близькі відносини дружні, чи пов'язані з любов'ю. Ццьомки Цілую Поцілунок Люб'язність, симпатія, сказати дякую на добрі, милі слова Посилаю поцілунок Люблю Симпатию прихильність, любов Kiss Esta persona interés a mi Повітряний поцілунок Посилаю тобі серце Люблю, цілую Використовую, коли</p>
---	--	--	--	---	---

				Наприклад, від того, що потрібно ранг вставати плач	дякую людині щось коли ти задоволен ий із спілкуванням з іншою людиною; на прощання Повітряни й поцілунок поцілунок романтич ний, вдячність Поцілунок Не подобається візуально смайл кохання Поцілунок і подяка Поцілунок. Вираження приязні до співрозмовника цілую
--	--	--	--	---	--

13. Схвалення, згода (менш емоційні) Погоджуюсь, хороша ідея Погоджуюсь, підтримую, все ок Згода "Усе чудово", "Домовились" Молодець, класно, погоджуюсь на 100 схвалення	14. Хвороба. Взагалі не вживаю його. Карантин, не можу говорити Карантин Хвороба Самоізоляція Мовчи бережи себе Захворіла. Ала в умовах карантину-	15. П'янений Я втомилася Бермудорно на серце и бермудно на душе Втомв, нездатність сконцетруватися Експерт у певній галузі, інтелігент Дивно поплив... Задовбаність! Все набридло. Сил нема.	16. Роздратування, гнів Я розлючена Гнів Гнів Злість Дуже на емоціях гнів Гнів! Ах так! Злюсь Злюся Неприємність
---	--	---	---

<p>особисто я використовую тоді, коли не цікавий мем, який мені надіслали, але треба Окей Клас Гуд Молодець клас (ні) "гарна ідея" "гарна ідея" Мені подобається Коли щось сподобалось або просто замість слова «згідний», «так» Круто Супер "Ок, добре, домовились" і тд. Клас Клас клас «Молодець» Ок; згоден; зрозумів; інформацію отримав Погоджуюсь Клас Класно! Супер(також як супер для сарказму) Згода Знову ж, він може означати або задоволення та схвалення, або ж використовую в іронічному сенсі клас Класс Згода з вище сказаним Все супер! Супер Клас ок! погоджуюсь! схвалюю Я його взагалі не використовую Супер; добре; частіше – іронічні</p>	<p>дотримання правил безпеки. Карантин Хворію Дивний він, не використовую Карантин коронавірус Хвороба Хвороба Не можу дихати в масці!Коли це закінчиться! Хворий Радий , але в масці Хвороба <i>Етої</i> коли сидиш на карантині і робиш вигляд, що все добре. «Мовчу» Дотримуйся правил карантину 🧐 носи маску (корона) «ковід 19» (Ніколи його не використовувал а) Мовчу, хворію Без коментарів чудовий вибір під час карантину :) Я захворів - Коронавірус коронавірус Заболела Застереження або опис сьогоденної ситуації Носіння маски є обов'язковим, щось пов'язане з лікарнею Сміх під маскою</p>	<p>Добре добре Божевілья Мізки поплавились Розгублений незрозуміло/незадоволення "поплив" "поплив" Це моє обличчя кожного ранку Коли почуваю себе погано П'яний ☺ П'яний Найкращий опис: "я накидавсь". Хворобливість (з похмілля) Незрозумілий стан, втома оууу «Уффф...» (Ніколи його не використовувала) Виснажений, голова обертом Натяк складна ситуація Я під шофе Нерозуміння Щоб описати не зовсім адекватний стан п'янений Гыгыгыгыг Збентеження Незвичайна, екстраординарна ситуація; невизначеність Голова обертом Похмілля все шкереберть, розлад Після Дня народження найкращої подруги Втома; з'їхати з глузду; Пікассо абсолютна втома, незрозуміла ситуація, неприємна робота</p>	<p>остання стадія перед гнівом, ледь стримуюсь, щоб не зірватись Злость Злость Увірвався терпець Злість Злість Коли викладач не поставив 90 балів Найкращий опис: "Бішусь". Злість Злість я зла «Злюся, дуже сильно» Злий (можливо, на співрозмовника) Нестерпно Втома на межі Бісиш Злість Ним я плзначаю обурення образу Пфффф/Тю!! Злість, втома, низький бал з дисципліни Невдоволення Злість Роздратований переповнюють негативні емоції, хочеться випустити пар Щось дуже бісить Стримання; гнів; бик в тореро; роздратування, впертість Чоловік не прибрав на кухні "не дай божЕ вона ще щось вякне" XD (запасаємось терпінням) Сержусь Апчхи! Злість гнів, який стримується (не використовую і не зустрічаю в спілкуванні) Я злий/а; зараз вибухну; зла не вистачає Щас взарвусь Не можу витерпіти</p>
---	---	--	--

<p>вираження незадоволеності ситуацією гарна робота; згода Все відмінно В голову приходять тільки більшш "офіційний" трафік повідомлень, нашквалт робочих чи переписок зі старшим поколінням. "згодиться, круто, домовились, владнали" Во Дуже добре Дуже добре, або саркастично добре (підтвердження інформації, згода, підтримка) Ок Супер (іноді в іронічному контексті) Супер Згода, супер, клас постіронія Клас, Супер, ти крутий(та) Клас/ супер Супер "Клас" - повна згода з чієсь думкою Добре Добре, домовилися Клас, подобається Схвалення оточуючих Лайк Подобається well done Клас Добре Молодець/класс!/great job!/ОК Схвалення по відношенню до дій сторонньої особистості</p>	<p>Немає що сказати раніше б написала: не можу говорити! зараз можливо: дотримуємося маскового режиму. Не користувались цим <i>етожі</i> . ОДЯГАЙ МАСКУ!!! Хвороба; лікарня; (нажаль наразі) коронавірус хвороба, втома Секрет, цить! Хтось хворіє і має СИДІТИ ВДОМА. (явний вплив останніх подій) Захворів Без маски не заходить Не використовую коронавірус (спілкування в умовах карантину) Масочка КарантІн Коронавірус Хворий ковід-19 Я у масочці))) Хворий / або на карантині Безпечний бейбібум "Хворію" Хворію. У контексті коронавірусу - треба берегти себе Мовчання - золото Тримай дистанцію</p>	<p>Стомлена I'm drunk as f***. Шось я не розумію. Порятуйте бо сам собі могилу рию Я трішки п'ян Замислився Коли немає, що відповісти нічого не означає (не використовую сама і не зустрічаю у спілкуванні з оточенням) П'янький/а Ти в адекваті? Щось дивне Розгублений, п'яний, замучений стан студентів після сесії П'янька або не виспалась (дуже сильно не виспалась) Заплутаний/ невіршений/багато справ Я поплив, нащо так жити "Похмілля"/"недосип"- реакція на запитання про стан Голова обертом Сходить з розуму Напруга думки Втома, виснаження Вередування Спантичений навіть не знаю.. коли бахнув пельменів..... Щось дивне)) Ех Втомлений після безсонної ночі або похмілля Зневага Фіі яка гидота нісенітниця Декілька значень, залежачи від контексту: незрозумілість, газлайтинг або під</p>	<p>Злий реакція на кількість дз впродовж дистанційного навчання Зла, ну дуже зла, аж киплю Злий/ невдоволений Бісики аж з носа йдуть "Гнів" - середній ступінь незадоволення чимось Сопу від люті Злість Випускати пару, сердитися, нетерплячка Переповнення негативними емоціями Гнів Повбивав би! це вейпер Глибокий «вдох-видох» Злюсь Роздратований, angry Втома Я розлючена злість Випустити злість. Злюся гнів Багато роботи, нудно, можливо, роздратування Редко использую Злой Розлючений Я обурена Негативна реакція на подію, обурення, біль Злий "зла", "незадоволена", "не в гуморі", "ображена" Злий як чорт Емоції закипають Майже дракон Хвороба? Можливо, я розгніваний...дуже злість Злість, невдоволення, але знову ж таки я би його використовувала для позначення моїх реакцій в не дуже серйозних ситуаціях. До того ж, я читала про те, що цей смайлик не є вираженням</p>
--	--	--	--

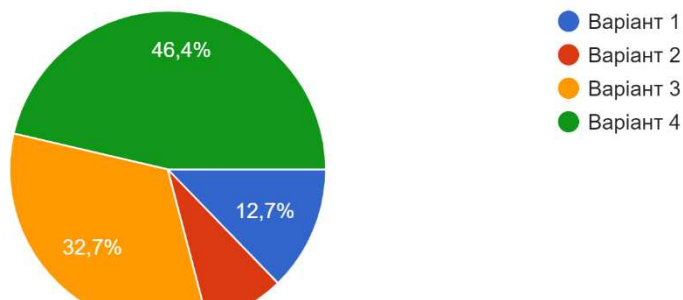
<p>Ок. Але може означати що ти погоджуєшся з кимось, але це аби не сперечатися, бо все одно залишаєшся при своїй думці. клас +1 Клас падтримка Коротка відповідь на знак погодження, підтримки, прийняття інформації</p> <p>Получилось здорово Супер</p> <p>Ок, добре Лайк</p> <p>Погоджуююсь с коментарем або з пересланою інформацією Молодець! "схвалення" (нейтральне)</p> <p>Ок. Домовились. Схвальна відповідь Супер Молодець Ок молодець! - схвалення</p> <p>Клас, чудово, дякую! Все добре! Скоріше за все, це є відповіддю/реакцією на чітсь виконане прохання чи реакція на новину і несе в собі одобрення, або іноді цей смайлик є нейтральною відповіддю.</p> <p>Лайк</p> <p>Дуже добре Супер</p> <p>Означєє, що вище побачене круто (в супроводі з іншими емоджі може</p>	<p>Вірус корони?) Коронавірус Хворію #stayhome #staysafe Карантин Мовчу Хворію. Але я б зазвачай таке emoji не використовував а б</p> <p>Обмеження можливостей Маска?! Пандемія стули пельку, або ноу коментс</p> <p>Контекст перебігу хвороби. Хворий я на карантині Мовчанка, тримаю язик за зубами, хвороба Карантин Болею Не зустрічала такий, мабуть, мовчу COVID-19 Застереження небезпеки, повідомлення про хворобливий стан, рекомендація Дотримуйся правил "стерезуся (стерезися) коронавіруса" Хворий «Не можу сказати»; «карантин» Хворію Дбайте про себе Пильнуйте... хворий, на карантині</p>	<p>впливом психічно-активних речовин. Голова обертом абракадабра Не викоримтовую, бо огидний В недоумении;масса проблем Крейзи ситуація Голова обертом від справ, ситуації, з'їхав з глузду Мені погано Біль, здивування, розчарування Втоmlений "таке собі", "щось поганеньке" В алкогoльному сп'янінні Зконфужений Мені не зрозуміло Стурбованість, невизначеність, спантеличеність Незадоволення втоmlений, розбитий, розгублений Я не зустрічала раніше такого смайлика. Не ясно Розгубленість Дивний або сп'янілий Виражає дурість, гру, зп'яніння Крейзі, якщо чесно то не дуже розумію Устав Пьяный розгубленість My mind is changed Yo bogacho Сп'янілий Розплавився Втома Змішані почуття, коли ти " здувся" голова кругом; дуже заплутана ситуація; дезорієнтація</p>	<p>невдоволення, а має іншу конотацію, проте для мене він є виразником саме цих емоцій.</p> <p>Жах Киплю Злий Злість, втома. (до тебе не доходить, не буду пояснювати)</p> <p>Злий Злість Возмущён, злой роздратування I am angry Yo a grave Втоmlений видих Злий як бик Роздратування, гнів Нетерплячість роздратованість Незадоволення,розлюченість, трамвай запізнився лютий, щось йде не так Злість Ні в якому не хо, не подобається гнів Злість, роздратування Терпіння виходить злість</p>
---	--	---	--

<p>означати, уїдливість, на мішку, загалом виражати як добро так і зло) Це добре Клас, добре, згода Класс супер Ok, like Yo recibo bien evaluacia Ok все чудово Добре, ок, клас! Клас висловити погодження Одобрение майже у будь-якому контексті, все клас, або навіть іронічному Для вираження настрою чи оцінки чогось Схвалення повідомлення користувача(описан их дій у повідомленні) клас Так тримати, супер Схвалення клас, супер</p>	<p>Соромно! Незручно! Я хочу приховати свою реакцію! Корона Бережи себе Маска на обличчі,мовчан ня Заболів або краще промовчу Хворий Короновірус масочный режим 😊 недуга I am ill,i am save your life Yo sintio bien Хворію Захворів або хворію Заходи безпеки під час епідемії Не користуюсь таким, але наразі він актуальний, модна використовуват и як нагадування про засоби захисту захворів; карантин Краще замовкну; корона мовчу, або пора виходити на вулицю і вдягати маску Як треба правильно носити маску Не маю наміру використовуват и сум Не використовую Епідемія треш</p>	<p>Втома, перенавантаження інфлрмацією, такого ще не бачила, алк щось п'яненський він Шалена втома Фігня якась візуально нерозуміння Вперше бачу П'яний. Використовую, коли у відповідь на нісенітницю дурашливий настрої</p>	
--	--	---	--

17.

Оберіть емої, який найбільше відповідає Вашій професії

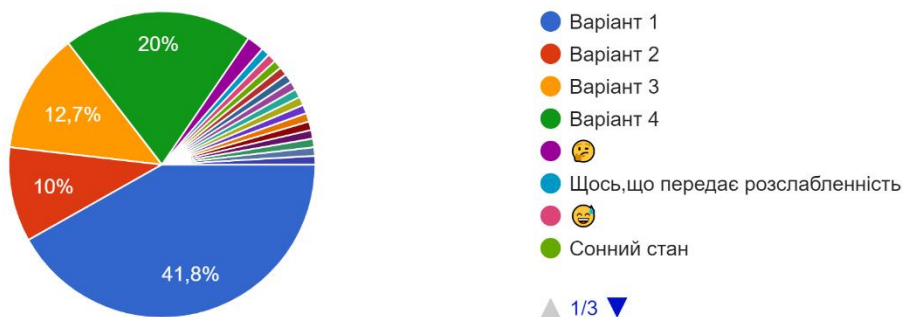
110 відповідей

18.

Оберіть емої, який найбільше відповідає Вашому настрою в момент заповнення анкети

110 відповідей

19.

Чи можуть емої замінити природну мову?

110 відповідей

